

Tüm ülkelerdeki devrimci Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten

»Gegen die Strömung«un Ekim-Aralık içinde çıkan yayınlarından parça ve özetler

Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, Rusca ve İspanyolca yayınlanmaktadır

GDS Ekim 1991'de şu bildiriği yayınladı:

Naziler, uzun zamandan beri »yıldırma« politikasını ilan eden CDU/SPD/FDP/ YEŞİLLER'in işini yapıyorlar: POGROM!

B. Almanya'nın değişik kentlerinde (Frankfurt, Göttingen, Köln, Stuttgart) dağıtılan bildiri, Neonaziler tarafından Aralık 1990'dan beri işlenen cinayetleri (en az 15 kez) ve cinayet teşebbüslerini ve 17.8.1991'den itibaren yapılan pogromvari saldırıları sıralamakla başlamaktadır.

Bildirinin giriş bölümünde şöyle denmektedir:

»Devlet kurumları, iletişim organları ve bütün Bonn politik partilerinin sığınmacılara karşı »yıldırma« yoluyla azaltma politikasını propaganda yapmasından sonra, Federal Cumhuriyet'te son haftalarda yüzün üzerinde sığınmacı kampları neonazi çeteler tarafından ateşe verildi«

Ancak Hoyerswerda'daki bu tür kapsamlı nazi eylemleri ile terör yeni bir basamağa çıkartılmakla kalmadı:

»İlk kez, beş gün boyunca nüfusun gerici bölümünün onayı ile nazi katil çeteleri tarafından kamuoyu önünde sığınma başvurusunda bulunanların ve diğer ülkelerden gelen işçilerin evlerine saldırılar düzenlendi... bu ancak **pogrom** kelimesi ile doğru bir şekilde tarif edilebilir.«

Bildirinin diğer temel noktaları şunlardır:

* Polis nazilerin yanında!

Polisin anti-nazi güçlerin yürüyüşlerini vahşi bir şekilde bastırmakla kalmadı. Aynı zamanda şu olgunun bilinmesi de önemlidir:

»...Alman polisi insafsızca çoğu kere Gana, Türkiye, Hindistan vb. gibi ülkelerin faşist gizli polisinin işkence hanelerine doğru sığınmacı ailelerini sınırışı etme«ktedir.

* Neonazi ve devlet terörüne karşı mücadele!

Çünkü her ne kadar, neonazi pogromları şu anda öne çıksa da, sığınma başvurusunda bulunanlara karşı yönelen terörün esas biçimi daha önce olduğu gibi şimdi de devlet terörüdür... Bunun ötesinde nazi çeteleri hiçte Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazından bağımsız olarak davranmamaktadır: Onlar devlet tarafından müsamaha görmekte, onun tarafından beslenmekte ve desteklenmektedir...Buyüzden **mücadele hem nazi çetelerine hem devlet cihazının terörüne karşı şimdiye kadar olduğundan çok daha enerjik bir biçimde sürdürülmelidir.**«

1/92

tarafından ilhak edilipte, Yahudi katliamını esas olarak kendi insyatifi ve kendi temerküz kampmlarında gerçekleştiren tek ülkedir, bildiride şöyle devam edilmektedir:

»Bu Yugoslavya'da durum öyledir ki, biri monarşi taraftarı faşistleri çetnikleri örnek alan büyük sırp şövenistleri ile diğeri ustaşa-faşistlerinin geleneğini sürdüren hırvat milliyetçileri şeklinde iki esas muhalif de iki karşı devrimci hareket karşı karşıya durmaktadır... Ancak bu güçler bağımız değildirler, onlar emperyalist büyük güçlerin çıkarlarının uygulayıcısı ve onların elinde birer kukladırlar...«

»**Görev ve perspektifler**« başlıklı bölümde sonuç olarak şunlar denmektedir:

»Gerek Yugoslavya'da olsun gerekse de diğeri Doğuavrupa devletlerinde olsun, gerici güçlerin yanında saf tutmak tamamen yanlış olacaktır...Bu ülkelerdeki halklar er ya da geç, 'kendî' karşı devrimci ve gerici yöneticilerine karşı şiddete başvurarak ayaklanacak, bu mücadele içinde birleşeceklerdir... Emperyalist parçalama politikası, sadece milliyetçiliğe karşı, halkların bölünmesine karşı mücadele içinde geri püskürtülebilir... Mücadele perspektifi yalnızca mevcut toplumsal düzenin devrimci bir şekilde yıkılması olabilir...

Bizim görevimiz ise, gerek bu gereksede diğeri ülkelerdeki tüm devrimci güçleri etkili bir şekilde desteklemek, ... Batı/Alman emperyalizminin dünya çapındaki etkinliklerini yorulmadan teşhir etmek... ve ona karşı mücadeleyi daha yoğun olarak sürdürecektir politik güçleri geliştirmek olacaktır...«

Şubat bildirisinin başlığı şöyledir:

1942 deki Wannensee konferansı üzerine: Hiçbir şeyi unutma!

Bildirinin girişinde şöyle yazılmaktadır:

»Bundan 50 sene önce, 20 Ocak 1942'de faşist cellatlar, alman monopol burjuvazisinin katilleri, çoktan başlamış bulunan avrupadaki Yahudi topluluğuna (ve Sinti ve Romalara) karşı yürütülen soykırımı koordine etmek ve mükemmelleştirmek için Berlin'deki bir villada biraraya geldiler. Dünya çapında bir örnek yaratılmak isteniyordu ve yaratıldı da: Halkların topluca fabrika biçiminde, endüstrisel olarak imhası-- işte plan buydu!«

Bu tespitleri, nazi-faşistlerinin »günlük«gaddar terörünün açıklaması izlemektedir: Hapishaneler, Temerküz Kampları, Pogromlar, imha komondolarınca düzenlenen katliamlar, Aç bırakılmalar, nazi-faşistlerince işgal edilen ülkelerde zoraki çalıştırmalar.

Ama buna rağmen bu türden katliamlar, Yahudi halkının ve Sinti ve Romaların katledilişlerinden farklıdır:

»Burda sözkonusu olan şey, devlet tarafından emredilen, endüstrisel olarak örgütlenen, bürokratik olarak düzenlenen ve prusya anlayışıyla soğukkanlı bir şekilde gerçekleştirilen kendi türünde ap ayrı bir soykırımdır.«

*** Terörün yeni bir basamağı -- halkların tümünden »endüstrisel«olarak katledilişi!**

Bildiride şu gerçeğin altı çizilmektedir:

»NS-diktatörlüğü, finans kapitalin açık terörist diktatörlüğüdür.«

Ama aynı zamanda komünist enternasyonalin tamamen doğru bu tespitinin karikatürüze edilmesine karşı mücadelenin zorunluğuna işaret edilmektedir:

Mart 1992 de ayrıca "Gegen die Strömung"un aşağıdaki konuları içeren 44 sayfalık 59. sayısı yayınlandı:

* Karşı-devrimci revizyonizme karşı mücadelenin bir belgesi: "Sovyet Devrimci Komünistlerin (Bolşevik) programatik açıklaması, 1966" (Parça).

* Lenin ve Stalin dönemindeki Sosyalist Sovyetler Birliğini örnek al

* Bürokratizme ve revizyonizme karşı yürütülen mücadeleden öğren!

* Stalin'in ölümünden sonra Kruşçov revizyonistlerinin iktidarı ele geçirmeleri nasıl açıklanabilir ?

»Nazi-faşizmi diktatörlüğünün bir özelliği olarak sistemli keyfilik ve kitlesel terör, nazi-rejiminin tüm önlemlerinin doğrudan finans kapitalin çıkarları ile ... açıklanamayacağını da kendi içinde barındırmaktadır.

işgal edilen ülkelerdeki yaşayan beş milyon Yahudi ve yarım milyon Sinti ve Roma herşeyden önce... direnişi kırmak için... katledilmediler... Elbetteki onların paraları, malları ve mülkiyetleri talan edilmek için de katledildi...

Ancak ne ekonomik kar çıkarları, ne de somut askeri şartlar..., yenilginin kesinleşmeye başladığı yıllarda dahi nazi-rejiminin cellatlarının... milyonlarca insanı endüstriyel olarak katletmeye neden devam ettiklerini tatmin edici bir şekilde açıklayabilir.

*** Nazilerin soykırımı -- alman emperyalizminin gelecek için de bir tehdididir**

Sistematik soykırımı politikası, nazi-rejiminin gerçek iktidar merkezlerinin uzun vadeli ve derinlemesine inen çıkarlarına; bu şekilde tüm dünya halklarına neye muktedir olduğunu göstermek isteyen alman tekeli kapitalizminin, alman emperyalizminin çıkarlarına uygun olarak yürütüldü. Emperyalist dünya sisteminin bir ürünü olarak, Alman emperyalizminin kendi eseri olarak..., Auschwitz sistemi, dünya halklarına bugün her zamankinden fazla etkide bulunmaktadır.«

8 Mart uluslararası kadınlar günü üzerine:

Clara Zetkin - Komünizm için mücadelede proleter kadınların hakları için

Bildirinin girişinde Batı Almanya'da yaşayan proleter ve emekçi kadınların iş ve yaşam koşullarının kötüleşmesi üzerine durulmaktadır. Devamla şunlar söylenmektedir:

»8 Mart'ta tamda kadınların durumlarının giderek kötüleşmesinden doğrudan ya da dolaylı sorumlu ya da suç ortağı olan burjuva partilerine mensub kadın politikacıları, güya 'kadınlar birliği'nin kadın temsilcileri, kadın sendika uzmanları, kendilerinin kadınların eşit haklarından yana ve kadınlara eşitsiz davranılmasına karşı olduklarına dair iki yüzlüce birbirleriyle yarış etmektedirler. Kadınların eşit haklarının gerçek ön savaşçılarından biri, komünist Clara Zetkin'den sözedilmemesi hiçbir şekilde bir tesadüf eseri değildir. Çünkü O şunu kanıtlamıştır:

*** Proleter kadınların gerçek kurtuluşu kapitalizmde mümkün değildir!«**

Bildiri politik eşit haklar üzerine en geniş taleplerin dahi şu gerçeği ortadan kaldırmayacağını açıklığa kavuşturmaktadır: Bu talepler,

»üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti ve böylelikle de proleterya ile burjuvazi arasındaki sınıf çelişkisini ortadan kaldırmamakta, bu talepler aynı zamanda varlıklı kadın ve erkek azınlığa, ... kadın ve erkek çoğunluğun ekonomik olarak bağımlılığını ve

onlar tarafından sömürülmesini yaratan sebepleri de hiçbir şekilde ortadan kaldırmayacaktır. (C. Zetkin).

Kapitalizm içinde formal ... eşit haklar için mücadelede büyük başarılar kazanılsa dahi, emekçi kadınlar yine sömürülmekte ve ezilmektedir.«

Bildiri şunun altını özel olarak çizmektedir:

»Emekçi halktan kadınların hedef ve yol konusunda emin, kurbanlar vermeye hazır savaşmada kararlı katılımları olmaksızın proleteryanın devrimci kitle eylemleri ve iç savaş aracılığıyla zaferi olanaksızdır... (C. Zetkin) .

Ancak kadın ve erkek işçiler ortak düşmanları emperyalist burjuvaziye karşı kararlı olarak mücadele etmedikleri müddetçe... bu yüce mücadele içinde belirleyici bir zafer elde edemezler!«

Aynı bir bölüm içinde »Gegen die Strömung'un 1. parti konferansının belgeleri (Bölüm:4) 1. Parti Konferansının programatik karar tasarıları üzerine yürütülen tartışmanın gidişatı ile ilgili rapor« başlıklı yazıdan parçalar aktarılmaktadır:

*** Gerek partide gereksede kitleler içinde, erkek egemenliği anlayışını enson ince köklerine kadar imha etmek zorundayız. (Lenin'in C. Zetkin ile konuşmasından).**

»Bu şu anlama gelir: Kadın işçiler kendine güvensizliklerini, özellikle siyasi çalışmadaki pasifitelerini aşmak ve onlara karşı mücadele etmek zorundadırlar. Meselenin öbür yanı ise, işçiler özellikle komünistler, kadınlara karşı küçümseyici anlayışlarını terk ederek bu anlayışlara karşı mücadele etmek zorundadırlar. Komünist çalışmalarımız, erkekler içinde eğitici çalışmaları da büyük oranda içermektedir... (C. Zetkin).«

Bildiri şöyle devam etmektedir:

*** Kadınların gerçek kurtuluşunu sadece komünizm sağlamaktadır!**

»Kadınların ezilmesinin ortaya çıkışı ve gelişmesi, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla, toplumun sınıflara bölünmesiyle, egemen sömürücü sınıfların, ezilen sınıfları bastırmasının bir aracı olarak devletin ortaya çıkmasıyla sıkı bir bağı bulunmaktadır...

Kadınlar üzerinde özel bir baskı ve sömürünün yürütülmesi, o zamandan buyana varolan tarihteki tüm sömürücü toplumlara özgü idi... Ancak emperyalist burjuvazinin proleter devrimi ile yıkılması, devlet aygıtının şiddete dayanarak parçalanması ve proleterya diktatörlüğünün kurulması ile kadınların ezilmesine ve eşitsizliğine karşı sistematik olarak mücadele edilmesi ve bunların ortadan kaldırılması için önkoşulları sağlayabilir...«

Sonuç olarak bildiride şunlar söylenmektedir:

»Kadınların eşitsizliği, ancak komünizmde, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyetin ve diğer sınıf ilişkilerinin ortadan kaldırılmasından sonra tamamen yok olacaktır...«

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 3/92

Batı Almanya'da Marxist-Leninist partinin inşası için yayıncı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. Nisan-Haziran 1992

Üç ayda bir Türkçe, Kürtçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, Sırb-Hırvatça, Rusca ve İspanyolca yayınlanmaktadır

Nisan'da »Gegen die Strömung« (»Akıma Karşı«) şu bildiriği yayınladı:

Bir Nazi-haydutu ve onun kariyeri: Nazi-Subayı, revizyonist SED-Yöneticisi, SPD'nin önde gelen politikacısı

»Just sorunu« neler öğretiyor!

Bildirinin girişinde şunlar yazılmaktadır:

»Just'un, Alman emperyalizminin Sovyetler Birliğini işgali sırasında, naziler tarafından örgütlenen, SSCB toprakları üzerindeki Yahudi tutukluların devlet eliyle katledilmesine, nazi-ordusunun gönüllüsü vasfıyla katılmış olduğu ortaya çıktı. Just'un istifasının hangi şartlarda cereyan ettiği, Batı/Alman emperyalizminin basın organlarının nazi-savaş canilerine karşı nasıl davrandığını, bu caniliklerin sistematik olarak nasıl küçümsenip, gizlenmeye çalışıldığını ve aynı zamanda da bir zamanki Doğu-Almanya'da ve SBZ'da, nazi-canilerinin nasıl gizlenip, küçümsendiği üzerine epey bilgiyi suyu-züne çıkartmaktadır.«

Birkaç örneğe dayanılarak, bildiride, nazi faşizmi ile Batı/Alman emperyalizminin sistemi arasındaki personal alanında da var olan bağ gösterilmektedir.

»**Alman tekelci sermayesinin temsilcileri** Krupp, Abs, Flick ve ortakları 1945'ten sonra, 1945'ten önce kaldıkları yerden devam ettiler ...; Nürnberg »ırk yasalarının« yazarı ve yorumcusu **Globke**, CDU'nun önde gelen politikacısı ve Adenauern'in danışmanı oldu... Nazi propaganda kısmının şefi **Kiesinger**, daha sonra Batı Alman başbakanı oldu... Nazi yargıcı **Filbinger**, daha sonra Baden-Württemberg eyaletinin başkanı oldu... Nazilerce işgal edilen Çekoslovakya'da SS-mensubu Heydrich's'in sağkolu olan **Schleyer**, sonra Batı Almanyanın »işverenler sendikasının« başkanı oldu... Nazi-ordusunun subayı olarak Kuzey İtalya'da anti-faşist partizanları avlayan **H.J.Vogel**, sonra diğer şeylerin yanı sıra Adalet bakanlığı ve kısa bir süre öncede SPD'nin başkanlığını yaptı... Faşist Alman ordusunun subayı **Richard von Weizäcker**, bugün Batı Alman devletinin Cumhurbaşkanı yapmaktadır...«

*** »Just sorunu«, Batı Almanya'da çoktan rehabilite edilmiş nazi-canilerini gizleme manevrası içinde kullanılmaktadır!**

»1945'ten sonraki ilk yıllarda, Doğu Almanya ile Batı Almanya'da yapılan nazileri temizleme hareketleri arasında bulunan **niteliksel** farklılık gizlenmeye çalışılmaktadır.«

Bildiride, »**SED ve nazileri temizleme hareketi: Olumlu yanları - hataları** -

ihamet» başlıklı özel bir bölümde, 1945'i takip eden ilk yıllarda, Kızıl Ordunun belirleyici desteği ve kontrolü altında, nazilerin temizlenmesinde elde edilen olumlu başarıların savunulması gerektiği ilk olarak bilince çıkartılmaktadır.

»*Doğu Almanya'daki nazileri temizleme hareketinin hataları*» başlıklı bölümde, daha 1949'da nazi partisinin henüz yargılanmayan eski üyeleri için af talep eden SED'nin parti yönetim kurulunun bir kararı belgelenmiştir. »*SED'nin anti-faşist mücadeleye ihaneti*» başlıklı bölümde bildiri, Sovyetler Birliği'nde tutuklu bulunan alman savaş canilerinin serbest bırakılarak af edilmesi amacıyla SED'nin yüksek yöneticilerinden Pieck ve Grothewohl'un çabalarını şöyle karakterize etmektedir: Bu hareket,

»... emsalsiz bir karaktersizlik örneği ve SED'nin manen tamamen çürümesi yolunda bir dönüm noktası anlamına gelmekteydi...«

SBKB'nin 20. Parti Kongresinin revizyonist çizgisinin SED tarafından devranılması,

»SED'nin 1960'larda tamamıyla revizyonist bir parti haline dönüşmesinin yolunu açmıştı. Buna paralel olarak eski naziler çok daha pervasız bir şekilde Doğu Alman devlet cihazı ve SED içindeki yüksek kademelere çıkartıldı.«

Bildirinin diğer konuları şunlardı:

* *Nazi-çeteleri sadece Mart ayında üç cinayet daha işlediler! Nazi güçlerini küçümsemeyelim!*

* *Kürt halkının haklı mücadelesi ile dayanışma*

Mayıs bildiri şu başlık altında yayınlandı:

Batıalmanya'daki işçi sınıfı, kapitalist sisteme razı olmayacaktır!

Bildiri girişte, işçilerin ve diğer emekçilerin giderek kötüleşen hayat şartlarına karşı verdikleri mücadelelerinden örnekler aktarmaktadır (Örneğin, 50 bin metal işçisinin ücret zammı için 1991'in sonunda yaptığı ikaz grevleri, Bavyera granit işçilerinin akord ücretlerinin düşürülmesine karşı yaptıkları 302 günlük grev). Ki bu mücadeleler burjuva basını tarafından gayretle küçümsenmeye çalışıldı.

Bildirinin ana noktaları şunlardır:

* *DGB-Sendikası cihazı - Batı/Alman emperyalizminin bir aleti durumundadır.*

* *İşçi aristokrasisi - Batı/Alman emperyalizminin piyonudur.*

* *İşyerlerinde gelişen mücadeleye destek! Mücadelelere müdahale ederek, önderliği ele geçirmek! DGB cihazını ve oportunistleri teşhir etmek!*

Bildirinin bir başka konusuda »İşçi sınıfının devrimdeki rolü«dür:

* *Proletarya neden kapitalizmin mezar kazıycısıdır?*

»Çünkü O, üretim araçlarına sahip olmadığından ve devrimde zincirinden başka kaybedecek birşeyi bulunmadığından. Bu yüzden proletarya, uzlaşmaz ve tutarlı olarak burjuvazinin karşısında duran tek sınıftır. O, sosyalizmin ve komünizmin temel üretim

biçim olan, en gelişmiş üretim biçimi ile, büyük üretim biçimi ile organik bağ içindedir. Proletaryanın fabrikalarda yoğunlaşması, onun bilinçlendirilmesini, örgütlenmesini ve onda bilinçli bir disiplinin yaratılmasını kolaylaştırmaktadır.«

*** Sadece komünist bir parti, proletaryanın devrimi zafere kadar götürmesini mümkün kılabilir.**

*** Marksist-Leninist parti öncelikle işyerlerinde inşa edilmelidir!**

»Uzun vaadede Batı/Alman emperyalizminin karşısına gerçek bir güç ancak bu şekilde çıkartılabilir. Bu güç, emperyalist teröre, emperyalist baskı ve sömürü sistemine ve emperyalist savaş hazırlıklarına karşı, komünistlerin önderliğindeki işçi sınıfının çoğunluğunun örgütlü, kitlesel kıvılcık terörü olacaktır!«

Haziran'da »Gegen die Strömung« şu bildiriği yayınladı:
RAF'ın (Kızıl Ordu Fraksiyonu) 10 Nisan 1992 tarihli açıklaması üzerine:
Umutsuzluğa giden yola karşı mücadele!

Bildirinin girişinde şunlar söylenmektedir:

»RAF'ın (Kızıl Ordu Fraksiyonu'nun) geçici olarak »şiddete paydos« üzerine son açıklamasını, Batı/Alman emperyalizminin basını büyük bir memnurlukla yorumladı... Temel devrimci bir tarzda kendi hataları özeleştirisi ile aşılabileceği ya da en azından tüm kadın ve erkek yoldaşlar arasında gerçek bir tartışma olanağını yaratılabileceği yerde, Batı/Alman emperyalizminin ukala temsilcileri ile bir »pazarlık« yapılmaya çalışılmaktadır bu açıklamada.«

RAF kurucularının başlangıçta sahip olduğu açıklıktan bugün iz bile kalmamıştır. Batı/Alman emperyalizminin devletin reforme edilemeyeceği, düzeltilebilir hataları olan zorunlu bir kuruluş olmadığı, tersine onun Batı/Alman emperyalizminin silahlı, canı, ölümcül ve acımasız bir cihaz olduğu, bu devlete karşı hiç bir boş hayale kapılmadan savaşılması gerektiği şeklindeki açıklıktan bugünkü RAF'ın kalıntılarındaki izine bile rastlanmamaktadır. Bugünkü RAF içinde,

»teslimiyetçi ve oportunist çizginin değişik göstergeleri göze batmaktadır...«

*** Devrimci mücadelenin berrak hedefi bulunmamaktadır.**

»Tam da bugün, umutsuzluğa karşı mücadelenin zorunlu olduğu, öncelikle emperyalizmin zayıf yönlerini ortaya koyarak bilince çıkartmanın, devrimci mücadelenin berrak bir hedefini göstermenin devrimciler için ağır çabalara mal olduğu şartlarda, proleterya diktatörlüğü ve komünizm perspektifinin yükseklerde tutulmasının zorunlu olduğu şartlarda, RAF Batı/Alman emperyalizminin ideolojik ve politik baskısı karşısında geri çekilmektedir.«

»İki fraksiyon« üzerine çürük bir teori!

»Batı/Alman emperyalizminin »iki fraksiyonu« şeklindeki görüş, RAF'ın başlangıç dönemindeki politikasıyla hemde taban tabana çelişmektedir: »kızıştırıcılar ve beton

kafalılar« ile »Devletin gerçektende başka bir tutumu sergilemesini« güya savunanlar. Böylelikle hayaller yaymaktan başka bir şey yapılmamaktadır.

*** Modern revizyonizmin zaferi**

»RAF'ın başlangıç dönemindeki kadın ve erkek yoldaşlar, revizyonist Sovyetler Birliğini ve Doğu Avrupa'daki diğer sahte sosyalist ülkeleri bir devrimci mücadelenin düşmanı olarak görürlerken, bugün aniden »sosyalist ülkelere« sözedilmektedir.«

DDR'in gün geçtikçe daha da derinleşen ilhakı, (aslında sosyalizmin çarpık bir resmi durumunda olan) »sosyalist devletler sisteminin çöküşü« tüm bunlar RAF'ın teslimiyetçiliğinin gıdasını oluşturdu.

»RAF'a karşı tavrımız« başlığı altında bildiri, RAF'ın çizgisinin bu şekilde felaketli bir şekilde değişmesinin, çizgideki teslimiyete varan bir dönüşümün sebeplerini sorgulamaktadır:

»Birincisi, RAF'ın genel teorik ve programatik çalışması ta başından itibaren büsbütün bulanık ve yanlış bir yörüngedeydi. Burda, yoldaşlar arasında gerçek bir tartışmadan kaçınılması göze batmaktadır.

İkincisi, politikalarının özü, yani, kitleleri harekete geçirme ve başarılar elde etme amacı ile emperyalizmin önde gelen ya da önemli şahsiyetlerini cezalandırma pratiği, ta başından itibaren yanlıştı.

Üçüncüsü ise RAF'ın mücadelesi bir çok şeyi bilince çıkarttı, gelecekteki devrimci mücadeleler açısından önemli tecrübeler sağladı...«

Bildiri ayrıca silahlı mücadele ile bireysel terör sorununu ilkesel olarak ele almaktadır. Bu konuda şu ana noktalar ortaya çıkartılmaktadır:

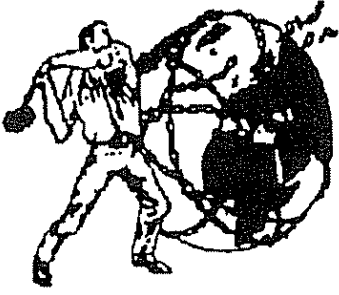
*** »Ekonomizm« ile »Terörizm« arasındaki ortak yön: Kendiliğindenciliğin göklere çıkartılması.**

»Kendiliğindenci ekonomik mücadelenin taraftarları ile, bireysel terörün taraftarları yığınların faaliyetlerini küçümsemektedirler. Onlar esas görevi, devrimci mücadele ile işçi hareketini bütünleştirme görevini (Lenin) anlamamaktadırlar. «

*** Manevi sorun değil, bir taktik sorundur! Proleter kızıl kitle-terörü için!**

»Komünistler terörü topyekün mahkum etmemektedirler. Komünistler terörün devrimci kitle hareketi ile arasındaki ilişkiyi sorgulamakta ve baskı ve sömürücülere karşı, devrimci kitle-terörünün uygulanması yönünde yığınları eğitmektedirler...Karşı-devrime karşı proleter kızıl kitle-terörü - komünistlerin bireysel terörün taraftarlarına karşı savunmaları gereken şey işte budur!«

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 4/92

Batı Almanya'da Marxist-Leninist partinin inşası için yayıncısı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. Temmuz-Eylül 1992

Üç ayda bir Türkçe, Kürtçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, Sırb-Hırvatça, Rusca ve İspanyolca yayınlanmaktadır

Temmuz'da »Gegen die Strömung« şu bildiriği yayınladı:

Gelişen işçi hareketini, DGB-Beylerinin savuşturma tavrına karşı tüm gücümüzle destekleyelim!

Bildirinin girişinde şunlar söylenmektedir:

»'Karenztag' adıyla bilinen uygulamanın yürürlüğe konması planına karşı özellikle IG Metal'in üyeleri arasında öfke öyle büyüktü ki, buna karşı hatırı sayılır kapsamda uyarı grevleri meydana geldi. Kapitalistler ise kendileri açısından nereye kadar gidebileceklerinin deneyini yapmaktadırlar. DGB-Beyleri ise bundan üç ay önce ÖTV grevinde oynadıkları oyunu yeniden sahnelemektedirler: Kadın ve Erkek işçilerin arasında başgösterecek mücadeleci eğilimleri boğabilmek için hareketin başına palazlanma rolü!«

Bildirinin ana temaları şunlardır:

*** Batı/Alman emperyalizminin emekçilerin yaşam koşullarına karşı başlattığı saldırıları geri püskürtelim!**

»ÖTV grevlerinin tecrübeleri« başlıklı bölümde, kamu işçilerinin yürüttüğü ve zaman zaman 400 000 kadın ve erkek işçi arkadaşın katıldığı yürüyüş üzerine durulmaktadır. Sendika yönetiminin ihanetinin katlettiği aşamalar teşhir edilerek, aynı zamanda mücadelenin nasıl yürütülmesi gerektiği gösterilmektedir.

*** Emekçilerin ekonomik mücadelesi - bu sadece ilk adımdır**

»... ilkbahardaki grevler ilk planda ücret talebi temelinde yürütülürken, 'karenztag'ın yürürlüğe koyma planlarına karşı uyarı grevleri ise daha politik bir temelde yürütülmekteydi: Bu uyarı grevleri kapitalistler ile politikacıların çıkar birliğine karşı yönelmektedir. Batı/Alman devlet cihazının, sınıflarüstü bir kurum değil, egemen emperyalistlerin uygulayıcı bir organı olduğu görüşüne bu mücadelelerde temel hazırlanabilir.«

*** İlerici gençlik hareketi ve işçi hareketi ortak mücadele vermek zorundadır!**

»... Demokratik hakların kısıtlanmasına, neonazi eylemlere ve ırkçılığa, polis devletine ve Federal orduya karşı protestolar esas itibarıyla gençler arasında gelişmektedir... Tüm bu eylemler önemli ve haklı olmasına rağmen, politik perspektifi çok dar bir kapsamdadır: İşçi hareketi ile sıkı bir şekilde birleşme görevi genellikle doğrudan reddedilmektedir. Bir çok genç, ilerici ve devrimci bir işçi hareketinin gücü ve etkisini görememektedir.

... Diğer taraftan ise, ilerici kadın ve işçi arkadaşlar, kendi mücadelelerini, Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadelenin temel büyük sorunları ile pratik olarak birleştirmeye hazır değildirlir.«

*** İşyerinde ve caddelerde mücadele! Batı/alman emperyalizmine ölüm!**

»İşçi hareketi ile ileri gençlik hareketinin birliğini sürekli olarak propaganda yapma, mücadelenin tüm yan sorunların ancak proleter devrimi için mücadelede çözümlenebileceğini göstermek komünist güçlerin ve komünist partisinin bir görevidir.«

Ağustos bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Federal ordu - Batı/Alman emperyalizminin ölüm saçan bir savaş cihazıdır

Bildirinin girişinde şunlar söylenmektedir:

»40 senedir yoğun hazırlıktan sonra federal ordu ölüm saçan takbikat planlarına daha da yaklaşmaktadır. 'Bayer' adlı savaş gemisinin Adria denizine gönderilmesi, hava kuvvetlerinin Yugoslavya'nın içine kadar uzanan uçuşları, ve 'Almanya'nın yeni rolü' üzerine nüfusun giderek daha yoğun bir şekilde kışkırtılması aktüel durumu belirlemektedir... Eğer 'ilk alman askeri' ölüp, bunun üzerine nihayet 'geri ateş etme' izini verildiğinde, protestoları daha çekirdek halindeyken ezebilmek için, içeriye yönelik de polis terörü buna uygun olarak katmerleştirilecektir. Dışinden turnağına kadar silahlı bu askeri aygıtı karşı bilinçli ve örgütlü mücadele, devrimci güçlerden alman militarizminin tarihi ve federal ordunun kutsallaştırılmasını amaçlayan ve politik ve psikolojik olarak iyi bir şekilde sürdürülen kampanya ile derinlemesine bir hesaplaşmayı talep etmektedir.«

Bildiri, Batı/Alman emperyalizminin savaşa hazırlığının sadece askeri bir hazırlıktan ibaret olmadığını ortaya koymaktadır:

*** Sahtekarlık - bu emperyalist savaşın en önemli silahlarından biridir**

»... Bugünkü koşullarda çokça bahsi geçen 'insalcıl yardım' adı altında en önemli manevralardan biri yapılmaktadır... Çünkü, bu 'insancıl yardımların' çoğu birincisi askeri bir tür destektir, ki, Batı/Alman emperyalistleri tarafından desteklenen ustaşa faşistleri böylelikle, yaralıların kurtarılması ve onlara yiyecek temini için daha az güç kullanabilmektedirler... ve ikinci olarakta, bu eylemler Batı/Alman emperyalizmi için bir nevi 'reklam giderleridir'. Onlar bu yolla gerek hırvat gereksede 'kendi' nüfusunu yanına çekerek, gelecek askeri faaliyetleri için sağlam bir temel yaratmak istemektedirler.«

*** Federal ordu - emperyalist saldırganın ve karşı-devrimin bir aletidir**

»... Naziler tarafından barbarca araçlarla sürdürülen ikinci dünya savaşından 40 sene sonra, Batı/Alman emperyalizmi, yeniden dünya çapındaki karşı-devrimci emperyalist teşebbüsler için silahlanmaktadır. O güya ikinci dünya savaşında »kaybettiği« bölgeleri, bugün eski-DDR'in ilhaki yoluyla geri almaktadır. O ekonomik olarak güçlendi ... Ordusu, yani federal ordu, dünyadaki en iyi şekilde donanmış orduların arasında yer almaktadır ... Buna ek olarak O bugün, öyle bir propaganda cihazına sahiptir ki, zamanın Göbelsi bu durum karşısında kıskançlıktan öldü.«

Ekim 1992'de »Gegen die Strömung«un 47 sayfadan oluşan 60. sayısı şu başlık altında yayınlandı:

»Federal ordu, Batı/Alman emperyalizminin caniyane bir savaş aracıdır«

Bu sayıda şu konulara yer verilmektedir:

- * Hayatın her alanının askerileştirilmesi
- * Silah ihracatı
- * Yurtdışında faaliyetler
- * Bir iç-savaş ordusu olarak federal ordu
- * Federal ordunun silah kullanma üzerine emirleri
- * Nazi ordusu ile arasında kopmayan gelenek
- * Federal ordu ve Karl Marks

*** Karl Marks ve federal ordu**

»... Marks ve Engels federal ordu gibi orduların *kendiliğinden yok olmayacağını*, ... bu orduya, bu devlete karşı her ciddi mücadelenin, tüm kapitalist sisteme karşı *iç-savaş* anlamına geleceğini biliyorlardı. Marks ve Engels, böylesi bir ordunun, askerlerin »ikna« edilmesi yoluyla, yani içten etkisiz hale getirilmesinin imkansız olduğunu gösterdiler ... Emperyalist bir ülkenin ordusunun parçalanması, ki federal orduda kuşku-

suz böyle bir ordudur, esas itibariyle sadece *silahlı toplu ayaklanmanın içinde proletaryanın iç-savaş ordusu tarafından* gerçekleştirilebilir...«

Eylül'de şu bildiri yayınlandı.

Batı/Alman emperyalizmin senaryosu altında Rostock ve başka yerlerde pogromlar yürütülmektedir: BUNUN ARKASINDA BİR SİSTEM VARDIR!

Bildirinin giriş bölümünde şunlar söylenmektedir:

»Batı/alman emperyalizminin egemenlik sınırları içinde, gece saatlerinde sığınmacı yurtlarına ya da başka ülkelerden gelen kadın ve erkek işçilerinin evlerine karşı, örgütlü neonazi katiller tarafından gerçekleştirilen saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Hergün katledici kundaklamalar, sadece eski-DDR bölgesinde değil, aynı zamanda Batı-Almanya'da da meydana gelmektedir. Ama buna rağmen, Rostock'daki yada Qedlinburg'daki olaylar bir çok nedenden dolayı özel bir anlamı vardır: Batı/Alman emperyalizminin polisi, her zamankinden daha açık bir şekilde, neonazi katillerin işlerini yürüttüğünü gösterdi. Ama Rostock aynı zamanda, örgütsüz ama neonazizmle kışkırtılmış yüzlerce, ve hatta binlerce kişinin alkışları ve naraları arasında, neonaziler tarafından taşlarla, ve ateşleyici maddelerle sığınmacı yurtlarının günlerce bombalandığını da göstermiştir.«

Bildirinin ana konuları şunlardır:

*** Kundaklayıcılara ve yaltakçılara karşı en ufak dahi »anlayış« gösterilemez ve taviz verilemez!**

»... Rostock pogrom gecelerinin esnasında ve ardında, 'anlayışla karşılayalım' şeklindeki pis propaganda akını her tarafı kapladı ... Bonn'daki tüm partilerin politikacıları Rostocklu 'vatandaş'ları 'anlayışla' karşıladıklarını açıkladılar. Her şeyin neden budüze gelmek zorunda olduğu; esas suçlu olanların alkış çalan samimi 'vatandaşların' değil, 'aslında' suçun bizzat sığınmacılarda yattığı, salt varlıklarının bile, onların

büyük rakamda gelmelerinin ve üstelik 'alman olmayan davranışlarının' bu olayların sorumlusu olduklarını açıklayan sözümona »olayların analizi« şeklindeki görüşler piyasaya sürüldü.«

Rostock'daki pogromlar bilinçli olarak Romanya'dan gelen Roma'lara karşı yönelmekteydi. Bu yüzden bildirideki **»Roma'lara karşı yönelen kışkırtmalara karşı mücadele!«** başlığı altındaki bölüm, nazi dilliyile Romanya'dan gelen Romalara karşı aylardan beri sürdürülen sistematik ırkçı kışkırtma üzerinde durmaktadır. Zira özel dayanışmamız tam da onları ve tüm Sinti ve Romaları kapsamaktadır.

*** Neonazilere ve onların aktif destekleyicilerine yumuşak davranmamakla birlikte, öncelikle Batı/Alman emperyalizminin politikasına karşı mücadele edelim! Faşizm mikrobu bu devletten kaynaklanmaktadır!**

»... Neonazi ... saldırıları, Batı/Alman emperyalizminin planının doğrudan bir parçasını teşkil etmektedirler. Bu plan, keskinleşen uluslararası ve »alman« krizinden, yaşam koşullarının giderek kötüleşmesinden vs. dikkatleri başka bir yöne çekebilmek için kendi nüfusunu ırkçılık ve milliyetçilikle kışkırtma planıdır.«

*** Kapitalizm ve Naziler**

Kapitalizmin faşizmi doğurduğu« şeklindeki parolanın, bırakalım detaylı bir şekilde açıklanarak gerekçelendirilmesini, ilerici güçler içinde bu parolanın artık onca yaygın olmadığı gerçeğinden yola çıkarak bildiri şu düşüncüyü vurgulamaktadır:

»... Kapitalizm ile faşizm arasındaki özsel bütünlüğü ortaya çıkartmak, komünist güçlerin en önemli görevlerinden biridir.

»Rostock Batıalmanyası'nda değildir« başlıklı özel bir bölümde şunlar söylenmektedir: Batı-almanyalı bir çok anti-faşist aktif olarak dayanışma göstermek için Rostock'a gittiler. Bu doğrudu, fakat, Batıalmanyalı anti-faşist güçler, kendi çalışma alanlarındaki nazi-terörüne karşı mücadele yürütmenin ilk planda eski-DDR'deki ilerici ve devrimci güçlerin görevi olduğunu unutmamalıdır. Çünkü,

»... ancak bu temele karşılıklı dayanışma birbirini dışılamaz ve Batı/Alman emperyalizminin giderek tam olarak eski-DDR'i ilhak etme politikası ile uyum içindeki güya Batı-Alman 'sol' güçlerinin liderliği kendilerine çekme isteklerinin karşısında durulabilir.«

*** Nazi-canilerine karşı aktif mücadeleyi körükleyelim! Tüm gücümüzle güçlü bir komünist partisini inşa edelim!**

»... Mücadele sadece Nazi-çetelerine ve devlet cihazının terörüne karşı değil, aynı zamanda Batı/Alman emperyalizmine ve onun devlet cihazına karşı da şimdiye kadar olduğundan daha enerjik bir şekilde yürütülmek zorundadır! Kendimizi ve başkalarını uzun vadeli bir mücadeleye hazırlamalıyız. Bu mücadelede hedefimiz, tüm ülkelerdeki işçi sınıfı ile omuz omuza, »dünyanın sefilleri« ile yan yana olarak derinlemesine bir değişim, devrimci bir değişim için, proleter devrimi için, proleterya diktatörlüğünün kurulması için mücadele olacaktır!«

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 5/92

Batı Almanya'da Marxist-Leninist partinin inşası için yayıncı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. Ekim-Aralık 1992

Üç ayda bir Türkçe, Kürtçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, Sırb-Hırvatça, Rusca ve İspanyolca yayınlanmaktadır

»Gegen die Strömung« (»Akıma Karşı«) Ekim'de şu bildiriği yayınladı:
Treuhand'ın vurgunları ve Batı/Alman burjuvazisinin sömürücü yalanları

Bildirinin girişinde şunlar söylenmektedir:

»Bir taraftan tam kolonyal sömürücüler ve kapitalizm öncesi kan emicilerinin ruhuyla, devasa finans operasyonları ile yüzlerce milyar Mark'ı geçen vurgunlar vurulurken, Batı/Alman emperyalistleri bunun üstüne birde şunu eklemektedirler: Profesyonel bir şekilde ve paylaşılmış bir rol düzeni ile sahnelenen gösteride, 'birliğin masrafları' üzerine bıtkınlık verici bir şekilde vaaz vererek, sendikal haklara karşı toplu bir saldırı düzenlenmekte ve emekçi yığınların üzerindeki sömürü daha da keskinleştirilmesi için hazırlık yapılmakta ve şimdiden hayata geçirilmektedir.«

*** Eski-DDR işletmeleri: hepsi de harebe ve çöplük mü?**

»DDR'deki revizyonist burjuvazinin elinde bulunan güya 'halka ait' işletmeleri Batı-Almanya'daki kapitalist sınıfa yok pahasına devredilmeside, »Treuhand-Kurumu« belirleyici bir alet olarak kullanılmaktadır. Bunun için Batı/Alman emperyalistleri esas olarak, 'tamamen çökmüş eski-DDR« şeklindeki yalanı kullanmaktadırlar.«

Bundan sonra Bildiri bu propaganda yalanlarının esas amaçlarını ortaya koymaktadır:
Amaç,

»bugünkü eski-DDR'deki emekçilerin soyulmasını »zorunlu bir önlem« olarak gösterebilmek ve Treuhand'ın işletmeleri yok pahasına devredilmesi 'anlaşılır' kılma... Bu yalan, esasında çalışabilir işletmelerin 'mahvedilmesi'ni de 'doğal' karşılanmasına hizmet etmektedir.«

Bildiri, Batı/Alman burjuvazisinin kafa bulama oyununda bir sistem bulunduğunu açığa çıkartmaktadır: İlk kalkınmanın ve işyerlerinin korunmasının önkoşulu olarak 'Almanya'nın birliği' üzerine türküler söylediler, ve şimdide birbirleri ile karamsarlık konusunda yarışmaktadırlar.

»... ki, böylelikle 'açılma hükmü' ('Öffnungsklauseln') aracılığıyla, işçi ücretlerini düşürmek, sosyal ve sendikal ve demokratik hakları etkili bir şekilde kısıtlamak istemektedirler.«

Bunun izahı için, »Treuhand = Batı/Alman kapitalistlerinin sadık ellerinde« adlı bölümde,

Treuhand'ın önlemleri ve bunun emekçi yığınlar üzerindeki etkileri üzerine özel olarak durulmaktadır. Bildiri, PDS'in Treuhand'a karşı gelişen haklı protestoların başına geçme girişimlerini teşhir etmektedir. Çünkü,

«DDR'in ekonomisinin satılmasını hazırlayanlar tamda SED/PDS'in kendisi idi, ancak bu beyler, Treuhand-mekanizmasında bir kaç koltuk daha beklemekteydiler.»

»Batı/Alman emperyalistleri: O, Eski-DDR'deki emekçiler için bir aşağılanma ve alay konusu olma anlamına gelmektedir.« başlıklı bölümün hemen ardında şunlar söylenmektedir:

*** DDR'in doğrudan ilhakının üçüncü senesi**

DDR'in Batı/Alman emperyalistleri tarafından ilhakı bir çok açıdan epeyce ilerledi. Bu sürecin hangi ölçüde olgunlaştığı üzerine açık olguların bulunmadığı göz önünde bulundurularak, acaba »hiçbir geçiş problemi yoktur« yalanı mı yoksa »Doğu ile Batının uyumlu hale getirilmesi 10 ile 25 sene sürer« şeklindeki propaganda yalanlarının mı daha küçük bir yalan olduğu çok zor değerlendirilebiliyor. Ancak kesin olan bir şey varsa oda eski-DDR'de,

»... ilhakın sonuçlarına ya da ilhakın kendisine karşı çok az kitlesel direniş bulunmaktadır. Ancak mücadeleler buna rağmen meydana geldiği olgusu tam da bu yüzden çok büyük bir öneme sahip olmakta ve bu yüzden ... bilinçli olarak olarak ya küçümsenmekte ya da sessizce geçiştirilmektedir.«

... Can alıcı sorunları eski-DDR'deki işçi sınıfının bakış açısından yola çıkarak yorumlayan; güncel politikanın temel sorunlarını ve sosyalist devrimin perspektifini (tamda DDR 'deki revizyonist iktidarın tecrübeleri ile ayrılık noktalarına da bilince çıkartıp) ortaya koyup yaygınlaştıran bir gücün; tüm ülkelerdeki devrimci ve komünist güçlelerle tüm konularda açık tartışmayı arayan bir gücün olmaması, *gerçekten devrimci ve komünist yönelimli bir gücün* eski-DDR'de *yokluğu*, kendisini acı bir şekilde hissettirmektedir. *Bu boşluğu doldurmak için uğraşan eski-DDR'deki tüm güçleri, kayıtsız şartsız desteklemekte ve onlarla dayanışmaktayız...*«

Bildiride ayrıca şu aktuel konu üzerine durmaktadır:

*** İntikamcı bir provakasyon: Peenemünde'de V-2 raketinin 50. yıldönümünün kutlanması**

8. Kasım 1992: Batı/Alman emperyalizminin politikacılarının propaganda şovuna karşı haklı porotestolar

Tutarlı nazi karşıtlarına karşı yürütülen adi kışkırtmalara karşı mücadele!

Bildirinin giriş bölümünde şunlar söylenmektedir:

»8 Kasım 1992'de Batı/Alman emperyalizminin politikacıları, tabiki 'Büyük-Berlin' de, büyük bir devlet şovu düzenlediler. Lakin özellikle'de yabancı basın için düzenlenen ikiyüzlülük gösterisinin küçük birkaç hataları bulunuyordu: Yürüyüşe gelen 300 bin kişinin çoğu, Kohl, Vogel ve Weizsäcker bayları için değil, son hafta, ay ve yıllardaki nazi saldırılarına karşı ve bir çoğu da devlet tarafından yürütülen sınırdışı etme pratiğine ve sığınma hakkının ortadan kaldırılmasına karşı yürümek için yürüyüşe gelmişlerdi...«

*** Tutarlı nazi karşıtları, nasıl bir numaralı düşman olarak ilan edildi**

»Göbels'in öğrencileri olarak sığınmacılara karşı kışkırtmalar yapan Kohl, Vogel ve Weizsöcker'in ... nazi katliamlarına boyun eğerek, 'sığınmacı akını' ayarlanması ... gerektiğini açıklaması, küstah bir provakasyon idi. Onlar böylelikle, Kasım 1938'de öldürülen 100 yahudinin, nazi temerküz kamplarına sürülen ve kötü muameleye maruz kalan 200 bin yahudinin ve tahrip edilen 200 Sinagog ve ibadet evlerinin anısına kara sürmekteydiler.

Sinti ve Roma'lara karşı düzenlenen soykırımdan kurtulanların, Romanya'ya sürülmesi imzalanan anlaşmaları selamlayan ve onu imzayanların, aniden iki yüzlü bir şekilde 'insan sevgisinden' ve 'insanlık onurundan' bahsetmekteydiler. Samimi nazi karşıtlarının bu durum karşısında tepeleri atması, tiskindirici bu ikiyüzlülüğe karşı çıkmaları, onlara karşı çoplu bir saldırıda bulunmak için yeterli bir gerekçe idi... Böylelikle bir numaralı düman keşfedilmişti, tutarlı nazi karşıtlarına karşı kışkırtma bütün gazetelerin sayfalarını doldurdu.«

Buna takiben, bildiri, tutarlı nazi karşıtlarına karşı yürütülen kışkırtmaları ayrıntılı olarak teşhir ederek, onları geri püskürtmektedir:

1. Adi gerekçe: »Nazilere karşı, Kohl'dan başlayarak solculara kadar hepsi birleşmelidir«

2. Adi gerekçe: »Kohl'a karşı protestolar, sağcıların ekmeğine yağ sürmektedir«

3. Adi gerekçe: »Şiddet, şiddettir, bu yüzden solcular eşittir naziler«

Sonuç olarak bildiride şunlar söylenmektedir:

»Batı/Alman emperyalistlerinin politikacılarının ve nazilerin gerçekten korktukları şey, ölü gözü ile bakılan gerçek ilerici, devrimci ve komünist güçlerin harekete geçmeleridir!«

Bildiri ayrıca şu konu üzerine kısa bir tavır takınmaktadır:

*** Devrimci Kürt kurtuluş hareketi ile dayanışma! Peru'daki devrimci kadın ve erkek yoldaşlar ile dayanışma!**

»Gegen die Strömun« (»Akıma Karşı«) Aralık'ta şu bildiriği yayınladı: Nazi-katillerine karşı yüzbinlerce kişi yürümektedir

Faşizm mikrobunu kendisi üreten bu devlete güvenme!

»Oldukça tuhaf bir durumla karşı karşıyayız: Başta gençler olmak üzere nazi-katillerine karşı yüzbinlerce insan gösteri yapmaktadır. Ancak, faşizm mikrobunun iplerini ellerinde bulunduranlar, bu devletin temsilcileri ise avuçlarını ovmaaktadırlar. Bu gösterileri 'Yurtdışında yalan haberlere karşı savaş gösterilerine', eskiden söylendiği gibi, güya 'Yurtdışının vahşi propagandasına' karşı bir eyleme dönüştürmektedirler.

Nazi cinayetlerinin artmasına karşı gelişen haklı öfkenin bu denli insafsız bir şekilde yönünün değiştirilmesine karşı mücadele ve bu öfkeyi devlete ve onun ... yalanlarına karşı yöneltmek belirleyici bir öneme sahiptir. Çünkü faşizm mikrobi bu devletin kendisinden üretilmektedir. Yalnızca gerçek nazi karşıtlarının şamarlarıyla, ve (çok değişik motiflerden kaynaklanan) uluslararası kamuoyu tarafından; nazi canilikleri hiçbir zaman

unutmayacak olan dünya halkları tarafından baskı altında tutulduğu zaman bu devlet nazilere karşı harekete geçmektedir...

Devlet, tüm bu faktörlerden kaynaklanan baskının altında, kendisinin gerçek bir nazi karşıtı olduğu görünümünü yaratmaya çalışırken, demokratik hakların daha da kısıtlanmasını ilerletmekte, olağan üstü hal yasalarının uygulanmasını hazırlamaktadır, Alman federal ordusunun dünyanın bir çok yerinde muharebeye sokulması daha doğrudan ve daha açık bir biçimde planlanmakta ve ilticacı adaylarının Almanya'da şimdiye değin görülmemiş bir boyutta sınırdışı etme eylemini hazırlamaktadır...«

Bunlarının sebepleri ve nazi faşizmi ile kapitalizmi, nazilere karşı demokratik mücadele ile sosyalist devriminin zorunlu hazırlanması arasındaki ilişki üzerine tartışmaya katkı olarak, »Tartışma için tezler« bölümü gelmektedir:

Batı Alman burjuvazisinin parlamenter kılıklı diktatörlüğü politik baskıyı keskinleştirmektedir.

**** Parlamenterizm: Burjuva diktatörlüğünün kılıfı***

**** Bonn parlamenter cumhuriyetin özellikleri***

**** Batı/Alman emperyalizminin diktatörlüğünün gizlenmesinde Bonn'lu partilerin akıllıca paylaştıkları değişik rolleri***

**** Devletin faşistleşmesi ve nazi-partileri ve nazi-çeteleri***

**** Demokratik haklar uğruna mücadele ve sosyalist devrimin hazırlığı***

»Emperyalizm, tüm çizgide gericilik demektir. İşçi sınıfının ve diğer emekçilerinin legal mücadele olanakları sürekli kısıtlanmaktadır... Bu yönde Batı/Alman emperyalizmi daha da ilerleyecektir. Devlet cihazı ve parlamenter kılıklı diktatörlüğün niteliği hakkında hayellere yer vermeden, proleter devriminin güçlerini toparlayabilmek ve onları örgütleyebilmek için, somut ve özellikle de genel planda demokratik hakların bu şekilde ve hertürlü kısıtlanmasına karşı mücadele, şüphesiz zorunludur.

Devrimci işçi sınıfının durumu ve onun görevleri hakkında bilinci işçi hareketinin içine gerçekten taşımak, yani sosyalist bilinci yaratmak için ve kitle mücadelesiyle nerde mümkün olabiliyorsa, legalizmin ve reformizmin dar sınırlarını pratik olarak aşmak için, gerek bu, gereksede diğer günlük mücadeleleri kullanmak, tayin edici bir öneme sahip olacaktır. Devletin faşistleşmesine ve nazi-parti ve nazi çetelerine karşı demokratik hakların savunulması mücadelesi, mevcut toplumsal düzenin yıkılması uğruna sosyalist devrimin hazırlanması mücadelesine bağımlı ve tabii kılınmak zorundadır.« (Burda tanıtılan tezler, »1. Parti Konferansın Belgeleri- Batı Alman emperyalizmine, intikamcılığına ve militarizmine ölüm!« başlıklı GDS'in 48. sayından büyük ölçüde değiştirilmeden devranılmıştır.)

Bildirinin diğer konuları şunlardır:

**** Silvio, Vahide, Yeliz ve Ayşe'ye karşı nazi cinayetleri nasıl gizlenmek isteniyordu***

**** Bundan 50 sene önce, nazi ordusunun Stalingrad'taki yenilgisi!***

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 1/93

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. **Ocak - Mart 1993**

Üç ayda bir Türkçe, Kürtçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, Sırb-Hırvatça, Rusca ve İspanyolca yayınlanmaktadır

Ocak'ta "Gegen die Strömung" şu bildiriği yayınladı:
Bundan 60 sene önce Alman tekeli sermayesi siyasi çıkarlarını temsil etme görevini Nazi faşistlerine devretti

Çarpıtmalara ve yarı gerçeklere karşı: Nazi faşizminin temel özelliklerini kavrayalım!

"Adolf Hitler'in Reichskanzler olarak seçiminin 60. yıldönümü vesilesi ile, 30 Şubat 1933, Naziler, faşizmin oluşması ve tarihi üzerine propagandası yapılmayan aptallık nerdeyse yoktur."

Burda bir taraftan Batı/Alman emperyalistlerinin açık propagandacılarının "gerekçeleri" bulunmaktadır: Onların Hitler'e karşı "uzaklıkları", Nazi faşizminin Alman emperyalizmi ve kapitalist sistem ile kopmaz bir bütünlük oluşturduğunu gizlemeyi amaçlamaktadır. Bunun yanı sıra, güya bu emperyalist ideologlara sadece görünüşte karşı çıkan sayısız sahte Marksist tipler bulunmaktadır. Onlar,

"...aptalca basitleştirme ve mutlaklaştırma yoluyla doğru tez ve gerekçeleri iğdiş etmekte ve böylelikle anti-komünizmin diğer türlerinin ekmeğine yağ sürmektedirler."

Bildiri bu tür basit karşılaştırmaların sadece bir amaca hizmet ettiğini açığa çıkartmaktadır:

"Alman şövenizminin ve Nazi faşizminin özelliklerini eleştirinin hedefinden çekme."

*** Finans kapitalin açık terörist diktatörlüğü ve Alman halkının suç ortaklığı üzerine**

Güya Alman halkının suç ortaklığının vurgulamanın finans kapitali ateş hattından çekeceğini iddia eden çarpıtmaya karşı, bildiri şunları açıklığa kavuşturur:

"... Dün olduğu gibi bugün de komünist güçlerin görevi, emperyalizmin ideologlarına ve diğer tüm çarpıtmacılara karşı şunları açıklığa kavuşturmaktır:

♦ İspatlanabileceği gibi bir bütün olarak finans kapitalin, politik işleri Nazi faşistlerine devrettiği ve

♦ aynı zamanda, terör ve şövenist kışkırtma yoluyla, iltifatlar ve SS-sistemi Temerküz Kampları (KZs) yoluyla, işçi hareketini bastırma, Yahudi nüfusuna karşı kışkırtma, ilhak savaşı ve soykırımı için Almanya'da o güne dek görülmemiş bir biçimde,

Alman halkı arasında, Alman emperyalizmi için bir kitlesel taban oluşturabilmeleri, Nazi faşizminin temel özelliklerinden biridir."

*** Sadece Alman işçi hareketi bastırılmadı ...**

Nazi diktatörlüğünün hedefinin yalnızca **Alman** işçi hareketini bastırma olduğu şeklindeki tek yanlı ve bayağı teze karşı bildiri şunu vurgulamaktadır:

"... Nazi faşizmi sadece bir yöne indirgenemez.... O sadece Avrupa ve sosyalist Sovyetler Birliği halklarına karşı bir ilhak savaşı değildi, o aynı zamanda enter-nasyonal karşı-devriminin elinde, enternasyonal devrimci güçlerinin bastırılmasın-da çok büyük bir faktördü."

*** Kar çıkarları ve sanayisel olarak örgütlenmiş soykırımı**

Hapishane, Temerküz Kampları, kürek cezası, aç bırakma, pogromlar, sistemli katliamlar, kitlesel katliamlar, -- Nazi-cellatlarının 'günlük işi' işte bunlardan oluşmaktaydı. Buna rağmen bu biçimdeki cinayetler, Yahudi nüfusuna ve Sinti ve Roma'lara karşı uygulanan cinayetlere nazaran farlılık arz etmektedir:

"Burda sözkonusu olan şey, devlet tarafından emredilen, sanayisel olarak örgüt-lenen, bürokratik olarak düzenlenen ve prusya mantığına uygun olarak tüyleri ürpermeden gerçekleştirilen emsalsiz soykırımdır..."

Nazi faşistlerinin her tedbirini dolayısız ekonomik çıkara indergeyen ve böylelikle Alman emperyalizminin kendine özgü saldırgan karakterini küçümseyen sahte Mark-sist tezlere karşı bildiri şunları açığa çıkartmaktadır:

"Elbette ki Nazi faşizmi, emperyalizmin en büyük yasası olan kâr uğruna mücade-le yasasını ortadan kaldırmadı... Ancak Auschwitz yalnızca Alman emperyalizmi-nin ekonomik çıkarları ile açıklanamaz... Daha ziyade, dünya tarihinde şimdiye değin görülmemiş, '1000 senelik' bir gaddarlık ve vahşilik örneği inşa edilmek isteniyordu. Bu, tüm halklara neye muktedir olduğunu göstermek isteyen Alman tekелci sermayesinin uzun vadeli ve temel çıkarlarına uygun olarak yapıldı."

"Nazi faşizmi ile bugün neden uğraşılmalıdır?" Birçok kadın ve erkek anti-faşisti bugün bu soruyu kendilerine sormaktadırlar. Özel bir bölümde bu konu üzerine bildiride şu görüşlere yer verilmektedir:

"Kim bugün Neonazilere karşı gerçekten tutarlı, radikal ve derinlemesine inen bir mücadele yürütmek istiyorsa, o Batı/Alman emperyalizmine ve onun idolojisine, ... özel olarakta aslında sadece Alman burjuva ideolojisinin aşırı uça çekilen bir türü olan **Nazi ideolojisine** karşı da mücadele etmek zorundadır. Bu ideoloji, **Alman şövenizmi, Alman milliyetçiliği, Alman ırkçılığı ve Alman antisemitizmidir!**"

Şubat bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Her zamankinden çok daha gerekli:

**Marks ve Engels'in "Komünist Partisi
Manifestosu"nu inceleyin!**

Bildirinin girişinde şöyle söylenmektedir:

“Rote Fahne” (Avusturya Marksist-Leninist Partisinin Merkzi Yayın Organı), “Westberliner Kommunist” ve “Gegen die Strömung” Yazıkurullarının Komünist Enternasyonal analizinin 64 sayfalık üçüncü bölümü Ocak 1993'de yayınlandı.

Komünist Enternasyonalin II. dünya kongresi ilkelerinin aktüel anlamı üzerine

TARIM SORUNU ÜZERİNE

İçinde ayrıca şunlarda vardır:

Lenin ve Stalin dönemindeki Sovyetler Birliği'nde devrimin kırsal alandaki başarıları ve Kruşçev revizyonistlerinin ihanetinin yıkıcı sonuçları.

“İşçi sınıfı hareketlenmektedir... Ruhr havzasında, çelik endüstrisinde iş yerlerinin tasfiye planlarına karşı onbinlerce işçi aileleri ile birlikte caddelere dökülmektedirler. Eski-DDR'de ... Batı /Alman emperyalistlerinin soygun politikasına karşı kadın ve erkek işçiler savunma mücadeleleri için hazırlanmaktadır... Burda cereyan eden mücadeleler henüz salt yöresel veya bölgesel olarak sınırlı ekonomik direniş mücadeleleridir. Bu mücadelelere çok daha geniş bir perspektif verebilmek için, proletaryanın candüşmanı burjuvaziye karşı bir sınıf mücadelesi için bu mücadeleleri toparlayabilmek için, çok şeye daha ihtiyaç vardır. Bu yüzden dünyadaki tüm kadın ve erkek komünistlerinin 'baş yapıtı' Marks ve Engels'in 'Komünist Partisi Manifestosu'-nun incelenmesi, bize her zamankinden çok daha gerekli olarak görünmektedir.”

Bildiri “Komünist Partisi Manifestosu”nun şu ana noktalarını önplana çıkartmaktadır:

- * **Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!**
- * **Proletarya kapitalizmin mezar kazıyıcısıdır!**
- * **İki yönlü radikal kopuş**

“Komünist devrim, mevcut mülkiyet ilişkileri ile iki yönlü olarak radikal kopuştur; onun gelişme sürecinde mevcut düşüncelerle en radikal kopuşun sağlanması bu yüzden şaşırtıcı değildir.” (Marks/Engels, “Komünist Partisi Manifestosu”)

Sonuç olarak, “**Komünist Partisi Manifestosu'ndan öğrenelim**” başlıklı bölümde şunlar söylenmektedir:

“Ancak 'Komünist Partisi Manifestosu' insan toplumunun, özelliklede kapitalist toplumun gelişme yasalarının bilimsel bir analizi, değişik sınıfların özelliklede burjuvazi ile proletaryanın birbirleri karşısındaki konumlarının bir analizi ve tahlili değil, o bilakis öncelikle **politik bir program, devrimci mücadele için bir eylem klavuzdur** da! ...”

Batı/Alman emperyalizminin basınında “**Nazi ve polis cinayetlerinin gizlenmesi**” ve bunun arkasında yatan gerçekler üzerine aktüel bir konu da bildiride işlenmektedir.

Mart'ta “Gegen die Strömung” (Akıma Karşı) şu bildiriği yayınladı:

Stalin ile şövenizm birbiri ile uzlaşmazdır!

“... Burjuva medyasının ağzı köpürmektedir: Stalin resimleri ile büyük Rus miliyetçilerinin plakatlari bir ve aynı yürüyüşte yan yana durmaktadırlar! Gerçektende öyle:

Moskova ve eski Sovyetler Birliğinin diğer şehirlerinde Stalin resimleri ile birlikte gösteriler yapıldı. Ama aynı zamanda Brejnevçiler, Afganistan'daki yenilgilerini hazm edemeyen katil generaller, büyük Rus şövenistleri ve Çar taraftarları da yürüdüler. Anti-semit pislik etrafa yayılmaktadır, uzlaşmaz ve karşıt olan şeyler görünüşte barış içinde yanyana durmaktadır... Ama aslında Stalin ile büyük Rus şövenizmi uzlaşmazdır...”

Bildiri, çok çeşitli sömürücü ideolojire karşı verilecek ideolojik mücadelelerde, yoldaş Stalin'in öğretilerinin savunulması görevinin büyük bir rol oynayacağını ortaya koymaktadır. Bu tam da,

“... Nazi Almanyası'nın Stalin'in önderliğindeki sosyalist Sovyetler Birliği tarafından uğratıldığı yenilgiyi hiçbir zaman hazmedemeyen bir ülke açısından, emperyalist Batı/Almanya gibi bir ülkede açısından çok daha önemlidir. ”

“Stalin, anti-semitizmin uzlaşmaz bir düşmanı idi” başlıklı özel bir bölümün yanı sıra, bildiride, “Gegen die Strömung” Yönetiminin **“eski sosyalist Sovyetler Birliği'ndeki gerçek komünist güçlere”** başlıklı çağrısı da yer almaktadır. Bu çağrıda, 1956'daki 20. parti Kongresinden sonra, modern revizyonistler tarafından savunulan “sosyalist devlet mülkiyeti”, “sosyalist demokrasi” laflarının ardında nelerin yattığı, bu laflar ile, revizyonist burjuvazinin baskıcı sömürü sisteminin gizlendiği teşhir edilmektedir. Çağrı, meselelerin şundan ibaret olduğunu açıklığa kavuşturmaktadır:

“... Salt Lenin ve Stalin'in resimlerini taşımak ile yetinilmemeli, bilakis ilkeli politik ve idolojik bir platformun çıkış noktası için Lenin ve Stalin silah olarak, onların temel düşüncelerini bir silah ve eylem klavuzu olarak kavranılmalıdır...”

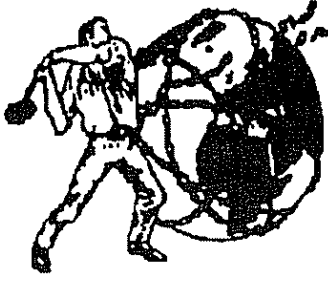
*** Stalin'in ulusal politikası**

“Sosyalist SSCB'deki ulusal sorunun çözümünde, büyük Rus şövenizmine, vede diğer bölgelerdeki milliyetçiliğe ve şövenizme karşı mücadelede, SSCB'deki komünistler bir çok karışık durumla karşı karşıya kaldılar ve pratikte kuşkusuz belli hatalar da yaptılar. Ancak, bu sorunları genel itibarıyla doğru bir şekilde ele almak, pratikteki sapmaları doğru bir temele dayanarak aşmak ve bertaraf edebilmek için, Lenin ve Stalin'in ulusal politikası doğru bir yönelim sunmaktaydı...”

Bildiri, bu doğru ulusal politikanın, Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin iktidara gelmesiyle birlikte terk edildiğini göstermektedir. Bu, örneğin, Rusçanın tüm SB'de devlet dili olarak kabul edilmesi ve diğer cumhuriyetlerin Rusya'nın hammadde kaynağı derekesine düşürülmesi gerçeğinde görülmektedir.

*** Stalin proleter enternasyonalizmin bir savunucusudur**

“Ortak devrimci bir cephe oluşturulup sağlamlaştırılmadan, gelişmiş ülkelerde işçi sınıfının zaferi ve ezilen halkların emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluşu olanaksızdır; Ortak devrimci bir cephenin oluşturulması, ezilen halkların 'anavatan' emperyalizmine karşı kurtuluş mücadelesi; ezen ulusun proletaryası tarafından doğrudan ve kararlılıkla desteklenmeksizin olanaksızdır, çünkü 'başka halkları ezen bir halk özgür olamaz' (Engels).” (Stalin, “Leninizmin Temelleri Üzerine”, Cilt 6, sf. 140).

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 2/93

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. Nisan-Haziran 1993

Üç ayda bir Türkçe, Kürtçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, Sırb-Hırvatça, Rusca ve İspanyolca yayınlanmaktadır

Proleteryanın enternasyonal mücadele günü 1 Mayıs'ta "Gegen die Strömung" şu bildiriği yayınladı:

Direnış, fabrikaların içinden gelişecektir!

Batı/Alman emperyalizmi her alanda ilerlemekte: Enternasyonal alanda, ezilen halkların üzerindeki baskıyı keskinleştirmekte; özellikle Doğu Avrupa'daki ulusal çatışmaların kışkırtılmasından faydalanmakta; Federal Ordunun (Bundeswehr) dünya çapında daha çok konumlandırılması için propaganda daha da artırmakta ve genişletilmekte, Batı/Almanya'da ve Eski-DDR bölgesinde ise, sığınmacılara karşı devlet terörü, sınır dışı edilmeler ve tutuklanmalar gündemden düşmemekte, nazi-cinayetleri devam etmektedir. Bildiride altı çizildiği üzere: Aynı esnada ise,

"...geniş emekçi yığınların sosyal koşulları da kötüleşmekte, onların üzerlerindeki sömürü de keskinleşmektedir."

Geçtiğimiz aylarda işyerlerinde meydana gelen mücadelelerin başlıklar halinde sıralandığı bildiride yer alan özel bir bölüm göstermektedir ki, bu gelişmelere karşı, Rheinhausen, Krupp-Hoesch, Siegen ve Hagen örneklerinden görüldüğü gibi, öncelikle rasyonalizasyon ve işyerlerinin kapatılmasına yönelik olarak haklı direnişler oluşmaktadır.

*** DGB-Beylerinin oyalama numaraları**

Bu tür direniş eylemlerine karşı mücadele etme ve sabotajlar düzenlemede DGB-Beyleri belirleyici bir rol oynamaktadırlar. Onlar emekçilerin yaşam koşullarındaki kötüleşmenin nedenini, Alman-milliyetçisi "gerekçelerle" açıklamaktadırlar. Bunun yanı sıra, ellerindeki muazzam sendika aygıtından faydalanarak,

"... mali kaynaklarını kullanarak, işçi mücadelelerinin içindeki profesyonel sendika liderleri ile arasındaki ilişki ve ağlarına dayanarak, mücadelelerin önderliğini ele geçirmeyi ve tıpkı bir şalteri kapatır gibi, direnişi bitirmeyi her defasında başarmaktadırlar... Bu 'oyun' ilkin elbetteki 'ortalığı yatıştırmaya' hizmet etmektedir...Ama bunun demoralize edici etkisi, daha önemli ve daha uzun sürelidir. Bir çaresizlik ve hayal kırıklığı atmosferi yaygınlaştırılmaktadır!"

*** İşçilerin sınıf bilinci kendiliğinden oluşmamaktadır**

Bu mücadeleler içinde kazanılan deneyimler, Batı/Almanya'daki mücadelelerin gelecek gelişmesi açısından vazgeçilmezdir.

"ne abartılı ama nede küçümseyici olmadan söylenecekse", bu mücadelelerin içinde "... proletaryanın ... olanakları ve görevleri üzerine bilincin çekirdekleri oluşmaktadır. Zira kendiliğinden her zaman egemen ideoloji, emperyalist ideoloji kendisini kabullendirmektedir... 'Sebebi çok basittir, burjuva ideolojisinin kökeni, sosyalist ideolojiye nazaran çok daha eski olduğundan, o çok yönlü olarak gelişmiş olduğundan, yayılması için karşılaştırılamayacak kadar çok daha fazla imkanlara sahip olduğundan dolayı. (Lenin, "Ne Yapmalı", 1902)"

Emekçileri ideolojik olarak köleleştirilmesi konusunda dünyada en çok deneyimlilerin arasında bulunan

1/93 tarihli Bülten'e bir düzeltme:

4. Sayfada, Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin iktidara gelmesinden sonra SB'de ulusal politikanın revize edilmesine ilişkin olarak şunlar söylenmektedir:

"... Sovyetler Birliği'deki tüm Cumhuriyetlerde Rusçanın devlet dili olarak kabul ettirmesinden ... görülmektedir."

Doğrusu şöyledir:

"... Sovyetler Birliği'deki tüm Cumhuriyetlerde Rusçanın devlet dili olarak kabul ettirme girişimlerinden ... görülmektedir."

Batı/Alman burjuvazisi, böylelikle işçilerin mücadelelerini kendi çıkarlarına doğru kanalize etmeyi, kendi amaçları için onlardan faydalanmayı her seferinde başarmaktadır. Bu yüzden, kendiliğinden gelişen mücadelelerin deneyimi, kötülüğün kökünü görmek ve Batı/Alman emperyalizmini yıkmak için yeterli olmamaktadır. Bunun için proleter sınıf bilincine gerek vardır.

"İşçiye politik sınıf bilinci sadece dışardan, ... ekonomik mücadelenin dışındaki bir alandan götürülebilir... Bu bilginin elde edilebileceği alan ise, tüm sınıfların devlet ve hükümete karşı ilişkileri, tüm sınıfların kendi aralarındaki ilişkiler alanıdır." (Lenin, "Ne Yapmalı", 1902)".

Proleter sınıf bilinci, sadece sınıfların uluslararası ilişkilerinin değerlendirilmesiyle, devrim ile karşı-devrim güçlerinin uluslararası çaptaki konumları hakkındaki bilgiler ile geliştirilmez.

"Aynı zamanda, uluslararası proleteryanın ve ezilen halkların zengin mücadele tecrübeleri de ... proleter sınıf bilincinin vazgeçilmez bir kaynağıdır... Ve son olarak, sadece bugünkü tecrübe ve mücadeleler hesaba katılmakla yetinilmemelidir. İşçi nesillerinin mücadeleleri, onların yenilgi ve zaferleri de hesaba katılmak zorundadır... Proleter sınıf bilinci, ... sınıf mücadelelerinin tecrübelerini bir bütün olarak özümleyerek, genelleştirmiş olan Marksizm-Leninizm'in kavranmasına dayanmaktadır."

* 1 Mayıs - dünyadaki tüm işçilerin mücadele günü!

Emperyalistlerin ilerlemekte olduğu, her tarafta halkları birbirine kışkırtmada ve dünya emperyalizmine karşı gelişen devrimci hareketlere ağır darbeler vurmada başarılı oldukları günümüzde,

"... 'kendi' ülkemizdeki gerici sömürücülerin, enternasyonal karşı-devrimin, emperyalizmin bir parçası oluşunu kavramakla yetinilmemelidir. Diğer taraftan, tüm dünyadaki her devrimci mücadelenin, emperyalizme ve gericiliğe karşı, ... sosyalist hedefler için, tüm dünyada komünizm için yürütülen ... dünya çapındaki mücadelenin bir parçası olduğu da ortaya konularak propaganda edilmek zorundadır... Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!"

Bu bildiri içinde yer alan diğer bir aktüel bölüm ise şu başlığı taşımaktadır: *İntikamcı Bundeswehr'in dahada yayılmasına karşı mücadele!*

* Eski-Yugoslavya'da ve Somali'deki Bundeswehr takviyesine karşı mücadele edelim! Savaş hazırlığına karşı mücadele!

Mayıs'ta "Gegen die Strömung" şu başlıkta bir bildiri yayınladı:

Mali sermayenin iktidarı ve yükselen "devlet borçları"

Girişte şu görüşlere yer verilmektedir:

"Çalışan yığınların her uçtan real gelirleri düşürülmekle kalınmamakta, aynı zamanda devletin sosyal yardımları da budanmaktadır... Bu yapılırken de, kapitalistler, onların kurumları ve sözcüleri, satın alınmış kaleşörleri, ... politikacıları ... tarafından, 'Alman ekonomisinin' battığından, borçların devleti iflasa sürüklediğinden vs. dolayı tüm bunların 'acilen gerekli' olduğuna dair çok gürültülü bir tiyatro tezgahlanmaktadır. Kısacası, insanların kafasına 'tasarruf' yapma ideolojisi sokulmak, 'ulusal çıkarlar' uğruna fedakarlık yapma duygusu uyandırılmak ve yarı gerçekler ile yalanlar birbirine karıştırılarak şehirde ve kırdaki geniş çalışan insan kitlelerinin mücadele ruhları kırılmak ve etkisiz hale getirilmek istenmektedir."

Mayıs 1993'de yayınlanan "Gegen die Strömung"un 120 sayfalık 62. sayısı şu konuyu kapsamaktadır:

Nazi-faşizminin temerküz (KZ's) ve imha kamplarındaki direniş üzerine

İçindekilerden Seçmeler:

- * Nazi-faşizmi sisteminde temerküz (KZ's) ve imha kampları
- * Auschwitz-Birkenau, Treblinka ve Sobibor'daki silahlı ayaklanmalar

*** Devlet borçları mali sermayenin doğrudan çıkarına hizmet etmektedir!**

Bir kimse eğer borçlu ise, o zaman o, gereğinden fazla parası olan birisinden borç para almak zorundadır. Batı/Alman devletinin milyarlarca borcunun olması ve bunun için milyarlarca faiz ödemesi, sadece burda yeterince paranın bulunduğunu ve bankaların, Batı/Alman mali sermayesinin severek gerekli milyarları ödünç verdiğini göstermektedir.

"Tüm devlet aygıtının ... mali sermayeye bağımlılığı olgusu böylelikle berrak bir şekilde kanıtlanabilir: Batı/Alman emperyalizminin politikasının ... ana

hattını banka ve tekeller belirlemektedirler, ... tam da devlet aygıtını mali olarak sıkı bir şekilde kendi ellerinde bulundurduklarından dolayı..."

"**Borçlardan kim kazanmaktadır?**" ve "**Devlet borçları nasıl oluşmaktadır?**" şeklindeki konular bildirinin özel bir bölümünde daha yakından ele alınmaktadır. Devamla bildiride şunlar söylenmektedir:

*** Kriz üzerine yaygara ve gerçek kriz**

Bildiri, Batı/Alman burjuvazisinin "kriz yaygarası" ile şu hedefi gütdüğünü açıklığa kavuşturmaktadır:

"... Emekçi yığınların, öncelikle işçilerin üzerindeki sömürünün daha keskinleştirilmesini ekonomik olarak 'gerekleştirmek', (iktidarlarının) 'güvenliği' açısından devlet aygıtının giderek militarize ve faşize edilmesini politik olarak kabullendirmek ve 'moral krizine' karşı güya cevap olarak alman şövenizmi zehirine ideolojik olarak daha fazla sarılmak."

Ancak, dünya emperyalist sistemin bir kriz içinde bulunduğuda elbetteki gözden kaçmamaktadır: Emperyalizm tarafından sömürülen ve boyunduruk altında tutulan halklarda korkunç sefalet ve açlık, emperyalist ülkelerde fazla üretim, işsizlik, işyerlerinin kapatılması - bunlar krizin her taraftaki göstergeleridir. 1929'daki dünya ekonomik krizine karşıt olarak, bugün Batı/Alman emperyalizmi,

"... bir zamanki revizyonist ülkelerdeki, Polonya, Macaristan, Sovyetler Birliği'deki devlet iflaslarından, karlı sermaye yatırımları için ... faydalanmakta, ... etki alanını genişletmekte ve bu ülke ve bölgelerden milyarlar üstüne milyarlar çıkartmaktadır."

Tam da eski DDR'in ilhak ve talan edilmesi örneğinde, gelişen krizin Batı/Alman mali sermayesinin milyarlık karları için henüz bir tehlike teşkil etmediğini göstermektedir. Zira "birleşmenin masrafları" üzerine yapılan tüm yaygaralara rağmen, bu

"Batı/Alman mali sermayesi için sermayenin ve üretim alanlarının fevkaalede bir artışı anlamına gelmektedir!"

*** Ekonomik kriz ve devrimci mücadeleler**

"Her ciddi ve emperyalizm için gerçekten tehtit edici kriz hiç bir zaman 'salt ekonomik' içerikli bir kriz değildir. Tam tersine, o aynı zamanda, dünya halklarının kapsamlı ve etkili devrimci mücadelelerinin ve kendi ülkesindeki işçi sınıfının devrimci yönelimli sınıf savaşımının da bir sonucudur."

Bildiri, Batı/Alman emperyalizminin - örneğin 1929'dakine karşıt olarak - şu durumda ne burada ne de dünya ölçüsünde güçlü bir komünist hareketin direnişi ile karşılaşmadığından, geçmiş senelerdeki önemli ve zorunlu işçi mücadelelerine rağmen, işçi sınıfını 'ılımlı' bir hale ve sabit bir konuma getirdiğini vurgulamaktadır.

*** Batı/Alman emperyalizmi hakkında ham hayallere yer yok**

Batı/Alman emperyalizminin sonunun geldiğine ve hatta “çökmesi”ne dair söylenen miyop tahminler, Batı/Alman emperyalizminin dünya ölçüsünde kaydettiği iktidar gücü karşısında realiteden uzak kalmaktadırlar.

"Tam tersine! Tüm devrimciler, komünist yönelimli güçler, dünya emperyalizmine ve Batı/Alman emperyalizmine karşı uzun vaadeli örgütlenmesi gereken, derinlemesine inen ve uzun süreli mücadeleler için kendilerini hazırlamalıdır."

“Gegen die Strömung”un Haziran bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Nazilerce katledildiler: Saime Genç, Hülya Genç, Hatice Genç, Gülsüm İnce, Gülistan Öztürk!

Bunun iki-üç misli intikamı alınmalıdır!

"Saime Genç (4 yaşında), Hülya Genç (9 yaşında), Hatice Genç (18 yaşında), Gülsüm İnce (28 yaşında) ve 13 yaşındaki Gülistan Öztürk ... Solingen'deki nazi cinayetinin kurbanı oldular. Bu ırkçı canilik, başka ülkelerden gelen arkadaşlara, sığınmacılara, Sinti ve Roma'lara, Yahudi vatandaşlara ve naziler tarafından düşman olarak görülen evsizler ve özürllüler vs. gibi 'azınlıklara' karşı saldırı, kundaklama ve cinayet zincirinin yeni bir zirvesiydi."

* Kundaklayıcılar Bonn'da oturmaktadırlar!

"Bonn'daki politikacılar, 'Asylkompromiss' (ilitaca yasası muattabakı) olarak adlandırılan kararları ile bunun için yeşil ışıkları yakmışlardı. Bundan öncede aylarca 'yabancılar' karşı ırkçı kışkırtmalarla ortamı hazırlamışlardı ve tüm ülke çapında örgütlü olan nazi-çeteleri için parolalar sunmuşlardı."

*** Nazilere karşı karşı-savunmayı örgütleyelim!**

"Yaygınlaşın nazi-salgınına karşı yönelen protesto hareketinin içinde, bu politikacılara ve devlet organlarına güvenmenin çok tehlikeli bir hayal olduğu görüşü giderek belirgenleşmektedir... Nazilere karşı etkili bir şekilde karşı koyabilmek için, anti-faşist öz savunmanın örgütlenmesi gerekmektedir! Burda şu şekilde yaygara koparan kışkırtıcı burjuva yalancı basınına kulak asılmamalıdır: 'Şiddet şiddettir' ve 'Sağ = Sol' vs."

*** Bölme girişimlerine karşı!**

**Kendinizi savunun, Alman
canilerinin sizi yakmasına
müsade etmeyin!**

"Holocaust"ın sağ kolları olarak biz ve milletimiz, can düşmanlarımız karşısında bir kez daha savrınmaz kalıyorduk, selametsiz ve sefa! Ve can düşmanlarımız varolduğu sürece de ardımız sürseydi.

[illegible]

Bu yüzden
gözetilmi ve
sizinle birlikte
tutuş edin (ki,
buluşacağınız
inanıyorum)
geldikleri zaman
güleceksiniz ve sizleri
gözetimdeki savanlar ve
ugratin, çünkü a

Evleriniz kendinizi
 almanların da
 nöbet tutma
 yeterli sayıda
 keşif olarak
 Kundakçılar
 onlara diğerleri
 saldırırlar
 onları bozguna
 kendinizi

[illegible]

(Yazar Ralph Giordano'nun: "Menselvi kendi ölünce sistem" baş-
lık şağvevden gerçe, "TAX", 1.6.1983, Sayfa 5)

Bu afiş çeşitli dillerden aşağıdaki adresten istenebilir:
Buchladen Georgi Dimitroff, Koblenzer Str. 4, 60327
Frankfurt/Main, Westdeutschland

“Böl yönet” parolasına uygun olarak Batı/Alman emperyalizminin kışkırtıcı propagandası,

"faşist Türk devleti ve onun temsilcileri ile işbirliği yaparak, aktüel protesto hareketinin içinde Türk faşistlerinin de aktif olarak yer alması olgusundan ustaca yararlanmaktadır. Türk faşistleri, hareketin önderliğini ele geçirerek, itibarlarını yükseltmeye çalışmaktadırlar."

Gerçi, dikkatleri nazi-faşistlerinin saldırılarından başka yerlere çekmek ve haklı protesto hareketine kara çalmak için burjuva basını bundan faydalanmaktadır, ama:

"Nazilere ve tüm diğer faşistlere karşı gerçekten mücadele eden samimi güçler, - ister Türk, Kürt, Alman yada başka milliyetten olsun fark etmez - Batı/Alman emperyalizminin planlarını bozacaklardır. Milliyetçiliğe, Irkçılığa ve şövenizme karşı mücadele! Yaşasın proleter enternasyonalizmi!"

☆☆☆

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 3/93

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. *Temmuz-Eylül 1993*

Üç ayda bir Türkçe, Kürtçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır

"Gegen die Strömung" Temmuz'da su bildiriği yayınladı:

Modern-revizyonizme karşı mücadele ederek proleter enternasyonalizmini ele geçirelim!

Bütün dünyadaki komünist güçlerin birliği için!

"Tüm dünyadaki devrimci güçler, komünizme yönelimli güçler olmaksızın, (ya da onlara karşı olarak), yoğun bir bilgi alışverişi olmaksızın, sert, ama dayanışmacı tartışma ve karşılıklı eleştiri olmaksızın, emperyalizme ve oportünizmin/revizyonizmin her çeşidine karşı mücadele içinde pratik dayanışma olmaksızın, emperyalizme karşı mücadelede ve kendi ülkesindeki komünist partinin inşasında bir ilerleme mümkün olamaz ve olmayacaktır! Batı/Almanya'daki devrimci güçlerin birçok problem ve görevlerle karşı karşıya kaldığı bugünkü zamanda, bunun altı ne kadar çok çizilse azdır: ... Sadece kendi dar görev alanını görme, kendi mücadele dilimini mutlaklaştırma ve onu 'dünyanın göbeği' olarak görme tehlikesi, görevlerin çokluğu ve güçlerin sınırlı olması karşısında oldukça büyüktür."

*** Proleteryanın mücadelesi enternasyonaldır! - Komünist Partlerinin uluslararası işbirliği için**

Proleter enternasyonalizm ve komünist güçlerin ilkelere sadık ve hedefi berrak bir temel üzerinde uluslararası planda birleştirmenin, işçi hareketinin tarihinde ta öteden beri temel bir düşünce olduğu, bunun 1984'deki "1. enternasyonal işçi birliği"nden tutunda 1919'da oluşturulan "komünist Enternasyonal"a ve sonradan da "Komünist Enformasyon Bürosu"na kadar devam ettirildiği bu iki bölümde ortaya konduktan sonra, şöyle devam edilmektedir:

*** Revizyonizm hala ölmedi, tersine o, bugünkü yeni koşullarda, tüm dünyadaki komünist güçlerin birliğinin önünde hala esas tehlike olmaya devam etmektedir**

"Marksist-Leninistlerin, Kruşçov-revizyonizmine karşı verdikleri mücadelenin tarihçesini incelemenin neden çok büyük bir aktualiteye sahip olduğu meselesi üzerine" başlıklı bölümde bildiri, anti-revizyonist mücadelenin önemli belgelerinin üzerine durmakta, onların olumlu ve hatalı yanlarını değerlendirmektedir: Haziran 1963'de ÇKP tarafından yayınlanan *"Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi İçin Öneri"* üzerine şunlar söylenmektedir:

"Kruşçov revizyonizmine karşı mücadele içinde, ÇKP, AEP ve diğer komünist partiler tarafından 1963'de başlatılan açığırtışmanın belgelerini incelemek faydalıdır. Bu hatta bütün dünyadaki bugünkü komünist güçlerin birliği için mücadele açısından da özsel öneme sahiptir. Modern revizyonizme karşı mücadele içinde başlatılan ilk yeni başlangıç denemesinin neden derinlemesine olmadığını, uluslararası planda ortaklaşa çalışan yeni oluşan güçlerin emperyalizmin ve revizyonizmin baskalarına neden dayanamayarak büyük ölçüde dağıldıklarını gerçekten anlamak için, Kruşçov-revizyonizmine karşı çıkan ÇKP ve diğer devrimci güçlerin hatalarını eleştirmek tamda özsel bir öneme sahiptir."

Avusturya Marksist-Leninist Partisi'ne ait "Kızıl Bayrak", "Batı-Berlin'li Komünist" ve "Akıma Karşı"nın 1979'dan 1988'e kadar, 1963'de ÇKP tarafından yayınlanan "Öneri" ile ilgi olarak şu ortak açıklamalar yayınlandı:

MİLLÎ HÜKÜMETİN İÇİŞİLERİ BAKANLIĞI
SÖZLÜK BÜYÜKLERİ VE SÖZLÜK BÜYÜKLERİ

AKİMA KARŞI

Batı Almanya Marksist-Leninist Partisinin İçişleri Bakanlığı Organı

(1963 yılında kurulmuş "Öneri" gazetesidir.)

ULUSLARARASI MİL BİR CİZGİNİN TALEPLERİ
VE
ÇKP'NİN MODERN REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELESİ

PROLETER DÖNYA DEVRİMİNİN GÜÇLERİ VE SEYRİ
(T.V. Bölüm)

ULUSLARARASI KARŞI-DEVİRİMİN GÜÇLERİ
(T.V. Bölüm)

BİR TARTIŞMA
YAZISI

ULUSLARARASI MİL BİR CİZGİNİN TALEPLERİ
VE
ÇKP'NİN MODERN REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELESİ

ULUSLARARASI MİL BİR CİZGİNİN TALEPLERİ
VE
ÇKP'NİN MODERN REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELESİ

BİR TARTIŞMA
YAZISI

"Barışçıl ve barışçıl olmayan yol"
şeması Marksizm-Leninizmle
çelişmektedir

BİR TARTIŞMA
YAZISI

*** Modern-revizyonistler, hem Batı/Almanya'da hem de dünya çapında devrimci hareket içinde karşı-devrimci aktivitelerini yaygınlaştırmaktadırlar.**

"Devrimci kitlesel mücadelelerin patlak verdiği her yerde, uluslararası revizyonizm yoğun olarak faaliyete geçmekte, o, aldatıcı olarak kullanılmaktadır. ... Bütün bu ülkelerdeki devrimci güçlerin, revizyonizmin hainliğine, "kendi" saflarındaki modern-revizyonizmin ideolojisine karşı sürdürdükleri mücadeleler bir değerlendirmeye tabi tutulduğunda, komünist teori ve pratiğinin en temel sorunlarında revizyonistlere karşı mücadelelerin sürdürülmediği ve sürdürülmeyen yerlerde, emperyalizmin revizyonist uşaklarının etkisinin daha çabuk geliştiğini göstermektedir. Devrimci kitlesel mücadelelerin yürütüldüğü

yerlerde, devrimci güçler arasında bütün alanları kapsayan gerçek bir tartışmaya girmek belirleyici bir öneme sahiptir."

*** Berrak programatik hedefler, bilimsel komünist metodlar, teori ile pratiğin devrimci bütünlüğü !**

"Bilimsel komünizme dayanan berrak bir içerik, berrak bir programatik hedef olmaksızın oluşturulacak bir enternasyonal birlik, gerçek bir birlik olamaz, görünüşte ama gecici başarılar olsa olsa, gelecek felaketli yenilgi darbelerinin sadece ön habercileri olabilir. En pratik dayanışmada, son tahlilde boşuna olacaktır.

Uluslararası işçi hareketinin tecrübe hazinesini özümleme ve Marksist-Leninist'lerin aralarındaki tartışmalarda bilinçli olarak tespit edilen metodlar, tartışma, eleştiri ve özeleştiri, açık ve kamuoyu önündeki tartışmadaki metodlar, bu bilimsel metodlar vazgeçilmezdir.

Ortak mücadelenin başarısı açısından, doğru teoriden yola çıkarak, bunu pratiğe uygulamak, uluslararası ortak çalışma adı altında, doğru, ilkesel bir devrimci pratik faaliyet geliştirmek açısından bu belirleyicidir!"

"Gegen die Strömung"un Ağustos bildirisi şu başlığı taşııyordu:

Eski-DDR'de Bischofferode'deki kadın ve erkek işçi arkadaşların mücadelesine destek!

"Eski-DDR'de, Batı/Alman emperyalizminin sömürgeci vari metodlarına karşı şimdiye kadarki en uzun süren ve en şiddetli olan işçi direnişi, gerici DGB-önderliğinin rejisi altında bulunmaması bakımından diğerlerinden farklıdır. Tam aksine, 'ilgili' sendika 'IG Bergbau und Energie'nin önderliği, ... Bischofferode'deki işçi arkadaşlara arkadan saldırdı ve şüpheye yer bırakmadan direkt olarak mücadeleye karşı çıktı! Alışıla gelmiş protesto biçimlerinin sınırına çıkan, işyerleri işgali ve açık grevleri gibi mücadelenin keskinleşmiş biçimleri de, bu mücadelenin büyük önemine işaret etmektedir. Son olarak, Bischofferode'deki mücadeleciler işçi arkadaşların, kendilerini diğer işyerlerinden destekleme yönündeki talepleri de, meselenin, çok daha geniş boyutlu (Batı/Alman emperyalistleri için de)

olduğunu, halihazırda hedeflenen Bischofferode'de Kali-Madenin'deki işyerlerini koruma hedefinden de öteye gidebileceğinin sinyallerini vermektedir."

Kimya devi ve IG-Farben tekelinin devamı olan BASF'in Bischofferode'deki Kali-Madenini kapatmakla, rahatsız edici bir rekabeti bertaraf etmek istediğinin açıklandığı "Rekabeti' imha etme politikası" başlıklı bölümün ardından şöyle devam edilmektedir:

*** Batı/Alman emperyalistlerinin numara ve metodları**

Başlangıçta basın organları tarafından ikiyüzlüce gösterilen "sempati" hemen ardından kışkırtma ve yalan propagandaları ile değiştirilmektedir. "Uzlaşma önerileri" ile ve direnişin tanınmış önderleri doğrudan satın alınarak mücadele parçalanmaya çalışılmaktadır. Batı/Alman emperyalistleri ve onların politikada, sendikalarda ve basındaki yardımcıları, işçilerin mücadelelerini her defasında bastırmayı başardıkları metod ve numaralar bunlardır.

"Duruma göre vahşi polis şiddeti ile kombine edilen, Batı/Alman emperyalistlerinin bu mücadele metodlarını bilmek, bugünkü ve gelecekteki mücadeleleri başarılı bir şekilde sürdürebilmek için gereklidir."

*** İşyerlerinin korunması uğrunda zorunlu mücadele ve gelecek mücadelelerin perspektifleri üzerine**

Bischofferode'deki mücadeleler günlük mücadeledir, işçilerin yaşam koşullarına yönelik saldırılara doğrudan karşı koymak için yürütülen ekonomik mücadelelerdir. Bu elbetteki yürütülmesi gereken bir mücadeledir, fakat bunlar aynı zamanda mücadelenin ayrı bir zorunlu perspektifine de işaret etmektedir: O da kapitalist sisteme karşı yönelen mücadele perspektifidir. Ve sadece buda değil. Çünkü ordaki mücadeleler, Eski-DDR'in Batı/Alman emperyalizmi tarafından ilhak edilmesinin sonuçlarına değil, aynı zamanda objektif olarak, bu ilhakın kendisine karşı da yönelmektedir:

"Bu mücadelelerin Eski-DDR'de genel hoşnutsuzluğun bir kıvılcımı yönünde ilerleyip ilerlemeyeceğini, ve hatta Eski-DDR'in ilhakına karşı mücadeleyi bilinçli olarak bayrağına yazacak mücadeleleri ortaya çıkartıp çıkartmayacağını, gelecek hafta ve aylardaki gelişmeler gösterecektir."

Özellikle, revizyonistler tarafından "sosyalizm maskesi adı altında" yeniden inşa edilen Doğu Avrupa ülkelerindeki kapitalizm gözönünde tutularak, bildiri "Reform için mi kapitalizmin devrimle yıkılması için mi" sorusunu ortaya atmaktadır:

"... Hedef, umut verici başlangıç yıllarının haricinde, sosyalizmi sadece lafta savunan SED'in önderliğindeki revizyonist DDR'deki gözboyayıcı koşullara geri dönmek olamaz. Gerçeklikte orda üstü örtülü bir kapitalizm uygulandı. Sosyalist demokrasi hiçbir şekilde yoktu, Proleterya diktatörlüğü hiçbir şekilde yoktu, devlet işleri işçi sınıfının elinde değildi. Hedefimiz, tüm dünyadaki işçi hareketinin bozulmamış idealleridir. ... Gelecek yıllardaki mücadelelerde olacağı gibi, Bischofferode'deki mücadele, her seferinde bu sorunlarla karşı karşıya kalacaktır ve adına gerçekten laik olan, hedefi berrak, bilimsel olarak çalışan komünist bir partinin inşasının sorunlarını inatla gündeme getirecektir. ..."

"Batı/Alman emperyalizminin askerleri, Afrika'da kanlı izleri takip etmektedirler!" başlıklı güncel konulu bölüm, Federal ordu birliklerinin Somali'deki koğuşlandırılmasına karşı yönelmektedir.

Eylül'de "Gegen die Strömung" şu bildiriği yayınladı:

UNO ordu birliklerinin caniane katliamları neyi göstermektedir ?

"... Hiçbir hedef gözetmeksizin, herhangi bir doğrudan askeri amaç taşımadan, bir katliamın doğuracağı gözdağı etkisini hesaplayarak, UNO-Birlikleri Somali'de 100'ün üzerinde kadın ve çocuğu, silahsız göstericileri katlediyor. UNO-Birliklerinin bu katliamını haklı çıkaran faşist ve acımasız bahane ise şu şekilde idi: Amaç 'insanlardan oluşan koruyucu duvarı' dağıtmaktır!"

*** UNO Bayrağı altında, savaş caniliği geleneği**

Gerek 1950'de Kore'ye askeri müdahalede olsun, 1960 "Belçika-Kongo"daki ulusal kurtuluş hareketine karşı savaşta olsun, ya da Irak'daki sivil nüfusa karşı kitlesel bombardımanlarda olsun,

"... caniane savaşların sorumluluğunu gizlemek ve hasıraltı etmek için UNO-Bayrağı her zaman bir ideolojik ve piskolojik kalkan görevini gördü."

*** Faşist-Nazi ordusunun geleneğini sürdüren (Batı/Alman) Federal Ordusu UNO-Bayrağı altında**

"Bu gizleme ve hasıraltı etme geleneği, Batı/Alman emperyalizminin revanşist ve militarist ordusu tarafından da kullanılmaktadır. Az veya çok sınırlı çerçevede NATO ve UNO bayrağı altında değişik ülkelerde (Türkiye'de, Kamboçya'da vs.) askeri operasyonlara senelerden beri katılmış olan Federal Ordu, artık (UNO bayrağını) bayrak göstermek istemektedir. ... Alman general ve subaylarının göstermelik olarak suçsuzluklarını temin ettikleri göz önünde bulundurulduğunda, Federal Ordu askerlerinin, son tahlilde bugün Somali'deki katliamları gerçekleştiren aynı UNO-Kontenjanına ait oldukları gerçeği daha da vurgulanmalıdır. ABD emperyalistleri ile aralarındaki rekabet faktörü, bu davranışta hiçte önemsiz bir rol oynamamaktadır. Çünkü burdaki çelişkide meselenin özü, azmı 'insancılık' yoksa çok mu 'insancılık' değildir. Burda sorunun özü, Somali'nin 'yeniden düzenlenmesinde' ordaki askeri ve sömürücü sınıfın belli kiliklerini kendi tarafına çekme, orda mümkün merteye en önemli payı kapma yönündeki yeni-sömürgeci hedefler uğruna rekabettir."

*** Somali'deki caniane savaş müdahalesinin sebepleri**

Büyük emperyalist güçlerin UNO-Birliklerinin müdahalesine gerekçe olarak ileri sürdükleri "Açlığa karşı mücadele" bahanesi, ikiyüzlülükten başka birşey değildir. Çünkü azami karlarını daha da artırabilmek için, bu açlığı bizzat kendileri yaratmaktadır. Bunun arkasında başka bir şey bulunmaktadır:

"... Afrika'nın bu kısmında bulunan hiçte önemsiz bir miktarda olmayan doğal zenginlik kaynakları üzerinde doğrudan ekonomik ilgi ile, Eritre ve Etiyopya'da henüz tam olarak değerlendirilemeyen siyasi gelişme karşısında coğrafi-askeri sebepler içiçedir. Bunun ötesinde, açlık ve sefalet tarafından kamçılanan ve direnmeye kararlı giderek daha çok başkaldıran Afrika Halkları, eğer emperyalist ve onlar tarafından beslenen yurtiçindeki kiliklerin hakimiyetine karşı silahlı bir direnişe geçerlerse, nelerle karşılaşabilecekleri, bu müdahale ile önceden gösterilmek istenmektedir..."

*** Somali'deki savaş - Federal Ordunun yeni ve daha büyük askeri müdahaleleri için bir ön basamaktır!**

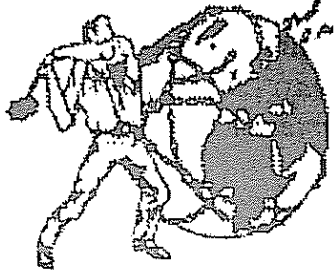
"... Bu müdahale, sadece Federal Ordunun dünya çapında açık askeri genişlemesi yönünde, büyük bir askeri adım anlamına gelmemektedir. Bu aynı zamanda pisikolojik savaş için geniş çaplı bir manevradır. Böylelikle, kendi nüfusun, Federal Ordunun yörel savaşlar için sürekli askeri hareketlere gönderilmesine alıştırılmak istenmektedir..."

Özel bir bölümün başlığı şöyledir: "Somali - GSG 9 - Grams: Militaristleşmenin ve faşistleşmenin yeni bir basamağı!" Batı Alman birlikleri daha 1977 de bir askeri hareket için Mogadişu'ya çıkartma yapmıştı, bunu yapanda meşhur GSG-9 birlikleri idi. O zaman, kaçırılan Luftansa uçağına saldırarak, hava korsanlarını öldürmüşlerdi.

"Wolfgang Grams'ı açıkça infaz ederek, içe yönelik olarak faşistleşmenin yeni bir aşamasını başlatan da aynı birliktir... Batı/Alman emperyalizminin elite birliği GSG 9 dün yurtdışındaki askeri operasyonların öncüsüydü, bugünse içe yönelik olarak giderek faşistleşmenin öncülüğünü yapmaktadır!"

*** Tüm devrimciler için bir meydan okuma!**

"Gerek, Wolfgang Grams'ın açıkça infazı ile başlatılan, içe yönelik faşistleşmenin yeni aşaması, gerekse de Somali'deki Federal Ordunun müdahalesi ile ulaşılan Batı/Alman emperyalizminin askeri genişlemesinin yeni basamağı, tüm devrimciler için bir meydan okumadır! ..."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 4/93

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. Ekim-Aralık 1993

Üç ayda bir Türkçe, Kürtçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır

Ekim'de "Gegen die Strömung" şu bildiriği yayınladı:

Hamburg ayaklanması, "tarihe ait" bir şey değil, o gelecek için bir denemedir (Ernst Thaelmann)

1923'teki Hamburg Ayaklanması

"Bundan tam 70 sene evvel, Ekim 1923'te, komünizme yönelimli ve örgütlü kadın ve erkek işçiler Hamburg'da, — KPD'li yoldaşların önderliği altında — iğdiş edilmemiş sosyalizmin iddealleri uğrunda silah elde kapitalist sisteme karşı mücadele ettiler. Hamburg ayaklanması bir barikat savaşı idi, o bir silahlı ayaklanma ve düzenli bir geri çekilme idi. İşçiler bu mücadele ile, çok gelişmiş bir ülkede silahlı bir ayaklanmanın mümkün olduğunu pratik olarak kanıtladılar. Yöresel boyutta olan ve dar bir zaman içinden çıkamayan ve Almanya'nın diğer yöreleri için silahlı ayaklanmanın bir sinyali olamayan Hamburg ayaklanması, Almanya'da proleter devriminin zaferine yol açmadı. Buna rağmen, ayaklanmaya yol açan bütün koşulların incelenmesi, onun oluşum sürecinin ve ayırtıcı özelliklerinin incelenmesi, bu emperyalist sisteme karşı mücadelede ciddi olan herkes için vazgeçilmez bir görevdir."

* Hamburg ayaklanmasının gelişimi

"...1917'de Rusya'da gerçekleştirilen sosyalist Ekim Devrimi, Emperyalizimi kökünden sarsmıştı. Kasım Devriminden sonra da sınıf savaşımı Almanya'da keskinleşmişti: Grevler, Mitingler, Yürüyüşler ve açlık grevleri gündemdeydi, ve hatta silahlı çatışmalar dahi yaşanıyordu. Alman burjuvazisinin iktidarı, 1923'de ekonomik krizden ve politik kargaşadan dolayı, öyle hiç te sağlam değildi.

"Daha dört sene evvel kurulmuş olan komünist partisi, yani KPD, bu fırsattan faydalandı ve başarısı yüzdeyüz kesin olmamasına rağmen, bir silahlı ayaklanma girişiminde bulundu..."

* Hamburg Ayaklanmasının deneyimleri

Hamburg ayaklanmasını yenilgiye götüren sebepler, KPD ve Ernst Thaelmann tarafından detaylı olarak incelendi: Parti içindeki hatalar, yedeklerin harekete geçirilmesinde ve taktik alandaki hatalar. Thaelmann yoldaş, Hamburg ayaklanmasının tecrübelerini incelediği yerde sonuç olarak şunları tespit etmektedir:

"... Böylelikle 1923 sonbaharındaki devrim, en önemli önkoşulun eksikliğinden ötürü yenilgiye uğradı. O da bir Bolşevik Partisinin varlığı: (Ernst Thaelmann, 'Hamburg Ayaklan-

masının Dersleri', 1925)"

"Hamburg ayaklanması ve KPD'nin 1918'den 1933'e kadar değerlendirilmesinin zorunluluğu" başlığı altında yayınlanan özel bir bölümde, sadece Hamburg ayaklanması esnasında değil, genel olarak, devrimci KPD'nin dayanışmacı ve eleştirci bir şekilde incelenmesini görev olarak ortaya koymaktadır:

"Zira, KPD'nin daha sonraki gelişmesi içinde, 1923 ile 1933 arasında, KPD'nin işçi sınıfından bir çoğunluğu, — proleter devrimi için mücadele için bir kenara — en azından nazi-faşizmine karşı silahlı direniş için neden harekete geçiremediği sorusu hala yanıtsızdır."

Hamburg ayaklanmasındaki silahlı mücadelenin derslerini incelemek demek, bu mücadelenin derslerini, o dönemde gerçekleşen silahlı mücadelelerin dersleri ile ilişkisini kurmak da demektir. Viyana'lı işçilerin Avusturya-faşizmine karşı silahlı mücadelesi, İspanya halklarının Franko-faşizmine, Nazi-Almanya'nın ve Mussolini'nin birliklerine karşı mücadelesi, nazi-faşizmine karşı, Fransa'da, İtalya'da, Hollanda'da ve Çekoslovakya'da komünist güçlerin silahlı mücadeleleri.

"Yalnızca tüm bu silahlı mücadelelerin incelenmesi ... bugünkü koşulları tam olarak dikkate alarak, gelecek mücadeleler için bu deneyimlerden dersler çıkartmanın bir önkoşuludur."

Kasım'da ise şu bildiri yayınlandı:

Batı/Alman emperyalizimi, ikinci dünya savaşının galibi pozunda görünmektedir

"Evet, Batı/Alman emperyaliziminin 'ulusal anıtı' olarak 'yeni nöbet değişimi' büyük bir şatafa ile ve 'artık geçmişe sünger çekmenin zamanıdır' parolası altında nihayetinde gerçekleşti. ... 'İki Artı Dört Anlaşması'nın imzalanması yoluyla, bir zamanlar yenilgiye uğrayan Alman emperyalizimi, adil bir barış anlaşmasından ve onunla ilintili olarak ileri sürülen tüm haklı taleplerden sıyrılabilirdi..."

*** Katil ile katledilenleri için anma töreni mi?**

"Kohl Weizaecker ve Süßmuth'un yaptıkları şey, yani, 'savaşın ve zorba iktidarın kurbanları için anıt'ın açılması, 'Nazi-Wehrmacht'ının toplumun her alanında yeniden rehabilite etmeyi hedefleyen büyük çaplı ve uzun vadeli planın bir parçasıdır..."

Özünde bunlar elbetteki yeni şeyler değildir, bilakis 1985 tarihinde Bitburg'da SS-Silahlı birliğinin mezarları önünde yapılan saygı duruşunun kararlı bir şekilde devam ettirilmesidir. Ancak, Batı/Alman emperyaliziminin temsilcilerinin, tarih üzerine yalanları bu oranda pişkin ve gürültülü bir şekilde ortaya sürebilmeleri, iki Alman devletini ve Batı-Berlin'i giderek daha çok ilhaklaştıran büyük Alman emperyaliziminin 3.10.1989'dan itibaren başlayan pekişme sürecinin ne denli tehlikeli olduğunu simgelemektedir. Ama bu aynı zamanda,

"Yapılanan tüm Almanya Emperyaliziminin ideologlarının, 'üzerine sünger çekme' revanşist politikasını, nüfusun büyük bir kesimine nasıl aşılamayacağı; yasalarla bunu nasıl pekiştirmeyi; reel politikalarla bunu dünya ölçüsünde nasıl kabullendirmeyi başaraabildiğinin de bir göstergesidir."

*** Batı/Alman emperyalizmi bir barış anlaşmasının imzalanmasını on yıllardan beri neden sabota etti**

"... İnanması güç, ama şu bir gerçektir: Bugüne değin, anti-Hitler ittifakına ait ülkeler ile Almanya arasında bir barış anlaşması mevcut değildir... Polanya'nın meşru Batı sınırı olarak Oder-Neise sınırının kabul edilmesi; Macaristan, Çekoslovakya ve Polonya'dan, Almanların geçmişte, sınırdışı ya da göç ettirilmesini doğru ve zorunlu bir tedbir olarak kabul edilmesi , Nazi-faşizminin kurbanlarının, tazminat ve zararların karşılanması yönündeki (öncelikle Doğu-Avrupa'daki ve ama diğer tüm ülkelerden gelen) taleplerin kabul edilmesi ve gerçekleşmesi ne zaman gündeme geldiyse, Batı/Alman emperyalistleri bugüne kadar, bizzat kendileri tarafından sabota edilen barış anlaşması konusundaki 'çekincelerini' öne sürmekteydiler."

Buna karşın, dört galip ülke ile DDR ve Batı/Almanya arasında 1990'da "Dört Artı İki Anlaşması" ile, Batı/Alman emperyalizmi, nazi-rejimi ile ilintili olarak kendilerinde bululan her türlü yükümlülüğün sıyrılmayı başardığı, bildiri tarafından vurgulanmaktadır. Bu bağlamda şu olguda önemli bir yer kaplamaktadır:

"... 'Dört Artı İki Anlaşması' üzerine yapılan mülakatlar esnasında ortaya çıkan hava, Alman emperyalizminin, 2. Dünya Savaşındaki aldığı yenilgiyi sadece atlatmakla kalmadığı, aynı şekilde onun bir emperyalist büyük güç olarak, ekonomik, politik ve askeri bir faktör olarak, azgın saldırgan bir güç olarak dünya sahnesinde bulunduğunu göstermektedir."

*** Batı/Alman emperyalizmine, militarizmine, revanşizmine ölüm!**

"Sonuç: Batı/Alman emperyalistleri bir barış anlaşmasını kabul etmediler, halkların haklarını ayaklar altına almaktadırlar, yeni bir emperyalist savaşı hazırlamaktadırlar, 'Savaş halinin bitmesi' şeklinde olan mevcut barış durumunun bozulması için çalışmaktadırlar. Bu emperyalist rakiplerine karşı yönelmektedir. Bu emperyalist rakiplerinin etki alanı içinde yaşayan halklara karşı dolaylı olarak yönelmektedir. Bu karşı-devrimci bir savaş olarak dünyadaki her türlü ilerici ve devrimci harekete karşı yönelmektedir!..."

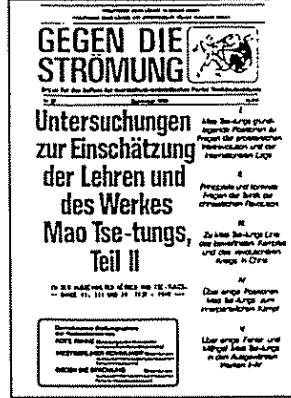
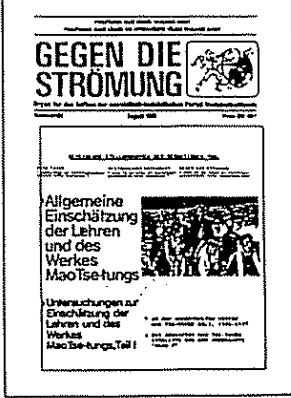
40'ın üzerinde Kürt örgütünün ve işçi derneğinin, Batı/Alman emperyalizmi tarafından yasaklanması karşısında, bildiride, "Kürt örgütlerinin yasaklanmasına karşı mücadele" başlıklı aktuel bir tavır yer almaktadır.

Aralık bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Bütün gerici şeyler için şu geçerlidir: Vurularak yıkılmayan hiçbir şey kendiliğinden yıkılmaz

"Bundan 100 sene evvel Mao Zedung doğdu. Onun ismi, en geç 19963'ten sonra, sahte komünistlere, Varşova-Blokuna ait devletlerdeki ve Sb'deki revizyonistlerin ihanetine karşı açık polemik ile doğrudan ilintilidir. Onun ismi, devrimin devam ettirilmesi, Çin'de sosyalizmin inşası, komünizm için dünya çapında mücadele ile ilintilidir. Kızıl Çin, emperyalizme ve revizyonizme karşı meydan okumaktadır. 1966'da başlayan kültür devrimi, bütün ülkelerdeki devrimci proleterler için bir ilham kaynağı olarak, onları harekete geçirdi, devrimci gençliği, sömürücü otoritelere karşı mücadele etmeye yönünde cesaretlendirdi. Ancak Mao'nun ölümünden sonra Çin rengini değiştirdi, iktidara gelen revizyonist burjuvazi, kapitalizm yeniden inşasını başlatarak, dünya emperyalizmi için kapıları sonuna kadar açtı. Eğer bugün Mao Zedung'un 100. doğum günü nedeniyle, gerek burjuvazinin kallesçe iftiralari, gerekse de oportunistlerin ikiyezli övgüleri bugün çok daha sık karşımıza çıkıyorsa, bununla onlar, değişik metodlarla aynı hedefe varmayı amaçlamaktadırlar: Mao Zedung'un komünizm için mücadeledeki unutulmaz ve örnek kazanımlarını ortadal silmek."

Avusturya Marksist-Leninist Parti'sine ait "Rote Fahne" (Kızıl Bayrak), "Westberliner Komünist" (Batı-Berlin'li komünist) ve "Gegen die Strömung"un (Akıma karşı) yazı kurulları, Mao Zedung'un eserleri üzerine iki kapsamlı incelemeyi bir ortak açıklama olarak yayınladılar

Bildirinin devamında, özellikle bugünkü koşullarda aktuel önemi olan Mao Zedung'un yazılarındaki temel bazı düşünceler aktararak, yakından tanıtılmaktadır:

*** "Bütün gerici şeyler için şu geçerlidir: Vurularak yıkılmayan hiçbir şey kendiliğinden yıkılmaz"**

*** "Her komünist şu gerçeği kavramak zorundadır: Siyasi iktidar namlunun ucundadır!"**

*** "Revizyonizmin iktidarı, Burjuvazinin iktidarı demektedir"**

*** "Eğer devrim isteniyorsa, o zaman devrimci bir partiye ihtiyaç vardır"**

"Esas mesele öğrenmeyi bilmektedir!", Mao Zedung'un yazılarının incelenmesine çağrı yapan bildirinin özel bir bölümünün başlığı bu şekildedir. Burda devamla şunlar söylenmektedir:

*** Mao Zedung hata yapmadı mı?**

"... Mao Zedung'un en özsel ve en büyük tarihsel kazanımı, onun, proleter dünya devriminin diğer tüm güçleri ile omuz omuza ve Stalin'in sosyalist Sovyetler Birliğine dayanarak, 600 milyonluk Çin Halkına, devrimin demokratik aşamasını muzafferce tamamlaması yönünde önderlik etmesinden ibarettir ... Bu Marksizm-Leninizmin, özellikle de Lenin ve Stalin'in sömürge, yarı-sömürge ve bağımlı ülkelerde devrim üzerine öğretilerinin, ilkesel bir sağlamlıkla Çin'in koşullarına göre uygulanmasını gerektiriyordu. Mao Zedung bu görevi tam bir ustalıkla yerine getirdi."

Çin devriminin ve ÇKP'nin tarihinin derinlemesine incelenmesi, Mao Zedung'un eserleri üzerine sağlam bir yargıya varabilmek için bir önkoşuldur."

Bildiri, Mao Zedung'un eserlerinin değerlendirilmesinde, hem dayanışmacı, hem de eleştirici yaklaşımın zorunlu olduğunu vurgulayarak şunları tespit ediyor:

"...Böylesi bir dayanışmacı eleştiri ruhundan yola çıkarak, biz Mao Zedung'un hatalar da yaptığı, hem de çok ağır hatalar da yaptığı görüşündeyiz. O, bir dönem, sağ oportünizmine ve Çin burjuvazisine ödün veren bazı pozisyonlar savundu, ki bu hatalar, Marksizm-Leninizmin proleterya diktatörlüğü ve sosyalizmin inşası konusundaki öğretilerinden açık sapmalara yol açtı."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 1/94

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. Ocak - Mart 1994

Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır

Ocakta "Gegen die Strömung" şu bildiriği yayınladı:

Bütün ülkelerden demokratik ve devrimci örgütler arasındaki işbirliğini geliştirelim!

PKK ve diğer Kürt örgütlerinin yasaklanmasına, devletsel faşistleşmeye ve Nazi çetelerine karşı mücadeleyi örgütleyelim!

"Kendini demokrat ve devrimci olarak gören bütün örgütlerin vazgeçilmez görevi, Batı Almanya, Batı Berlin ve eski DDR'in içinde PKK ve diğer Kürt örgütlerinin yasaklanmasına karşı mücadele etmek, Kürt kadın ve erkek yoldaşların bu yasağa karşı mücadelelerini mümkün olduğunca kuvvetli bir şekilde desteklemektir.

Zira, bütün ezilen halkları ve tabiki Kürt halkının bugünkü Türkiye'nin resmi devlet alanı içinde yaşayan kesiminin devlet olarak ayrılma hakkı ve ayrı bir devlet olarak varolma hakkı için verdikleri haklı mücadeleyi azami şekilde desteklemek, her şeyden önce dayanışmanın bir gereği, manevi bir yükümlülüktür."

Bunun haricinde bildiri, böylesi bir dayanışmanın, "kendi" emperyalizmine karşı mücadele yürüten tüm Batı/Almanyalı örgütlerin zorunlu bir görevi olduğunu ortaya koymaktadır. Batı/Alman emperyalizmini, Türkiye'deki faşist rejimin salt bir suç ortağı derekesine düşürmek tamamen yanlıştır, çünkü;

"Batı Alman emperyalizmi daha ziyade ipleri elinde bulunduran, Türkiye'deki faşist rejimi destekleyen, onun danışmanlığını yapan, onu finanse eden ve ona silahlar temin eden ve aynı zamanda onu yarı-sömürge statüsünde tutan büyük em-

peryalistlerden birisidir, hatta belki de onların en belirleyicisidir."

Bunun yanı sıra, Kürt kadın ve erkek yoldaşlar; Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazının faşistleştirilmesine karşı verdikleri mücadele ile burda olağan üstü bir rol oynamaktadırlar. Büyük bir kararlılıkla güçlerini Kürt örgütlerinin yasaklanmasına karşı harekete geçirmektedir ve bu açıdan Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadelede öncü bir konumda durmaktadırlar.

"Kürt kadın ve erkek yoldaşları bu mücadelede yalnız bırakmak proleter enternasyonalizme ve Batı/Alman emperyalizmine karşı mücadeleye düpedüz bir ihanet olacaktır."

1956'da KPD'nin yasaklanmasından, 1974'de GUPS ve GUPA'nın (Filistinli işçi ve öğrenci örgütlerinin) yasaklanmasından ve 1983'de DEV-SOL ve HALK-DER'in (Türkiyeli işçi örgütü'nün) yasaklanmasından sonra, bugün PKK ve diğer Kürt örgütlerin yasaklanması, Batı/Almanya'da arta kalan demokratik hakların daha da kısıtlanması açısından yeni bir aşamayı oluşturmaktadır.

"Bu yüzden tüm devrimci ve demokratik örgütler, bizzat kendilerinin her an bir yasaklanma tehlikesi ile karşılaşabileceği konusunda kafaları açık olmak zorundadır. Diğer taraftan eğer Kürt örgütlerin ya-

saklanması ger i alınması sağlanabilinirse, bu kendi çalışmaları için de bir zafer olacaktır.”

*** Demokratik ve devrimci örgütler arasındaki ortak çalışmanın eksikliğinin sebepleri**

Bunun bir sebebi, komünist ve devrimci örgütlerin dünya çapında çökmesi ve buna paralel olarak, proleter enternasyonalizmi temeli üzerinde komünist güçler arasındaki ortak çalışmanın neredeyse tüm den elden bırakılmasıdır. Ancak bu açıklamada yetersiz kalmaktadır. Bunun kökü, revizyonist güçlerin etkisinin ve onların reformizm ve milliyetçi yönelimli teori ve pratiğinin genellikle küçümsenmesinde yatmaktadır.

“Karşılıklı dayanışmacı bir eleştiri ve öz-eleştirci ve ilkesel ve güncel tüm özsel sorunlar üzerine kamuoyunda bir polemik atmosferinin olmaması mevcut gerek küçük gerekse ağır nitelikteki zaafların ve hataların giderilmesi için değil, bu hataların derinleştirilmesi için temel hazırlamaktadır.

Böylelikle tüm dünyadaki emperyalist ve gerici güçlerin (özellikle milliyetçilik zehirini kullanarak) bilinen eski “böl- yönet” taktiğini uygulayabileceği bir gelişmenin yolu açılmış oldu. ... Gericiliğin terörü ve revizyonizm ve milliyetçilik zehirine ise sadece güçlü komünist örgütleri ve gerçek komünist partiler tutarlı olarak karşı koyabilirler.”

*** Karşılıklı dayanışma ile kamuoyu önünde eleştiri birbirini dışılamamaktadırlar !**

“Devrimci güçlerin birbirlerini pratik olarak desteklemesi ve ortaklaşa çalışması bu günde zorunlu ve olanaklıdır... Bu ortaklaşa çalışma mevcut ideolojik ve politik çelişkiler üzerine kamuoyundaki bir tartışma ile bağdaştırılması gerekir.

“Düşmanın kurşunları altındayız” bahanesini ileri sürerek, gelen tüm eleştirileri düşmanın bir oyunuymuş gibi görenlere karşı bildiri şunları vurgulamaktadır:

“Kim eleştirileri bu şekilde bastırmak istiyorsa, o bürokratizmin ve revizyonist mevki düşkünlüğünün yanlış yoluna sapar, kendi kadın ve erkek yoldaşlarının devrimci inisiyatifi de kaçınılmaz olarak felce uğratar...”

*** Mölln ve Solingen'deki Nazi cinayetleri**

“Batı/Alman emperyalizminin devlet cihazı tarafından örneğin sığınmacılara ve değişik milliyetlerden gelen, burda yaşayan ve çalışan insanlara karşı sürdürülen kışkırtmalar, Neo-Nazi örgütlerin engelleme-siz olarak düzinelerce insanı katledebildiği bir atmosfer yaratmıştır.”

Batı/Alman emperyalizminin ajanları ve değişik ülkelerin gerici ve milliyetçi güçleri, örneğin Türk faşistleri Mölln ve Solingen'deki türk kadın ve çocuklara karşı gerçekleştirilen nazi-cinayetlerine karşı gelişen protesto eylemlerine kanca atarak, önderliği ele geçirmeye çalıştılar.

“İspanyol, İran ve Kürt gençlerinin Alman ve Türk gençleri ile ele ele, Mölln ve Solingen'deki Nazi cinayetlere karşı ortaklaşa yürümeleri bu yüzden oldukça güzel bir olaydı...”

Bu yüzden, görüşümüze göre, Kürt kadın ve erkek yoldaşların, bu anti-Nazi mücadelelere katılmış olmaları, tamda “Türk bayrağına” karşı çıkmış olmaları doğrudu... Onlar sadece Batı/Almanya'daki Nazilere karşı mücadele etmekle kalmadılar, aynı zamanda, bütün milliyetlerden gençlerin burda ortaklaşa hareket etmeleri ve mücadele etmeleri için önemli çekirdeği de, enternasyonalist bir şekilde yarattılar. Çünkü sadece ortaklaşa mücadele içinde, dayanışmacı tartışmalar, milliyetçilik ve emperyalizmin bölme politikası üzerine verimli bir fikir mücadelesi yürütüle bilir. Bütün ülkelerdeki işçi hareketinin ve devrimci hareketinin tarihsel deneyimleri tamda bunu göstermektedir.”

Son olarak bildiri, Batı/Almanya'da değişik milliyetlerden demokratik ve devrimci güçlerin sıkı işbirliğinin perkspektifleri üzerine durmaktadır:

“Görüşümüze göre, bu tür bir ortak çalış-

manın vazgeçilmez önkoşulu, fikir mücadelesinin metodlarının bilinçli olarak önceden tespit edilmesi, kamuoyu önünde tartışma ve eleştiri ve özeleştirmedir. Mevcut ideolojik ve politik çelişkilerin hasıraltı edilmesi, bu zorunlu mücadele için bir temel oluşturmaz. Örgütlü bir ortak çalış-

maya doğru ilk adım olarak, her şeyden önce düzenli ilişkiler kurmak, tartışmalar yürütmek ve karşılıklı olarak pratik dayanışma göstermek önemli olacaktır. "

Bu bildiri şu başlıkta bir eki de içermektedir: "ERNK'nın Solingen'deki Nazi cinayetleri üzerine açıklamaları, Batı/Almanya'da mücadele eden anti-faşist güçlere zarar vermektedir"

Şuba'ta şu bildiri yayınlandı:

AJANI!

"Klaus Steinmetz adındaki Wiesbaden'li ajan, Wolfgang Grams'ın kurşunlayarak öldüren GSG 9 komandolarını infazın gerçekleştirildiği yere götürdü. Tübingen, Freiburg ve Frankfurt/a.M'da da ajanlar ortaya çıkartıldı... 150 seneden beri karşıdevrimci sınıflar, işçi hareketinin ve devrimci hareketin içine doğrudan aşanlar sokmaktadırlar. Ama mesele sadece bununla da kalmamaktadır, bundan daha etkileyici metod, yorulan, baskı altına giren ve santaj altına giren eski devrimcilerin içinden ajanların kazanılması metodudur.

Alman burjuvazisi bu konuda da dünya burjuvazisinin içinde önde gelen burjuvaziden biri, hatta en önde gelen burjuvazisi idi ve bugünde öyledir. 'Gestopo-ajanları ve muhbirleri sistemi ile birlikte GESTAPO ve gizli devlet polisi terimi, tüm dünyada karşıdevrimin bir simgesi haline geldi...

Ajan meselesinde doğru yaklaşım ve ideolojik, politik ve örgütsel alanda ajanlara karşı doğru tedbirlerin alınması, tüm gerçek devrimciler ve tutarlı demokratik güçler açısından olağan üstü bir öneme sahiptir. "

* Büyük etkisi olan basit kurallar

Taelmann'ın KPD'sinde ajanlık belasına karşı şu karşı kurallar etkisini gösterdi:

"Kişiye öğrenebileceği şeyi değil, bilmesi gerektiği şeyi söyleyin, bu ve benzeri basit kurallar alışkanlık haline getirilmeli, bu

kuralların ihlali (örneğin illegalitede yaşayan bir yoldaşın adresi konusunda) yaratılan tüm ortam içinde imkansız kılınmak zorundaydı ...

Bunun haricinde, KPD'nin, ajan ve polis metodları, tutuklamalar, işkencede tutum ve cezaevindeki durum konusundaki tüm raporları sistematik olarak merkezi bir şekilde değerlendiren profesyonel kadrolardan oluşan askeri bir cihazına sahip olmasının çok büyük önemi vardı ...

Kadroların tüm yaşam koşullarının düzenli olarak incelenmesi de KPD içindeki ajanlara karşı önemli bir araçtı ... Çünkü, eğer bir yoldaşın tüm yaşam hikayesi biliniyorsa, onun somut yaşam koşulları biliniyorsa ve yetenekleri ve duyguları devrimci mücadelede sınanmış ise, ancak o zaman ajanların sızmasına karşı azami güvence sağlanabilir. Bu hussuta iki cepheli bir mücadele gerekiyordu: Gerek kolayca güvene kapılmaya ve gereksede şüpheli bir atmosferin yaratılmasına karşı mücadele."

Son olarak bildiride şunlar söylenmektedir:

"Demokratik Merkezi komünist partisi sistemi, ajanların sızmasını tamamen engelleyemez. Fakat bu sistem, eğer ideolojik ve politik bir doğru çizgi Komünist Partisi içinde, örgütsel alanda da bilimsel metodlarla çalışma yapılan bir atmosferin oluşmasına yol açarsa, o zaman bu sistem en efektif olan sistemdir, ve o zaman ajanların yaşamı çok zorlaşacaktır."

Mart bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Kamboça, Somali, Bosna ...

Batı/Alman militaristleri işbaşında!

"Kamboça ve Somali'den sonra Batı/Alman militaristleri, ilhak planlarını bir adım daha ileri götürmektedirler: Alman askeri potinleri, Nazi-Wehrmacht'a ait Alman askerleri tarafından harabeye uğratılan bölgelerin üzerinde yeniden dolaşacaklar. Öncelikle Batı/Alman emperyalizmi tarafından kışkırtılan eski Jugoslavya'daki savaş, bu konuda mükemmel bir deneme tahtası işlevini görmektedir. Sadece eski-Jugoslavya'daki ustaşa faşistlerinin paralı askerlerliğini yapan alman nazileri için değil, aynı zamanda daha büyük kapsamda alman federal ordusu için de."

*** Alman büyük burunluluğu ve 'kahramanlığı' - savaş kışkırtmasıdır**

Federal Ordunun gelecekte bazen yoğun bazen de daha dikkatli olarak kendisini göstereceği tek tek ülkeler daha henüz detaylı olarak belli olmasada, savaş müdahalelerinin sebepleri ve bunların gerçekleştirilme koşulları henüz daha tasarlanıyorsa da:

"Açık olan bir şey vardır ki, dünyada silahlı çatışmaların bulunduğu yerlerde, Batı/Alman emperyalizminin parmağının bulunmadığı hiçbir yer, gerçekten de hiçbir yer yoktur. O bilgi toplamakta ve olası bir müdahaleye hazırlanmaktadır."

*** Sadece kısa vadeli kâr için değil**

Silah tüccarlarının ve silah kaçakçıların kısa vadeli kârları bu hususta o denli belirleyici bir rol oynamamaktadır. Bu tür "projeler"in Batı/Alman emperyalizmine maliyeti, o anda elde edeceği doğrudan kârlardan çok daha fazladır.

"Bu harcamalar 'pratiğe yakın' eğitim içindir, ve keskinleşen kriz dolayısıyla çok daha kapsamlı planları için ve dünya çapındaki askeri bir çatışmaya hazır olabilmek için bu harcamalar memnunlukla hesaba katılmaktadır."

Bildiri, meseleinin çok daha büyük boyutlardaki kârlarla ilintili olduğunu, Batı/Alman emperyalizmi

tarafından kışkırtılan ve Hırvatistanın 'tanınmasıyla', silah yollamalarla ve 'humanist' yardım maskesi altında yapılan müdahalelerle dahada şiddetlendirilen eski Yugoslavya'daki savaş örneği nezdinde ortaya çıkartmaktadır.

"Eğer tüm ülke büyük oranda harabeye uğratıldıysa, sadece otel ve fabrikaların değil, tüm altyapı yakılıp yıkıldıysa ve bu yüzden ülke çok ucuza satın alınabiliyorsa, işte o zaman Batı/Alman emperyalizminin yıldızı parlacaktır. Milyarları geçen yatırımlar (tabiki 'yardım' olarak adlandırılacak), diğer emperyalist büyük güçlerin rekabetine karşı ülkeyi Batı/Alman emperyalizminin emin bir etki alanı haline getirecektir."

Bildirinin diğer ana konuları şunlardır:

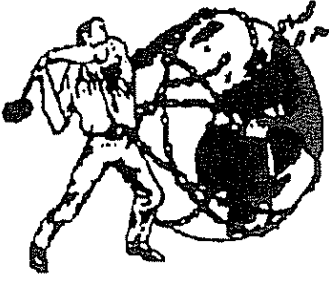
*** Emperyalist müdahale propagandasının oyununa gelmeyin!**

*** Batı/Alman emperyalizmi, revanşizmi ve militarizmi hakkında hayale yer yok!**

1945'den sonra sıkça olduğu gibi, dünya halklarının Nazi-Almanyasına karşı verdiği haklı anti-faşist savaş, bugün burda yarın şurda emperyalist, gerici bir savaşı sürdürmek ve haklı çıkartmak için Batı/Alman emperyalizmi tarafından "gerekçe" olarak kullanılmaktadır.

"Kundakçılar kendilerini masum olarak göstermeye çalışmaktadırlar, bu ve benzeri başka çatışmaları büyük oranda meydana getirenler, örgütleyen ve olanaklı kılanlar, humanist ve yardımcı pozlarına girmektedirler..."

Batı/Alman emperyalizmine karşı beslenen hayalleri (devrimcilerin kafasındakileri de) ortadan kaldırmak, Batı/Alman emperyalizminin dünya hakimiyeti için mücadeleyi planlı ve programlı olarak sürdürdüğünü gerek ilkesel gereksede mümkün olduğunca somut olarak göstermek, bilince çıkartmak ve buna karşı aktif bir mücadeleye önderlik etmek ve örgütlemek komünist güçlerin bir görevidir."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 2/94

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı "Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler. Nisan-Temmuz 1994

Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, Farsca, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır

Nisan'da "Gegen die Strömung", -- "Westberliner Kommunist" ile giriştiği sıkı işbirliğinin bir neticesi olarak aynı içerikli -- şu bildiriği yayınladı:

Kürt kadın ve erkek yoldaşlara karşı yapılan kışkırtmaya son!

Kürt kurtuluş hareketine karşı getirilen adi gerekçeleri geri püskürtelim!

Bildirinin girişinde şöyle denilmektedir:

"Türk devlet cihazı, Kürt ulusal kurtuluşçu örgütlere ve Kürt halkına karşı mücadeleyi askeri ve ideolojik olarak son haftalarda daha keskinleştirdi. Kürt milletvekillerinin tutuklanması, Kürt gazetesi çalışanlarının öldürülmesi, Kürt nüfusuna karşı katliamlar ..., Türk devleti, "parlamenter" ve "reformcu" maskesinin ardında, çıplak askeri diktatörlüğünün bulunduğunu giderek daha açık olarak göstermektedir. Bu hususta Batı/Alman emperyalizmi giderek daha fazla oranda, Türk devletinin politikası için idarecilik ve de "reklam" manegerliği rolünü üstlenmektedir. Batı/Alman emperyalizmi tarafından PKK ve diğer Kürt örgütlerinin Batı/Alman'da, Batı-Berlin ve eski-DDR'de yasaklanmasına, Kürt kurtuluş hareketine karşı yürütülen şatafatlı ve adice gerekçelerin haykırıldığı bir koro eşlik etmektedir. "

Bildirinin devamla, Batı/Alman emperyalizminin değişik bölümlerinin Kürt kurtuluş hareketine karşı uydurduğu başlıca yalanlarından bazılarını geri püskürtmektedir:

*** "Kürt örgütleri, uluslararası terörizmin bir parçasıymış" şeklindeki iftirayı geri püskürtelim!**

*** "Kürtler burda misafirdirler, şayet doğru dürüst davranmazlarsa, o zaman mesele ne olursa olsun, sınırdışı edilirler" şeklindeki kışkırtmayı geri püskürtelim!**

*** "Kürtlerin meramları aslında haklıdır, ama bu çelişkinin almaya ile ilişkisi yoktur" şeklindeki yalanı geri püskürtelim!**

*** "Protestonun biçimi Kürt davasını zedelemekte ve yalnızca polisi provoke etmektedir" şeklindeki ikiyüzlülüğü geri püskürtelim!**

*** "Dayanışma konusunda, kürtlerin "iyi" demokratik örgütleri ile, "kötü" PKK birbirinden ayırt edilmelidir" şeklindeki alçaklığı geri püskürtelim!**

Bildirinin bir başka konusuda şu başlığı taşımaktadır: "Lübeck'teki Sinagog'a karşı nazi kundaklaması". Bildiride şunlar söylenmektedir:

"... Nazilerden, diğer caniliklerin yanı sıra, Sinagog'u yakmalarından başka bir şey beklemeyeceği meselenin sadece bir yanısıdır. Bu tür eylemlerin giderek daha fazla takdir edilmesi, nazilerin bakış açılarındaki "kamuoyu çalışmalarının" sadece sınığınmacıların evlerini yakmayla kalmayan, şimdi de sinagoglarında yakılabildiği bir atmosferin bu doğ-

rultuda gelişmesi, bu politikacı ve profesör bayların, yani kamuoyunun geniş kesiminin, bu tür eylemlerin çok cılız bir tepkiyle karşılaşması ve hatta bunun "normal" bir durummuş gibi görülmesi için ortamı ne denli hazırladıklarını göstermektedir... Anti-semitizme karşı zorunlu ve radikal mücadele, alman şövenizmine ve Batı/Alman emperyalizminin dünya üzerindeki egemenlik politikasına karşı *** ideolojik mücadeleyle her zaman bağıntılıdır!"

Mayıs/Haziran'da, "Westberliner Kommunist" ile girişilen sıkı işbirliğinin bir neticesi olarak aynı içerikli şu bildiri yayınlandı:

Yaşasın Meksika'daki devrim!

Bildirinin giriş bölümünde şöyle söylenmektedir:

"Dünya emperyalizminin geniş cephede sanki durdurulamazcasına ilerlediği ve devrimcilerin yenilmiş gibi görüldüğü bir zamanda, bu senenin başında Meksika'nın güneyinde Chiapas'da patlak veren ayaklanma, tüm dünyadaki devrimciler için bir umut ışığı oldu. Meksika'daki devrimci mücadele cesaret verdi ve emperyalist sistemin içinde bulunan çelişkilerin kendisi tarafından çözölemeyeceğini, bu çelişkilerin devrimci bir şekilde, yani emperyalist dünya sisteminin yıkılıp, yok edilmesi yoluyla çözümlemek için, halk mücadelelerinin tüm şiddetiyle patlak vereceğini bir kez daha kanıtladı."

"Spartakus" (Türkiye'de Marksist-Leninist Partinin İnşası İçin Yayın Organı) ve "Gegen die Strömung" (Akıma Karşı)'ın temsilcileri, "Movimiento Revolucionario de Meksico"un (Meksika'da silahlı mücadele yürüten 7 örgütten oluşan bir cephenin) temsilcisi P. yoldaşla Barcelona'da kapsamlı bir görüşme yapma fırsatı buldular. Bu görüşmenin bazı bölümleri bildiri olarak yayınlandı. Tartışma noktaları diğer şeylerin yanı sıra şunlardı:

*** Chiapas'daki ayaklanma**

Meksikalı yoldaş Chiapas'daki ayaklanmanın başlangıcını ve gelişmesini şu şekilde anlattı:

"31 Aralık'ı 1 Ocak'a bağlayan gecede, sabahın erken saatlerinde aynı anda 5 şehir birden ele geçirildi...Bu şehirlerden üçünün nüfusu 100 000'i geçkindir. Bize sık, sık Chiapas'da-

ki ayaklanmanın, 1 Ocak'ta yürürlüğe giren NAFTA anlaşması ile ilintisi bulunmakta mıdır diye sorular yöneltilmektedir. Marcos bir söyleşide bu soruya karşı bu tür bir eylemde en önemli şeyin süpriz faktörü olduğunu belirtti. Yani ayaklanmanın başlangıç zamanı olarak 31 Aralık seçildi, çünkü yılbaşında polisler ve askerler genellikle içkili olmaktadır. Ve bu gerçekten de böyleydi. Bu yüzden Meksiko City'den birlikler öyle çabuk bir şekilde takviye edilemedi. Ta 2 Ocak'ta askeri birliklerin takviyesine başlanabildi.

Chiapas federal bölgesi ve bu şehirler ayaklanmanın başlangıç noktası olarak seçildi, çünkü en önemli amaçlardan birisi biz halkın hangi şartlar altında yaşamak zorunda bırakıldığımızı bütün dünyaya göstermekti ve bu sebeple, devlete karşı öyle bir darbe vurulmalıydı ki, bu darbeyi gizlemesi olanaksız olmalıydı.

Chiapas'da devlet örgütü olmayan bir çok Avrupa'lı ve ABD'li örgütler çalışmaktadır. Ayrıca, San Cristóbal bir turist merkezidir. San Cristóbal'i ele geçirdiğimiz esnada yüzlerce turist orda bulunmakta idi. Bu yüzden Meksika devleti ayaklanmayı hasır altı edemedi. Ancak bu şehirlerin uzun vadeli olarak işgal edilmesi hiç bir şekilde planda yoktu. EZLN dünya kamuoyu önünde Meksika devletine bir darbe vurup, sonradan geri çekilmek istiyordu...

İlk beş gün içerisinde 300 asker öldürüldü,

280 kişi tutsak alındı. Eltabancası, tüfek ve makinalı tüfekten oluşan 1000'e yakın silah ve 1400 kilo dinamit ele geçirilebildi. 3 Helikopter ve 2 uçak düşürdük, üç hapishanedeki tüm mahkumları serbest bıraktık. Şu durumda Selva Lacandona yöresinde 30 bin metrekarelik bir alanda kurtarılmış bölge bulunmaktadır...Chiapas'daki ayaklanma ile dayanışma amacıyla ve Meksika devletinin sivil halka karşı sürdürdüğü katliamı protesto etmek amacıyla, 8 Ocak'ta diğer askeri-siyasi örgütler eylemler yaptılar.”

Sözümüne “barış görüşmeleri” hakkında yoldaş şunları belirtti:

“Biz Meksika hükümetinin “görüşmelere” başlamasına ve sivil halkı bombalamayı durdurmasına yol açan üç faktörün bulunduğunu düşünüyoruz. Herşeyden önce Meksika hükümeti, başlangıçta zannettiği gibi, ayaklanmayı bir çırpıda bastıramayacağını anladı. Buna ek olarak, bu 8 Ocak'ta ayaklanmanın bütün ülkeye yayılabileceği korkusu gündeme geldi. Son olarak, ayaklanmanın halk içerisinde çok büyük bir sempatiyle karşılanması da büyük bir rol oynadı...EZLN doğal olarak, sadece Meksika'da değil, aynı zamanda dünya çapında büyük sempati topladı... Bütün bu faktörler, Meksika hükümetinin taktikini değiştirmesi konusunda belirleyici rol oynadı. O, zaman kazanmak zorundaydı ki, EZLN'i tecrit edebilsin, O, EZLN'in mücadelesinin meşru olmadığını göstermek ve ayaklanmayı daha sonra bastırabilmek için, imajını yenilemek niyetindeydi...”

“Görüşmeler”e gelince, gerçeklikte tam anlamıyla bir görüşmenin gerçekleşmediği belirtmek zorundayım. EZLN San Cristóbal'deki Katedral'de 40 talebi öne sürdü ve Meksika hükümeti ise buna karşı 40 cevap iletti. Fakat görüşme yapılmadı. Her iki taraf içinde, sorunun masa başında çözülemeyeceği açıktır...”

Görüşmenin diğer konuları şunlardır:

*** Demokratik mücadele zorunludur, fakat Meksika'daki devrim, sosyalist bir devrim olacaktır!**

*** Meksika'da Batı/Alman emperyalizmi**

Burda bir bölümü tanıtılan “Yaşasın Meksika'daki devrim!” başlıklı bildiri (8 DIN-A4 boyutunda, tanesi 1 DM), Almanca, Türkçe, Fransızca ve İspanyolca olarak aşağıdaki adresten istenebilir: Buchladen Georgi Dimitrof, Koblenzer Str. 4, 60327 Frankfurt/M.

Bildirinin diğer konuları şunlardır: Meksika'nın nüfusu ve ekonomisi hakkında bazı veriler; Emiliano Zapata ve Pnacho Villa, 1910-1919 Meksika devriminin iki lideri; Meksika'daki hapishanelerde tutuklu yoldaşların durumu ve diğer şeyler.

*** Uluslararası ilişkiler üzerine, dünyadaki devrimci hareketler ile ilişkiler üzerine**

*** Meksika'daki devrimci örgütler üzerine ve komünist partisi sorunu üzerine**

P. yoldaşın temsil ettiği “Movimiento Revolucionario de Mexico” (“Meksika Devrimci Hareketi”),

“... Meksika'da silahlı mücadele yürüten tüm örgütlerin bir birliğidir. Bunlar aşağıdaki şu yedi örgütlerdir: “Zapatist Ulusal Kurtuluş Ordusu” (EZLN); Devrimci İlegal İşçi Partisi “Halk cephesi” (PROCUP); “Fakirlerin Partisi” (PDL); “Halkın Silahlı Öncüleri” (VAP); “Brigade Che Guevara” (BCG); “Brigade Simon Bolivar” (BSB); “Devrimci Silahlı Halk Örgütü” (ORAP).”

“... bizim uğrunda savaştığımız amaçlar şunlardır: İktidarın ele geçirilmesi, Meksika devletinin parçalanması, Sosyalizmi inşa etmek için, proleterya diktatörlüğünün inşası ve bu açık olan şeydir, bunun özel olarak belirtil-

mesine gerek yoktur, Sosyalizm, komünizme giden yolda birinci aşamadır.”

“Temel eğitim programı olarak biz, Marks-Engels'in “Komünist Partisi Manifestosu”nu, sonra Lenin'in “Ne yapmalı?”, “Bir adım ileri iki adım geri”, “Demokratik devrimde sosyal demokrasinin iki taktiği” ve “Devlet ve devrim” ile Stalin' in SBKP(B) Tarihi kısa Ders'i... Ve kendiliğinden anlaşılacağı gibi bizim için askeri yazılarda çok önemlidir...”

Eğer “MRM”deki yedi örgütün aralarında ilkesel temelde bir görüş ayrılığı yoksa, neden bunların bir komünist partisini oluşturmadıkları sorusu üzerine P. yoldaş, Meksika'daki yoldaşların parti inşası üzerine çizgilerini açıkladı:

“Tarihe bakıldığında, üç tür öncünün bulunduğu görülecektir. Birincisi devrimci öncü. Buna tüm ülkede yayılmış bulunan tüm devrimci örgütler dahildir ve bunların arasında ilişki olursa, bu o zaman azçok gevşek bir koordine şeklinde olacaktır. Bir devrimci örgüt, profesyonel devrimci bir çekirdekten oluşmaktadır, o Marksizm-Leninizme dayanan doğru bir çizgi ve stratejiyi geliştirmiştir, o kadrolarını sadece düşmana karşı devrimci kararlı tutum noktasında eğitmekle kalmamaktadır, aynı zamanda, kendi yoldaşlarına, kitlelere ve genel olarak yaşama karşı devrimci bir tavır noktasında da (örneğin eleştiri ve özeleştirin zorunluluğu noktasında) kadrolarını eğitmektedir. Ve mücadelenin temel biçimi silahlı mücadeledir. İkincisi bir aşamanın öncüsü gelmektedir. Bu tüm bu örgütlerin arasından gelen sadece bir örgütten oluşmaktadır, o pratikte mücadelenin belli bir aşamasının öncüsüdür. O olgunluğu ve kabiliyeti ile göze çarpmaktadır, o diğer devrimci örgütlerin hata ve sapmalarına karşı ideolojik mücadele yürütmekte, doğru çizgiyi belirlemekte ve diğer devrimci örgütlere önderlik etmektedir. Tıpkı Lenin'in Iskra aracılığıyla, bolşeviklerin ideolojik ve politik önderliğini elde ettiği gibi. Son olarak tarihsel öncü vardır, o KP dir. O işçi sınıfının bilinçli öncüsüdür, o proleterya devrimi ve proleteryanın diktatörlüğünün kurulması uğruna yürütülen mücadelede, ezilen ve sömürülen yığınlara liderlik etmekte ve onları örgütlemektedir. O devrimci öncülerin birliği üzerinde oluşmakta ve mücadele içinde gelişmektedir.”

Sonuç olarak Gegen die Strömung'ten yoldaş şunları açıklamaktadır:

“Sonuç olarak şunu söylemek istiyoruz. Bizim içinde yaşadığımız dünya ve düşünceler ile, senin ve yoldaşlarının geldiği yer, arasında çok büyük farklılığın bulunduğu kavramak bizim için çok önemliydi. Sizin dünyanız, silahlı ayaklanmaların olduğu ve bir dizi ideolojik sorunun önemi, bizde olduğu gibi o denli büyük olmadığı bir dünyadır. Bu yölemekle, aradaki çelişkiler hasır altı etmek istemiyoruz - biz bunları tartışacağız. Biz bununla sadece devrimci mücadeleye doğrudan katılma ve bu çerçevede ideolojik tartışma yürütme yolunun doğru bir yol olduğunu söylemek istiyoruz. Biz burdan, yeşil masanın başından, bütün sorunlar üzere toplantılar gerçekleştirme imkanına sahip olduğumuz bir ortamdan kalkarak, diğer ülkelerdeki devrimci hareketlere yukardan bakamayız. Tam tersine, birinci planda devrimci hareketlerin tecrübelerinden ve zorluklarından bir şeyler öğrenmeye çalışmalıyız ve bu öğrenme süreci içinde temel sorunlar yani Komünist Partisi ve Proleterya Diktatörlüğü üzerine görüşlerimizi tartışmaya sokmalıyız. Biz bu sorunları arka plana koymak istemiyoruz, ancak, Batı/Almanya'da, Meksika'daki devrimci mücadelelerin propagandası ve desteklenmesi için neler yapılabiliriyorsa onu yapmayı temel görevlerimizden biri olarak kavrayacağız. Bu, Meksika'daki devrimci süreç üzerine bağımsız olarak kendimizi bilgilendirmeyi ve orda sürdürülen mükemmel silahlı mücadeleyi gücümüz oranında desteklemeyi içerecektir.”

Meksikalı yoldaş ise şunları eklemektedir:

“Sonuç olarak, size tüm kadın ve erkek savaşçılardan selamlar iletıyorum. Mücadelemiz 1 Ocakta başlamadı, o 30 seneden beri devam etmektedir; bu mücadele daha uzun sürecektir, çünkü karşımızda duran düşman ekonomik ve askeri bakımdan güçlüdür. Fakat şundan çok eminiz ki, - eğer emin olmasaydık böyle bir şeye başlamazdık - er ya da geç muzaffer olacağız. ¡VENCEREMOS!”

Bildiride, eski-DDR'in Magdeburg kentinde, başka ülkelerden gelen insanlara karşı düzenlenen pogrom vari insan avında Polis ile Nazilerin arasındaki işbirliği üzerine güncel bir bölüm de yer almaktadır.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 3/94

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı
"Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler.
Temmuz-Eylül 1994

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyat: 0,50,- ☆

Ortak çalışmanın bir ürünü olarak, hem "Gegen die Strömung" hem de "Westberliner Komünist" tarafından aynı içerikte şu bildiri yayınlandı:

"Leninizmin Temelleri Üzerine" adlı kitap neden incelenmelidir?

"Stalin yoldaş bundan 70 sene önce 'Leninizmin Temelleri Üzerine' adlı eseri yazdı. Lenin yoldaşın ölümü vesilesiyle yazılmış olan bu kitap, tematik ve mantiki yapısı itibarıyla, emperyalizm ve proleter devrimleri çağındaki bilimsel komünizminin teorisinin eğitimi için temel bir girişi içermektedir. O dönemdeki sahte marksist akımları hedef alan Stalin'in bu yazısının savunulması için yürütülen ideolojik mücadele, bugün de gerçek komünist güçler ile, her renkten revizyonist ve reformist güçleri birbirinden ayırmaktadır... Bir çok genç kadın ve erkek yoldaş Stalin'in kendisine ait daha hiçbir yazı okumamışlardır, ama buna karşılık büyük ihtimal Stalin'in üzerine birçok yazı okumuşlardır, bu yazıların da neler olduğu ortadadır. Gerçek devrimcilerin anti-komünist kışkırtmaları gözleri kapalı olarak tekrarlamamaları gerektiği, tam tersine, Stalin'in neler yazdığı ne nasıl yazdığı üzerine kendi başlarına bir görüş oluşturmaları gerektiği de aynı şekilde ortada olması gerekmektedir..."

J. W. STALİN

LENİNİZMİN TEMELLERİ ÜZERİNE

Fiyatı: 6,00 DM

bildiri, "Leninizmin Temelleri Üzerine" eserin iki merkezi sorununu daha derin kavramak için ön plana çıkartmaktadır:

*** "Leninizm, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmidir"**

Leninizmin bu şekilde tanımı üzerine üç temel bakış açısı burda açıklanmaktadır: İlkin, **emperyalizm çağının** Marksizmi olarak Leninizm, onun tarihsel köklerinin öncelikle enternasyonal koşullara dayanması olgusu. Daha sonra, **Marks ve Engels'in öğretileri** ile, Marksizmin çağsal olarak geliştirilmesi olan Leninizmin öğretileri arasındaki organik bağ olgusu. Ve son olarak **Leninizm enternasyonalist bir karakterdedir**, onun öğretileri, "Rusya'nın özelliklerini" içerse ve o dönemdeki Rusya'nın somut koşullarını dikkate almak zorunda kalmış olsada, tüm ülkeler için geçerlidir.

*** "Leninizmde temel sorun, onun çıkış noktası proleterya diktatörlüğü sorunudur"**

Burda bildiri, proleterya diktatörlüğünün üç temel niteliğini ön plana çıkartmaktadır: Proleterya diktatörlüğü, **proleter devriminin bir aracıdır**, bu bir taraftan, **sömürücülerin ve gericilerin diktatörsel bir şekilde baskı altında tutulması** ve diğer taraftan da demok-

"Leninizmin Temelleri Üzerine" eserin iç mantığı ve sistematik yapısı açıklandıktan sonra,

"Antifa (M)'in tasarımı üzerine bazı eleştiriler noktaları" adlı özel bir bölümde, Antifa (M)'in siyasi çizgisine karşı bizim bazı ana eleştirilerimiz tanıtılmaktadır. Ve hemen burda bir problem gün ışığına çıkmaktadır: Bir taraftan Antifa (M)'in en azından dışa yönelik olarak açık olarak formüle edilmiş komünist olma diye bir iddiası bulunmamaktadır. Fakat diğer taraftan bizzat kendisi, anti-faşist mücadelenin sınırlarını aşmakta ve sosyalizmin sorunlarına da değinmektedir:

"Bu tür sorunlardaki (Örneğin, Lenin ve Stalin dönemindeki Sovyetler Birliğinin yanlış değerlendirilmesi, proleterya diktatörlüğüne karşı tavırları, Komünist partisinin inşası konusundaki savundukları- y.n.) eleştirilerimizin anti-faşist örgütlere karşı yönelemeyeceği görüşündeyiz. Fakat eğer Antifa (M) geniş kapsamlı görüşlerin propagandasını yapıyorsa, o zaman kendisine karşı da demokratik, anti-faşist mücadelenin kapsamını aşan geniş kapsamdaki eleştirilerin yapılabileceğini hesaplaması gerekmektedir."

*** Demokratik mücadele ile komünist mücadele arasındaki ilişki konusundaki tavrımız**

"Görüşümüze göre, tüm biçimleriyle demokratik mücadele kendi başına yeterli birşey değildir, O, herşeyden önce sosyalist devrimin hazırlanması ve gerçekleştirilmesi yönündeki mücadeleye örgütleyici ve bilinçlen-

Ortak çalışmanın bir ürünü olarak, hem "Gegen die Strömung" hem de "Westberliner Komünist" tarafından aynı içerikte Ağustos'da şu bildiri yayınlandı:

"Ezilenlere birkaç senede bir, ezen sınıfların hangi temsilcisinin kendilerini parlamentoda temsil edeceğine ve haklarını çığneyeceğine izin verilmektedir." (K. Marks)

Parlamenteer demokrasisi neden anti-demokratik bir sistemdir

"...Federal Parlamento seçimleri nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın (ister Kohl 'kalsın' yada ister Scharping 'gelsin'), bunun giderek daha çok insan için öyle pek büyük bir önemi kalmamıştır, çünkü onlar özünde hiçbirşeyin değişmeyeceğini fark etmektedirler. Ancak seçim tiyatrosunun giderek daha az rağbet görmesi, Bonnlu parti politikacı kiliğlerinin otoritelerinin giderek düşmesi, devrimcileri aldatmamalıdır: Egemen sınıfların

dirici olarak hizmet etmesi gerekmektedir!..."

"Tüm yönleriyle demokratik mücadele görevi ile, dışa karşı komünist progandayı güçlendir ve herşeyden evvel güçleri Komünist Partisinin inşası yönünde kullanma arasındaki karşılıklı ilişkiyi doğru bir şekilde belirlemek burda oldukça zordur... Fakat 'Sadece sosyalist devrim ile ilgilenelim!' bayrağı altında, milliyetçiliğe ve ırkçılığa karşı, Batı/Alman emperyalizminin özelliklerine karşı zorunlu demokratik mücadele sabota edilebilir veya bu görevlerden yan çizilebilir."

"Bu yüzden demokratik mücadeleyi, kendi emperyalizminin özelliklerine uygun olarak keskinleştirmek, sosyalist devriminin esas düşmanının üzerindeki sahte demokratik maskeyi de sıyrıp atmak gerçekten çok önemlidir. Bu anlamda, demokratik mücadelenin ilerletilmesi, sosyalist devrimin hazırlanması için bir kaldıraçtır, hatta bu mücadele olmaksızın adını gerçekten hakeden bir sosyalist devrimden dahi bahsedilemez."

Onun için, diğer güçlerle özellikle demokratik alanda ortak çalışmayı aramaktayız, onun için işyerlerindeki kadın ve erkek devrimci işçiler üzerine dikkat çekmekteyiz. Diğer güçlerle ortak çalışma, dayanışmayı ön koşturmaktadır, ama aynı zamanda tartışmaya istekli olmayı, karşılıklı eleştirileri de ön koşturmaktadır, zira uzun vadeli ve verimli bir çalışma ancak bu şekilde gerçekleştirilebilir."

geniş halk kitleleri üzerinde etkisi hala korkunç derecededir, ve iğrenç parlamenteer sahtekarlıklara sırtını dönenler, böylelikle otomatikmen devrimci ve tutarlı demokratlar olmamaktadırlar..."

*** Parlamenteer sistem sermayenin diktatörlüğünü korumaktadır**

Bildiri, "Demokrasi" ve "demokratik haklar" konusunda tarihsel ve günlük deneyimler göz-

rasinin en yüksek biçimi, emekçi kitlerin çoğu için, eskiden sömürülenler için demokrasinin en yüksek biçimi, **sosyalist demokrasi** anlamına gelmektedir.

Bildirinin özel bir bölümü "**eleştiri ve özeleştirinin ve oportünizme karşı mücadelenin zorunluluğu**" üzerine durmaktadır. Stalin eserinde, "Metod" üzerine bölümü Leninizmin teorisi üzerine bölümden önce ele alması bir tesadüf değildir, çünkü,

"Eğer pratik ile uyum içinde olmazsa, Komünist Partisinin politikası kendi çizgisi ile uyum içinde olmazsa, problemleri, hataları ve çelişkileri tekrar tekrar açığa çıkartarak, kendi kendisini devrimciileştirmek, kendisini ilerletmek için parti kendi hatalarından ders çıkartmaya hazır değilse, o zaman en iyi teoride işe yaramaz... 'Yöntem' üzerine bölümün bugün komünistler için belkide en önemli pasajı, eleştirileri boğma, özeleştiriye engelleme ya da bunu kapalı kapılar ardındaki bir sorun görme yönündeki tüm

çabaların açılmazca damgalandığı pasajdır... Eleştiri ve özeleştirisi soruna devrimci bir şekilde yaklaşım - Yanılgısını içtenlikle kabul etmek, nedenlerini arayıp bulmak, bu yanılgıya yolaçan koşulları tahlil etmek, yanılgıyı doğrultma yollarını dikkatle incelemek (Bkz., Stalin, "Leninizmin Temelleri Üzerine", 1924, Werke Band 6. sf. 77, Alm.), yoldaşların ve ama aynı zamanda da partisiz kitlelerin bilinçlerini geliştirmek için, Komünist Partisini ve proletarya diktatörlüğünü yenilmez kılabilmek için belirleyici bir araçtır."

Ayrıca bildiride, **Halim Dener'in öldürülmesi** üzerine aktuel bir tavır ve bir afiş de yer almaktaydı:

"1.7.94 tarihinde, 16 yaşındaki Kürt devrimcisi Halim Dener, bir afişleme esnasında Batı/Alman polisi tarafından, en yakın mesafeden arkadan vuruldu! Devletsel faşistleşmeye karşı mücadele! Hiçbirşeyi afetme, hiçbirşeyi unutma!"

Ortak çalışmanın bir ürünü olarak, hem "Gegen die Strömung" hem de "Westberliner Komünist" tarafından aynı içerikte Ağustosda şu bildiri yayınlandı:

Antifa (M) Göttingen'den kadın ve erkek yoldaşlar ile dayanışma

"Batı/Alman emperyalizminin polisi, son haftalarda, 'Otonom Antifa (M) Göttingen'den' kadın ve erkek yoldaşları, ev aramaları, takibat, tutuklama tehditleri ve 'kriminal bir örgüte' üye olma tehditleri ile terörize etmektedir. Bu polis terörü, hem nazi terörüne hem de devletsel faşistleşmeye karşı tutarlı olarak karşı çıkan tüm güçlere karşı son aylarda yoğun olarak uygulanan baskıların bir parçasıdır. BRD'nin kuruluşundan buyana genel olarak yapılan şey, nazilere dokunmama, nazi karşıtlarını ise koğuşturma olmuştur. Son senelerin koşullarında özel olan durum şudur: Nazi cinayetlerinden dolayı, sözümlerine 'Almanyanın itibarının' uluslararası planda gözden düşmüş olması idi. Bu yüzden, politikacıların ağızlarından birbirinin ardına 'cesurluk' üzerine ikiyüzlüce açıklamalar yapılırken, aynı esnada da, polise ait fotoğraf ve saldırı birlikleri, nazi-toplantılarını, nazi karşıtı güçlere karşı korudu, hatta bu güçlerin biz-

zat kendileri, takibata uğratıldı, dövüldü ve hatta öldürüldü!"

Bildirinin devamında, Antifa (M)'den yoldaşların, neden devletsel takibatın ve kriminalize edilmenin hedefi haline getirildiği sorusu üzerine durmaktadır: Antifa (M) siyasi olarak, faşizm ile emperyalizm, nazi çeteleri ile devletsel faşistleşme arasındaki kopmaz ilişki hakkında propaganda yapmaktadır. Örgütsel alanda Antifa (M) bağlayıcı bir örgütsel prensibi savunmakta, pratik olarak ise, toplantılar, bildiriler vs. aracılığıyla ve başarılı eylemler ve mücadeleciler yürüyüşlerle, devletsel faşistleşmeye ve nazi çetelerine karşı pratik mücadele içinde önemli bir merkez haline geldi.

"Polis terörünün keskinleştirilmesinin sebepleri işte bunlardır, bu aynı zamanda Antifa (M) Göttingen'den kadın ve erkek yoldaşlar ile daha kuvvetli olarak dayanışma gösterilmesinin de sebepleridir."

önüne bulundurulduğunda, hala neden bu kadar çok insanın Batı/Almanya'da parlamenter sistem hakkında nerdeyse sarsılmaz bir inanç taşıdığı sorusunu ortaya atmaktadır.

"Herşeyden evvel, burjuva parlamentosu, geniş emekçi yığınların aldatılması için, kapitalist sömürü ilişkilerinin gizlenmesi için en kumaz ve en emin bir araçtır. Buna ek olarak, özel olarak Batı/Almanya'da devlet ve onun organlarına karşı beslenen nerdeyse batıl bir inançtır."

Tüm parlamenter sistemin gerçeklikte neden demokratik olmaktan başka herşey olduğunu; onun sermayenin diktatörlüğü için bir maske olduğu kanıtlamak devrimci komünist güçlerin bir görevidir. Bu öylesi bir maske ki, devletsel faşistleşmenin büyümesi süreci içinde bu maske giderek daha fazla delinmekte ve kapitalizmin tehlikeye girdiği ciddi bir durumda, bu maske eski bir paçavra gibi fırlatılıp atılmakta, onun yerine kanlı polis ve askeri diktatörlüğü geçirilmektedir."

*** Bu sistemin bütünüyle anti-demokratik olduğu olgusundan çıkartılması gereken sonuçlar**

"Eğer kapitalist devletin özü, onun siyasi örtüsü vede onun esas araçları polis ve ordu hakkında tam bir açıklığa kavuşulursa, ancak işte o zaman, emekçi ve sömürülen halk kitleleri, devlet cihazının 'parlamenter' reformist yoldan ortadan kaldırılmasının imkansız olduğunu göreceklerdir. Devrimci güçleri etkisiz hale getirebilmek için, reformist muhalefet rolünü üstlenen PDS'in özel tehlikesi işte tamda burda belirgenleşmektedir.

... Egemen sınıflara karşı zafer ancak proleteryanın partisinin önderliğinde... silahlı mücadele yoluyla elde edilebilir. Ancak burjuvazinin yıkılmasından ve onun devlet cihazının parçalanmasından sonra, sosyalist demokrasisi temelinde yeni bir devlet kurulabilir. Fakat burjuvazinin yıkılmasından sonra, onun direnişi henüz son bulmamaktadır. Tam tersine, proleterya iktidarı ne kadar sağlamlaştırırsa, onun direnişi o denli keskinleşecektir. Bu yüzden, proleterya diktatörlüğü olmaksızın, sömürüden ve baskıdan ebedi bir kurtuluş, burjuvazinin sınıf olarak tasfiyesi, sosyalist üretim ilişkilerinin inşası ve sosya-

list demokrasi bütünü imkansızdır. Ve: Emekçi halk kitleleri için demokrasi ile, gericiilere ve eski sömürücülere karşı proleterya diktatörlüğü birbiri ile çelişmemekte, tam tersine birbirlerini önkoşmaktadırlar...

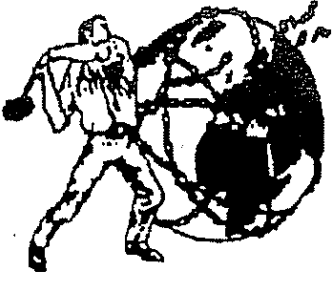
Sosyalist devrimden (bu devrim ne kadar uzak olursa olsun) sonraki amaçlar konusunda da bir açıklık zorunludur... Bu yeni proleter demokrasinin bir özü de, geniş emekçi halk yığınlarının aktivitelerinin sürekli yükseltilmesi, devlet iktidarının gerçekleştirilmesinde onların kontrollerinin eleştirilerinin, aktif ve örgütsel katılımlarının gerçekleştirilmesinden ibarettir."

Tamda 50li ve 60lı yıllarda ve daha sonrada Çin'de ve Arnavutlukta eski sosyalist devletlerin revizyonist olarak dönüşümleri, tam da bu tarihsel deneyimler gözönünde bulundurulduğunda, Lenin ve Stalin'in döneminde ilk defa Sosyalist Sovyetler Birliği'nde pratiğe uygulanan sosyalist demokrasinin anlamını bilince çıkartmak ve savunmak daha da önemlidir. Bildirinin devamında şunlar söylenmektedir:

"Daha ilk proleter devrimi, Paris Komünü uğruna yürütülen mücadelelerin deneyimleri, sosyalist demokrasinin uygulanmasını ve güçlenmesini garantileyen ve pekiştiren üç ana tedbirin bulunduğunu göstermişti: (1) Seçilen temsilciler her an görevden alınabilir olmak zorunda. (2) Seçilen temsili kurumlar, aynı zamanda hem kanunlaştıran hem de uygulayan organlar olmalıdır. (3) Devlet ve işletme görevinde çalışan komünist güçler işçi ücreti almaktadırlar."

*** Perspektifimiz**

"İşçi sınıfının çoğunlu ve onun müttefikleri ile iç savaş içinde eski, gerici devlet cihazını parçalamak ve proleterya diktatörlüğünün inşasını hayata geçirebilmek için, kısa soluklu olarak düşünülmemelidir. Bu Batı/Alman emperyalizmine karşı bilicli olarak yürütülen, uzun vadeli, on seneleri kapsayan bir mücadeleyi gerekli kılmaktadır. İşçi sınıfı içine sosyalist bilinci taşıyan ve onun mücadelesini her alanda planlayan, örgütleyen ve yöneten devrimci bir komünist partisi aracılığıyla ancak iç savaşın hazırlanması ve gerçekleştirilmesi mümkündür. Böylesi bir partinin inşasını, bugün esas görevimiz olarak görmekteyiz! ..."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 4/94

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı
"Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler.
Ekim- Aralık 1994

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Ekim'de "Gegen die Strömung" 2. parti konferansı için bir karar tasarısını, bildiri olarak tartışmaya sundu:

DDR'in ilhakının 5. yılı - Batı/Alman emperyalizminin 5 senedir talanı 5 senedir sahtekarlığıdır

"İflas eden revizyonist-kapitalist SED-rejimi tarafından 9 Kasım'da 'duvarın açılması'ndan beş sene sonra, Batı/Alman emperyalizmin DDR'i kendi hakimiyet alanı içine ilhak edilişi askeri yönden de tamamlandı. Zaten daha önce pratik olarak ilhak edilen ve BRD'nin 11. Federal bölgesi olarak görünen Batı-Berlin'de de artık rakipsiz hakimiyet, askeri bakımdan hakimiyet de sağlanmış oldu."

*** Batı/Alman emperyalizmi tarafından sürdürülen ilhak politikası ve onun sonuçları**

"DDR'in 9 Kasım 1989'da doğrudan ilhakının başlamasıyla birlikte, Batı/Alman emperyalizmi, revanşizmi ve militarizmi, 2. dünya savaşındaki tarihsel yenilgisinin bütün sonuçlarını etkisiz hale getirme yönündeki 40 seneden beri takip ettiği hedefine önemli bir adım atmış oldu.

DDR'in ve Batı-Berlin'in bütünüyle ilhak etme hedefine ulaşmasıyla birlikte, Batı/Alman emperyalizmi, artık bütün Almanya üzerindeki diktatörlüğünü uygulayabilmektedir ve böylelikle, siyasi, ekonomik, askeri ve ideolojik olarak, ve uluslararası hakimeyet alanları için emperyalist rakiplerine karşıda önemli ölçüde güçlendi.

Alman emperyalizmi ve revanşizmi daha fazlasını istemektedir. Ana istekleri şöyledir: 1937/38 sınırları içindeki 'Alman imparatorluğu' yeniden tesis etmek ve daha da genişlet-

mek, atom silahlarına resmen sahip olmak, Avrupa'da rakipsiz bir numara olmak ve tüm emperyalist büyük güçlere karşı mücadele içinde dünya üzerinde egemenliği elde etmek.

Batı-Alman, daha doğrusu bugün Alman emperyalizminin hakimiyet alanlarını görünürde salt 'barışçıl' yollarla genişletebilmesi, onun askeri olarak işlerini yürütmesine gerek olmadığı ve barışın dahada 'emin' olduğu intibasını yaratmaktadır. Bu çok önemli etap zaferinden sonra, daha da artan bu gücünden sonra, Alman emperyalizmi hiçte doyum sağlamadı ve onun tehlikeli niteliği hiçte azalmadı. Talancı Alman emperyalizminin tarihi, başka bölgelerin ilhakının emperyalistlerin iştahını nasıl daha da kabarttığına dair bir örnektir. **Alman emperyalizminin büyük başarıları, onu dahada hırçınlaştırdı, onu dahada doymaz kalmıştır."**

Bildiri daha sonra, Batı/Alman emperyalizminin DDR'in ilhakıyla birlikte kendisini siyasi, ekonomik, askeri ve idelolojik olarak nasıl kuvvetlendirdiğini göstermektedir. Eski DDR devlet cihazının büyük oranda problemsiz olarak dağıtılması ve bunun Batı-Alman emperyalizminin devlet cihazının emir ve hırarşi düzenine adapte edilmesi meselesine de değinilmektedir. Gerçi yüksek pozisyonda olan kadrolar temizlendi, fakat tüm 'orta tabaka' oldukça problemsiz olarak devranılabildi.

"Bu karaktersizlik, (ki bu ilhakın önemli bir

yönüdür) revizyonist SED eğitiminin bir ürünü olarak görülmelidir. Ki bu eğitim hiçbir zaman Almanlar için tipik olan devletin yüceltilmesine ve otoriteye körce ite hat etmeye karşı gerçekten mücadele vermedi, tam tersine, bu birçok açıdan dahada körüklendi. Ayrıca ilhakın bu denli problemsiz ve pürüzsüz olarak gerçekleşmesinin başka bir nedenide, bize tekrar tekrar anlatıldığının tersine, burda sözkonusu olan şeyin bir 'sistem değişikliği' olmaması, tam tersine, bir kapitalist sistemin, başka bir kapitalist sistem tarafından yutulmuş olmasıdır."

*** İlhakın sonuçlarına karşı ilerdeki mücadeleler ve Alman emperyalizmine karşı proleter devrimin perspektifleri**

"...İlhakın sonuçlarına karşı mücadele henüz bitmedi, o devam ettirilmek ve olanca güçle desteklenmek zorunda. Bu tür günlük mücadeleler, eski DDR'deki emekçilerin hayat koşullarının kötüleştirilmesine ve Alman emperyalizminin devlet cihazının her yöndeki diktasına ve ilhaka karşı yönelmektedir... Bu sadece ilhakın sonuçlarıyla ilgili değildir, bilakis Alman emperyalizminin bizzat tüm ilhak politikası ile ilgilidir. Bugün Alman emperyalizminin eski DDR'i sınıksız pencesine geçirmiş olduğunu söylüyorsak bile bu, ilhaka karşı mücadelenin zorunlu olmadığı anlamına gelmez. İlhaka karşı mücadeleleri, onun başarı ihtimalinden ba-

ğımsız olarak desteklemek zorundayız, çünkü bu mücadeleler objektif olarak, devam eden bir haksızlığa karşı, Alman emperyalizminin revanşizmine karşı yönelmektedirler.

Görevimiz, ilhaka ve onun sonuçlarına karşı yönelen mücadeleleri, Alman emperyalizminin teşhiri için, her şeyden öncede proleter devrimin hazırlanması ve propagandası için bir kaldıraç olarak kullanmaktır... Ancak Alman emperyalizmin proleter devrimi ile imhası, onun sadece kaybettiği alanları geri alma değil, aynı zamanda, yeni toprakları ve etki alanları ele geçirme ve emperyalist savaşlarla diğer büyük emperyalist güçlere karşı dünya egemenliğini elde etme yönündeki caniane planlarını bozabilir..."

*** Komünist Partisi konusunda tavrımız**

Tüm Almanya'da proleter devrimini gerçekleştirmek hedefi ile ortak bir Komünist Partisinin inşası, eski DDR'deki ve Batı-Berlin'deki Marksist-Leninist güçlerin Batı-Almanya'daki örgüte basit bir şekilde devranılmasıyla gerçekleştirilemez. Tam tersine o, Komünist örgütlenme yönünde adımlar atılan yerlerde, tartışmalar ve ideolojik mücadeleleri içeren dayanışmacı bir sürecin ürünü olabilir.

"İlhak etme ya da dikta etme yönündeki tehlike ihtimallerine karşı, Batı-Berlin'deki ve eski DDR'deki devrimci ve komünizme yönelen yada komünist güçlerle birlikte eşit haklar temelinde bir tartışma başlatılmalıdır. Bu tartışma, devrimin çizgisi, modern revizyonizme ve diğer oportunist akımlara karşı Marksizm-Leninizmin savunulması şeklindeki ideolojik görevler, tek tek parçalardaki kendine has tarihsel konumu ve kendine has görevleri konularında yürütülmek zorundadır. İdeolojik birliğin örgütsel birliğe dönüştürülmesine ve Almanya'da komünist bir partinin inşası için tek tek parçalarda mümkün olan azami katkıların yapılmasına giden yol budur."

Bildiri ayrıca şu eki de içermekteydi: **"3.Ekim 1994: Revanşist 'ulusal bayrama' karşı Bremen'de kavgalı gösteri"**.

BUCHLADEN Georgi Dimitroff

Koblenzer Str. 4, 60327 Frankfurt/M.

- * Anti-faşist, anti-emperyalist literatür
- * MARKS, ENGELS, LENİN ve STALİN'in eserleri
- * Komünizmin ve Komünist Enternasyonalin yazıları

bir çok dilde bulunmaktadır

AÇILIŞ SAATLERİ:

Çarşamba - Cuma Saat 16:30 - 18:30 arası

Cumartesi Saat 10:00 - 13:00 arası

Pazartesi ve Salı günleri kapalıdır

Kasım'da "Gegen die Strömung"un 2. Parti Konferansı için "Proleter enternasyonalizmi ve Proleter dünya devrimi" başlığında bir karar tasarısı bildiri olarak yayınlandı:

Uluslararası durumun değerlendirilmesi için çıkış noktaları ve bakış açıları
"Salt Alman" perspektifi zehirine karşı!

"Proleterya enternasyonalizminin uygulanmasının prensipleri ve bundan yola çıkarak, uluslararası durumun analizi, Almanya'da birbirine bağlı olarak üç açıdan açıklanmalı ve propaganda edilmelidir:"

*** Proleter enternasyonalizmi ve komünizmin hedefleri**

"Sözde sömürücülerle aynı çıkarbilirliğini ve 'tüm dünyaya' karşı burun büyüklüğünü ifade eden şövenizm, özellikle işçi sınıfı saflarında her türlü devrimci gelişmeyi olanaksız kılan öldürücü bir zehirdir.

'Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!' şeklindeki Marks ve Engels'in çağrısı, komünizmin derinlere inen **enternasyonalizminin** bir ifadesidir. Bu çağrı, bir ülkenin özelliklerini gözardı etmek ve tarihsel olarak gelişen kendi ülkedeki esas mücadele alanını inkar etmek anlamına gelmez. Bu çağrının ardında daha ziyade, (tüm ulusal özelliklerden bağımsız olarak) kapitalizmin bir dünya sistemi haline geldiği ve onun **kesin olarak** ancak tüm ülkelerdeki proleterlerinin dünya çapındaki zaferi ile, dünya komünizmi ile imha edilebileceği pratik sonucu durmaktadır..."

*** Proleter enternasyonalizmi ve Avrupa şövenizmine karşı mücadele**

"Gerek Almanya'da gereksede diğer avrupa ülkelerinde, Avrupa şövenizmi, büyük güç şövenizminin bir biçimidir. O özellikle Avrupa'daki tüm emperyalist ülkeler tarafından kışkırtılan, bağımlı ve sömürge ülkelerindeki ezilen ve sömürülen halklara karşı üstünlük anlayışında somutlaşmaktadır. Bu şövenizm Avrupa ülkelerindeki işçi sınıfı içinde de kökleleşmiştir..."

Proleter dünya devriminin her parçası, dünya devriminin gelişmesi için kendi katkısını, belli anlamda 'belirleyici' katkısını yapmak zorundadır: Kapitalist ülkelerdeki proleterya emperyalizmin iç cephesinde,

ezilen halkların proleteryası da emperyalizmin dış cephesinde.

"Ortak bir cephe oluşturulmadan ve pekiştirilmeden, gerek emperyalist ülkelerdeki işçi sınıfının zaferi, gerekse ezilen ülkelerin emperyalizmin boyunduruğundan kurtuluşu **imkansızdır**. Bu **"Bütün ülkelerin proleterleri ve ezilen halkları birleşiniz!"** şeklindeki sloganı ifade edilmektedir.

Birlikteliği gösterilmektedir ki, bu cephe, ancak proleter enternasyonalist bir eğitim temelinde pekiştirilebilir. Bu eğitim ezen ülkelerin komünistlerinin büyük güç şövenizmine karşı, ezilen ülkelerin komünistlerinin de "ulusal dar görüşlülüğe" karşı yönelmelidir.

Proleter enternasyonalizmi ve Alman şövenizmine karşı mücadele

"... Alman emperyalizmi, emperyalist bir büyük güçtür, o iki kere emperyalist talan savaşını başlattı ve nazi-faşizmi döneminde şimdiye kadar görülmemiş boyutlarda canilikler uyguladı. Nazi ideolojisinde uç noktasına ulaştırılan, 'Almanın özünden tüm dünya şifa bulsun!' şeklindeki sloganlar ile milyonlarca kere pompalanan Alman büyük burunluluğu geleneği, günbe gün kızıştırılmaktadır. Bu şartlarda 'salt Alman perspektifi' sadece dargörürlü olmakla kalmamaktadır, bu aynı zamanda Alman emperyalizminin egemenlik ideolojisinin bir yansımasıdır da. Almanya'da 'Alman ideolojisi', büyük Alman şövenizmi işçi sınıfının kafasından kazınmak zorundadır..."

*** Emperyalizm ve proleter devrimleri çağı ve bugünkü uluslararası durumun perspektifleri**

Almanya'da proleter devrimi, herşeyden önce, emperyalist dünya sisteminin iç çelişkilerinin gelişmesinin bir ürünü olarak görülmek zorundadır. Bu yüzden, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının temel özelliklerini, onun üç temel çelişkilerini, onun

işleyiş kurallarını ve özelliklerini bilmek, uluslararası karşı-devrim cephesinin güçlerini vede proleter dünya devriminin cephesini bilmek, Almanya'daki proleter devrimin özelliklerini doğru olarak değerlendirebilmek için bir dayanaktır. Bu yüzden bildiri şu sorunlar üzerinde özellikle durmaktadır:

- * **Uluslararası karşı-devrimin güçleri**
- * **Uluslararası proleter dünya devriminin güçleri**
- * **Emperyalizminin zincirlerinin en zayıf halkasından kopartılması**

Aralık'ta, Ortak çalışmanın bir ürünü olarak, hem "Gegen die Strömung" hem de "Westberliner Komünist" tarafından aynı içerikte şu bildiri yayınlandı:

Nazi kadroları ile yapılan her fiziki mücadelede sorun bir ölüm-kalım meselesidir! Kim ki bunu inkar ediyorsa o yalan söylüyor!

Nazi cinayetlerinin örgütleyicisi Kaindl, sokak ortasında yığılıp kalan son kişi olmayacaktır!

Bildirinin girişinde şunlar yazılmaktadır:

"Almanya'da nazi cinayetlerinin örgütleyicileri büyük oranda serbestçe dolaşmaktadırlar. Ancak bunlardan biri artık dolaşamamaktadır: Nazi kadrosu Kaindl artık cinayet planları yapmamakta, cinayetleri örgütleyememekte, ırkçı ve milliyetçi cinayet sloganlarını haykıramamaktadır, çünkü bir-kaç bıçak yarası onun faşist hayatına bir son vermiştir.

Almanya'da daha şimdiden **iç savaşın unsurları** mevcuttur: 80'i geçen nazi cinayetleri, nazilerin sayısız cinayet teşebbüsleri, başka ülkelerden gelen arkadaşlara, iltica başvurusu yapanlara, antifaşistlere, yahudilere, Sinti ve Roma'lara karşı kışkırtmalar ve saldırılar, evet tüm bunlar kaçınılmaz olarak, kışkırtmaya maruz kalanların, cinayet ve saldırı tehlikesi altında olanların kendi savunmalarını kendi ellerine almalarına, şurda yada burda, nazi katrosu ve nazi katili oldukları kesin olan u unsurları gördükleri yerlerde, onların cinayet planlarını suya düşürmeye çalışmalarına yol açacaktır. Ve henüz hiçbirşeyden korkmadan serbestçe ortalıkta dolaşan nazi kadrolarının sayısı hiçte az değildir. Kaindl, giderek iç savaşı andıran mücadeleler sonucunda, bıçaklamalar yada bir başka nedenle sokak ortasında ölü olarak yığılıp kalan son nazi kadrosu olmayacaktır."

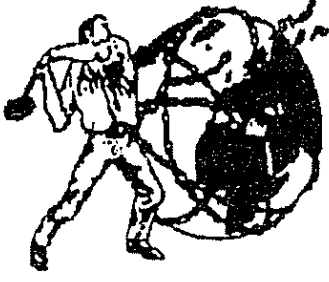
Bildiri, diğer şeylerin yanı sıra, "Gegen die Strömung"un, demokratik ve devrimci güçlerin kendiliğinden gelişen militan mü-

cadeleleri konusundaki çizgisini ortaya koymaktadır:

"... Tam da emperyalist dünya sistemine karşı, Alman emperyalizmine ve onun tüm kolluk güçlerine karşı (nazilere de karşı) **planlı, örgütlü ve bilimsel olarak sürdürülen** mücadeleden yana olduğumuzdan dolayı, nazi-katillerine karşı **da kendiliğinden gelişen militan mücadelelere** dayanışmacı ve açık bir şekilde müdahale etmek tam da bu yüzden çok büyük bir öneme sahiptir.

Hiçbir gerçekten devrimci örgüt, kendi yoldaşlarına şunu söyleyemez: "Şayet sokakda, lokalde ya da başka bir yerde nazilere karşı militan bir mücadele gelişirse, o zaman buna sakın karışma, bu konuda hangi çizgiye sahip olduğumuzu önce MK'ne sorarak öğren!". Hayır bu olamaz, çizgi bu konuda açıktır:

"Olaya karış, mücadeleye katıl, hem militanlıkta hemde olayı değerlendirmede bir örnek ol, önceden 'planlanması'nın mümkün olmadığı durumlarda, devrimci eğitimin temelinde, mücadele eden yoldaşların korunması konusunda maksimal olarak davran! ..."

*Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-
Leninist güçlere enformasyon için*

Bülten 1/95

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı
"Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler.
Ocak - Mart 1995

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Ocak'ta, Ortak çalışmanın bir ürünü olarak, hem "Gegen die Strömung" hem de "Westberliner Komünist" tarafından aynı içerikte şu bildiri yayınlandı:

"İstenilmeyen" 36 bin "Yabancı" sınırışı edildi, 3500 kişi ise sürekli sınırışı edilmek üzere hapistedir!

Sınırdışı etme ve sınırışı için hapis etme politikasının Caniyane terörü!

Bildirinin girişinde şunlar tespit edilmektedir:

"Alman devletinin sınırışı etmek üzere tutuklamaları üç açıdan Caniyane bir terördür. Birincisi, sınırışı edilmek üzere tutuklanma korkusu, Damokles'in kılıcı gibi Almanya'da yaşayan ve "yabancılar" olarak adlandırılan bir çok insana gözdağı vermekte ve bu devlete karşı hiçte sebpsiz yere olmayan bir korku yaratmaktadır. İkincisi, sınırışı edilmek üzere kullanılan hapisanelerdeki özel koşullar, federal Almanyanın diğer hapisanelerinden daha çok insanlık dışı bir durumdadır. Ve en belirleyici nokta olarak üçüncüsü ise, tutukluların baştan aşağı anti-demokratik ülkelere doğru sınırışı edilmesi, bir çok durumda bu kişilerin doğrudan doğruya ve planlı olarak sözkonusu ülkelerdeki hapisanelere gönderilmesi anlamına gelmekte, işkence ve katliam anlamına gelmektedir!"

Bildirinin temel konuları şunlardır:

- **Günlük sınırışı edilmeler ve "alışılma efekti"**
- **Sınırdışı edilmek için yapılan Caniyane tutuklama terörü, önemli bir gözdağı verme aracıdır**
- **Alman emperyalizminin sınırışı etme politikası, sınırışı**

edilenlerin kendi ülkelerinde doğrudan tutuklanmalarını ön-görmektedir

Bilinin özel bir bölümünde, sınırışı edilmek üzere tutuklananların son senelerdeki direniş eylemleri, özellikle, 29 Haziran 1994 de Kassel'deki tutukluların isyanı üzerine durulmaktadır. **"Emperyalizm ve gerici-lik tarafından koşuşturulanlar için siyasi iltica hakkı"** başlıklı bölümde, "Gegen die Strömung"un 2. Parti Konferansı için hazırlanan "Alman emperyalizmine, intikamcılığına ve militarizmine ölüm" başlıklı karar tasarısından bir bölüm aktarılmaktadır. Bu tasarıda, sadece siyasi olarak örgütlü olanlar yada siyasi olarak faaliyet yürütenler ancak, "siyasi sığınmacı" olarak görülebileceği şeklindeki Alman emperyalizmin demagojisi hakkında diğer şeylerin yanısıra şunlar söylenmektedir:

"Gerçeklikte ise, siyasi sığınmacı terimi, insanların **siyasi amaçlar** ve siyasi hesaplar temelinde koşuşturulmasını içermektedir. Bu bağlamda sadece kişilerin siyasi faaliyetleri koşuşturmanın sebebi değildir, bilakis ırkçı, milliyetçi ve diğer bakış açıları koşuşturmanın nedenini oluşturmaktadır. Hem iltica hakkını hem de diğer ülkelerden emekçilerin Almanya'da iş arama hakkını ortadan kaldırmak için,

İltica hakkı ile, modern halklar göçü problemi ni bir kefeye koyma şeklindeki gerici manevra düzenlenmektedir. Gerek 'dünyanın sefilleri' için iş arama hakkını gerekse de temel bir demokratik hak olarak iltica hakkını **saldırgan** bir şekilde savunarak bu manevrayı boşa çıkartmak zorundayız.

Bildirinin "**Görevlerimiz**" başlıklı bölümünde, sınırdışı etme terörü ile Alman emperyalizminin, işkenceci ve katillerin düzeyinde bulunduğu ortaya konulmaktadır:

"Alman devleti gerçeklikte, çıkarlarını korumak için hiçbir cinayet ve işkenceden sakınmayan, Alman emperyalizminin iyi bir şekilde örgütlenmiş bir aletidir.

İnsanların bilinçlendirilmesinden yanısıra, doğrudan görevlerimiz pratik eylemlerle,

doğrudan dayanışma örnekleri ile, mümkün olduğunca 'çarkın içine kum serpmektir'. Özellikle de sınırdışı etmelerin doğrudan ve açık olarak işkence ve katliam ile iç içe olduğu durumlarda görev, tutukluları caniyane çarktan çekilip kurtarmak, yakın ve geniş çevredeki insanları bu tür eylemlerin içine çekmek ve desteklemektir. Kendiliğinden anlaşılan bu doğrudan demokratik davranış, bugün hiçte kendiliğinden anlaşılmamaktadır. Bu noktada bir ilerleme olmadığı müddetçe, geniş çaplı gerçek proleter enternasyonalisti devrimci bir hareket öyle ya da böyle düşünülemez bile."

Bildiri, "**Caniyane sınırdışı etme politikasının kurbanları - Devlet eliyle yürütülen sınırdışı etme terörüne karşı mücadele!**" başlığındaki bir afişi ek olarak içermektedir.

"Gegen die Strömung" ve "Westberliner Kommunist" in altı sayfalık Şubat/Mart bildirisi şu başlığını taşımaktadır:

"Dresden'in bombalanmasının 50. yılı: Nasizme ve milliyetçiliğe karşı somut bir tavır takınma için bir denek taşıdır

Nazi dayanağı Dresden'in parçalanması neden zorunlu idi!

"Auschwitz'in kurtuluşunun 50. yıldönümü üzerine, Auschwitz'deki nazi katliamından kurtulabilenler için aşağılayıcı bir medya tantanasını - iyi bir zamanlama ile - 'nihayet Alman ruhunun feryadı' izledi. Auschwitz hakkında söyleyecek bir sözü olmayan cumhurbaşkanı Herzog, sözüm ona Dresden'e karşı uygulanan savaş suçunu mahkum etmek ve Nazi-Almanyasına karşı savaş ile, Nazilerin savaşını aynı kefeye koyarak bunları aynı ölçüde mahkum etmek için söz aldı. O daha öte giderek, şunu açıkladı: 'Biz Almanlar' çok cömertiz, 'biz' Dresden'i yıkan 'savaş canilerini' koğuşturmaktan feragat ediyoruz. O bunları söylerken gözü elbet-teki, karşılıklı suçlamaları nihayet sonuçlandırma yerine, Auschwitz'den dolayı Alman-yayı hala af etmeyen sözüm ona 'intikamcı Yahudi'lerdeydi !! ..."

"Resmi anma törenlerine" karşı protesto eylemlerinin hazırlık döneminde, birbirinin

tam zıttı gibi gözüken ama her ikiside aynı derecede saçma olan pozisyonlardan dolayı, kendini "devrimci" olarak gören hareketin, geniş bir protesto birliği yaratma yönündeki girişim suya düştü. Bir grup, Türkiye'deki kurtuluş hareketine yada ulusal yönleri bulunan Meksika'daki kurtuluş hareketine karşı "anti-ulusalcı" bir tavırın belirlenmesini, eylem birliğinin bir önkoşulu olarak ilan ederken, diğer pozisyon da, "Dresden'in bombalanması, Almanların zoraki göçü ve Alman kadınlarının müttefik askerler tarafından ırzlarına geçilmesi" konularını aynı solukda tartışmak istemekteydi. Bildiri, Dresden'in bombalanması tartışmasına ilişkin bazı temel pozisyonları ortaya koymaktadır:

(1). "Dresden'in bombalanması, Anti-Hitler koalisyonuna ait devletlerinin Nazi-Almanyasına karşı yürüttüğü savaşı, 'savaş canılığı' olarak mahkum etmek için en başta gelen konu olarak

seçilmesi bir tesadüf değildir. Çünkü bu sorunlar kompleksi özsel sorunları içermektedir...

Alman emperyalizmi, nazi-faşizmi, 2. Dünya savaşının süreci ve de anti-Hitler koalisyonunun özellikleri ve problemleri hakkında açıklık yaratılması, Alman emperyalizminin azgın yalan kampanyasına karşı mücadele edebilmek için bir önkoşuldur..."

Bu sorunlar yumağı karşısında doğru ve temel bir tavır takınılmak isteniyorsa, ilkin bu sorunun **tarihi** açıklığa kavuşturulmalıdır:

"... Bu sorun Goebbels tarafından, Almanya'ya karşı hava saldırısının başlamasından beri, özelliğide son savaş yıllarında ve aylarında, nazi propagandasının merkezi haline getirildi..."

(2). "... Dünya tarihinde görülmemiş oranda bir gerici kıskırtma, kemikleşme ve karaktersizlikten dolayı ... **Alman halkının büyük çoğunluğu savaş kendisinin sonuçlandırması ve Nazi önderliğini yıkması mümkün olmadı.**"

(3). "1945'de savaşın sonuçlanmasından buyana, 'Dresden'in bombalanması' konusu aralıksız olarak ve sürekli sıcak tutuldu... Bununla herşeyden önce şu amaçlanmaktadır: 'Ama onlar da aynısını yaptı' şeklindeki ideolojiyle, anti-Hitler koalisyonuna bağlı devletlerin kurtuluş savaşının haklılığını bir bütün olarak inkar etmek... **Alman nüfusunun çoğunluğunun, gerçek anlamıyla nerdeyse son dakikaya kadar Nazi propagandasının çizgisinde 'ısrar' etmeleri şeklindeki tarihsel utançverici olgu, böylelikle hoş gösterilmek ve hatta haklı çıkartılmak istenmektedir.**"

(4). "... Anti-Hitler koalisyonun geniş çaplı savaş hedeflerinin temel sebebi şuydu: Nazi devletin ve öncelikle nazi ordusunun parçalanmasından sonra, **Almanya'nın kayıtsız-koşulsuz olarak teslim olması** temelinde, savaşın gerçek anlamda sona erdirilmesi..."

(6). "Sadece, Nazi-Almanya'sının bütünüyle işgal edilmesi amaçını haklı olarak kabul edenler ancak, İngiltere ve ABD hava kuvvetleri tarafından **uygulanan Almanya'nın bütün büyük şehirlerinin ve bölgesel merkez-**

lerinin sistematik olarak bombalanmasının bir çok nedenden dolayı haklı ve önemli bir savaş biçimi olduğunu anlamaya ve kabul etmeye muktedir olabilirler..."

(7). "... Anti-Hitler koalisyonun hedeflerinden biri de, hava savaş aracılarıyla, Alman hava kuvvetlerinin **yenilemez**, 'Nazi-önderlerinin yanılgısız' olduğu şeklindeki **efsaneyi** bombalarla **parçalamaktı**. Bu özelliklerde, 'Guer-nica için suçluluk', KZ'ler ve imha kamplarına ilişkin manevi olarak sorumluluk duyma gibi konuların hiçbir etki göstermediği büyük çoğunluk için gerekliydi..."

(8). "... Nazi imha mekanizmasını durdurabilmek için **'Büyük şehirlerin kalalere dönüştürülmesi'** şeklindeki **Nazi taktiğine karşı tepki göstermek**, malzeme akışını ve altyapıyı ve de sanayiye parçalamak, sivil halkın tahliye edilmesini zorlamak için kesin askeri sebepler bulunmaktaydı..."

Daha sonra bildiri, Müttefiklerin hava savaşının sonuçları, bu arada Dresden meselesi üzerine durmaktadır: "Sovyetler Birliğinin ve İngilterenin" imhası şeklindeki Alman büyük burunlu sloganın yerini, "Almanyanın parçalanması" üzerine nazi-çıgırkanlığı almıştı. Savaş kaybedilmişti, Müttefikler daha güçlüydü, bunu Nazi-yandaşlarının bir bölümü anlamıştı. Alman savaş malzemeleri, bombalanan büyük şehirlerde kilitli kalmıştı, bunlar cepheye sevk edilemiyorlardı. Sanayi, evler ve malzeme götürme yolları imha edilmişti.

(11). "1945 den buyana devamlı ve tekrar tekrar aynı bayalık ile Dresden'in bombalanması-na karşı ileri sürülen bu tür 'gerekçeler' hakkında, ancak bu görüş temelinde konuşulabilir..."

(12). "**'Dresden idologlarının' beş noktaya dayanan programı** şöyledir:

a) 'Savaşın sonucu zaten belli olmuştu'. O halde 2 sene önce bombalanması doğru mu olurdu?... Savaşın sonucunun zaten 'belli olduğu' bir yarı gerçektir..., zira 8 Mayıs'a kadar Kızıl Ordu ev ev savaşarak ilerleyebiliyordu, 2. Dünya savaşının son aylarında özellikle Kızıl Ordunun verdiği kurbanların sayısı büyük oranda artmıştı...

b) 'Dresden'in askeri olarak bir önemi yoktu, bu şehrin bombalanması anlamsızdı' yönünde bir

iddia ileri sürülmektedir. Dresden'i planlı olarak bir kaleye çeviren Naziler, bu konuda değişik düşünüyorlardı...

c) 'Dresden, sığınmacılar barındıran bir şehirdi' diye söylenmektedir... Burda sorun şu ki, sığınmacıların hareket etmesi Kızıl Orduya hizmet etmekteydi. Buna karşı ise, sığınmacıların sabit bir yerde durması, onların ihtiyaç maddelerinin idari makamlar tarafından temini ve onların askeri olarak yeniden savaşa hazırlanmaları, parçalanmaya yüztutan nazi rejiminin sabitleşmesine hizmet etmekteydi... Burda unutulmamalıdır ki, sözkonusu 'sığınmacıların' önemli bir kesimi, Kızıl Ordunun cesasından haklı olarak korkan nazi canileri idi...

d) 'Kültürün yıkılması' üzerine koparılan yaygara belkide en tiskindiricisidir... Bu konuda özellikle SED revizyonistleri önplana çıkıyorlar... Kültürün yıkılmasını istemeyenler, nazi-savaşına son ana kadar katılacağına, nazi-rejimine karşı ayaklanma cesaretini göstermesi gerektirdi...

e) Şüphesiz en demagojik olan 'gerekçe' ise, Dresden'deki evlerin % 60'ının yıkılmasının Kızıl Ordunun ilerlemesine karşı yöneldiği yönündeki iddiadır. Bu gerekçe (ki bu sadece SED revizyonistleri tarafından ileri sürülmektedir), Nazilerin geri çekilirken, zaten arkalarında 'yanık toprak' bırakma politikasını izlediği gerçeğini görmemektedir..."

Bildirinin **"Dresden'in bombalanmasına ilişkin SED'nin 1950'deki tavrının incelenmesi şunu göstermektedir: Alman şövenizmi!"** başlıklı özel bölümünde şunlar tespit edilmektedir:

"Nazi ideolojisi tarafından etkilenen geniş halk kitlelerine yaklaşma sözkonusu olduğu zaman, anti-Hitler koalisyonunun haklı savaşı ve Alman halkının Nazi-caniliklerinde suç ortaklığı konusundaki KPD'nin 11.6.1945 tarihli programatik olarak doğru açıklaması, oportünizm ve revizyonizme özgü bir ilkesizlikle çabucak bir kenara itilmişti."

Burda sözkonusu edilen şey somut olarak

SED MK'nin 24.8.1950 tarihli, "ABD-barbarlarının Koreya'daki bombalamalarına karşı" başlıklı açıklamasıdır. Bu açıklamada, Nazi dönemindeki Almanya'nın bombalanması ile kurtuluş için savaşan Koreya halkının bombalanması aynı kefeye konularak, DDR nüfusu çürük milliyetçi bir numara ile harekete geçirmeye çalışılmaktadır!

"SED MK'nin bu açıklaması, DDR'deki işçi sınıfının bilinçlendirilmesi ve eğitilmesi konusunda ki SED'nin hatalarını ortaya koymaktadır... ABD'nin 1945'den sonraki emperyalist terörü (örneğin Koreya'daki) bağintısında, nazi karşıtı güçlerin ağırlıkta olduğu anti-Hitler koalisyo öyle anti-diyalektik bir şekilde parçalanmaktadır ki, sanki ABD ve İngilterenin Almanya'ya karşı savaşı 'haksız' olarak gösterilmektedir.

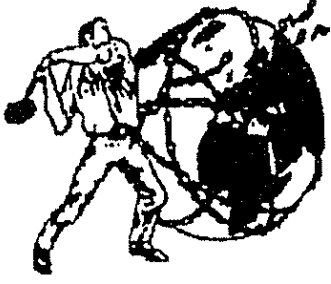
'Alman halkının hiçte öyle kötü' olmadığını ispatlamaya çalışan milliyetçi haklı çıkarma ihtiyacı ile sahte anti-emperyalist gerekçelendirme burda iğrenç bir şekilde birleşmektedir..."

Sonuç olarak bildiri şunu açıklamaktadır: Dresden hakkında doğru bir tavır, herhangi okumuş askerlere yada güya "askeri uzmanlara" ait özel bir sorun değildir. Sorun yakından incelendiğinde, Alman emperyalizmi için burda sorunun hiçte "Dresden sorunu" ile sınırlı kalmadığı görülmektedir. Tersine burda sorun,

"Nazilerin yürüttüğü savaşın, 'savunma' olarak haklı çıkarılmasıdır, sorun anti-Hitler koalisyona mensup devletlere kara çalmaktır, sorun Nazi-Faşizmini adım adım rehabilite etmektir ki, atılan adımlar git gide büyütülmektedir.

Burda sözkonusu olan şey, sadece tutarlı demokratik yönden açıklığa kavuşturulması gereken sorunlardan ibaret olsa da, tüm komünist güçlerin zorunlu bir görevi, bu sorunların açıklığa kavuşturulmasında da önderlik etmektir, görev, tarih çarpıtıcılarına karşı, gerçek anti-nazi belgeleri benimsetmek için varolan bilgi, malzeme ve belgeleri yaygınlaştırmaktır."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 2/95

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı
"Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler.
Nisan - Haziran 1995

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Nisan'da, Ortak çalışmanın bir ürünü olarak, hem "Gegen die Strömung" hem de "Westberliner Komünist" tarafından aynı içerikte 10 sayfalık şu bildiri yayınlandı:

Buchenwald'daki 11 komünist partisinin direnişini, öncelikle anti-komünist yalanlara ve de SED'nin Alman şövenist çarpıtmasına karşı savunalım!

Buchenwald'ın 50 senelik yemini:

Sloganımız, Kökleriyle birlikte Nazizimin imhasıdır!

Bildiri girişte, Buchenwald'ın üç yönlü sembolü üzerine durmaktadır: Alman emperyalistleri Buchenwald kavramını, Nazi-KZ'leri (temerküz kampları) ile 1945'den sonra oluşturulan zorunlu ve haklı toplama kampları ile gerici bir şekilde aynı kefeye koyabilmek için kullanmaktadırlar; SED/PDS revizyonistleri ise bu kavramı, Alman şövenisti dünya görüşlerini propaganda yapmak için kullanmaktadırlar. Komünistler için ise Buchenwald şu anlama gelmektedir: O,

"...Nazi caniliği ve onun esas sorumluları, Nazi döneminde Alman halkının tutumu, KPD'nin 1945'den önceki rolü, KPD ve SED'nin 1945'den sonraki rolü, Anti-hitler koalisyonuna ait orduların rolü, 1945'den sonra Almanya'da Buchenwald'ın yeminin gerçekleştirilip, gerçekleştirilmediği gibi temel meselelerinin açıklanması ve berraklaştırılabilmesi için ışık tutan bir semboldür."

*** Buchenwald'daki Nazi terörü**

"Kimki Buchenwald'a gönderildiyse, o - Nazilerin diğer KZ'lerinde olduğu gibi - caniyane yaşam koşullarına mahkum ediliyordu. **Açlık, tifo ve dizanteri gibi ağır hastalıklar, sistematik olarak uykudan alıkoyma, günbe gün terör ve SS tarafından uygulanan vahşi kötü muamele ve aynı zamanda 'Çalışma ile yok etme' şeklindeki Nazi programına**

uygun olarak Alman emperyalizminin işletmelerinde zorba kölelikler - tutukluların 'günlük' yaşamını belirleyen şeyler işte bunlardı."

Buchenwald KZ'inde Yahudilere ve Sinti ve Roma'lara karşı kitlesel cinayetler işlendi, Sovyet savaş tutukluları sistematik olarak imha edildi, Polonyalı tutuklular için özel bir ölüm kampı oluşturuldu:

"11 Nisan 1945 tarihinde Buchenwald'ın kurtarılmasına dek 8 sene boyunca Nazi vahşeti kol gezdi, 30 dan fazla ulusa mensup tutuklulara karşı korkunç canilikler gerçekleştirdi. Bu dönemde, 250 bin'e yakın tutuklu Buchenwald KZ'inde bulunmaktaydı, 70 ila 80 bin arasında tutuklu Naziler tarafından katledildi, bu cehennemden sadece 21 bini kurtulabildi..."

Alman nüfusunun büyük çoğunluğunun, dünya tarihinde görülmemiş bir oranda karaktersizlik göstererek, kelimenin gerçek anlamıyla savaşın en son dakikasına dek Nazilerin peşinde gitmesinden dolayı, Alman halkı kendi başına Nazi-rejimini yıkarak Nazi terörüne son veremedi."

*** 1945'den sonra anti-Nazi tutuklama kampları neden zorunluydu**

"... 8 Mayıs'ta Nazilerin askeri olarak yenilgisi

kesinleşmişti. Ancan Nazi faşizmi bütünüyle parçalanmış ve yok edilmiş değildi."

Nazi kadroları devlet aygıtının tüm bölümlerinde mevcuttu, 12 milyon NSDAP üyesi, 500 bin SS Katilleri, 60 bin Gestapo Cellatları bulunmaktaydı, dağıtılan askeri Nazi birlikleri, müttefik orduları için hiçte küçümsenemeyecek bir tehlike yaratıyorlardı. Ama herşeyden evvel, Nazi faşizmin kökleri hala kurutulmamıştı. Nazilerin temizlenmesinin ("Entnazifizierung") temeli olarak, Buchenwald'ın da içinde bulunduğu, tutuklama kampları Postdam Anlaşması'nın temel bir parçasıydı, çünkü:

"Nazilere ve Nazi canilere karşı zoraki şiddet uygulanmadan, onlar maksimal olarak baskı altına tutulmadan, tutuklanmadan ve mahkemelerde cezalandırmadan, 8 Mayıs 1945'den sonra Nazilerin temizlenmesi gerçekleştirilemezdi. Nazilere karşı mücadelede 'Herkes için demokrasi' şeklinde parolanın uygulanması, dün olduğu gibi bugün de sadece Nazilere yaramaktadır."

"MLPD Nazilerin ekmeğine yağ sürmektedir: ABD-kamplarında Alman savaş tutukluların 'sistematik' olarak imha edildiği yolundaki yalan üzerine" başlıklı özel bir bölümde, bildiri Alman-milliyetçisi, şövenist bir belgeyi teşhir etmektedir: Sözkonusu olan şey, "Alman savaş tutukluları üzerine gerçekler" başlıklı broşürdür. (MLPD'ye ait "Rote Fahne Dizisi" no 2/85). Devamla şunlar söylenmektedir:

○ **Buchenwald'daki komünist direnişe sahip çıkalım!**

○ **"Böl yönet" şeklindeki Nazi sistemine karşı mücadele ve proleter enternasyonalizmi için mücadele**

"Enternasyonalist bir direnişin örgütlenmesi komünistlerden, proleter enternasyonalizmi için sebatlı bir mücadeleyi talep etmekteydi. Çünkü Nazilerin sistemi, tutuklular arasında öncelikle ulusal çelişmeleri kışkırmayı hedefliyordu... Örneğin Alman ve Avusturyalı tutuklulara belli ayrıcalıklar tanınıyordu en alt düzeyde ise, 'slav altinsanları' ("untermenschen" Ç.N), Yahudiler ve Sinti ve Romalar bulunmaktaydı ki, onlara karşı da özel olarak barbarca muameleler reva görülmekteydi. Naziler, tutukluları birbirlerine karşı kullanabilmek için tutuklularda mevcut olan, öncelikle antisemitizm ve antisiganizm, (ki bu önyargılar 1993'den önce de Almanya'da kökleşmiş durumdaydı) gibi tüm şövenist önyargılardan faydalanıyordu...

Tutuklularda derin kötümserliğe neden olan, açlık, hastalık ve vahşi yaşam koşullarına karşı mücadele içinde bir birlik oluşturma başarı-bildikten sonra, ulusal çelişkilerin büyük oranda etkisiz kılınması gerçekten mümkün olabiliyordu. Çünkü, öncelikle Alman tutukluları kendileri açısından Nazilere karşı mücadelenin, diğer milliyetlere mensup tutuklularla azami olarak dayanışma içinde olmak anlamına geldiğini maddi olarak kanıtlaya bildikleri taktirde, Alman anti-nazi güçlerine karşı bir güven oluşturulabilirdi..."

Direnış, illegal bir ağ ilişkilerini oluşturdu ve enternasyonal bir direniş cephesini örgütledi. Değişik ulusal direniş örgütleri 1942/43'de "Enternasyonal Askeri Örgütleri" (EAÖ) olarak birleşti, 1943 yazında ise, değişik ülkelerden komünist direniş örgütlerinin temsilcilerinden oluşan "Enternasyonal Kamp Komitesi" (EKK) kuruldu. O anti-nazi mücadelenin ideolojik ve politik merkeziydi.

"EKK ve EAÖ'nün önderliğinde, bugün düşünülmesi imkansız olan koşullar altında kahramanca bir mücadele yürütüldü. Tutukluların hayatta kalma şanslarının iyileştirilmesi uğruna, Nazilerin ajanlarına ve bölme girişimlerine karşı, Buchenwald'daki askeri işletmelere karşı sabotajların geliştirilmesi için, silahlı grupların oluşturulması ve silahlı ayaklanmanın hazırlanması uğruna, Buchenwald'daki KZ içindeki barbari Nazi sistemine karşı legal ve illegal mücadele biçimleri birleştirildi."

○ **Esas olarak bir "alman" direnişi değildi!**

Buchenwald KZ'indeki direniş üzerine yazılan değişik temel revizyonist SED yapıtlarında, Alman komünistlerinin rollerini abartma girişimi görülmektedir:

"Enternasyonal Kamp Komitesi'nin 12 üyesinden sadece üçünün Alman olduğunu, 900 militan savaşçılardan sadece 115'nin Alman olduğunu, ABD ordusu ile ilişkinin sağlanmasına hizmet eden telsisizi yapan tutuklunun bir polanyalı olduğunu bilen bir kişi (tabii ki eğer direniş anti-komünist saldırılara karşı savunma yönünde samimi bir isteği olursa), enternasyonalist bir şekilde yürütülen Buchenwald'daki direniş, esas olarak Almanlar tarafından belirlenen bir direniş olarak çarpıtmayı aklının ucundan bile geçirmez.

Böylesi bir tutum, abartmalar yoluyla, enternasyonal direnişe gölge düşürmekte ve Alman komünistlerinin enternasyonalist nitelikli olağanüstü katkılarına kara çalmaktadır. Ayrıca, 'Almanların kazanımlarının' bu şekilde abartılmasıyla, Alman komünist ve işçi hareketi içindeki Alman milliyetçiliği ve Alman şövenizmi desteklenmekte ve körüklenmektedir..."

○ **Buchenwald KZ'inde silahlı ayaklanmanın hazırlığı için mücadele**

○ **SED/DKP revizyonistlerinin KZ'lerin "kendi kendilerini kurtarması" şeklindeki tezleri, Buchenwald'daki direnişi neden lekelemektedir.**

SED/DKP revizyonistleri tarafından propaganda yapılan, "Alman ulusunun onurunun korunması" için "Kendi kendisini bir parça kurtaran Almanya" şeklindeki efsane bildiride teşhir edilmektedir.

○ **Buchenwald'da içilen antın derin anlamının analizi!**

Mayıs'ta "Gegen die Strömung" ve Westberliner Komünist" ortaklaşa şu bildiriği yayınladılar:

8 Mayıs 1995: Nazi faşizmi üzerinde askeri zaferin 50. yılı!

Potsdam Anlaşması, Alman emperyalizmi, revanşizmi ve militarizminin teşhiri için keskin bir silahtır

"Geçtiğimiz haftalarda cereyan eden tartışmaları ve sahte münakaşaları dikkatlice izleyenler, sadece görünüşte birbirlerine karşı güçlerin aralarında 'kavga' ettiklerini bilmektedir. 8 Mayıs'ı 'Almanya'nın boyunduruk altına alındığı' bir gün olarak adlandıran ve Adolf Hitler'e verdikleri 'bağlılık yemininden asla dönmedikleri' olgusuyla övünenler ile, 8 Mayıs 1945'den sonra sanki gerçek bir 'kurtuluş' olmuş gibi davranan ve bundan 'bugünkü Almanya'nın 8 Mayıs 1945'den önceki Almanya ile hiçbir benzerliği olmadığı sonucunu çıkartanlar arasında öyle pek büyük bir mesafe yoktur. Potsdam Anlaşması, bugünkü Alman emperyalizminin, militarizminin ve revanşizminin sadece görünüşte birbirlerine zıt olan bu iki temel propaganda biçiminin çürütülmesi için keskin bir silahtır."

Buchenwald'ın kurtarılmasından sonra, önder komünist güçlerin katılımı ile hazırlanan ve bildiride metni tam olarak yayınlanan "Buchenwald'daki ant" başlıklı açıklamada şunlar söylenmektedir: **"Sloganımız, kökleriyle birlikte Nazizimin imhasıdır!"**. Bildiri bu çağrının Almanya'daki komünist güçler açısından hala programatik bir öneme sahip olduğu ortaya koymaktadır: Nazi faşizminin "köklerinin" imha edilmesi, proleter devrimi ile emperyalizmi imha etmek anlamına gelmektedir. "İmha etmek" şeklindeki formülasyon, Nazi faşizminin sadece geri püskürtülmesi yönündeki reformist ve revizyonist anlayışlara karşı açık bir savaş ilanıdır. Nazizim kavramı, Alman Nazi faşizminin özellikleri üzerine parmak basmaktadır:

"Nazizimin köklerinin imhası, bu yolda ve bu mücadele içinde sosyalist devrimi gerçekleştirebilmek ve ilerletebilmek için, bu diğer şeylerin yanı sıra, Nazi ideolojisinin kaynağı olan caniane 'alman' ideolojisini de imha etmek anlamına gelmektedir."

○ **Polanya'ya ve "Oder-Neiße-Sınırına" karşı revanşist planlarına karşı mücadele!**

○ **Çek Cumhuriyetine karşı revanşist planlara karşı mücadele!**

○ **Potsdam Anlaşması ve proleter devrimi için mücadele**

Potsdam Anlaşması yada bir barış anlaşması için taslaklar gibi geçmişe ait anlaşmalar, bugün 2. dünyasavaşıdan dolayı ortaya çıkmış sorunların siyasi olarak çözümü için artık bir temel oluşturamaz tabi. Ancak onlar, tarihsel gerçeklerin savunulmasında başlıca silahlardır. Ve bu belgelerdeki bir çok özel noktalar, Alman emperyalizmine, militarizmine ve revanşizmine karşı bir çok cephedeki

bugünkü mücadelemizin kapsamlı görevlerinin altını çizmektedir (Oder-Neiße-Sınırının tanınması, Avusturya'nın bağımsızlığının tanınması, tazminat ve tamirat ödenmesinin kabulü, Polanya'dan, ÇSSCB'den ve Sovyetler Birliği'nden Nazi faşizmi eğilimli Alman nüfusun sürgün edilmelerinin haklı bir tedbir olarak kabulü vs.).

... Potsdam Anlaşmasında tespit edildiği gibi en temel demokratik ve basit demokratik ilkeler

üzerine tartışılmadığı, onların kabul edilmediği veya onlara karşı saldırı yapıldığı taktirde, 'sosyalizm ve komünizm' üzerine çene çalmak düpedüz anlamsız ve gericilik olacaktır...

Tamda uluslararası işçi sınıfının mücadele günü 1 Mayıs gibi bir günde, görev sosyalist demokrasinin, proleterya diktatörlüğünün temel sorunları, sosyalizm ve komünizmin ilkeleri, komünist bir partinin inşasının sorunlar gibi konular üzerine tartışma yaratmaktır..."

Haziran'da şu bildiri yayınlandı:

Berlin'de Viyetnamlı işçilere karşı polis baskını!

Medya kışkırtmasına, polis ve sınırdışı etme terörüne karşı mücadele içinde Viyetnamlı işçilerle dayanışma!

"Alman-Viyetnam görüşmelerinin 'sonuçlanmasından' sonra, Berlin işçileri Senatörü, Almanya'da 'illegal' olarak yaşayan Viyetnamlıların sınırdışı edilebilmesi için artık tüm 'engellerin' kalktığını açıkladı. Alman-Viyetnam ilişkilerinde ve Viyetnama doğru sınırdışı etmelerden sonra 'normalleşme' olabilmesi için, egemen sınıflar, 'geri gönderme anlaşması' adı altında verdikleri 100 milyon marklık tutarında bir rüşvet verdiler.

Planlanan kitlesel olarak sınırdışı etme pratiği, eski DDR'de anlaşmalı olarak gelmiş bulunan 16 bin Viyetnamlı işçiye karşı yönelecektir. Bu sınırdışı etmeler birbirine uyumlu yalan manevraları, polisiye önlemler ve polis terörü ile önceden ortam hazırlandı. Bu saldırıların uç noktası, Berlin'de Viyetnamlı işçilerin oturduğu bir eve karşı düzenlenen polis baskınıydı."

○ **Polis baskınına karşı Viyetnamlı işçilerin mücadelesi**

○ **Viyetnamlılara karşı, devletin sistematik yalanları, kötü muameleleri ve terör.**

Eski DDR'in bölgelerinde ve Berlin'de Burjuva medyasında ve reklam tahtalarında aylardan beri

sürdürülen ırkçı ve şövenist kışkırtma ile şu elde edilmek istenmektedir:

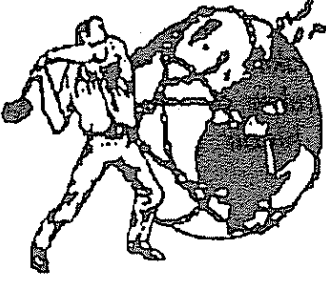
"...Alman-avrupa vari üst insan (herren-menschen-ÇN) ideolojisi daha pompalanmak, yoğun polis terörü ve planlanan sınırdışı etmeler haklı çıkartılmak istenmektedir."

5 Mayıs 1995'deki polis saldırısı, buzdağının sadece bir uç köşesiydi. Bildiride Viyetnamlılara karşı ortaya çıkan son yapılan kötü muameleler, saldırılar ve hatta silahlı saldırılar sıralandıktan sonra şöyle devam edilmektedir:

"Almanya'da yaşayan Viyetnamlıların sadece en basit vatandaşlık hakları nerdeyse bütünüyle gasb edilmekle kalınmıyor, bilakis onların temel insan hakları da ihlal edilmektedir. Alman polisinin kötü muameleleri ve hedef gözeden cinayet teşebbüsleri bir 'kaza' değildir, tersine, bunun arkasında bir sistem bulunmakta ve Almanya'da yaşayan Viyetnamlıların hayatını günbe gün tehdit etmektedir."

Ayrıca, "PKK ve diğer kürt örgütlerinin yasaklanmasına karşı mücadele et!" başlıklı afişten dolayı 21.6.95 tarihinde, Buchladen Georgi Dimitroff kitap evinin polis tarafından aranması hakkında bildiride kısa bir rapor bulunmaktadır.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 3/95

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı
"Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler.
Temmuz - Ekim 1995

* Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır * Fiyatı: 0,50,- *

Haziran'da şu bildiri yayınlandı

Alman emperyalizminin basınının ve temsilcilerinin ikiyüzlülüğüne karşı:

"Çevre kirliliği" denilen şey, kapitalist kar hirsından kaynaklanmaktadır!

"Nisan 1995: Alman emperyalistleri, geniş ve kısmen militan direnişlere rağmen, yüksek dozajdaki radyoaktif nükleer atıkları içeren ilk 'Castor' bidonunun nakliyesini, savaş sonrası Federal Almanya'daki büyük bir polis ablukası yardımıyla ve burjuva politikacılarının geniş bir mutabakatı altında gerçekleştirdi. Haziran/Temmuz 1995 de ise, görünüşte bambaşka bir tablo görülmektedir: İngiliz-Hollanda petrol tekeli Shell'in 'Brent Spar' adlı petrol platformunu Kuzey denizine batıma planlarına ve Fransız hükümetinin, kendi sömürgeleri Mururoa-Atoll'da atom bombası denemeleri yapacağını duyurmasına karşı 'herkes' aniden hemfikir oluyorlar. Shell petrol ofislerinin boykotunda olsun, Fransız şaraplarının boykotundan olsun, Süßmuth, Igel, Fischer, Gysi ve ortaklarının oluşturdukları cephenin onayı ile, 'herkes aynı ipi çekiyorlar.'

♦ **Castor bidonlarının nakliyesine karşı gelişen militan protesto hareketinin tecrübelerini değerlendirelim!**

♦ **Alman emperyalizminin nükleer savaş hazırlıklarına karşı mücadele!**

"Protestoların doğrudan amacı, Castor nakliyesini durdurmaktır, fakat bu mücadele objektif olarak, Alman emperyalizminin nükleer savaş politikasına (ki bu onun emperyalist savaş politikasından ayrı olarak ele alınamaz) karşı da yönelmekteydi... Alman emperyalizmi,

pratikte atom bombalarını kullanma egemenliğini elinde bulunmaktadır. Politik faydacılık hesapları ile bunun resmen kabul edilmemesi de bu gerçeği değiştirmemektedir. Resmi olarak da 'nükleer bir güç' olma hedefini Alman emperyalizmi gütmeye devam etmektedir,..."

♦ **"Çevre sorununu" bağlamında da "Alman ideolojine" ve sınıf uzlaşmacılığı politikasına karşı mücadele edelim!**

"Değişik çevreci protesto hareketlerinde sık sık şu problemlere rastlanmaktadır: Bu meselede herkes aynı ipin ucunu çekebilir... Ortak yön her zaman ön plana çıkartılmaktadır, öyle ya, nede olsa 'çevre sorununda' 'herkesin' çıkarları 'birdir'..."

Her türlü sınıf uzlaşmacılığına karşı ... şu vurgulanmak zorundadır: Doğanın kapitalist bir tarzda talan edilmesinden.. uzun vadede zenginleri de ... etkilemesine rağmen, onlar kendilerini zararlardan korumak için tedbir almak konusunda birçok olanakları bulunmaktadır. Bu meselenin bir yanısıdır. Böyle bir ideolojinin protesto hareketi içinde Alman emperyalizmine yönelik ham hayalleri beslediği olgusu daha vahimdir. Sınıfsal çelişkiler hasır altı edilmekte ve 'hepimiz aynı teknede oturuyoruz' propagandası aracılığıyla, Alman milliyetçiliği, 'Alman ormanlarının korunması, Alman vatanının korunması uğruna tüm Almanların birliği' ideolojisi pohpohlanmakta ve pekiştirilmektedir."

◆ Ancak kapitalist sistemin parçalanması, doğanın talan edilmesine bir son verebilir!

Bildiri özel bir bölümde, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in işaretlerine dayanarak **komünistlerin** özellikle sosyalizm ve komünizm şartlarında **doğaya karşı tavırları** üzerine durmaktadır. Devamla bildiri, eski revizyonist-kapitalist ülkelerin doğanın talanında batılı kapitalist ülkeleri taklit ettikleri hatta onlardan daha da ileri gittikleri olgusunun, burjuva ideologlarınca, "İster sosyalizmde ister kapitalizmde olsun, çevre her iki toplumdada kirlenmektedir" şeklindeki parola ile anti-komünist propagandalarına memnuniyetle malzeme yapıldığına dikkat çekmektedir.

"... Sözkonusu güya sosyalist ülkelerin gerçeklikte revizyonist maskeli kapitalist ülkeler olduğu gerçeği burda bilince çıkartılmalıdır. Gerek bu ülkelerde gereksede (batılı kapitalist) ülkelerde doğanın talanındaki ortak neden, kar

Ağustos bildirisi şu başlığı taşımaktaydı:

Açlık grevi yapan Kürtler, Frankfurt/Main'da 27.7.95 tarihinde polise ait SEK-birlikleri tarafından coplarla dağıtıldı!

Kadın ve erkek Kürtlere karşı polis terörü!

"Geçtiğimiz haftalarda, Almanya'da yaşayan Kürt nüfusuna karşı uygulanan devlet terörü dahada keskinleştirildi. Alman devletine ve onun Türkiyedeki askeri diktatörlüğün politikasının iplerini çeken ve ona destek olan rolüne karşı yönelen Kürtlerin haklı direnişi, yürüyüşleri, açlık grevleri ve işgal eylemleri ise bu baskının bir bahanesi olarak gösterildi.

Yüzleri maskeli SEK-Birliklerince uygulanan vahşi paramiliter polis saldırıları, tazyikli su fişkırtmalar, meydan dayakları, düzünelerce tartaklamalar, rasist polis kontrolleri, yüzerce tutuklamalar -- sadece birkaç günün içinde Kürt direnişine karşı uygulanan polist terörünün "bilançosu" işte bunlardan ibarettir..."

◆ Irkçı yüz kontrolleri

◆ Polis terörü sadece PKK'ya karşı bir saldırı değil, bilakis Almanya'da yaşayan tüm Kürtlere karşı yönelmekteydi

◆ Kürt emekçilerini Alman devlet

hırsı idi. Gerek revizyonist-kapitalist gerekse de açık kapitalist iktidar sahipleri, emekçilerin durumunu hiç dikkate almamaktadırlar. Ve gerek orda (tüm tumturaklı laflara ve teminatlara rağmen) ama gerekse de burda emekçi kitlelerin gerçeklikte hiçbir şeyi belirleme hakları yoktu.

Bu, doğal kaynaklar üzerinedeki kapitalist talan, kapitalist sistem tarafından emekçi yığınların genel yaşam koşullarının zedelenmesi ancak ve ancak kapitalist sistemin kendisinin yok edilmesiyle durdurulabileceğini bir kez daha göstermektedir. Bu, salt bir seferlik ilgi çekici eylemlerle gerçekleştirilemez. Tam tersine, bu Alman emperyalizminin gerici devlet cihazını parçalayacak, burjuvaziyi yıkacak ve proleterya diktatörlüğünün kurulmasını gerçekleştirecek, işçi sınıfının önderliğinde milyonlarca emekçi yığınların yürüteceği bir iç savaş ile gerçekleştirilebilir. ..."

cihazına karşı yürüttükleri mücadelede yalnız bırakmayalım!

"Gülnaz Baghistani, Berlinde açlık grevi yapan Kürtlerin Alman polisi tarafından zorla yürütülmesinin sonucu hayatını kaybetti!" başlıklı özel bölümden sonra bildirideki bir kutu şu başlığı taşımaktadır: **"Kürt ve Türk kitlelerine yönelen Nazi terörünü küçümsemeyelim!"**

"... Naziler "akımla birlikte kulaç" atmaktadırlar ve Türkiyeli insanlar üzerinde de korku ve vahşet estirmektedirler. Burjuva medyası, nazi-vebasını önemsiz gösterebilmek için, nazi-terörünü örtbas etmektedir. Öncelikle Kürt ve Türk kitlelerine karşı yönelen nazi terörüne karşı mücadele ile birleştirilmeden, Almanya'da Kürt kurtuluş hareketi ile gerçek enternasyonal dayanışma mücadelesi yürütülemez."

Bu bildiride özel bir bölüm olarak "Gegen die Strömung"un şu açıklaması yer almaktadır: **"Federal-Ordunun eski Yugoslavya'ya yönelik savaşı müdahalesine karşı mücadele!"**

Eylül/Ekim'de şu bildiri yayınlandı:

Polanya'ya nazi saldırısının yıldönümü - 1 Eylül 1995:

Alman emperyalizminin Bosna'da savaş hareketi!

Bu tarih dikkate değerdir ve şüphesiz bir tesadüf değildir. Bundan tam 56 sene önce 1 Eylül'de, Alman emperyalizminin en büyük tasmalı köpeği, 'saat 5:30 dan buyana karşı saldırı sürdürülmektedir.' ... Emsalı zor bulunur bu pikşin provakasyon ile, bilinçli olarak Alman emperyalistlerinin görünüşte artık 'herşeyi yapabileceği' bilinçe çıkartılmaktadır, hem de Alman emperyalistlerinin ikinci dünya savaşında korkunç canilikler gerçekleştirdikleri ve soykırımı politikalarını yürüttükleri eski Yugoslavya topraklarının üzerinde bunu yapmaktadırlar..."

♦ Yugoslavya'daki tüm halkların çıkarlarının zararına gerici ve emperyalist bir savaş

Gerici milliyetçi hırvat güçleri ile, büyük sırbli güçler eski Yugoslavya'daki savaşın karşıt esas güçleridir. Fakat:

"Hırvat, Sırb ve diğer gerici güçler yalnız başına değildirler. Onlar öncelikle emperyalist büyük güçlerin çıkarlarının icra organlarıdır, emperyalist büyük güçlerin dünyanın yeniden paylaşımı konusundaki rekabetleri, Yugoslavya'daki halkların tarihsel somut problemleri ile kaynaşmaktadır. Ancak kesin olan bir şey vardır ki, burda kaybedenler Yugoslavya halkları olacaktır."

♦ Alman emperyalizminin Hırvatistan yönünde taraf çıkması, sırb güçlerini "haklı çıkartmadan", Hırvat Ustaşa caniliklerinin özel olarak teşhir edilmesini şart koşmaktadır.

Bildiri özel bir bölümde, "Yeşillerin" savaş kışkırtıcı demagojilerini teşhir etmektedir. Devamla şunlar söylenmektedir:

♦ Yugoslavya halklarının tarihsel problemleri, hiçbir şart altında halk kitlelerinin boğazlanmasını haklı çıkartamaz!

Önemli tarihsel olguların ve şartların bilinmesi,

bugünkü koşulların anlaşılması için vazgeçilmezdir. Gerici milliyetçi Hırvat ve büyük Sırb güçleride tarihe ("Ustaşa" ve "Çetnikler") dayanmaktadırlar. 1918'de büyük oranda egemen olan büyük Sırb şövenizmi altında 1918'de Yugoslavya'nın oluşması, 6.4.1941 tarihinde Alman emperyalizminin Yugoslavya'ya saldırısı, ve yüzbinlerce Sırp'ı, vede onbinlerce Yahudi ve Roma'lıları sürgün eden ve katleden Hırvat Ustaşa devletinin Alman emperyalizminin gölgesi altında kurulması, bu bağlamda önemli kesitlerdir.

"Sadece Kızıl Ordu ile ittifak içinde Partizan ordusunun nazi-faşistleri üzerine zafer elde ettikten kısa bir süre içinde, Yugoslavya halkları için sosyalizmi yolunda, ulusal baskıyı ortadan kaldırma ve değişik ulus ve milliyetlerin barışçıl, gönüllü bir birliğini gerçekleştirme umutları belirmişti."

Fakat Tito'nun önderliğindeki Yugoslav revizyonistler, ihanet yolunu, emperyalistlere yakınlaşma yolunu seçtiler.

"Bu kaçınılmaz olarak, faşist ilhakçılara karşı mücadele içinde oluşan Yugoslavya halklarının birliğinde zedelendiği anlamına geliyordu. Zira ekonomik olarak sadece azami kar çıkarlarının yürürlükte olduğu bir yerde, eşit ulus ve milliyetlerin bir federasyon altında barış içinde birarada yaşayabileceği bir birlik mümkün değildir... Bu aşamadan sonra Yugoslavya'da ulusal gelişmeler ve ulusal baskılar giderek egemen arttı..."

♦ Gerçek körükleyiciler ve savaş kışkırtıcıları emperyalist büyük güçlerdir

Buna rağmen, Almanya'daki devrimci güçler, herşeyden önce "kendi" esas düşmanımız Alman emperyalizmini teşhir etmek ve ona karşı mücadele etmek zorundayız. Tabi, diğer emperyalist büyük güçlerin rollerini küçümsemeden yada gözardı etmeden:

Eski Yugoslavya'daki savaş, herşeyden evvel Alman emperyalistleri tarafından istendi ve kışkırtıldı

"... ilhakçı ve revanşist planlarını ilerletmek ve gerçekleştirmek için Yugoslavya'nın askeri

olarak da parçalanması için, en fazla baskı yapan onlardı, ki bu onların ilk denemesi değildir!..."

Burda Alman emperyalistleri için önemli olan şey, sadece ekonomik ve askeri etki alanlarını artırmak ve bu çıkarları, oraya Alman askerlerinin konuşlandırılması yoluyla askeri olarak uzun vadeli olarak garanti altına almak değildir:

♦ **Alman emperyalistlerinin dünya gücü olma yönündeki tasarımı açısından Alman ordusunun müdahalesinin anlamı**

"... Federal ordunun Bosna'daki doğrudan ve açık savaş müdahalesi ile, Alman emperyalistleri, dünya gücü olma yönündeki amaçlarını kabul ettirme yönünde büyük bir adım daha attılar... Burda amaç, kitlelerin doğrudan savaş müdahalelerine alıştırılması, ordunun 'kritik' durum için hazırlanması, öncelikle emperyalist rakiplerine karşı yönelen ama öncelikle bütün dünyadaki halkların kurtuluş mücadelelerine karşı yönelen, bağımsız olarak geliştirilen yerel emperyalist savaşların hazırlanması, ve diğer emperyalist büyük güçlere karşı dünyanın yeniden paylaşımı için emperyalist dünya savaşlarının uzun vadeli olarak hazırlanmasıdır."

"Federal Ordu: Nazi-Wehrmach ordusunun ve Alman millitarizmi ve revanşizminin geleneği üzerine yükselen bir ordudur" başlıklı özel bir bölümde bildiri, Nazi-Wehrmach ordusu ile şimdiki Federal Ordu arasında ideolojik ve kadro bakımından varolan bağlantı üzerine durmaktadır. Ayrıca bildiride, **Nazi-faşistlerinin Yugoslavya'daki canilikleri** belgelenmektedir: Yahudi ve Roma'lara karşı soykırımı, Sırlara karşı kitlesel katliamlar ve anti-nazi güçlerine karşı Nazi-ilhakçıların vahşilikleri. Devamla şunlar söylenmektedir:

♦ **Federal Ordu - Alman emperyalizminin caniyane bir savaş cihazı**

♦ **Mücadelenin görev ve perspektifleri ve Federal Ordunun sa-**

vaş müdahalesine karşı uluslararası dayanışma

"... Gericiler arasında bir taraf tutmak tamamen yanlış olacaktır. Ne sırb şövenist liderleri, ne aşırı gerici Hırvat liderleri ne de gerici Basnalı liderler kendi halklarının çıkarlarını temsil etmemektedirler... Mücadelenin perspektifi, mevcut toplumsal düzenin devrimci bir şekilde değiştirilmesi, emperyalist büyük güçlerin ve gerici yerel güçlerin müdahalesine karşı savaş ... olabilir.

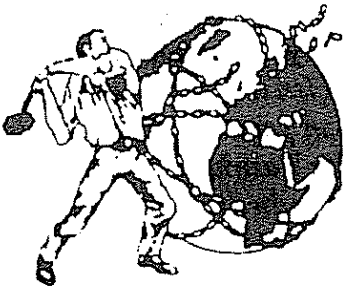
Eski Yugoslavya'nın toprakları üzerinde yürütülen savaşın her açıdan haksız ve gerici olması, enternasyonal dayanışma ve destek için bir alan olmadığı anlamına kesinlikle gelmez. Dayanışmamız, kan kusturulan Yugoslavya halkları ile ve özellikle gericilerin yaptıklarına karşı, şövenist kışkırtma, kin ve bölme politikasına karşı direnenlerdir.

Görevimiz, eski Yugoslavya'daki tüm devrimci güçleri, zorlu mücadelelerinde desteklemek, bıkmadan usanmadan Alman emperyalizmine saldırmak ve parçalanmış ülkeyi çok daha ucuz bir ücretle satın alabilmek için ve kendi egemenliği altında ve kendi çıkarları doğrultusunda bu ülkeyi 'yeniden inşa' edebilmek için Alman emperyalistlerinin bu ülkelerde parçalanma ve iç savaş politikasını kışkırttığını bilince çıkartmaktır.

Federal Ordunun savaş müdahalesine karşı, federal ordu birliklerinin eski Yugoslavya'da konuşlandırılmasına ve her türlü askeri müdahaleye karşı, ve genel olarak Federal Orduya karşı ajitasyon ve propaganda kuvvetlendirilmek zorundadır. Savaş müdahalesine karşı anti-militarist eylemleri güç oranda desteklemek ve mümkün olduğunca bunları Alman emperyalizmine karşı uzun vadeli mücadele perspektifi ile birleştirmek zorundayız..."

Bildiri, revanşist "birleşme bayramı" ve ona karşı gelişen yürüyüşler vesilesiyle şu eki içermektedir: **"3 Ekim 1995 - Bayram yapmak için değil, mücadele yürütmek için bir nedendir! (Ek: DDR'in 5 senelik ilhaki)"**

Zikredilen bildiriler, ortak çalışmanın bir ürünü olarak hem "Gegen die Strömung" hem de "Westberliner Kommunist" adına yayınlandılar.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

4/95

Batı-Almanya'da Marksist-Leninist partinin inşası için yayın organı
"Gegen die Strömung"un yayınlarından parça ve özetler.
Kasım-Aralık 1995

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Kasım'da şu bildiri yayınlandı:

Federal Ordunun içinde ve dışında mücadele

"Alman emperyalistleri, savaş kışkırtıcısı Federal Ordunun 40. kuruluş yıldönümünü büyük 'bandolu merasimler'le kutladı. Bütün ülkede ... yüzlerce 'kutlama' ve 'yemin törenleri' örgütlendi. Alman militarizminin tüm tecrübe cephesi bilinçli ve provokatif bir şekilde sergilenmektedir. Polis terörü tarafından tehdit ve gözdağına maruz kalan karşıt yürüyüşte yer alanların yuhlama protestoları her ne kadar doğru ve zorunlu da olsa, şu unutulmamalıdır: Federal Ordunun içinde ve dışındaki güncel ve gelecekteki mücadele, özsel olarak çok daha geniş hedefleri benimsemeli, özsel olarak dana ileriye giden biçimler almak zorundadır."

Böyle bir mücadelenin bir alanını ise bildiri şu şekilde belirlemektedir: Federal Ordunun, Alman militarizmi ile olan **tarihsel bağının** geniş anlamda demokratik düzeyde ortaya çıkartmak:

"Burda görevlerin başından, Federal Ordu ile Nazi-Wehrmacht arasındaki çok yönlü baği bilince çıkarmak gelmektedir... 1812'deki savaşta Prusya militarizminin rolünün tarihsel olarak yanlış gösterilmesine, Prusyacı kör disiplin ve körü körüne itaat anlayışlarının kutsallaştırılmasına, Afrikada'ki sömürge savaşlarında Alman militaristlerinin ezilen halklara karşı katliam politikasının ve onun birinci dünya savaşındaki caniane rolünün inkarına karşı mücadeleler de, Alman militarizmine karşı bilinçlendirme çalışmalarının vazgeçilmez parçalarıdır..."

Daha zor olan ama yine de zorunlu olan ikinci alan ise, Alman emperyalizminin bir aleti olarak Federal Ordunun Somalya, Kampocya'daki konuşlandırılması ve eski Yugoslovaya'daki savaş hareketi gibi, 'insalcı' maskesi altında yürüttüğü güncel müdahaleler hakkında somut bilgilen-dirmedir...

Ancak, Alman emperyalizminin ölümcül bir aleti olarak Federal Ordunun teşhir edilmesi ne kadar gerekli olursa olsun, yine de bu Marks'ında söylediği gibi '**Eleştiri silahı, silahların eleştirisinin yerini alamaz**'"

• Federal Ordunun içindeki mücadelenin zorunluluğu üzerine

Bildiri daha sonra komünist kadroların Federal Ordu içindeki görevlerini açıklamaktadır. Bu görev, askeri operasyonların hakkında bilgi etmenin yanı sıra, Federal Ordunun caniliklerine karşı basit askerlerin harekete geçirilmesini de içermektedir:

"Emperyalist ordu içinde komünist ajitasyon-propaganda ve eylemler zorulu ve önemlidir. Ki, düşmanın teknik ve kadro açısından oldukça güçlü olması dikkate alınacak olursa, bunların önemi dahada bilince çıkmaktadır. Ve şu da unutulmamalıdır ki, devletin bir bütün olarak sağlamlığının düzeyi, ordunun durumu ve sağlamlığının düzeyine bağlıdır. Bu hususta, elite birliklerinin ve subay alaylarının çoğunun da 'tarafsızlaştırılabileceği' hatta onların 'kazanılabileceği' şeklindeki ham hayale karşı mücadele vermek önemlidir. Emperyalist sınıf, fevkaleda efektif, itaatkar, körce emirlere uyan önemli sayıda karaktersiz katiller sürüsünü yetiştirerek, onları ordunun canalacı noktalarına yerleştirmek için yeterlice aleti ve imkanı bulunmaktadır... Bu can alıcı noktalara gerçekten derinlemesine girmek ve emperyalist bir orduyu 'içten' fethetmek yada işe yaramaz düzeye getirmek ya da tarafsızlaştırmak imkansızdır."

• Federal Orduya karşı dışardan mücadele

Bildiri, Federal Ordu içinde çalışmanın ne kadar gerekli olursa olsun, emperyalist ordunun esas itibarıyla proletaryanın silahlı birlikleri tarafından parçalanabileceğini berraklaştırmaktadır. Bu komünist partisi için, hem enternasyonal proletaryanın ve kendi ülkesindeki proletaryanın yürüttüğü silahlı mücadelelerin deneyimlerin değerlendirme görevini hem de kadroların askeri olarak eğitime başlama görevinde içermektedir. Devrimci güçlerin militan eylemlerinin gerilediği ve görünürde Alman emperyalizminin engelsiz olarak ilerlediği günümüzde bildiri, bir sanat olarak silahlı ayaklanmanın temel ilkelerini ortaya koyan Engels'in şu sözlerini hatırlatmaktadır:

"Birincisi, bütün sonuçlarından lehinize yararlanabileceğinizden emin değilseniz, hiçbir zaman ayaklanmayı bir oyun haline getirmeyiniz. Ayaklanma, değeri her gün değişebilen çok belirsiz büyüklüklerin bir denklemidir. Karşınızdaki güçler örgütlenmede, disiplinde ve geleneksel otoritede size karşı bütün avantajlara sahiptir; karşılarına daha üstün bir güçle çıkamazsanız yenilir ve mahvolursunuz. İkincisi, bir kere ayaklanma başlayınca en büyük kararlılıkla

davranınız ve saldırıya geçiniz. Savunma, her türlü silahlı ayaklanmanın ölümüdür; daha düşmanla boyölçüşmeye fırsat kalmadan savaş kaybedilir. Henüz güçleri dağınıkken düşmanlarınızın üzerine baskın yapınız; küçük de olsa, günlük yeni başarılar hazırlayınız; ilk başarılı hareketin size kazandırdığı yüksel morali sürdürünüz; daima en güçlü atılımı izleyen ve daha emin yana arka çıkan kararsız unsurları etrafınıza toplayınız; düşmanlarınızı, güçlerini size karşı topluca çıkarmaya fırsat bırakmadan geri çekilme halinde savaşıma zorlayınız; ve devrimci politikanın bildiğimiz en büyük ustası olan Dalton'un sözleriyle: cür'et daha da cür'et, daima cür'et!" (Engels, "Ayaklanma", 1852, "Partizan Savaşı" derlemesi, Yar yay. sf. 64")

Bildiride son olarak şunlar belirtilmektedir:

"Değişik tarihsel durumlarda birçok değişikliğe uğramasına rahmen bu genel kural, Federal Ordu içinde ve dışındaki radikal demokratik mücadeleleri proletaryanın içsavaşında komünist güçlerin şu esas görevine geçiş yönündeki mücadele için birçok açıdan yöngösterici bir klavuzdur: Diğer ülkelerdeki proletarya ile omuz omuza, proletarya diktatörlüğü, sosyalist demokrasi ve komünizm uğruna mücadele içinde sosyalist devrimin gerçekleştirilmesi."

Aralık bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

F. Engels'in 100. ölüm yıldönümü üzerine

Friedrich Engels - Komünizm için devrimci bir savaşçı

Bundan 100 sene önce Friedrich Engels hayata gözlerini kapattı. Eğer herşey onun öngördüğü gibi gelişmiş olsaydı, o zaman bugün proletaryanın sosyalist devrimi için silahlı ayaklanmanın hazırlığı üzerine öğretilerin aktüelliğini o denli önplana çıkartmazdık. Bu sorun bugün hallolmuş olacaktı. Eğer herşey onun öngördüğü gibi gelişmiş olsaydı, o zaman bugün, sosyalizm ve komünizmin inşası pratiği ile ilişki içinde Engels'in ve onun yol arkadaşı Karl Marks'ın eserlerini değişik ağırlıklı bir yönden inceleyebilirdik. Ancak tarih "onun öngördüğü gibi gelişmedi". Tarihin kendine özgü yasaları ve işleri çıkışları vardır ve tarih F. Engels'in de vurguladığı üzere, kişilerin isteklerine göre gelişmemektedir.

Friedrich Engels'in ölümünden sonra yaşanan 100 yıllık tarih, büyük yenilgilerin, muazzam zaferlerin, tekrar yenilgilerin, tekrar zafer ve yenilgilerin bir tarihidir. Kuşkusuz onyıllardan beri gerçek komünist güçlerin korkunç yenilgileri ve gerilemesi ile dolu olan bir zaman dilimi içinde yaşamaktayız. Bu tarihsel realite, bilimum oportunist ve modern revizyonist akıma karşı mücadele içinde öncelikle komünist partisinin inşası için sistemli çalışmanın ve Engels'in bilimsel komünizmin yaratılmasındaki olağanüstü devrimci rolünün altını özellikle çizilmesini zorunlu koşturmaktadır.

"Sapa sağlam işçi sınıfının saflarında" başlıklı özel bir bölümün girişinde bildiri, proletaryanın tarihsel misyonunun, sosyalist devrimin taşıyıcısı

olduğunu düşüncesini ilk olarak Engels'in ortaya koyduğunu tespit etmektedir. Bununla birlikte Engels, o denli sınıf mücadelecisi koşullar içinde olmayan özellikle Almanya'daki proleterya karşısında eleştirici bir tavır almaktadır:

"Burda sözkonusu olan şey, şu veya bu proleterin yada bir bütün olarak proleteryanın, kendine ne gibi bir hedef tasarlayıp tasarlamadığı meseledi değildir. Burda sözkonusu olan şey, onun ne nitelikte olduğu ve proleteryanın tarihsel rolü gereği neyi yapmak zorunda olduğu meselesidir." (Engels/Marks, "Kutsal aile", 1945, Marks/Engels Eserler Cilt 2, sf. 38, alm.)

• Proleter Enternasyonalisti

Proleter enternasyonalisti olarak Engels, sadece proleteryanın komünizm uğruna mücadelesi içinde, hertülü milliyetçiliği, halklar arasındaki ulusal kin ve nefret tohumlarını ortadan kaldıracı olduğunu ortaya koydu. Fakat O bunun mücadelelerin ve devrimlerin otomatikmen beraberinde getirebileceği sonuçlar olarak görmedi, bu hedef için muazzat çabaların sarf edilmesi gerektiğini savundu. Ezen bir ulusa ait proleterya için şu canalcı buluşu formüle etti:

"Başka ulusları başka altında tutan bir ulus özgür olamaz." (Engels, "Polonya üzerine konuşma", 1847, Marks/Engels Eserler, Cilt 4, sf. 417, Alm.)

Bu bağlamda Engels'in Almanya hakkındaki şu tespitler, hala bugün de sınırlamasız olarak geçerlidir ve Alman halkının nazi-faşizminin caniliklerindeki suç ortaklığı gözönünde bulundurularak altı birkaç kez çizilmelidir:

"Tüm geçmişinde kendisini, başka ulusların boyun duruk altında tutulması için bir araç olarak kullandırmış olan bir ulus, ilkin kendisinin gerçekten devrimcileştiğini kanıtlamak zorundadır." (Engels, "Prag ayaklanması", 1948, Marks/Engels Eserler, Cilt 5, Sf. 81, Alm.)

Proleter devrimin zaferinden sonrası için Engels şunları görev olarak formüle etti:

"Ancak bugün resmi Almanyanın arkasında, sosyalist Almanya, yakında ülkenin geleceğini elinde bulunduracak olan geleceğin partisi bulunmaktadır. Bu parti iktidara gelir gelmez, eski iktidar sahiplerinin başka uluslara karşı yapmış olduğu haksızlıkları telafi etmediği müddetçe ne iktidarı elinde tutabilir nede pekiştirebilir." (Engels, "Almanya'da sosyalizm", 1891-

92, Marks/Engels Eserler, Cilt 22, sf. 253, Alm.)

Engels, milliyetçilik ve şövenizm zehirine karşı amansız mücadele verilmediği takdirde, bu zehirin her proleter hareketini mahvedeceğini bilmekteydi. O buna karşı şunu vurguluyordu:

"Herşeyden önce önemli olan şey, vatanperver şövenizme yer vermeyen ve hangi ulusa ait olduğundan bağımsız olarak proleterya hareketinin her adımını sevinçle selamlayan o gerçek enternasyonalist ruhu korumaktır." (Engels, "Alman köylü hareketi"ne önsöz, 1847, Marks/Engels Eserler, Cilt 18, Sf. 517)

Ve devamla Engels, hayatının sonlarına doğru, giderek gelişen ve hatta sosyalist işçi hareketi içine kümelenmeye çalışan anti-semitizmle karşı karşıya geldi. Anti-semit içerikli "antikapitalist" gevezelikleri, gerçek anti-kapitalist bir tavıra geçiş için bir köprü olarak hoş göstermeye çalışan her türlü girişimi Engels katagorik olarak reddetti. Engels'e göre Anti-semitizm,

"sadece sosyalist maskeli gerici hedeflere" hizmet etmektedir "...ve bununla hiçbir ilişkimiz olamaz." (Engels, "Anti-semitizm üzerine", 1890, Marks/Engels Eserler cilt 22, sf. 50, Alm.)

• Proleter devrimcisi ve silahlı ayaklanma için proleteryanın uzmanı

1848 devrimi esnasında gericiliğe karşı silahlı mücadelelere bizzat katılmış olan Engels, askeri tarih ve askeri strateji hakkında bir dizi önemli eser yazdı. Silahlı mücadele, devrimci mücadelenin özel bir biçimi, onun en yüksek biçimidir. Bu mücadelenin enine boyuna düşünülmesi gereken kendine özgül yasaları bulunmaktadır. Bu anlamda Engels, savaş gibi proleteryanın silahlı ayaklanmasının da bir "Sanat" olduğunu belirtiyor. Engels keskin bir alayla, proleteryanın kurtuluş mücadelesinde ayaklanmanın askeri yönlerini hiçe sayan ve bunun proleterya diktatörlüğü ile arasındaki organik bağı görmeyen gevezeleri eleştiriye tabi tutmaktadır:

"Acaba bu beyler hiç devrim gördüler mi? Devrim kuşkusuz en otoriter bir şeydir; o nüfusun bir kesiminin silah, tüfek ve top yoluyla yani düşünülebilecek en otoriter araçlarla isteklerini diğer kesimi üzerine dikta ettiği bir eylemdir; ve muzaffer bir parti eğer boşuna savaşmış olmak istemiyorsa, gericileri korkutan silahları aracılığıyla iktidarına süreklilik kazandırmak zorundadır." (Engels, "Otorite üzerine", 1872/73, Marks/Engels Eserler Cilt 18, sf. 308, Alm.)

- **İşçi sınıfının partisinin inşası esnasında revizyonizme karşı mücadele içinde proleterya diktatörlüğünü sorunun merkezi önemi üzerine**

Engels ölümünden dört sene önce, SPD içinde yayılan oportünizmi dikkate alarak, "Gotha Programının Eleştirisi" başlıklı Marks'ın eserinin yayınlanması hususunda diretti. Engels'in kazanımı, SPD parti önderliğinin yoğun engelleme girişimine rağmen, Kapitalizmin antagonik çelişkilerinin örtbas edilmesine karşı yönelen bu ağır eleştirileri yaymak ve proleterya diktatörlüğü düşüncesini geniş olarak propaganda etmek olmuştur. "Fransa'da İç Savaş" başlıklı eserin önsözünde Engels revizyonizmi hedef alarak şu anlamlı sözleri ifade etdi:

"Sosyal demokrat dalkavuk, proleterya diktatörlüğü kelimesini duyunca yine ürküp, korku nöbetleri geçirmektedir. Peki öyle olsun beyler, proleterya diktatörlüğünün ne olduğunu bilmek istiyor musunuz? O zaman Paris Komünü'ne bakın. İşte proleterya diktatörlüğü odur." (Engels, "Fransa'da İç Savaş" başlıklı Marks'ın yapıtına önsöz, 1890, Peking 1972, sf. 17)

Alman Sosyal demokrat partinin önderliği tarafında ancak 1901'de yayınlanan, 1891'de "Erfurt Programının Eleştirisi" başlıklı yazısında Engels, oportünizmin temel bir karakterini şöyle isabetli olarak tanımlamaktadır:

"Günlük çıkarları yüksek tutularak büyük esas görevlerin bu unutulmuşu, daha sonraki sonuçlar düşünülmezsizin anlık başarılar için bu çaba, hareketin geleceğinin anlık koşullara feda edilmesi belki 'samimi' arzulardan kaynaklanmış olabilir, ama bu yinede oportünizmdir; ve 'samimi' oportünizm, belkide en tehlikeli oportünizmdir." (Engels, "1891 Sosyal demokratik program taslağının eleştirisi", 1891, Marks/Engels Eserler, Cilt 22, sf. 234, Alm)

Bildiri Friedrich Engels'in yaşam ve eserlerinin diğer özelliklerini şu şekilde özetlemektedir:

- **Karl Marks'ın bilimsel yaşam eserinin korunması ve onun sistematik olarak yayılmasına garantörlük yaptı**

Burda aktarılan bildiriler, ortak çalışmanın bir ürünü olarak "Gegen die Strömung" ve "West-berliner Kommunist" tarafından ortak yayınlanmaktadır.

- **"Engels yanılmaz değildir... burda meseleye çok daha başka bir şekilde yaklaşılacak zorundadır" (Lenin)**
- **Engels bugünkü devrimci komünistlere bir örnektir**

Son olarak bildiride şunlar söylenmektedir:

"Friedrich Engels'in ölümünden 100 sene sonrada hala kapitalist yada emperyalist sömürü sistemi dünyaya hüküm sürmektedir. Elde edilen büyük zaferlerden sonra, özellikle Rusya'da 1917 sosyalist büyük ekim devriminin zafereinden sonra, dünya komünist hareketi, Sovyet, Çin, Arnavutluk vb. gibi bir zamanlar şanlı komünist partilerin revizyonist ihaneti nedeniyle korkunç yenilgiler tatmak zorunda kaldı. Burjuvazi güya teorik ve pratik olarak yanlışlığı kanıtlanmış gözükken Marks ve Engels'in öğretileri ile alay etmektedir.

Ama örneğin Engels'in "Sosyalizmin ütopya'dan bilimselliğe doğru gelişimi" başlıklı eser incelenirse, onun kapitalizmin yasaları ve çözülmez çelişkileri üzerine söyledikleri herşeyin, bugünkü realitede kelimenin tam anlamıyla kanıtlandığını; ve dolayısıyla onun bunlardan çıkardığı, sosyalist devrim, proleterya diktatörlüğü ve komünizm sonuçlarının hala eksiksiz olarak geçerli olduğunu tespit etmede güçlük çekilmeyecektir. Engels o yapıtta ortaya koyduğu gibi, insanlık ancak bundan sonra (komünizm'in zafereinden sonra- ç.n.) bir anlamda hayvanlık aleminden çıkmakta, hayvansal yaşam koşullarından gerçek insani yaşam koşullarına geçmektedir:

"Dünyayı kurtarıcı bu eylemi gerçekleştirmek, modern proleteryanın tarihsel mesleğidir. (Engels, "Sosyalizmin ütopya'dan bilimselliğe doğru gelişimi", 1880, Marks/Engels Eserler, Cilt 19, sf 228)

Bildiri, "Fransa'daki işçilerin mücadelesiyle dayanışma!" başlıklı afişi ek olarak içermektedir.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 1/96

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Ocak-Mart 1996

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fian: 0,50,- ☆

Ocak -Mart 1996

Fransa'da mücadele eden işçilerle dayışma!

"Sermaye sahipleri, hiç mi değilse Batı-Avrupada 'herşey hakimiyet altında' yada en azından gerekli olan ölüm sessizliğinin sağlandığını haykırırken, Fransada'ki işçilerin militan mücadeleleri durumun hiçte böyle olmadığını göstermektedir. Paris'de, Le Havre'de, Grenoble'da, Lyon'da, Nantes'da, Bordeaux'da ve başka bir çok yerde militan, enternasyonalist ve yer yer radikal olarak savaşım verildi. Bununla da kalınmadı. Fransa'da dört haftadan beri devam eden grevler, gösteriler ve mücadeleler 'tüm çarkların durduğunda'; işçi sınıfının, sendikaların sosyal mütabakat şeklindeki laf kalabalığına kulak asmadığında nelerin olabileceğini göstermiştir."

- **Devletin grevcilere karşı öfkeli cevabı: Cop ve göz yaşartıcı gaz.**

Bildiri, Fransa'daki mücadelelerin bazı aşamalarını belgelemektedir. Ayrıca, "**Maden işçilerin özel problemleri olduğu halde bu bir mücadeledir, ama bu mücadele Fransa'daki tüm işçi sınıfının bir mücadelesidir!**" başlığında Freyming-Merlebach'daki militan bir grevciyle bir repörtaj yayınlanmaktadır.

- **Sendika efendilerinin mücadeleyi yatıştırma girişimi**
- **İşçilerin mücadele perspektifleri**

"Fransa'daki bugünkü sınıf mücadelelerin,

somut ekonomik ve sosyal taleplerin dile getirildiği ekonomik bir mücadele olduğu doğrudur. Buna rağmen bu mücadeleler hedef itibarıyla kapitalist ve politikacıların çıkar birliğine karşı da yönelmektedir. Fransa'daki grev mücadeleleri ve gösteriler bu açıdan bir ilk adımı oluşturmaktadır. İşçiler kendi deneyimleri ile şunu görmektedirler: İşçiler, (ister Fransa'da, ister Almanya'da ya da isterse başka bir ülkedeki) burjuvaziye karşı en basit taleplerini bile, devletin ve sendika önderlerinin direncine karşı mücadele ederek elde edebiliyorlar. Bu tür mücadeleler içinde devletin sınıflar üstü bir kurum olmadığı, tersine onun egemen sınıfların icra eden bir organı olduğu bilincinin yeşermesi için gerekli temeller atılabilir.

İşçiler en küçük grev eylemlerinin dahi planlanmak zorunda olduğu; düşmanların mücadeleyi sabota etmek ve engellemek için kırbaç ve lokum metodunu kullandıkları deneyimini yapmaktadırlar. Bu mücadeleler egemen olan legalizmi ve pasifizmi giderek parçalamaktadır...

İşçi sınıfı, satın alınmış işçi aristok-rasisine karşı, oportünizme ve ihanetçiliğe karşı mücadele içinde, Komünist Partisinin yardımıyla kendi tarihsel konumu üzerine bilinçlenerek, böylelikle yeni bir toplumun, sosyalist bir toplumun taşıyıcısı yönünde gelişmektedir... Bu 'genel geçerli gerçekler' işçilerin her mücadelesiyle somutlaşmaktadır. Fransa'daki bu mücadeleler diğer ülkelerdeki komünist güçlere kuvvet vermekte, dayanışma

ruhu yaratmakta ve proleterya diktatörlüğü ve komünizm uğrunda uzun vadeli mücadele için bir umut ışığını oluşturmaktadırlar."

Gegen die Strömung'un teorik organı olan "Rot Front - Bilimsel komünizm için yayın organı"nın ilk sayısı 1 Ocak 1996'da yayınlandı.

Ocak'da yayınlanan bildiri şu başlığı taşımaktadır:

Lübek'de Nazi katliamının hasıraltı edilmesi!

„Lübek'deki Nazi kundaklamasının kanlı bilançosu: 10 insan katledildi. 18 Ocak 1996'da gerçekleştirilen katliamda öncelikle Zaire, Angola, Ghana, Togo, Suriye, Libanon ve Polanya'dan gelen sığınmacıların yaşadığı Lübeck'deki Liman caddesinde canlı canlı yakılarak katledilenlerin isimleri şunlardı: Angola'dan gelen Monique Bunga (27 yaş) ve kızı Suzanne (7 yaş), Zaire'den gelen François Makukila (27 yaş) ve çocukları Christelle (6 yaş), Daniel (1 yaş), Legrad (4 yaş), Mija (12 yaş) ve üvey kızı Christine (19 yaş) ve ayrıca Libanon'dan gelen bir erkek ve başka bir kadın. Yurtda kalanların diğerleri de yaralandı. Bunlardan 30 hala yaşam mücadelesi vermektedirler ve hayatları boyu devam edecek yaralar aldılar, 20 insan ise hafif yaralandı.

BRD'nin tarihinde bu boyuttaki bir nazi katliamı emsalsizdir. Polis, savcılık, burjuva medyası ile naziler arasındaki ortaklık da emsalsizdir. 1993 de Bad Kleinen'de olduğu gibi şahit ifadeleri ve deliller hasıraltı edildi, sahte deliller üretildi, yalanlar söylendi ve başlangıçta tutuklanan 3 yada 4 nazi için polisler alibiler inşa ettiler."

○ Polis, savcılık ve medya nazi katliamını neden hasıraltı etmektedirler

Başlangıçta meydana gelen protesto gösterilerinden sonra Alman emperyalizminin aktörleri, kısa süre geçmeden duruma yeniden hakim olabildiler. Bunun için elde tutulur çıkarları vardı. Bildiri tutuklanan üç Nazinin doğrudan desteklenmesi ve Nazi cinayetlerinin hasıraltı edilmesinin üç sebebini ortaya koymaktadır.

„Önce sık sık küçümsenen şu olguya dikkat çekilmelidir: Polisin, savcılığın ve gizli servislerin içlerinde milliyetçi ve nazist düşüncelerin örgütsel biçimde açık ya da

gizli olarak kendini göstermesidir. Alman gizli servisinin bir ilişki ajanının (V-Mann) kesin olarak kanıtlandığı üzere, Solinen'deki nazi çevresi içinde örgütlenmiş olduğu ve gerçeklikte nazi kadrolarının eğitildiği bir yuva olan 'Savunma Spor Kulübü' kisvesi altında Solingenli nazi katillerinin eğitildiği gerçeği unutulmamalıdır.

Diğer taraftan hasıraltı etme manevrası yardımı ile anti-nasist güçlerin protestoları engellenebildi.

Daha önemlisi ve belirleyici olanı ise şu olgudur: Polis ve savcılık, Alman emperyalizminin resmi temsilcileri ile uyum içinde 'Almanyanın dünyadaki itibarı'nın korunmasına çok önem vermektedirler. Büyük tarihsel çapta aslında katledilenlerden dolayı değil ama 'Almanyanın itibarını' zedelediğinden dolayı 'üzüldüklerini' beyan ettikleri gibi basında yer alan yorumlar 'yine bize denk geldi' (ki, kastettikleri yeniden 'kötü ün' yapan 'zavallı Lübeckliler'dir), şeklindeki açıklamalar ile doldu."

Devamla bildiri Alman devletinin ve burjuva medyasının yalanlarını bir bir teşhir etmektedir: 50 000 DM mükafatın belirlenmesinden sonra taktim edilen 'şahit' manevrası; güya yangının nedeni olarak 'Araplar ile Afrikalılar arasında kavga' şeklindeki adi yalan; ilkin tutuklanan nazilerin 'yabancı düşmanı olmadığı' şeklindeki yalanlar teşhir edildikten sonra bildiri, şu taleple sonuçlanmaktadır: „Yurtda oturan Sasoan Eid derhal serbest bırakılsın!“ Devamla bildiride şunlar söylenmektedir:

○ Bağımsız araştırmanın ve siyasi teşhirlerin zorunluluğu üzerine

Bildirinin sonuç bölümünde, bağımsız ve kendi öz gücüne dayanılarak yapılması gereken

araştırmalar aracılığıyla bu devletin yalanlarını ve sahtekarlık manevralarını çok daha net bir biçimde ortaya koyma görevinin altı çizilmektedir.

„Gerçi bu devlete doğruları söyletemeyiz, ama biz onu daha kaba ve daha saçma yalanları üretmeye zorlayabiliriz, onun sahtekar suratı böylelikle daha da gün ışığına çıkacaktır.

Lübeck'deki Nazi katliamı, bu devlete ve onun polisine ve hukukuna güvenmenin zararlı olmaktan çok öte tehlikeli olduğunu; kararlı, tutarlı demokratik ve devrimci güçlerin bu devletin piskin yalanları karşısında geri çekilmemeleri gerektiğini ve her şeyden evvel kendilerini 'eleştirici' olarak kavrayan yayın organlarının olayı 'ortaya çıkartacaklar'ına güvenmenin tamamen yersiz olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Şu gerçeğin kavranması zorunludur: Yazı Kurulları, gazeteciler ve haber ajansları ordusunun çeşitli bölümleri arasında gös-

termelik ve gerçeklikte var olan tüm farklılıklara rağmen, bunlar bir bütün olarak kitlenin farklı farklı kesimlerini kendilerine bağlamaktadırlar ve bunların tümü maddi bir çıkar zinciriyle 10 ya da 12 büyük basımevine bağlıdırlar. Burjuva medyası mevcut gerici kapitalist/emperyalist sistemin kopmaz bir parçasıdır ve bu sisteme hizmet etmekte ve öncelikle bu düzeni koruma görevini üstlenmişlerdir.. Kitlel olarak sınırdışı edilme-lerin, binlerce kişinin sınırdışı edilmek üzere hapishanelere sokulmasının ve günlük nazi saldırı ve kundaklamanın yanısıra bizi gelecekte nelerin bekleyebileceğine vede bu tür nazi katliamların bu devlet ve onun gazeteci ordusu tarafından sistematik olarak nasıl hasıraltı ve örtbas edileceğine Lübeck'-deki nazi katliamı işaret etmektedir.

Bunun iki üç misli intikamı alınmalı; Naziler tarafından saldırıya uğrayan herkesle ve tüm milliyetlerden gerçek tutarlı demokratların tümüyle gerçek dayanışmayı örgütlemek – en önemli ve birincil günlük görevlerden biri işte budur..“

Mart'da şu bildiri yayınlandı:

„Mücadele eden kaybedebilir. Mücadele etmeyen ise çoktan kaybetmiştir!“ Bremen ve Bremerhaven'deki Vulkan-Werften işçilerinin mücadelesi üzerine

„Vulkan işletmesinde kitlel çıkışların planlandığı haberi kamuoyuna yansımaları üzerine Bremen ve Bremerhaven'deki Vulkan işletmesinde çalışan işçilerin tepeleri attı. 19.2.1996 tarihinde itibaren işçiler işletmenin giriş kapılarını bloke ettiler ve Bremen'deki Vulkan işletmesi işgal edildi. Giriş kapısına şu pankrat asıldı: 'Bu işletmenin ölmesine mücadele etmeyeceğiz, mücadele edeceğiz!' Bu bloke ve işgaller, öncelikle Bremen ve Bremerhaven'deki Vulkan işletmelerinde çalışan işçilerin işyerlerinin korunması uğruna verdikleri günlerce süren yoğun mücadelelerin başlangıcı oldu.

Değişik mücadele biçimleri, bir kaçgün içinde mücadelenin noktalanması; 'kurtuluş'un bankalar ve burjuva politikacıları tarafından gerçekleştirilebileceği sahte umudu ile kol-kola yürüyen yalpalamalar; mücadelenin

önderliğinin sahte dostların elinde oluşu – tüm bunlar mücadelenin gücünü ve olanaklarını, ama herşeyden evvel bu ekonomik mücadelenin zayıf yönlerini ve kapitalizmin egemenliği altında gelişen kendiliğindenci günlük mücadelelerin dar sınırlarını göstermiştir.“

○ Bildirinin merkezi konuları şunlardır:

○ İşçilerin mücadelesi ve DGB ve IGM önderliğinin saptırması

Kendi öz gücüne güven

„Gerçekten baskı yapabilmek ve sermayeye karşı gerçek darbeler indirebilmek için görev işyeri işgalleri, bloke etmeler ve gösteriler düzenleme şeklindeki mücadele biçimlerini yeniden güçlendirmek ve yaygınlaştırmaktır.

Öncelikle Alman şövenizmine dayanarak Almanlar ile diğer ülkelerden gelen işçiler olarak kapitalistlerin ve sendika ağalarının tüm bölme girişimleri teşhir edilmeli ve bu girişimlere karşı kararlı bir şekilde mücadele edilmelidir. Günlük bir mücadelede Alman şövenizmine karşı gerçek mücadele edip edilmediğini belirleyen merkezi bir göstergesi, enternasyonalist unsurun gerçekten desteklenip, desteklenmemesinde, enternasyonal dayanışmanın uygulanıp uygulanmamasında yatmaktadır.

○ **Kitlesel işsizliğin ve çıkışların sebebi kapitalist sistemdir!**

„Kapitalizmin en yüksek aşaması emperyalizmde işleyen ekonomik temel yasa, , 'kendi' ülkesindeki emekçilerin sömürülmesinin, yoksullaştırılması yoluyla; diğer ülkelerdeki, özellikle emperyalizme bağımlı olan ülkelerdeki halkların boyunduruk altına alınması ve talan edilmesi yoluyla ve giderek daha geliştirilen militarize etme yoluyla ve azami kara hizmet eden emperyalist savaşlar yoluyla finans kapitalin azami karının garanti altına alınmasından ibarettir...“

○ **İşsizlik Alman emperyalizminin elinde ekonomik, politik ve ideolojik bir silahtır**

„İşsizlik bir taraftan, artı-değer üretimi kesintiye uğratılmaya gerek kalmadan kapitalist kar üretiminin ihtiyaçları doğrultusunda şu ya da bu üretim girişimine istenildiği gibi aktarılabilir bir 'insan kaynağı' olarak işlev görmektedir. Diğer taraftan ise bujuvazi 'Böl ve yönet' şeklindeki gerici politikasını hayata geçirebilmek için işsizlik burjuva diktatörlüğünün elinde önemli bir silahtır. İşsizlik üretimde bulunan işçiler üzerindeki sömürüyü keskinleştirmek ve yoğunlaştırmak için bir kaldıraçtır... Kitlesel çıkışlarla tehdit, mücadeleciler işçi arkadaşların fabrikalardan uzaklaştırılması tüm bunlar burjuvazinin diktatörlüğünün önemli araçlarıdır... Giderek artan kitlesel işsizlikle beraber Alman burjuvazisi ulusal çelişkilerin özellikle de Alman şövenizminin pohpohlanması çabalarını

yoğunlaştırmakta, sanki işsizliğin asıl sebebi bu kapitalist düzen değilse, hatta bu düzenin işsizlikte çıkarları yokmuşcasına, diğer ülkelerden gelen işçilerin sanki Alman emekçilerin ellerinden 'işyerlerini' alıyormuş gibi bir intiba yaratmaktadır. Alman şövenizmi ve Alman ırkçılığı, Alman işçilerini Alman emperyalist burjuvaziye daha da bağlamaya, Alman emperyalizminin dünya çapındaki emperyalist bir savaşın hazırlanmasına hizmet etmektedir. Zira emekçi yığınlar şövenizmin zehiriyle yoğun olarak aşılansadan emperyalist savaşlar mümkün değildir.“

○ **İşyerlerinin korunması için zorunlu mücadele ve mücadelenin perspektifi**

“Bunlardan ne çıkartabiliriz? Bu Bremen ve Bremerhaven'de olduğu gibi, kapitalistlerin işçilerin yaşam koşullarına karşı başlattığı saldırılara karşı ekonomik direnme mücadelelerinin anlamsız olacağı anlamına asla gelmez. Tam tersine... bu mücadeleler daha kapsamlı mücadeleler yürütebilmenin bir önkoşuludur. Bunra rağmen burda büyük bir sorun vardır: İşyerlerinin korunması için yürütülen mücadele aynı zamanda sömürünün muhafaza edilmesi için bir mücadeledir... Bu durumda şu soru karşımıza çıkmaktadır: Kapitalizmin reform edilmesinden mi yoksa onun devrimci bir şekilde yıkılmasından mı yanayız?

Biz şunu açık ve net olarak söylüyoruz: Biz Alman emperyalizminin yıkılmasından, kapitalist sömürü düzeninin imha edilmesinden ve sosyalizmin inşa edilmesinden yanayız! Biz burjuva devlet aygıtının aşağıdan yukarı ve baştan-başa parçalamak için işçi sınıfının ve onun müttefiklerinin silahlı mücadelesinden yanayız. Zira burjuvazinin diktatörlüğünü yıkmak için tek yolu işte budur!”

Bildirinin diğer konuları ise şunlardır: “Alman polisine karşı mücadele eden Kürtlerle dayanışma” ve aralarında Alman konsolosluğunda bulunduğu Meksika'da bir çok temsilciliğin işgali üzerine “Organizacion Campesina de la Sierra del Sur (OCSS)”in açıklaması.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 2/96

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Nisan-Temmuz 1996

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Nisan/Mayıs'da şu bildiri yayınlandı:

Lenin'in 'Ne Yapmalı?' adlı eserinin aktuel anlamı üzerine

"1902'deki aktuel durum karşısında, Rusya'daki devrimci hareketin can alıcı sorunlarına cevap vermek için 'Ne Yapmalı', Lenin tarafından kaleme alındı. Burda şu sorulabili: Bu eserin Almanya'daki bugünkü devrimci mücadele ile ne ilişkisi vardı? Bölgecilik, değişik siyasi gruplar arasında hemen hemen hiç ilişkinin ve tartışmanın olmaması, ... kendi dar sınırları içinde hapis kalan ve değişik projelerle uğraşarak yönünü yitiren ve buna bağlı olarak plansızlık, düzünelerce bölgesel nitelikli inisiyatifler, günümüze egemendir. Özellikle devrimin ilkesel sorunları sözkonusu olduğunda ortaya konan teori ve eleştiri düşmanlığı da aynı şekilde egemendir. Samimi ve kendisini devrimci olarak gören güçlerin durumu her yerde aşağı yukarı bu şekildedir. Bunun doğal sonucu oldukça yaygın olan umutsuzluktur.

Lenin'in 'Ne Yapmalı?'yı yazdığı koşullar ile, Almanya'daki bugünkü koşullar bir çok açıdan farklı olmasına rağmen, 'Ne Yapmalı?' aktüelliğinden hiçbir şey yitirmedi. Zira bu eser, bilimsel komünizmin temel yapıtlarından biridir. O, komünist partisinin ideolojik temellerini ortaya koymakta ve bu nedenle komünist partisinin yaratılması mücadelesinde belirleyici bir niteliktedir. Evet 'Ne Yapmalı?' Ekim Devriminin ve silahlı ayaklanmanın hazırlanması ve gerçekleştirilmesi için belirleyici bir etkindir.."

○ Teorik çalışmanın muazzam önemi

Teorik mücadelenin anlamı konusunda Lenin'in

ortaya koyduğu üç temel gerekçe, bildiride vurgulanmaktadır:

"(1) Komünist Partisi ilkin 'Kendi çehresini' oluşturmalıdır, Parti ilkin bilimsel komünizmin temellerini ortaya koymalı ve bunları oportünizme karşı savunmalıdır. (2) Dünya emperyalizmini yenilgiye uğratabilmek, 'kendi' ülkesinde devrimi gerçekleştirebilmek için, uluslararası deneyimlerden öğrenmeli, bu deneyimler her türlü milliyetçi eğilime karşı eleştirci ve özeleştirci bir şekilde özümlemelidir. (3) Her bir ülkedeki ulusal özellikler, bilimsel komünizmin teorisi olmadan ortaya çıkartılamaz."

"... Bilimsel komünizmin ilkeleri uğruna yürütülen mücadele içinde, oportünistlerden ve onların fikirlerinden radikal bir şekilde kopulması gerektiği yönündeki Lenin'in çağırısı, başta modern revizyonizm olmak üzere, uluslararası oportünizme karşı mücadelede ve gerçek devrimci bir komünist partisinin inşası mücadelesi için, bugün de hareket noktası olarak alınmak zorundadır."

○ Sosyalist sınıf bilinçli, komünist partisi tarafından dışarıdan işçi sınıfı içine taşınmak zorundadır

İşçi sınıfının haklı kendiliğinden mücadelesi, kapitalizmin imhasının zorunlu olduğu bilincini kendiliğinden doğurmuyor, o işçi hareketin önderliğinin oportünist ve reformist önderlerin elinden gerçekten sökülüp alınmasına yol açmıyor:

"Esas itibarıyla profesyonel devrimcilerden (öncelikle işçi sınıfından gelen devrimcilerden...) oluşan komünist önderler merkezini oluşturmak, çünkü egemen sömürücü sınıfların yıkılmasını gerçekleştirebilmek için, tüm ülke çapında yeterli şekilde sınıf bilinci, örgütsellik, enerji, dayanıklılık ve süreklilik gösterebilen, devrimci bir hareket ancak bu şekilde oluşturulabilir..."

○ Gizlilik

Her türlü legalizme karşı Lenin şunları vurgulamaktadır:

"Burjuvazinin siyasi polisine karşı ölüm kalım mücadelesinde çöküp gitmemek için, illegalite ve gizlilik, legal ile illegal çalışmanın birleştirilmesi partinin temel özel-

liklerinden biri olmak zorundadır..."

○ Parti içi demokrasi

"... Bürokratik anlayışlara ve 'ilkel demokratizme' karşı Lenin, kitlelerin yöneticileri seçmesi, kontrol etmesini ve yöneticilerin kitleler ile birleşmesini ve yoğun illegalite koşulları altında dahi parti içi demokrasinin işlemlerini garantileyen iki belirleyici aracı ortaya koymaktadır: Komünist kadrolar arasında eksiksiz dayanışma ve karşılıklı güven ve dayanışma yükümlülüğünü zedelemesini en radikal bir şekilde cezalandıran devrimci bir kamuoyu..."

Bildiri şu eki içermektedir: "Radikal Brechen' yazıkurulunun, 'Gegen die Strömung'la birleşme üzerine açıklaması".

Mayıs bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Berlin'de askeri yemin törenine (Rekrutenvereidigung) karşı mücadele!

"Berlin'de 31.5.1996 tarihinde büyük bir çabayla planlanan, yüzlerce Federal Ordu askerinin kamuoyu önünde askeri yemini töreni korkunç bir askeri provakasyondur. Alman emperyalizmi, revanşizmi ve militarizmi, Nazi-Wehrmacht'ın (Nazi-Ordusunun) 2. Dünya Savaşında 1945'de parçalanmasından bu yana ilk defa Berlin'de böylesi bir askeri töreni düzenleyecek kadar kendisini kuvvetli hissetmektedir, ki burda birinci ve ikinci dünya savaşlarından önce ve onların esnasında, Federal Ordunun öncü ordularına mensup askerler için kamuoyu önünde yemin törenleri düzenlenmiş ve bu askerler daha sonra Alman emperyalizmin dünyaya egemenlik kurma caniane hedefi uğrunda savaşa sürülmüşlerdi. Berlin'de yada örneğin 6 Mayıs 1990'da Bremen'de (Ki Bremen Weser stadyomunda düzenlenen kamuoyuna açık askeri yemin törenine karşı 15 000 anti-militarist kısmen militan bir şekilde mücadele vermişlerdi) yapıldığı gibi, kamuoyu önünde düzenlenen yemin törenlerine, Federal Ordu'nun ta gerici Prusya imparatorluğuna

kadar uzanan kopmayan geleneğine karşı mücadele hiç şüphe yok ki doğru ve zorunludur. Buna ek olarak, dışından tırnağına silahlı olan askeri cihaza karşı uzun vadeli, biliçli ve örgütsel mücadele gelişebilmesi için, öncelikle Alman emperyalizmin sistemi içinde Federal Ordunun genel işlevi hakkında derinlemesine inen bir tartışma da gereklidir..."

Bildirinin diğer temel noktaları şunlardır:

○ Federal ordu - Alman emperyalizmin elinde hem içe hem de dışa yönelik öldürücü bir cihazdır

○ Militaristleşme tüm kamu yaşamını kapsamaktadır

○ Alman emperyalizmi - saldırgan bir emperyalist büyük güçtür

○ Alman militarizminin her çeşidine karşı ve Federal Ordunun parçalanması için mücadele

"Bunun nedeni basit: Burjuva ideolojisi tarihsel bakımdan, sosyalist ideolojiden çok daha eskidir, çok yönlü gelişmiştir ve yayılma araçları karşılaştırılamayacak ölçüde daha çoktur."

(Lenin, "Ne Yapmalı?", 1902, TE, Cilt 5, sf. 397, alm.)

Peki bu sosyalist sınıf bilinç, hangi özellikleri taşımaktadır:

"Ancak Proletaryanın hegemonyası gerçekleştirildiğinde, proletaryanın burjuvaziyi devirebileceği için, proletaryanın devrimci eğitimi salt kendi sınıfsal durumu hakkındaki bilgilerle sınırlı kalmamalı, tersine işçi sınıfı tüm sınıf ve tabakalar hakkında, sınıfların burjuva devleti ile ilişkisi ve sınıfların kendi aralarındaki ilişkisi hakkında bilgi edinmelidir..."

Komünist partisinin teorik, politik ve örgütsel öncü rolünü engellemeye çalışan tüm oportunist güçlere karşı mücadele içinde, komünist partisi, bilimsel komünizmin teorisinin her bir ülkenin şartlarına göre uygulanması temeline dayanan bilimsel ve planlı bir çalışma ile, burjuva ideolojisinin sistemini parçalamak zorundadır...

Burda görev, ... 'kendi' (ülkesindeki - ç.n.) devrimde başdüşmanın kim olduğu hakkında açıklık, kapitalist toplumun genel yapısı ve onun nasıl yıkılacağı hakkında açıklık, sosyalizmin ve komünizmin hedefleri hakkında işçi sınıfı içinde açıklık yaratmaktır. Bu aynı zamanda, Alman şövenizmine ve ırkçılığına karşı mücadele içinde, 'Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!' ve 'Bütün ülkelerin proleterleri ve ezilen halkları birleşin!' şeklindeki şiarı propaganda etmek, bu şiarın anlamını işçi sınıfına açıklamak ve işçi sınıfının bu şiarı uygun davranabilmesine muktedir kılmaktır."

○ Heryönlü siyasal teşhirleri örgütlemenin merkezî önemi üzerine

○ Komünist güçlerin demokratik sınıf mücadelesine ilişkin tutumları

Bilidirinin girişinde, emperyalist ülkeler ile, güçlü feodal kalıntıların bulunduğu emperyalizme bağımlı ülkeler arasında ayrımın, tek tek ülkelerdeki komünist güçlerin demokratik görevlerinin belir-

lenmesinde hareket noktası olduğuna dikkat çekilmektedir. Devamla bildiride şunlar söylenmektedir:

"Emperyalist sisteme karşı beslenen her türlü ham hayale karşı mücadele içinde her şeyden evvel şu iki belirleyici nokta önplana çıkartılmak zorundadır:

○ kapitalist sistemin içinde gelişen her demokratik mücadelenin sınırları bulunmaktadır. Bugünkü başarılar, yarı doğru yada arka kapıdan etkisiz kılınmaktadır. Genel gerici akım, ancak etkili bir şekilde mücadele verildiği zaman geçici olarak geriletilebilir. Ancak kapitalist sistem içinde bu genel gidişat durdurulamaz...

○ Her demokratik hak, belli şartlarda, kapitalist sistem ve onun güya reforma edilebileceği hakkında ham hayaller yaratmak hedefiyle, işçileri kandırmak için bir araç olarak burjuvazi tarafından kullanılabilir. Bütün bunlardan şu sonuç çıkmaktadır. Demokratik mücadelenin mutlaka proleter devrime tabi kılınması zorunludur. Tabi kılma şu anlama gelmektedir: Demokratik mücadeleler içinde esas olarak sosyalist devrime hazırlanmak, bu mücadelelerde sosyalist sınıf bilincini ortaya çıkartmak, bu mücadelelerde elde edilen başarıları, proleterya diktatörlüğünün inşası ve sömürülen kitleleri burjuvaziyi devirmek amacıyla devrimci bir şekilde eğitilmesine bir araç olarak legal ile illegal çalışmanın birbirine bağlanması için kullanmak... Lenin'in de belirttiği üzere, gerçek komünist güçler 'demokrasinin öncü savaşçıları' olmak, yani demokratik mücadelelere müdahale etmek ve onları azami oranda desteklemek zorundadırlar."

○ Komünist partisinin inşası ve yapısı

"Lenin, oportunist örgütlenme anlayışlarının, oportunist teorik ve politik anlayışlardan kaynaklandığını açıklamaktadır. Çünkü bütün gericiler üzerinde proleterya diktatörlüğünü kurma amacıyla, proletaryayı bilinçlendirmek, işçi sınıfının sömürücülere karşı silahlı ayaklanmasını hazırlamak ve onu yönetmek isteyen bir parti, bu hedeflere uygun örgütsel yapıya sahip olmak zorundadır..."

Lenin partinin yukarıdan aşağıya doğru inşası için başlıca şu görevleri sıralamaktadır:

15 Temmuz'daki DGB yürüyüşüne vesile olarak şu bildiriyi yayınladı:

DGB beyleri olmaksızın ve onlara karşı olarak sermayeye karşı mücadele!

"Senelerden beri sürekli keskinleştirilen sömürü koşulları, yeni kısıtlama paketiyle yeni bir aşamaya çıkartılmaktadır: Hastalık durumunda ücretin kısıtlanarak sadece % 80'nin ödenmesi, hastalık parasının (Krankengeld) % 80'den % 70'e indirilmesi, kadınların emeklilik yaşının 60'dan 65'e çıkartılması, emeklilik parasının düşürülmesi, çıkışlara karşı koruma yasalarının adım adım ortadan kaldırılması, iş süresinin uzatılması, işsizlere karşı tedbirlerin keskinleştirilmesi, 'işsizlik yardımı' süresinin kısaltılması ve bu yardımın % 3'nün kısıtlanması vs. Toplam olarak bu kısıtlamalar hacmi bir senede 25 milyar DM'ı bulacaktır.

İşçiler, işsizler ve bu kısıtlamalardan etkilenenler tüm bunlara boyun eğecekler mi? DGB-Beylerinin göstermelik gürültüsünden sonra, gerçek mücadele olmadan bu önlemlere 'razı olunacak' mı? Bu durumda sömürünün keskinleştirilmesi için başka aşamaların yolu açılacaktır."

"Gerçek şudur ki, bu tür operasyonların sürekli 'başarılı' olması ve hemen hemen rizikosuz olması hiçte sürpriz değildir. Çünkü sendika aygıtı sıkı bir şekilde, çok iyi maaş alan ve tamamen kendilerini satan küçük bir sendika ağaları tabakasının (Lenin bunları 'İşçi bürokrasisi' olarak tanımlıyordu), elindedir. Ki bu tabaka, işçi sınıfının önemli bir kesimi olan işçi aristokrasisinin desteğini almaktadır."

○ İşçi aristokrasisi, Alman emperyalizminin işçi hareketi içindeki temel gücüdür!

"'Kendi' işçilerinin sömürülmesinde elde ettikleri kârlara ek olarak Alman emperyalistleri, özellikle vahşi bir hal kazanan diğer halkların sömürüsünden de ve diğer ülkelerden gelen işçilerin sömürüsü ile devasa ek kârlar elde etmektedirler. Bu ekstra kârın belli bir bölümünü Alman emperyalistleri, işçi sınıfının

özel bir kesimini satın almak için kullanmaktadırlar. Fabrikalarda öncelikle 'gözcü' ve 'onbaşı'lar, ama daha vasıflı işçilerin bir kısmı da, verilen ayrıcalıklarla daha avantajlı konuma getirilmekte ve onlar ile işçi sınıfının alt tabakaları arasında set çekilmekte, şu yada bu ölçüde daha sıkı olarak Alman emperyalizmine bağlanmakta, rüşvet verilmekte ve satın alınmaktadır."

"Sendika yöneticileri polisle el ele çalışıyor ve milliyetçi ve ırkçı temelde doldurulmuş işçileri, diğer ülkedeki sınıf kardeşlerine karşı kışkırtıyorlar" başlıklı özel bir bölümde bildiri, IG-Bau sendika önderliğinin, diğer ülkelerden gelen inşaat işçilerine karşı kışkırtması üzerine durarak, şunları vurgulamaktadır:

"Gerçekten ciddi her sendika hareketi, ırkçılık, milliyetçilik ve devlet polisi tarafından tehdit edilen işçilerle ele ele, tüm bu eğilimlere karşı tutarlı ve militan bir şekilde ta başından itibaren mücadele etmek zorundadır."

○ En mücadeleci ve en ilerli arkadaşların birliği için!

"Bu somut olarak, işçi arkadaşları bağımsız bir şekilde ve sendika ağaları olmaksızın ve onlara karşı harekete geçirmek için; sermayeye karşı gerçekten mücadele etmede istekli arkadaşların, sendika aygıtı içinde ve dışında, milliyetçiliğin ver ırkçılığın kapsamlı cephaneliğine karşı ve sınıf uzlaşmacı 'ortaklık ideolojisine' karşı ve de devlete karşı beslenen kutsal inançlara karşı kapsamlı ideolojik ve örgütsel mücadele yürütmek zorundadırlar."

Burda biz kendimizi sendikalar içinde de gerçekleşecek olan, reformizmin, oportünizmin, saptırmacılığın ve ihanetin her çeşidine karşı çetin bir mücadeleye hazırlamak zorundayız."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 3/96

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organının yayınlarından parça ve özetler. *Haziran/Ağustos 1996*

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Temmuz/Ağustos da şu bildiri yayınlandı:

SBKP'nin 1956'daki 20. Parti Kongresi:

Sovyetler Birliğinde kapitalizmin restorasyonu ve emperyalist karşı devrim için belirleyici bir dönüm noktasıydı.

"Stalin'in ölümünden 3 sene sonra, 1956'da SBKP'nin yeni parti başkanı Kruşçov başından sonuna kadar revizyonist olan bir programı dünyaya taktim etti. Zira parti kongresi, sınıf mücadelesinin tüm temel sorunlarında, komünist çizgiyi revize ederek, yerine dünya emperyalizmine yaltaklanan oportunist bir çizgi geçirdi. Kruşçov'un kötü üne sahip 'gizli raporunda' Stalin'in mahkum edilmesi-nin yanı sıra, 20. Parti Kongresinin getirdiği en 'sensasyonel' 'yenilik', Kruşçov'un sosyalizme 'barışçıl' yoldan geçişi propaganda etmesi olmuştu.

Bunun etkileri korkunç derecede vahim oldu: 20. Parti Kongresinin 'yeni yönelimini' takip eden tüm komünist partileri renklerini değiştirerek yozlaştılar. SBKP Kruşçov ve Brejnev'in önderliği altında, reformist-burjuva partisine dönüştü. Bu temelde, sosyalist maskeli kapitalizm yeniden tesis edildi. Sovyetler Birliği ise, baskı ve sömürü yapan bir devlet haline, başka halkları ve Sovyetler Birliğinde'ki halkları talan eden emperyalist büyük güç haline getirildi. Endenosya'da yüzbinlerce komünistin ve 1973' Şili'de onbinlerce insanın katledilmesi örneğinde görüldüğü gibi, bu 'barışçıl yol' propagandası, pratik olarak da vahim sonuçlar doğurdu."

- **SBKP'nin 1956'daki 20. Parti Kongresi:**
Komünizmin fikirlerine karşı topyekün bir ihanet anlamına gelmektedir!

'Devlet mülkiyeti' ile yapılan revizyonist

numara üzerine" başlıklı bölümde bildiri, Brejnev ve Kruşçov'un kapitalist sovyetler birliğinin savunucularının "Orda devlet mülkiyeti egemen olduğu müddetçe, orda sosyalizm hüküm sürüyordu!" şeklindeki demagojilerini teşhir etmektedir.

"Modern revizyonistlerin, realitede varolan sömürü gerçekliğini değil de, tersine fabrikaların ve toprak üzerindeki 'özel mülkiyeti' yani hukuksal bir sorunu tamamen bilinçli bir şekilde kapitalizmin bir özelliği olarak göstermeleri sebepsiz değildir. Onlar böylelikle eski DDR'de ve eski SSCB'de üretim araçları üzerinde var olan devletsel mülkiyete işaret ederek, buralard atomatikman sosyalizm hüküm sürdüğünü iddia etmekte idiler... Belirleyici üretim araçlarının mülkiyeti sorununda belirleyici olan şey, hukuksal biçim, devletin ismi (Devletmülkiyeti yada halk mülkiyeti gibi) değildir, tersine belirleyici olan şey işçi sınıfı kitlelerinin devleti kontrol edip etmediği, onun bu devlet içinde egemenliğini uygulayıp uygulamadığı meselesidir. Herhangi bir toplumda egemen olan şeyin sosyalizm mi yoksa kapitalizm mi olduğunu belirleyen tayin edici soru sınıf sorunudur: Devleti elinde bulunduran sınıf yada sınıflar kimlerdir?"

- **"Brejnevizm" - modern revizyonizmin rus sosyal emperyalizminin ideolojisine ve siyasetine bir geçişi simgelemektedir**

Kruşçev'in 1964'da Brejnev revizyonistleri tarafından düşürülmesi, hiç bir geri 'dönüşüm'

yada Lenin ve Stalin'e bir 'geri dönüş' değildi. Yeni iktidar sahiplerinin ideolojik temelide revizyonizm olmaya devam etti. Brejnev revizyonistlerinin kısa vadeli güya 'sol' manevraları, baskının keskinleştirilmesine ve revizyonist sovyetler Birliğinin sosyal emperyalist politikasını haklı çıkartmaya hizmet etmekteydi.

"Modern revizyonizmin bu çeşidine, Brejnev revizyonizmine karşı tavır bugünde hala önemi bulunan bir meseledir. Modern revizyonizmin 80'li yılların sonlarında devletsel açıdan iflas etmesinden sonra, 'brejnevizmin' ideolojik olarak yeniden canlandığı görülmektedir. Hatta, Kruşçov ve daha sonra Brejnev'in batılı emperyalistlerle işbirliği yapmalarını gerçi 'eleştiren', ama revizyonist sovyetler birliğinin diğer emperyalist güçleri hedef olan tedbirlerini ise 'anti-emperyalizm' olarak destekleyen güçler bile bulunmaktadır. Bu bağında tam da belirleyici olan esas mesele hasır altı edilmektedir:

Breşnev'in ideolojik ve politik önderliği altında SB'deki egemen olan revizyonizm, kapitalizmin yeniden tesisinden sonra, 'sosyalist maskli' yeni bir emperyalist büyük güç, sosyal emperyalizm konumuna yükseldi."

Bildiri devamla, Brejnev revizyonistlerinin üç caniliğini hatırlatmaktadır: "Sosyalizmin savunulması" maskesi altında Çekoslovakya'nın 1968'de ilhaki; 1977'den itibaren Etyopya'daki güya "devrimci" ama gerçeklikte faşist askeri diktatörlüğünün, erityalı kurtuluş hareketine karşı savunulması; 1979'dan itibaren Afganistan halklarına karşı savaş.

• **Sosyalist Sovyetler Birliğinde, revizyonistler nasıl Komünist Partisi içinde egemenlik sağlayarak kapitalizmi yeniden tesis edebildiler?**

"Sovyetler Birliğinin gelişmesi bağıntısındaki tartışmada önemli olan şey, Gorbatçov ve Jelzin döneminde revizyonist biçimlerin çıkartıldığını ve ama karşı-devrimci içeriğin on yıllardan beri kendisini pekiştirdiğini haklı olarak kanıtlamak yeterli değildir. Önemli olan şey, herşeyden evvel, Lenin ve Stalin döneminde, proleter dünya devriminin en uzun ömürlü ve en güçlü kalesi olan sosyalist sovyetler birliğinde karşı-devrimin revizyonist biçiminin böylesi bir ülkede nasıl muzaffer olabildiğini derinlemesine anlamaktır.

Bilridir, gerçek komünist güçlerin gelişimi ve perspektifi için belirleyici önemi olan bu önemli konuda bazı temel düşünceleri toparlamaktadır: İlk proleter devrimin tarihsel deneyimlerinin analizinde çıkış noktası, proleterya diktatörlüğünün sınıf müdelesinin devamı ve komünizme dek keskinleştirilmesi anlamına geliğini ilkel olarak kavramaktır. Bildiri temel bir tez olarak, modern revizyonizmin sovyetler Birliğindeki zaferinin gerçi ağır bir yenilgi olduğu ama bu yenilginin kaçınılmaz bir yenilgi olmadığını tespit etmektedir. SBKP(B)'nin çizgisinin ve Stalin yoldaşın eserlerinin detaylı olarak incelenmesi bu yenilginin kaynağının burda yatmadığını göstermektedir. Tam tersine proleterya diktatörlüğü, Komünist partisi, kadroların ve kitleleri rolü üzerine lenin ve stalin'in öğretilerinin gerçekten derinlemesine kavranmaması gerçeği bu yenilgide belirleyici bir rol oynamaktadır. **"Modern revizyonizmle topyekün kopma uğruna sürdürülen mücadele devam ettirilmek ve keskinleştirilmek zorundadır!"** başlık bildirinin özel bir bölümünde şunlar söylenmektedir:

"Doğu Avrupa'daki revizyonist rejimleri iflası, bilimsel komünizme düşman ideoloji olarak oportünizmin, modern revizyonizm çöküşünü yada yok olmasını beraberinde getirmedir. Modern revizyonizm hiçbir şekilde iflas etmedi yada ölmedi, o şu durumda sadece kılıfını ve çehresini değiştirmektedir... 20. Parti kongresinden sonra sovyetler Birliğindeki revizyonist gelişme vede pratikte tüm eski komünist partilerinin modern revizyonizm tarafından parçalanması, bugünkü oportünist bataklığın esas nedenidir. Gerçek komünist partilerinin inşası, silahlı sosyalist devrimin hazırlanması ve gerçekleştirilmesi, bu yüzden önümüzdeki yillarda ve on yıllarda karşı uluslararası çapta ve tek tek ülkelere ancak modern revizyonizme karşı derinlemesine inen mücadele ile kopmaz bir şekilde birbiriyle bağlandığı taktirde bir ilerleme kaydecektir."

Bildirinin eki, "Gegen die Stömung"un 2. Parti konferansının şu başlıklı tezlerini de içermektedir: **"Alman emperyalizmine, revanşizmine, militarizmine karşı, alman şövenizmine ve rasizmine, faşistleşmeye ve keskinleştirilen sömürüye karşı mücadelenin denek taşları"**. Bildirinin ikinci bir eki ise şu idi: Meksika Ejercito Popular Revolucionario'ye ait **"Aguas Blancas'ın Manifestosu."**

Eylül bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Hannover Worms, Grevensmühlen ... Naziler korunuyor, solcular koğuşturuluyor:

Polis devleti işbaşında!

"Sanki her şey emperyalizmde burjuva devletin rolü üzerine basitleştirilmiş bir ders kitabından alınmış gibiydi: Polisin koruması altında Worms'da nazi katil çeteleri bir saat boyunca sloganlarını atarlarken; Polonya ile Almanya arasındaki milli maçdan faydalanan 300 alman nazilerinin hiçbir engelle karşılaşmaksızın Polonya'ya girerip, yoğun olarak nazi propagandası yaparlarken; bundan bir ay kadar önce Hannover ve Bremen'de azçok siyasi aykırı tutumları bulunan Pankların "Kaos günleri" toplantısı eşi görülmemiş bir polis yığınağı ile yasaklandı ve büyük bir vahşilikle engellenmişti. Bundan bir ay sonra, polis tarafından 'sol' olarak tanımlanan 313 kişilik yürüyüşçü, Grevesmühlen'de trenlerden çıkarılmakla vahşi bir şekilde tutuklanarak, Grevesmühlen'deki nazi odaklarına karşı düzenlenmek istenen yürüyüş yasağı kararı hayata geçirildi.

Bu örneklere dayanarak, burjuva-emperyalist devletin işleyişi, onun uygulamaları, baskıcı uygulamalarının kapsamı ve aynı zamanda onun iki yüzlülüğünü gözönünde bulundurmak oldukça faydalı olacaktır."

Bunun ardından bildiri tek tek örnekler üzerine detaylı bir şekilde durmaktadır. Devamla bildiri şu sonuçlar çıkartılmaktadır:

"Bu bir kaç örnek çok açık bir şekilde göstermektedir ki, Alman devleti nazi odaklarını kontrol altında tutmakta ve sadece zaman zaman bu odakları 'ılımlı' davranmaya zorlamaktadır. Alman emperyalizminin gerici tedbirleri sistemi içerisinde, naziler bir çeşit yedek gücü teşkil etmektedir. Alman emperyalizmi bu yedek gücü, anti-nazist güçlere karşı dikkatlice korumaktadır. Burjuva politikacılarının ve burjuva medyasının günbe gün 'almanyada demokratik realite', 'eşitlik' üzeri-

ne yaptıkları tüm palavralara rağmen, bu örnekler 'sol' güçler için bulunan demokratik haklar kırıntılarının giderek kısıtlandığını ve kuşa çevrildiğini göstermektedir.

Güya demokratik olma iddiası ile almanyada'ki realite arasında bulunan çelişki sistematik olarak teşhir edilmek zorundadır. Bu devlet hakkında hiç bir şekilde ham hayeller beslemeyen güçleri harekete geçirmek zorundayız. Bu bağlamda önemli olan şey, bir taraftan hata mevcut olan demokratik haklardan maksimal derecede faydalanmak, ama diğer taraftan bu hakların her zaman ortadan kalkabileceğini hesaba katmaktır. Bu ve benzeri sorunları ele almak zorundayız ve polis devletin rolünü esaslı bir biçimde araştırmalı, genel olarak kapitalizmde devletin işleyişini ve onun sınıf karakterini tespit etmeliyiz. Böylesi bir propaganda için yığınlarca vesile bulunmaktadır.

Proleter devrimin, işçilerin ve müttefiklerinin silahlı mücadelesiyle devlet cihazının bir bütün olarak parçalanması, yerine kapitalizm şartlarında olduğu gibi küçük bir azınlığın, büyük bir çoğunlu muntazam şekilde donananmış polis ve askeri bir cihazla baskı altında tutmadığı, tam tersine eskiden sömürülen ve baskı altında tutulan büyük çoğunluğun, bir zamanki efendilerini baskı altında tuttuğu, bu temelde eskiden sömürülen geniş kitleler için gerçek demokratik koşulların giderek daha kapsamlı bir şekilde hayata geçirildiği proleterya diktatörlüğünün inşa etmenin uzun vaade tek çıkar yol olduğunu göstermek bizim görevimizdir.

Anti-demokratik polis devletin manevralarına karşı şimdiye değin olduğundan daha keskin karşı durmak ve bu tür mücadeleler içerisinde komünist partisinin programını propaganda yapmak kendi elimizdedir."

Ekimde şu bildiri yayınlandı:

1956'da Schleswig-Holstein'daki metal işçilerinin, hastalık esnasında ücretlerin ödenmesine devam ettirilmesi uğruna yaptıkları grevin belirleyici öğretisi:

DGB-Önderliğinin oyalama çabasının sermayeye karşı mücadeleyi engellemesine izin verme!

"Geçtiğimiz hafta Opel, Mercedes, BASF, Bosch ve birçok başka yerde çalışan yüzbilerce işçi öfkeyle işlerini bırakarak, kapitalistlerin verilen hastalık esnasında ücretlerin kısıtlanması kararının derhal geri alınmasını talep ettiler. Birçok işçi arkadaş ilk kez çaresiz olmadıklarını, ortaklaşa mücadele ettiklerinde büyük bir gücü oluşturduklarını gördüler... Kapitalistlere karşı yaptıkları peşin sadakatlik bildirileriyle, bizim pazarlık kabiliyetimize güvenin şeklindeki işçilere yaptıkları çağrılar ile DGB-Aristokratları işyerlerindeki duruma sukunet getirmek istediler. Herşey gelecek haftalarda, işyerlerindeki devrimci ve muhalefet güçlerinin ücretlerin tam olarak devam edilmesi konusunda, bunun sadece bir ücret sorunu olmadığını, bu girişimle kendi karlarını yükseltmek amacıyla bu ülkede henüz var olan işçilerin ve emekçilerin minimal haklarına karşı kapitalistlerin yaptığı genel saldırıyı geri püskürtmenin gündemde olduğunu açıklığa kavuşturup kavuşturamayacağına bağlıdır."

"Mücadelenin amacı nedir" başlıklı bölümde bildiri, meselenin hastalık durumunda ücretlerin ödenmesinin meselesinin çok daha ötesinde olduğunu açıklığa kavuşturmaktadır: Bu uygulamayla, işçilerin yaşama ve çalışma koşullarının dahada kötüleştirilmesi için bir genel saldırı başlatılmak istenmektedir. Hasta olanlar, hasta olduklarından dolayı cezalandırılmakta ve hasta hasta çalışmaya zorlanmaktadır. Hepsini bununlada kalmamaktadır:

"Yapılmak istenen şey, 'radıman toplumu' adı altında hasta ve güçsüzlerin nezlinde, 'hayatta kalma mücadelesi içinde' 'güçsüzlere ve yaşamaktan aciz olanlara' karşı mücadele içinde 'güçlü olanın hakkı' şeklindeki sosyal darvinizm uygulanmak istenmektedir."

Bunun ardından bildiri, 1956'da Schleswig-Holstein'daki metal işçilerinin hastalık durumunda ücretlerin ödenmesine uğrındaki örnek grevleri üzerine durmaktadır. Orda işçiler, kapitalistlerin ve

polisin vaatlerine ve baskılarına rağmen, sendika önderliğinin tüm oyalama girişimlerine rağmen grevlerini 114 gün boyunca devam ettirmişleridi. Bildirinin özel bir bölümünde, diğer ülkelerden gelen inşaat işçilerinin durumu üzerine durmaktadır:

*** Polis koğuşurmaları, sınırdışı edilme ve nazi-terörüne maruz kalan diğer ülkelerden gelen inşaat işçileri ile dayanışma!**

İnşaat işçileri, almanya'da en vahşi bir şekilde sömürülen emekçilerin arasındadır. Zaman zaman ödemesi bile yapılmayan cüzi miktarda ücret, kazaya ve çalışma emniyeti yönünde hiçbir korunma nerdeyse yok, 12-16 saatleri bulan mesayi süresi; barınak olarak tıka-basa dolu barakalar. IG-Bau sendika önderliğinin ve polislin ortaklaşa yaptığı koğuşurmalar, devletsel olarak sınır dışı edilmeler, hem IG-Bau işçi aristokratlarının yaptığı ırkçı kışkırtma ve eylemler hem de ırkçılıkla kışkırtılan alman işçilerinin giderek gelişen ırkçılığı, vede nazi saldırıları — işte tüm bunlar, diğer ülkelerden gelen inşaat işçilerinin çoğunun "günlük yaşamını" belirleyen gelişmelerdir. Son zaman en bariz bir kaç olayı anımsatıldıktan sonra bildiride şunlar tespit edilmektedir:

"Her ciddi sendikal hareket ta başından itibaren, ırkçılığa, milliyetçiliğe ve polis devletinin baskılarına maruz kalan işçilerle omuz omuza tüm bu gelişmelere karşı militan ve inatçı bir şekilde mücadele etmek zorundadır. Nazi-terörüne karşı yoğun ve militan eylemler, koğuşurmalar ve sınırdışı edilmelere karşı koruyucu tedbirler, anlaşmalı statüde çalışan işçilerin, 'illegal' olarak çalışmak zorunda kalan hangi milliyetten olursa olsun işçiler için ücret zımı talebi, inşaat işçilerini bölmeye yönelik kahrolasıcı ve oldukça etkili eylemlere karşı çıkabilmek için atılması gereken ilk adımları oluşturacaklardır..."

Proleter enternasyonalisti dayanışmanın temel fikri, devletlerin sınırları ve milliyet farklılıklarının ötesinde, birlik hedefi, tüm bu mücadelelerde ön planda tutulmak zorundadır."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

4/96

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Kasım-Aralık 1996

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyat: 0,50,- ☆

Kasım da şu bildiri yayınlandı:

Suriyeli Ahmet Bachir Leipzig'de nazilerce bıçaklandı - Yunanistanlı Vassilis tutuklanarak elleri arkasından kelepçelendikten sonra polis tarafından arkadan "kaçarken vuruldu" - Türkiyeli üç kişi Karlsruhe'de kundaklanarak öldürüldü!

Naziler ve Polis - Cinayet ve katliam

Bildirinin girişinde şunlar söylenmektedir:

"İrkçi terörün hedefi olan tüm insanlar için 1996 Almanyasın'da koşullar günbegün keskinleşmektedir. Cinayet ve katliamlar sadece cuzi bir oranda "kamuoyu"nun dikkatini çekmektedir. Diğer şeylerin yanısıra bunun nedeni, direnişi ve gösterileri daha nüve halinde iken boğan giderek mükemmeleştirilen bir sistemden yatmaktadır. Devletsel sınırdışı etme terörü her ay 3000'e yakın insanı işkence ve devlet eliyle cinayetin gündemde olduğu ülkelere doğru sınırdışı ederken, burjuva medyası, polisin diğer ülkelerden gelen insanları öldürülüşünü, nazi katliamlarını, kundaklama sonucu yanan cesetleri en iyi ihtimalle küçük bir haberle es geçmektedirler.

Bu devletin ve onun nazi çetelerinin katil çehresi, tek tek nasıl faaliyet gösterdikleri ve burjuva medyasının koruması altında nasıl işbölümü yaptıkları bağımsız araştırmalar ve almanya ve uluslararası plandaki bağımsız eylemler aracılığı ile teşhir edilerek mücadele yürütülmelidir."

* Devletsel faşistleşme ve nazi partileri/ nazi çeteleri

"Alman emperyalizminin devlet cihazı tarafından hızla yürütülen faşistleşme, başta siyasi sığınmacılara karşı olmak üzere, burda yaşayan ve çalışan diğer milliyetlere mensup insanlara karşı uygulanan baskı ve kışkırtma

günlük pratiği, nazi terörünün inkarı ve hasıraltı edilmesi şeklindeki devlet politikası, tüm bunlar, 'alman olmayan'lara, değişik renkteki insanlara, özürlülere ve evsizlere, alman-nazist dünya görüşüne uygun olmayan tüm insanlara karşı Hoyeswerda ve Rostock'daki gibi pogramlar, Mölln, Solingen, Lübeck ve şimdide Leipzig'deki gibi katliamların naziler tarafından örgütlenmesine ve terör saldırılarının gerçekleşmesine yeşil ışık yakmaktadır. Nazi kundakçıları ile Alman devletinin arasındaki var olan işbirliği ve suçortaklığı, 1991'da pratikte polis gözetimi altında gerçekleştirilen Rostock'daki pogromdan ve 1996'da Lübeck'deki Nazi katliamının hasıraltı edilmesinden açıkça görülmektedir...

Nazi Partileri ve nazi çeteleri, hiçbir şekilde bu devlet cihazından bağımsız bir şekilde ele alınamaz. Gerçeklikte, alman emperyalizminin tüm gerici tedbirler sistemi arasında bu güçler belirli bir destekleyici ve yedek bir gücü teşkil etmektedirler. Nüfusun ve işçi sınıfının nazi faşist propaganda ve teröre ne derecede alışı, alışmadıklarını anlayabilmek için nazi partileri bir anlamda deneme tahtası işlevini görmektedirler.

Nazi faşisti vurucu güçler, alman devlet cihazı tarafından desteklenmekte, korunmakta ve hatta bu güçler, anti-faşist ve devrimci güçlere karşı dolaylı ve dolaysız bir şekilde kullanılmaktadır. Tamda belirsiz eylemleriyle, nazi çeteleri, sürekli gündemde kalan bir terör at-

mosferini yaratmayı başarmaktadırlar.

Nazi çeteleri ve onların eylemlerine karşı, nazi partileri ve onların kışkırtmacı propagandalarına karşı mücadele, çok daha kaçınılmaz ve çok daha acil bir görev haline gelmiştir. Nazilere karşı mücadelede bir milim dahi geri çekilmeden şu gerçek mutlaka bilince çıkartılmalıdır: **Giderek artan faşistleşme, esas itibarıyla alman emperyalizmin devlet cihazı tarafından yürütülmekte, nazi faşizmi ideolojisinin açık terörcü saldırıların esas taşıyıcısı almanya'daki kapitalist toplumsal düzenin ta kendisidir.** Nazi çeteleri eğer gerçekten imha edilmek isteniyor ve bugünkü parlamenter cumhuriyetin nazi faşist bir devlet biçimine dönüşmesi tehlikesi ortadan kaldırılmak isteniyorsa, bu toplumsal düzen baştan aşağı bir bütün olarak parçalanmak zorundadır. Nazi

Aralık'da şu bildiri yayınlandı:

İspanya'da içsavaşın 50. yıldönümü:

Faşizme ve askeri müdahalelere karşı, İspanya halklarının devrimci silahlı mücadelesinin önemi!

Bildirinin girişinde şunlar söylenmektedir:

"Bundan 50 sene önce, 18 Haziran 1936'da, devrimci bir silahlı mücadele başladı: Geniş işçi köylü kitleleri, Basklar, Katalanlar ve Galizlerle omuzomuz, faşistlerin karşı-devrimci cuntasını dağıtmak için silahlara sarıldılar. Bütün dünyadaki anti-faşist, devrimci ve komünist güçler İspanya halklarının özgürlük mücadelesi ile dayanışmaya girdiler. Tam 50 değişik ulusa mensub 50 000'e yakın Interbrigadist yoldaş gönüllü olarak İspanyaya giderek, faşizme ve emperyalizme karşı enternasyonalist bu dava için hayatlarını ortadaya koydular. Zira ta başından itibaren şu çok açık bir şekilde görülmekteydi. İspanya içsavaşı, ispanya halklarının bir iç meseleleri değildi. Tam tersine, bu içsavaş, dünya halklarının faşizme ve emperyalist savaşa karşı, özellikle saldırgan güç konumunda olan nazi-Almanyası ve faşist İtalya'ya karşı sürdürdükleri savaşın ilk ve önemli bir etabıydı, yakınlaşmakta olan 2. Dünya savaşının ilk çatışmasıydı. İtalyan Emperyalistleri ve öncelikle Alman emperyalistleri, içsavaşın daha ilk anından itibaren Franko cellatlarına

faşizmini kökleriyle birlikte imha etmek demek, emperyalist sistemi, kapitalizmi ortadan kaldırmak anlamına gelmektedir.

Devletsel faşistleşmeye ve nazi çetelerine ve nazi partilerine karşı demokratik hakların savunulması uğrunda mücadele, sosyalist devrimin hazırlanması ve gerçekleştirilmesi uğrunda mücadele, mevcut devlet cihazının parçalanması uğrunda mücadele, bu toplumsal düzenin ortadan kaldırılması uğrunda mücadele bağlanmak ve ona tabii kılınmak zorundadır.

Görev nazi çeteleri, nazi partileri ve devletsel faşistleşmeye karşı mücadeleyi, ırkçılık, milliyetçilik ve nazi terörün hedefi halinde bulunan tüm insanlarla birlikte, militan ve enternasyonalist bir şekilde ortaklaşa yürütmektir.

askeri malzeme ve askeri güç yollayarak, şehir ve köyleri bombardıman ederek faşist güçleri yönlendirdi ve kamçılادılar."

*** İspanya İçsavaşının tarihçesi ve sebepleri**

"1931'de halk kitleleri zalim Borubonen Monarşisini yıktılar... Sınıf mücadeleleri giderek keskinleşti. İlk Haziran 1934'de kır işçileri 500000 insanın katıldığı bir genel grev düzenlediler. Bu genel grev ve Asturya'daki maden işçilerinin 1934'deki Silahlı ekim ayaklanması, faşist gericiliğin temsilcilerinin açıkca hükümetin içine dahil edilmesine karşı bir tepki idi..."

1935 yılı sürecinde hemen hemen tüm sol ve burjuva sol grupları, Halk Cephesi olarak bir müttefik kurarak, acil demokratik talepleri içeren bir platformda birleştiler. Halk Cephesi İttifakının 1936 Şubatında seçimleri kazanmasından sonra, burjuva ve küçük burjuva partilerinin ağırlıkta olduğu ve ilk etapta İspanya Komünist Partisinin yer almadığı bir cumhuriyetçi hükümet oluşturuldu. İşçi ve köylüler, Halk

Cephesi programının hayata geçirilmesi konusunda hükümete baskı yaptılar... Ancak Halk Cephesi Hükümeti içinde egemen olan güçler, gericilere ve faşistlere karşı tutarlı bir şekilde mücadele etmediler. Gericici ve faşist unsurlar ordu ve devlet cihazından temizlenmedi, Monarşist ve faşist partilerin faaliyetleri enerjik bir şekilde bastırılmadı. Toprak ağalarının ve gericilerin kolluk kuvvetleri olarak faşist askeriye, bu keşkinleşen koşullar altında 18 Temmuz 1936'da Halk Cephesi hükümetine karşı, karşı-devrimci bir darbe gerçekleştirdi."

*** İspanya halklarının, İspanya'daki faşistlere karşı yürüttüğü silahlı mücadelesinin başlangıcı**

"Ancak İspanyol işçiler, Ekim ayaklanması tecrübelerinden de ders çıkartarak, silahlara sarıldılar. Onlar aynı şekilde enternasyonal proletaryanın tecrübelerini, örneğin Almanya'da 1933'deki faşist diktatörlüğün oluşturulması, 1936'da Viyana'daki işçilerin ayaklanması gibi tecrübeleride göz önünde bulundurdular. İşçiler silah depolarına saldırdılar. İspanya Komünist Partisi'nin önderliği altında, derhal anti-faşist bir milis oluşturuldu. Ve daha ilk günden itibaren 60 000 işçi ve köylü silahlandırıldı."

Böylelikle İspanya halkları, faşist karşı-devrimcilerin darbeyle iktidarı ele geçirme planlarını boşa çıkarttılar. Ancak İspanya tarafından sömürge altında bulundurulmuş "İspanya-Fas"ına sığınan faşist ordu birlikleri, nazi faşistleri tarafından örgütlenen bir hava hattı ile, adadan karaya ulaştırıldı.

"Bu hava hattı, Nazi-Almanyanın ve İtalya'nın askeri müdahalesinin başlangıcını oluşturuyordu. Bu müdahalelerin devamında, nazi-faşistleri uçaklar, tanklar, toplar ve başka savaş malzemeleri vede subay, eğitimci ve asker yolladılar. İspanya içsavaşının daha ilk aylarında Nazi-Almanyanın'dan 1650 uçak, 1150 Tank, 2600 top, 8800 makineli tüfek İspanyaya gönderildi. İspanya halklarının mücadelesini kanla bastırmak için Alman emperyalizmi toplam olarak kendi nazi ordusuna mensup 20000 askeri İspanyaya gönderdi. 4500 kişilik 'Legion Condor' adındaki elit bir birlik gönderilen askerlerin arasındaydı. İtalya ise öncelikle asker, (100 000'e yakın), tüfek ve bomba gönderdi."

Nazi-Faşizminin askeri müdahalesi üzerine bildirinin özel bir bölümünde şunlar söylenmektedir:

"Mücadeleci İspanya halklarına karşı Alman imha terörü için en tanınmış örnek, Guernicas'ın bombalanmasıdır... Tam üç saat boyunca sivil halk üzerine (Erkek, kadın, çocuk, ihtiyar demeden), parça tesirli ve yakıcı bombalar yağdırıldı. Bu üç saat içinde 'Legion Condor'a mensup birlikler 50 000 kilo bomba yağdırdı (ki bu bombaların belli bir kısmı 'IG-Farben' şirketinde imal edilmişti), kaçmaya çalışanlar ise makineli tüfeklerle tarandı... Guernicas'ın bombardıman edilmesi, hava saldırılarıyla bir şehrin bir bütün olarak yok edilmesi, dünya halklarına Nazi-Almanyanın ve onun ordusunun imha edici terörünü açık bir şekilde gösterdi..."

*** Halk Cephesi Hükümetinin kazanımları ve aldığı tedbirler**

Silahlı emekçi kitlelerin keskin mücadelelerine dayanarak, Halk Cephesi Hükümeti altında özel devrimci-demokratik taleplerin gerçekleştirilmesine başlandı ve önemli başarılar elde edildi: Karşı-devrimci gericiliğin bastırılması, aşağıdaki tüm şu tedbirlerin gerçekleştirilmesinin temelini oluşturuyordu: Geniş halk kitleleri için demokratik haklar, işçiler için ücret zamları, işçilerin işgüvenliğinin artırılması yönünde kararlar, işçi sınıfının üretimin kontrolüne dahil edilmesi, büyük toprak ağaları, kilise ve karşı-devrimcilerinin topraklarına el konulması, kültürel seviyenin yükseltilmesi, kadınların yasal düzeyde eşit konuma getirilmesi, ulusal baskı sorununun ele alınması.

"Halk Cephesinin devrimci-demokratik tedbirleri işte bunlardı. Halk Cephesi ve Özellikle Halk Cephesi Hükümeti içerisinde burjuva ve küçük-burjuva partilerinin egemen bir konumda oldukları bu bağlamda gözönünde bulundurulmak zorundadır..."

İspanya Komünist Partisi, halk kitlelerine dayanarak, bu taleplerin gerçekleştirilmesi yönünde Halk Cephesine mensup diğer partilere karşı çetin bir mücadele yürütmek zorunda kalmıştı ve daha geniş kapsamlı bir çok diğer taleplerini ise kabul ettiremedi. Şu tartışma götürmez bir gerçektir ki, en tutarlı ve en kap-

samlı tedbirler, komünist güçlerin en güçlü konumda olduğu alanlarda gerçekleştirilebildi. Örneğin toprak devriminin gerçekleştirilmesi ve genel-eğitim kurumunun oluşturulması çerçevesinde hayata geçirilen devrimci-demokratik tedbirler komünist tarım bakanlığı ve komünist eğitim bakanlığı tarafından başlatıldı.”

Bildirinin özel bir bölümünde, “**Kadınların silahlı kurtuluş mücadelesine katılımı**” üzerine durulmaktadır. Ayrıca “**Anarşist güçlerin İspanya içsavaşındaki rolleri üzerine**” durulmaktadır. Bu güçlerin bir kısmı, anti-faşist mücadeleye katıldı, yine diğer bir kısmı da adi çabaları ile, bu mücadeleye zarar verdi ve direnişi sabota etmeye çalıştılar.

*** İspanya içsavaşının uluslararası önemi**

“... Daha önceden Almanya, İtalya ve Japonya’da faşist diktatörlükler inşa edilmişti. Japon emperyalistleri, Çin kurtuluş savaşını parçalamaya çalışıyorlardı, Faşist İtalya Etyopya’yı işgal etti ve Nazi-Almanya ise Avusturyayı ve Çekoslovakya’yı işgal etmek üzere idi... İspanya faşistleri Almanya, İtalya ve Portekiz gibi ülkeler tarafından desteklenirken, diğer kapitalist ülkeler, öncelikle Fransa, İngiltere ve ABD gibi emperyalist büyük güçler oldukça ‘temkinli’ davrandılar. Bir taraftan silahlı mücadele ile ayakta tutulan İspanya Cumhuriyeti özellikle bu mücadelenin yeni bir sosyalist devrim yönünde gelişme olasılığı gözlerinde bir dikendi. Diğer taraftanda, kendi ülkelerindeki halk kitlelerinin baskı ve protesto eylemleri dolayısıyla görünüşte bir tarafsızlık pozisyonunu benimsemek zorunda kalıyorlardı. Ancak başlangıçta gösterilen bu ‘iç-işlerine karışmama’ şeklindeki ikiyüzlülük, giderek sözümona bu ülkelerin ‘demokratik’ hükümetlerinin açıkca faşist iltihakçılar için taraf tutmasına dönüştü...”

*** Enternasyonal proletaryanın dayanışması**

“... O dönemde hala sosyalist olan Sovyetler Birliği’nin tavrı açık ve kesin suretle mücadele

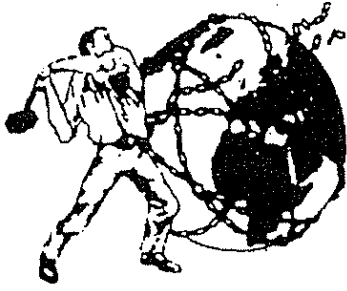
veren İspanya halklarının saflarından yanaydı... Sosyalist Sovyetler Birliğinin İspanya halklarını sadece gıda maddeleri ile değil, aynı şekilde silah ve askeri eğitimden geçmiş yoldaşlar ile de desteklemesi çok büyük bir öneme sahipti.

“Enternasyonal proletaryanın İspanya’daki içsavaş için yaptığı en belirgin dayanışma şüphesiz şuydu: Franko’nun çevresindeki generallerin faşist darbesinden hemen sonra, İspanya halklarına, faşizme karşı mücadele yürüten Halk Cephesi Hükümetine ve genç İspanya cumhuriyetine destekte bulunmak amacıyla binlerce savaşçı **İnterbirigadist** İspanyaya geldi. Onların savaşma isteği, onların cesareti ve pratikte gösterdikleri enternasyonalizmi, İspanya halklarının mücadelesi için büyük bir ilham kaynağı idi. İnterbirigadistler askeri olarak belirleyici bir konumda bulunmadıysalarda, bu örnek, enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının, İspanya’daki mücadeleyi kendi davaları olarak kavradıklarını göstermektedir.”

Bildiride ayrıca, İspanya içsavaşının sorun ve problemlerini incelemek üzere, **İspanya Komünist Partisine ve komünist enternasyonale ait orjinal belgeleri** içeren 500 sayfalık bir belge derlemesinin yakında yayınlanacağı bildirilmektedir.

“Bugün gerçekten tutarlı, devrimci ve proleter enternasyonalisti bir şekilde devrim için mücadele etmek isteyen her yoldaş, İspanya içsavaşının tecrübe ve derslerini incelemeyi bir görev olarak kavramalıdır. O dönemde uygulanan proleter enternasyonalizmi, tüm ülkelere güçlü komünist hareketlerin mevcut olmasının ne kadar önemli olduğunu göstermektedir. Komünist partisinin inşası için uzlaşmaz mücadele, alman emperyalizminin yıkılması ve imha edilmesi için mücadele, proleterya diktatörlüğünün ve komünizmin inşası uğruna mücadele, İspanya’daki savaşçıları sergiledikleri o mücadele etme şevki ve fedakarlığını yüksek derecede gerektirmektedir.”

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 1/97

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Ocak-Mart 1997

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

"Gegen die Strömung"un Mart bildirisi şu eki içermekteydi:

GEGEN DIE STRÖMUNG'un ("Akıma Karşı") açıklaması:
Alman emperyalizmin Arnavutluk'daki müdahalesi ve saldırısına karşı ve Arnavutluk'daki silahlı ayaklanmanın gelişmesi için mücadele

* Alman militaristlerinin Arnavutluk'taki komando hareketi

Katliamcı amaç belliydi: "Katil" olarak adlandırılmak istenmeyen, Bundeswehr'e ait askerler hedef gözeterek Arnavutluk sivil halkına ateş açtılar. Alman emperyalistleri, militaristleri ve revanşistlerinin ağır silahlarla donanmış korsan helikopterleri, diğer şeylerin yanı sıra, diğer ülkelere yönelik emperyalist saldırıları insanlara adım adım alıştırmak için Arnavutluğun devlet sınırlarını ihlal ettiler.

Alman emperyalizminin basın organları sevinç çığlıkları ile doluydu: "Alman askerleri Tiran'da ateş açtılar" (FR, 15.03.97) ve "Alman askerleri yükümlülüklerini yerine getirdi (BILD, 15.03.97). Karakteristik olarak BILD'de şunlar söylenmektedir: "2. Dünya Savaşı'ndan buyana Alman askerleri ilk defa bir çatışmaya katıldılar... Bu seferliğine Arnavutluk'da...". "Völkischen Beobachters"ın (Hitler Faşizminin savaş çığırkanlığını yapan bir nazi günlük gazetesi - ç.n.) üslubuyla devamla şunlar söylenmektedir: "Almanlar Arnavutluk çeteleri tarafından saldırıya uğradı". "Bundeswehr askerleri gerçek mermilerle karşılıklıverdiler. Yeniden bileşen Almanya'nın yaşamında bu tarihsel bir dönüm noktasıydı." (BILD, 15.03.97 Sf. 1 ve 2).

Bu aldatma propagandasının bir geleneği ve bir sistematığı bulunmaktadır. Saldırı yerine "zurückge-

schossen" (Açılan ateşe cevap verme - ç.n.) kavramının kullanılması alman emperyalistlerinin kullandığı dilin kopmaz bir parçasıdır.

Dışişleri Bakanı Kinkel, "Askerlerimizle övünüyoruz". SPD'li Scharping "Operasyonda yer alan askerlere teşekkürlerini iletti". Federal Parlamento'da yer alan bütün fraksiyonlar, bu gizli eylemden önce haberdar edilmişti! "Frankfurter Rundschau"un bildir-dirdiğine göre, "Biçimsel bir Bakanlar Kurulu ve Federal Parlamento kararı ise geriye dönük olarak alınacaktır! Savaş-müdahalesi, savaş-müdahalesidir. "Hukuksal devletçilik" ve parlamenter ve başka iki yüzlü kavramlar gibi "formaliteler", hiçbir tereddüt gösterilmeden bir kenara atılmaktadır.

*** Arnavutluk'daki İsyan-cılara yönelik olarak hazırlanan emperyalist müdahaleye karşı mücadele!**

Arnavutluk'da devrimci duruma özgü tipik özellikler mevcut bulunmaktadır: "Yukardakiler" yönetemiyor, "aşağıdakiler" ise yönetilmek istemiyor!

Arnavutluk'da devrimci bir gelişmeye karşı, belki daha doğrusu derinlemesine inen devrimci bir gelişme ihtimaline karşı emperyalist kurmaylar Arnavutluk'a müdahaleyi planlamaktadırlar. Amaç herşeyden önce "halkı silahsızlandırmak", her türlü isyanı bastırmak, ve ülke üzerinde emperyalist tahakkümü yeniden tesis etmektir. Taktik açıdan emperyalistler şu seçenekleri tartışmak-

Bekämpfen wir die militärische Aggression des deutschen Imperialismus gegen Albanien!

Die Schüler Goebbels' bei der Arbeit! Ich schloß als Erster! Die deutschen Helden! Bundeswehr! Schiedt Deutsche frei!

In der Tradition des bewaffneten Kampfes werden sich die revolutionären Kräfte Albaniens gegen jede imperialistische Intervention verteidigen!

Die deutschen Soldaten die nicht widerstand leisten wollen, soll ihnen Freiheit und Leben geschenkt werden!

Albanische Revolutionäre und Kommunisten unterstützen den Kampf gegen die imperialistische Aggression!

Nur in der Tradition des wissenschaftlichen Kommunismus wird die Revolution in Albanien siegen!

Erste nationale Konferenz der KP Albanien vom 17.3.1997 in Ljubane bei Elbasan

Unterstützen wir entschlossen den bewaffneten Aufstand in Albanien!

tadırlar: Müdahaleyi İtalya mı, Yunanistan mı, ABD mi yada Almanya mı gerçekleştirsin, yoksa hepsi birlikte mi gerçekleştirsinler. Yada emperyalistler için "suküneti ve düzeni" yeniden tesis edebilmek için, emperyalist "danışmanların" yardımı ile Arnavutluk'un içindeki karşı devrimci güçlerin bir araya getirilip getirilemeyeceği tartışılmaktadır.

*** Arnavutluk'da durumun değerlendirilmesi**

Arnavutluk halkının büyük bir kesimi kendisini silahlandırdı. Şimdiye kadarki emperyalizme teslim olmuş rüşvetçi uşak devlet cihazı geniş ölçüde etkisizleştirildi. Ayaklanmacılar - kısmen askerlerin açık yardımıyla- silah depolarına ve kırsal alanlara saldırdı ve Arnavutluk'un güneyindeki kırsal bölgelerin geniş kesimlerini ve belli ölçüde şehirleri, hatta kısmen de Tiran'ı kontrol altına aldı.

Halkın geniş kesimini kapsayan ve relativ olarak profesyonelce örgütlenmiş bu ayaklanmanın sebepleri ve kaynağı, bankerlerin çok geniş bir kapsamda Arnavutluk'daki çalışan insanları aldatarak aşırı derecede talan etmesi önplana çıkmaktadır. Arnavutluk halkının büyük çoğunluğu kapitalizmin ve emperyalist tahakkümün **gerçekten** ne demek olduğunu bizzat kendi bedenlerinde hissetmesi ve buna karşı mücadeleye atılması tüm bu gelişmelerin arkasında yatan olgulardır.

Bir gazetecinin bildirdiğine göre, komiteler, halk toplantılarının neticesinde oluşturulmaktadır (Taz, 15/16). Heyecanlı abartılara düşmeden söylenebilir ki, silahlı ayaklanmaya önderlik eden güçlerin üzerinde, nazi faşizmine karşı ve proleterya diktatörlüğü için sürdürülen Arnavutluk devriminin geleneğinin etkili olması hissedilmektedir.

*** Ön tarih üzerine**

Arnavutluk halkı, İtalyan faşistlerine ve daha sonra Alman Nazilerine karşı silahlı mücadele yürüterek Arnavutluk tarihini ilk kez kendi eline aldı. Nazi faşistleri 1943 ortalarına doğru 70 000'lik bir askeri güçle Arnavutluk'u işgal etti ve ta başından beri, Borova Köyünün nüfusunun Haziran 1943'da tamamının katledildiği gibi ülke üzerinde tam bir faşist nazi terörü estirdiler.

Komünist partisi önderliğinde Arnavutluk ulusal kurtuluş hareketi, Anti-Hitler koalisyonun tüm güçleriyle omuz omuza savaştı. Nazi faşizmi üzerine zaferden ve ülkenin bağımsızlığının elde edilmesinden sonra, Arnavutluk'daki işçi sınıfı, ABD emperyalizminin milyarlık kredilerine boyun eğen tito revizyonistlerinin gittiği yoldan gitmediler, tam tersine onlar, sosyalist Sovyetler Birliği ve diğer halk demokrasisi ülkeler ile aynı saflarda, Arnavutluk'da da proleterya diktatörlüğünün elde edilmesi ve sosyalizmin kurulması yolunu seçti. Çevresinde bulunan emperyalist ve revizyonist düşmanın tüm izole etme mücadelesine rağmen, sosyalist Arnavutluk, muazzam bir mücadele ile sosyalist endüstriyi ve tarım sanayisini, modern sosyal bir sistemi kurdu. Büyük oranda başarıyla feodal geleneklere karşı mücadeleyi yürüttü, açlık ve cehaleti yendi.

Arnavutluk'taki komünist partisi, Çin komünist partisi ile yan yana Sovyetler Birliği'ndeki Kruşçov ve Brejnev'in revizyonist ihanetine karşı cesaretle mücadele etti.

Emperyalist baskı ve kendi hataları nedeniyle, Mao Zedung'un 1976 yılında ölmesi üzerine Çin'in renginin değişmesinden sonra, Arnavutluk da bir kaç sene sonra revizyonist bir ülke haline geldi.

Ramiz Alia önderliğindeki Arnavutluk Emek Partisi, ülkeyi mücadelesiz emperyalistlere teslim etti. Enver Hoca'nın döneminin son yıllarında uygulanan tehlikenin boyutları hakkında açık ikazlar yerine, milliyetçi böbürlenmeler, bilimsel komünizm yerine, milliyetçilik ülkenin emperyalizm tarafından ele geçirilmesi tehlikesinin örtbas edilmesine sebep oldu.¹

Bir taraftan mevcut emperyalist yatırımlar, diğer taraftan verilen devasa sözler gözönünde bulundurulduğunda, Arnavutluk halkı, çok daha yüksek derecede demoralize olduğu **gözüküyordu**. Arnavutluk halkı, "Arnavutluk nüfusunun yüreğinde devamlı yanan söndürülemeyecek devrim ateşi" şeklindeki son 10, 15 sene içinde propaganda yapılan abartıların son tahlilde yalandan ibaret olduğunu gösterdi.

Ama belki de emperyalistler çok erken sevindiler, belkide görünüş emperyalistlerin hiçte işine gelmeyecek bir şekilde aldattıcıdır. Çünkü, dünyadaki tüm devrimci güçler, Arnavutluk'daki ayaklanmanın tüm engel ve yenilgileri aşarak, muzaffer, gerçek sosyalist bir yörüngeye oturmasını, devrimci ve komünist güçlerin emperyalist dünya sistemine karşı mücadeleyi körüklemelerini, Arnavutluk'taki ayaklanmanın yeniden devrimci sosyalist bir gelişmeyle sonuçlanmasını umut etmektedirler.

*** Arnavutluk'daki devrimci güçlerle dayanışma!**

*** Mücadelemiz Alman emperyalizminin ve diğer tüm emperyalistlerin yeni bir saldırı ve müdahalesine karşı yönelmek zorundadır!**

Frankfurt, 17.3.1997

¹ GDS ("Akıma Karşı") yayınladığı dört araştırma ile, Enver Hoca'nın 1980 senesinde çıkan "Emperyalizm ve Devrim" kitabını eleştirerek, bu kitapta devrimin temel meselelerinde revizyonist pozisyonların savunulduğu sonucunu çıkarttı. Bkz: GDS sayı 19, Eylül 1980; GDS sayı 22, Mayıs 1981; GDS sayı 29, Şubat 1982; GDS sayı 33, Mayıs 1984.

Ocak'ta şu bildiri yayınlandı:

Devrimci içsavaş , sosyalist devrim ve proleterya diktatörlüğü için:

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in komünist geleneğini savunalım!

"Senelerden beri onbinlerce insan, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in öldürülmesini anmak için Berlin'e gelmektedirler... Her defasında alman emperyalizminin gerici devlet aygıtı yığınlarca polis güçlerini bir araya toplamakta ve polisin vurucu güçlerini, SEK-Polis birliklerini önceliklede sami-mi antifaşist güçlere karşı saldırtmaktadır...

Ancak her sene, ve kuşkusuz bu senede, emperyalist, anti-komünist ve bu iki devrimcinin davasını inkar eden, çarpıtan ve karalayan revizyonist güçlerde seferber olmaktadır. Onlar fırsattan faydalanarak, güya Karl ve Rosa'nın davasının 'sürdürücüleri' olarak, kendi pasifizmlerini, reformizmlerini ve oportünizmlerini vaaz etmektedirler. Bugün Rosa ve Karl'ın komünist geleneğini savunmak ve silahlı proleter devrimi için, proleterya diktatörlüğü için ve gerçek bir devrimci komünist partisinin yaratılması için mücadele etmek demek, Rosa ve Karl'ın tüm ikiyüzlü savunucularına ve çanak yalayıcılara karşı kararlı bir mücadeleyi başlatmak, onların mücadelelerinin temel öğretilerini ve proleter devrimi için mücadeleyi propaganda yapmak anlamına gelmektedir."

Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in komünist eserlerinin ve komünist mücadelelerinin şu temel noktaları bildiride ortaya konularak, açıklanmaktadır: Karl ve Rosa'nın ismi şunları simgelemektedir:

*** Devrimci içsavaş, proleteryanın devrimci diktatörlüğü ve sosyalizmin inşası;**

*** Proleter enternasyonalizm için ve kahrolası alman şövenizmine karşı mücadele;**

*** Oportünizme ve reformizme karşı uzlaşmaz bir mücadele;**

*** Gerçek bir devrimci komünist partisinin yaratılması;**

"Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'e karşı olarak PDS'in kokuşmuş reformizmi ve milliyetçiliği!" başlığı altında bildirinin özel bir bölümünde, Rosa ve Karl'ın eserlerinin çarpıtılmasında birincil bir rol oynayan revizyonist PDS hedef alınmaktadır. Sonuç olarak bildiri, Karl ve Rosa'ya nasıl yaklaşılmaması gerektiğini özetlemektedir:

"Biz onları savunuyoruz, onlarla dayanışma içindeyiz, onların devrimci davaları yönünde açıkça tavır belirlemektediriz ve revizyonist hainlerin rezil bir şekilde ihanet ettikleri onların eserlerinin devam ettirilmesi için mücadele etmekteyiz. Meselenin esas yanı budur. Bu temelden hareket ederek, Rosa ve Karl'ın vede devrimci KPD'nin tüm olumlu ve olumsuz mirasını değerlendiriyor ve bize yanlış gelen noktaları ise dayanışmacı bir şekilde eleştiriyoruz, bütün ülkelerdeki işçi sınıfı ile omuz omuza, tüm dünyada komünizm davasına kendi katkılarımızı yapmak, Alman emperyalizminin imhasını hedefleyen mücadeleyi devam ettirebilmek için, bugün mesele, KPD'nin devrimci geleneği, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in devrimci geleneği üzerine fi-lizlenecek devrimci komünist partisini inşa etmektir."

Şubat'ta şu bildiriyi yayınlandı:

Nazileri ve onların devlet cihazı ile var olan bağlantılarını küçümsemeyelim!

"Senelerden beri nazi-eylemleri, nazi-saldırıları ve nazi-yayınları artmaktadır. Bu ülkedeki burjuva medyası kendi aralarında büyük oranda hemfikirdirler: Burda sözkonusu olan, güya bilinmesi mümkün olmay-

an çok sayıda küçük gruplar bulunuyormuş. Bunlar ise - 'her ülkede' olduğu gibi belli zaten bazı üşütük çevrelermiş. Gerçek duruma çok kaba bir bakış bile, bundan tamamen değişik bir tabloyu sergilemektedir.

Ortaya çıkan bu ürpertici tablo, nazilerin zaten ta öteden beri sürekli küçümsendiğini belgelemektedir. Bu tablo, nazi faaliyetlerine karşı siyasi bilinçlendirme çalışmasının ve militan eylemlerin vazgeçilmez olduğunu belgelemektedir. Nazismin kökleriyle birlikte imha edilmek zorunda olduğunu, nazismin köklerinin öncelikle kapitalist sistemde yattığını ilkesel ve temelsel olarak bilinçlere çıkartabilmek için, öncelikle bu devlet cihazının nazilere karşı tavrının ve onlarla bağlantılarını doğru bir biçimde ve somut olarak teşhir etmek zorundayız."

Daha sonra bildiri, somut verilere dayanarak, Alman emperyalizminin devlet aygıtıyla, naziler arasında mevcut olan kişisel, örgütsel, askeri, siyasi ve ideolojik bağlantıları ortaya koymaktadır. Demokratik anti-nazist mücadele

ile uzun vadeli sosyalist devrim ve parti inşasının görevleri arasındaki ilişki konusunda bildiride şunlar söylenmektedir:

"Burda sözkonusu olan şey, nazilere karşı mücadele, o şekilde yürütülmelidir ki, bu mücadele diğer zorunlu mücadelenin yerine geçmesin, tam tersine, alman emperyalizmine ve onun tüm unsurlarına karşı bütünlüklü mücadelenin bir parçası olarak yürütülsün... Tüm yansımalarıyla birlikte nazifaşizmini kökleriyle birlikte imha etmek demek, kapitalizmi, emperyalist sistemi imha etmek demektir. Nazi faşizmine karşı mücadele, bu toplumsal sistemin yıkılması uğrunda yürütülen sosyalist devrimin hazırlanması ve gerçekleştirilmesi mücadelesine bağlanmak ve ona tabi kılınmak zorundadır."

Mart bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

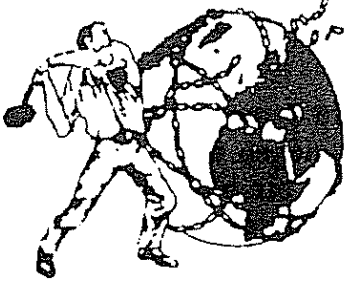
Maden işçilerinin militan mücadelelerinin tecrübeleri!

Bildirinin girişinde şunlar söylenmektedir:

"Onbinlerce maden işçisi, işyerlerinin kapatılması tehlikesine karşı, ve kömür madenlerinde onbinlerce işyerlerinin ortadan kaldırılma planlarına karşı günlerce ve çok çeşitli eylemlerle mücadele sürdürdüler. Maden işçilerinin bu mücadelesi esnasında iki şey görüldü:

***Birincisi,** işçilerin öfkesini, kararlılığını ve mücadelesini tamamen kontrol altına almak her zaman mümkün olmuyor. İşçiler irili ufaklı tüm işçi düşmanlarından bağımsız ve onlara karşı olarak mücadele yürüttüğünde, işçi sınıfında ve onun mücadelesinde nasıl bir kuvvet mevcut olduğu görülmüştür. **İkincisi,** kahrolası sosyal demokrasinin, sendika beylerinin ve revizyonist güçlerin işçi sınıfının mücadelecisi kesimlerinde ne denli büyük etkisi olduğu, gelişmekte olan muhteşem bir işçi*

hareketinin ne denli hızlı bir şekilde durdurularak, demoralize edilebildiği de görülmüştür. Demoralize etmek, demoralize etmek ve yine demoralize etmek - sendikaların yönetiminde bulunan işçi hainlerinin görevleri işte buydu. Sahte 'işçi dostları' ilkin mücadeleyi desteklemekte, onu ikiyüzlü bir şekilde övmektedirler ki, mücadeleyi ilk fırsatta boğabilsinler. Biz bundan ne sonuç çıkartmaktayız? Görev, azami bir şekilde işçi sınıfı üzerinde yoğunlaşmak, onların mücadelesini azami bir şekilde desteklemek, işletmeler içinde ilerici güçler arasında geniş bir ağ oluşturmaktadır. Görev, işçi sınıfı içinde burjuva ideolojisine karşı mücadele ederek, onun etkilerini mümkün olan azami bir şekilde ortadan kaldırabilmek için ve kapitalizme, sermayeye karşı mücadelede önder bir güç olabilmek için kapitalist sömürünün esas kaleleri olan büyük işletmeler içinde komünist partisini inşa etmektir..."

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 2/97

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. *Nisan-Haziran 1997*

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Nisan/Mayıs'da şu bildiri yayınlandı:

Komintern'in önderliği altındaki „Proleter Kızıl Yardım“ın tecrübelerinden bugün için dersler çıkartalım:

Tüm devrimci ve demokratik tutuklulara özgürlük

„Her sene 18 Mayıs da değişik örgüt ve inisiyatifler tarafından gerçekleştirilen devrimci ve demokratik tutuklular için dayanışma günü beşinci senesini doldurmaktadır. Bu bağlamda, Ernst Thälmann'ın KPD'si tarafından kurulan „Kızıl Yardım Almanya“nın enternasyonalist pratiğine de bu bağlamda atıfta bulunuldu. „Kızıl Yardım Almanya“ (RHD)1923 de „Enternasyonal Kızıl Yardım“ın (IRH) kararı doğrultusunda, Paris Komününün yıldönümünde her sene 18 Mayıs proleter devrimci tutuklular için dayanışma eylemleri düzenlemekteydi. Biz de enternasyonal planda ve her şeyden önce alman emperyalizminin hapisanelerindeki devrimci ve demokratik hareketlerin tutukluları ile dayanışma eylemleri örgütlemeyi doğru görmekte ve bunu acil bir görev olarak kavramaktayız.

Ancak komünist bir örgüt olarak şunu açık olarak vurgulamak zorundayız: Devrimci içeriğini ve pratiğini gerçekten tanınmadan ve kavranmadan Komünist hareketin tarihindeki bazı tarihlere sembolik olarak atıfta bulunmak kesinlikle yeterli değildir. Geçmiş tecrübelerden bugünkü görevlerimiz için maksimal derecede dersler çıkartabilmek için, Lenin ve Stalin dönemindeki, sosyalist Sovyetler Birliği dönemindeki Komünist Enternasyonalin önderliği altındaki IRH ve RHD'nin muazzam tutuklular ile dayanışma çalışması, her türlü emperyalist iftiraya karşı, ama aynı zamanda da her türlü komünizm dönekleri ve oportünist güçlerin basitleştirme girişimlerine karşı da savunulmak ve bu tecrübeler dayanışmacı ve eleştirici bir şekilde değerlendirilmek zorundadır. Her ciddi sol politik bir hareket ve örgüt, devrimci ve demokratik siyasi tutuklulara

karşı tutum konusunda ölçülmek zorundadır! Mücadeleci devrimci ve demokratik tutuklular ile dayanışma, her ülkedeki devrimci hareketin olgunluğunu ölçen bir göstergedir.“

Bunun ardından bildiri, bazı örnekler vererek, özellikle kapitalist sömürüye karşı mücadelenin başlamasından sonra tutukluların desteklenmesinin zorunlu hale geldiğini tespit etmektedir. Emperyalizm ve proleter devrimler çağında beyaz terörün dünya çapında keskinleşmesi üzerine **Komünist Enternasyonal** 1922'deki 4. Kongresinde, „Enternasyonal Kızıl Yardım“ın kurulmasını acil bir zorunluluk olarak tanımladı. Tüm komünist partilerine, ülkelerinde devrimci demokratik tutuklular ile dayanışmada bulunmak için bir örgüt oluşturulma çağrısı yapıldı. Kızıl Yardım'ın ana hedefleri şunlardı: Zindana atılan proleter sınıf mücadelesi savaşçıları, emperyalizme karşı devrimci ulusal kurtuluş mücadelesi savaşçıları ve kovuşturulmaya uğrayan diğer devrimci tutuklular ve onların ailelerine maddi, manevi ve hukuki yardımda bulunmak, mücadele ile onların özgürlüklerini elde etmek ve de onların demokratik iltica haklarını savunmak ve kabul ettirmek. Devamla bildiri, Kızıl Yardım örgütlerinin muazzam çalışmalarını bazı örneklerle tanıtmaktadır. Devamla şunlar tespit edilmektedir:

„Tüm bunların arasında belirleyici olan şey, Kızıl Yardım, asıl hedeflerini gözden ırak tutmaması ve elinde olan tüm imkanları kullanarak proleter sınıf savaşımı cephesinde vazgeçilmez **fonksiyonunu** yerine getirmek için ve komünist partisinin önderliği altında gerçekleştirilebilecek olan proleter devriminin gerçekleştirilmesini kolaylaştırmak için, değişik günlük mücadeleler ve demokratik hareketler

içinde proletaryanın hegemonyasını elde etmesini bilmiş olmasında yatmaktadır..."

görüşlerini de desteklemeyi beraberinde getirmez. Tam tersine bu yaklaşım, dayanışmacı bir eleştiriyi de içermek zorundadır."

★ **Dünyada ve Almanya'da devrimci demokratik tutukluların mücadelesi ve durumu üzerine**

"Emperyalist ve gericiilerin hapishanelerinde binlerce devrimci ve demokratik tutuklu bulunmaktadır. Tüm dünyada 1945'den bu yana hapishanelerde yatanların sayısı milyonları bulmaktadır. Sınıf mücadelesinin keskinleştiği yerlerde, beyaz terör, kötü muameleler, onur kırıcı uygulamalar, saldırılar, sistematik dayatmalar, hapishane gardiyanları ve siyasi polisin uyguladığı işkenceler ve cinayetler gündemde bulunmaktadır. Devrimci ve demokratik tutuklulara karşı 'sınıfsal beyaz terör' 20'li yıllarda Enternasyonal Kızıl Yardım'ın kurulmasından sonra sona ermedi, hala devam etmektedir."

Fakat 1920'li yıllara nazaran bugün proleter enternasyonalist güçlü dayanışma örgütleri bulunmamaktadır. Bildiri devamla, dünyada ve Almanya'daki devrimci, anti-emperyalist ve demokratik tutukluların önemli mücadelelerini sergilemektedir. Tutukluların durumu üzerine bilgi sahibi olmamanın ve onların mücadeleleri ile dayanışma içinde olmanın önemi üzerine bildiride şunlar söylenmektedir:

"Bir taraftan, Alman emperyalizmin hapishanelerindeki caniane koşulları sistematik olarak teşhir ederek onun ikiyüzlü, göstermelik demokrasi maskesini yüzünden çekip alabiliriz. Diğer taraftan ise, tutukluların haklı mücadelelerini coşku ve sevgiyle desteklemeden, mücadelecilerle tutuklularla gerçek bir dayanışmaya girmeden, işçi sınıfının ilerici ve devrimci kesimlerinin ilerlemesi mümkün değildir."

Bildiri bunun ardından, devrimci ve demokratik tutukluların içinde bulundukları izolasyonu kırmak ve onların haklı mücadelelerini desteklemek için var olan olanaklar üzerine durmaktadır.

"Tam da bu yüzden tutukluları siyasi-ideolojik tartışmaların içine çekmek, devrimin temel sorunları üzerine içerdekiler ile dışarıdakiler arasında devrimci tartışmayı yürütmek, proleter devriminin merkezi sorunlarını çözmek için bu tartışmalar içerisinde karşılıklı olarak birbirinden öğrenmek, fevkalade önemlidir. Bu şekildeki bir dayanışma mücadele veren tutukluların yanlış

"Tüm devrimci ve demokratik tutuklulara özgürlük" şeklindeki slogan üzerine tartışma" başlıklı bildirinin özel bir bölümünde "siyasi tutuklular" şeklindeki kavram ele alınmaktadır. Egemenlik koşullarından dolayı "siyasi tutuklu" dendiğinde, bundan sadece devrimci ve demokratik tutukluların açık bir şekilde anlaşıldığı yerlerde, "polilik tutuklular" kavramının kullanılmasında bir sakınca bulunmamaktadır. Ancak hangi sebepten dolayı olursa olsun, gerici ve faşist siyasi tutukluların da hapishanelerde bulunduğu yerlerde, bu olguyu dikkate alan farklı bir terminolojinin kullanılması mutlak bir zorunluluktur."

★ **Devrimci ve demokratik tutukluların desteklenmesi uğrunda yürütülen mücadele ve komünizm için yürütülen mücadele**

Bildiride sonuç olarak bugün tutukluların desteklenmesi yönünde pratikte oldukça faydalı bir çalışma yürüten güçlerin içinde mevcut olan bir probleme dikkat çekilmektedir. Bu problem siyasi baskı kavramının oldukça muğlak ve yanlış bir şekilde tanımlanması problemidir. Ki bu güçler içerisinde "her türlü baskıya karşı" mücadele sloganı, radikal ve tutarlı bir slogan olarak benimsenmektedir. Böylelikle proletarya diktatörlüğü şartları altında, eski sömürücü ve karşı devrimci güçlere mensup gerici unsurlarında tutuklanıp, hapishaneye atılması onlara karşı uygulanmak zorunda olunan siyasi baskı da kötü bir şey olarak gösterilmektedir:

"Siyasi tutuklu sorunu daha öteden beri burjuva ideoloji ile proleter ideoloji arasındaki mücadelenin önemli bir merkezinde bulunmaktadır. Egemen sınıflarının uyguladığı teröre, 'hümanizm' üzerine bir ikiyüzlülük eşlik etmektedir. Ki, bu ikiyüzlülük son tahlilde emperyalizme karşı yürütülen devrimci mücadeleye karşı yönelmektedir. Burada belirleyici olan şey, 'siyasi baskının' genel olarak kötü bir şey değil, tam tersine, kim kimi siyasi olarak baskı altında tuttuğu meselesini olduğu açıklığa kavuşturulmasıdır."

Haziran bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Lenin'in „Devlet ve Devrim“ adlı eserinin aktüel anlamı üzerine:

Devlete karşı beslenen batıl inanca karşı mücadele!

„Gün be gün güya devletin mali krizi üzerine tartışmalar başlatılmakta ve 'zayıf devlet cihazı' üzerine bir sürü laf kalabalığı üretilmektedir. (Bundan anlaşılan şey mücadele yoluyla elde edilen bir takım sosyal hakların budanmasıdır.) Sendika beyleri şöyle haykırmaktadırlar: 'Devletimizi' yapılacak mali tasarruflarla işlevsiz bırakmayalım. Aynı esnada ise devletin askeri ve polis cihazı (ki bunlar devletin esas fonksiyonlarıdır), giderek mükemmelleştirilmektedir. Buna ek olarak devletin bir takım yan fonksiyonları üzerine ateşli tartışmalar yürütülmektedir. 'Devlet nedir?', 'Devletin genel fonksiyonu nedir, özel fonksiyonu nedir?', onun içinde yaşadığımız kapitalist toplumdaki fonksiyonu nedir soruları üzerine korkunç derece bir kaos ve karışıklık hüküm sürmektedir. Tüm bu kesme keşin içerisinde, bu sorunlar hakkında açıklık kazanmak için temel olguları ortaya koyan, devlet sorununu bölümlere ayırarak sistematik bir şekilde açıklayan ve perspektif gösteren bir temel yapıt bulunmaktadır: Buda W. I. Lenin'in „Devlet ve Devrim“ adlı eseridir!

Devlet sorunu en karışık ve zor sorunlardan biridir. Zira Lenin'in de belirttiği üzere, egemen sınıflarının çıkarları ile doğrudan doğruya ilintili olduğu için bu sorun burjuva ideologları tarafından bütünüyle tahrif edilmiştir.

„Devlet öğretisi, toplumsal ayrıcalıkları mazur göstermeye, sömürünün varlığını mazur göstermeye, kapitalizmin varlığını mazur göstermeye hizmet eder...“ (Lenin, „Devlet üzerine“, Sverdlov Üniversitesinde verilen bir Konferans, 1919, Lenin Eserler cilt 29, sf. 462 Alm. Türkçesi „Devlet“ adlı kitapçık, Kurtuluş yolu yayınları 1977, sf. 6)

Lenin'in devlet sorunu üzerine genel geçerli bu tespitlerine ek olarak Almanya'nın kendine özgü özellikleri de eklenmek zorundadır. Ki, bu özellikler Nazi faşizminden çok öncelerine kadar uzanan, Almanya'nın devrimci olmayan tarihine dayanmaktadır. Daha 1898'de Engels, Marx'ın 'Fransa'da iç savaş üzerine' adlı eseri için yazdığı önsözde, şöyle söylemektedir:

‘... tam da Almanya'da felsefi alanda mevcut olan devlete karşı beslenen batıl inanç, burjuvazinin genel bilincine ve hatta bir çok işçinin bilincine yerleşmektedir...’ (Engels,

„Marx'ın Fransa'da iç savaş adlı yazısına önsöz“, Marx/Engels Eserler Cilt 22, Sf. 198, Alm.)

Devlet sorunu üzerine açıklık yaratmanın önemi konusunda Lenin, „Devlet ve Devrim“ adlı eserinin önsözünde, Ağustos 1917'de şunları tespit etmektedir:

„Emekçi yığınların, genel olarak burjuvazinin, özel olarak emperyalist burjuvazinin etkilerinden kurtarma savaşı, 'devlet' üzerine oportünist önyargılara karşı bir savaşım olmaksızın olanaksızdır.“ (Lenin, „Devlet ve Devrim“, 1917, Cilt 25, sf. 396 Alm.)

Lenin'in eserine dayanarak bildiri şu temel görüşlerin altını çizmektedir:

★ Devlet sınıfsal çelişkilerin bir ürünüdür

Devletin kökü sorunu, şüphesiz önemli bir sorundur. Zira bu soruna verilecek cevabın özünde, aynı zamanda devletin hangi koşullarda, ne zaman ve ne şekilde ortadan kalkabileceği sorunlarına da ışık tutmaktadır:

„Devlet, sınıf çelişkilerinin uzlaşmaz olmaları olgusunun ürünü e belirtisidir. Nerede sınıflar arasındaki çelişmelerin uzlaşması nesnel olarak olanaklı değilse, orada devlet ortaya çıkar. Ve tersine; devletin varlığı da, sınıf çelişkilerinin uzlaşmaz olduklarını tanıtlar.“ (agy. Sf. 398/399)

★ Burjuva devleti, proletaryanın baskı altında tutulması için ve emperyalist savaşın bir aletidir

„Emperyalizm çağı, karalılıkla yönetilen ülkelerde olduğu kadar, en özgür cumhuriyetlerde de, daha özel bir biçimde, 'devlet makinesi'nin olağanüstü güçlendiğini, onun bürokratik ve askeri aygıtının proletaryanın artan bir ezilmesiyle bağıllık içinde, görülmemiş biçimde genişlediğini gösteriyor. (Agy. Sf. 423.)

İşçi hareketi içerisinde burjuvazinin ajanları olan oportünistlerin, burjuva devletlerini ve onların savaş politikalarını övdükleri ve savundukları, tam da bu bağlamda bilince çıkartılmak zorundadır.

„Proleter devrimin devlet karşısındaki tutumu sorununun çarpıtılması ve suskunlukla geçiştirilmesi, emperyalist rekabet sonucu güçlendirilmiş bir askeri aygıtla donatılmış bulunan devletlerin, İngiltere'nin mi ya da Almanya'nın mı, o veya bu mali sermayeden hangisinin dünya üzerinde egemen olacağını kararlaştırmak için, milyonlarca insanı yok eden savaşçı canavarlar durumuna gelmiş bulundukları bir sırada, olağan üstü büyük bir rol oynamaktan geri kalamazdı.“ (Agy. Sf. 506)

Bütün burjuva devlet biçimleri, özsel itibarıyla burjuvazinin elinde proletaryaya karşı baskı yapmak için bir araçtır. Buna rağmen proletaryanın baskı altında tutulmasının biçimi hiçte önemsiz bir mesele değildir.

„Sınıf savaşımının ve sınıf baskısının daha geniş, daha özgür, daha açık bir biçimi, proletaryanın genel olarak sınıfların ortadan kalkması için yürüttüğü savaşımı büyük ölçüde kolaylaştırır.“

Ancak bu olgu, Komünist partisinden, sanki burjuva demokrasisi sınırları içerisinde sermayenin iktidardan uzaklaştırılabileceği yönündeki *her türlü reformist ve legalist*, hayalci ve demagojik görüşlere karşı amansız ve kararlı bir şekilde mücadele etmesini talep etmektedir.

★ **Burjuva devlet cihazının şiddete dayanan devrim yoluyla parçalanmasının zorunluluğu üzerine**

„Eğer devlet, sınıflar arasındaki çelişkilerin uzlaşmaz olduğu gerçeğinin bir ürünü ise,... o halde açıktır ki, yalnızca zora dayanan bir devrim olmaksızın değil, aynı zamanda egemen sınıf tarafından yaratılmış bulunan devlet aygıtının imhası olmaksızın da, ezilen sınıfın kurtuluşu olanaksızdır.“ (Agy. Sf. 400)

„Kitleleri bu anlayışla ve tam da şiddete dayanan devrim anlayışıyla sistematik olarak eğitime zorunluluğu, Marx ve Engels'in tüm öğretilerinin temelini oluşturmaktadır. (agy. Sf. 412)

★ **Sadece proletarya diktatörlüğünü kabul edenler Marksistlerdir**

„Sınıflar savaşımının kabulünü, proletarya diktatörlüğünün kabulüne dek genişleten kişi bir marksisttir ancak. Marksisti bayağı küçük (ve büyük) burjuvadan temelden ayırt eden şey, işte budur. Marksizmin gerçekten anlaşılıp kabul edildiğini, işte bu denektaşı ile sınanmak zorundadır.“ (Agy. Sf. 423)

Proleter ile burjuva devlet cihazı arasındaki özsel farklılıkları ele alan bildiri, proletarya diktatörlüğünün komünizme kadar uzanan süreç içerisinde keskinleştirilmiş bir sınıf mücadelesi olduğuna dikkat çekmektedir:

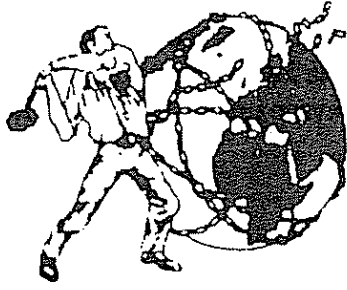
„Gerçeklikte, bu dönem, zorunlu olarak, son derece amansız bir sınıf savaşımının ve bu savaşımın son derece keskin biçimlere bürünmüş damgasını taşır. Öyleyse, bu dönemin devleti, zorunlu olarak, yeni bir biçimde (proleterler ve genel olarak mülksüzlerden yana) demokratik ve yeni bir biçimde (burjuvaziye karşı) diktatörsel olmak zorundadır.“ (Agy. Sf. 425)

„Devletin tamamen ortadan kalkabilmesi, eksiksiz bir komünizmi şart koşmaktadır“ başlı özel bir bölümden sonra bildiri, devletin ortadan kalkabilmesi için, proletarya diktatörlüğünün azami ölçüde kuvvetlendirilmesinin şart olduğunu tespit etmektedir:

„... Oportünizme karşı mücadele içerisinde, Alman emperyalizminin devlet cihazının amansız bir mücadele içerisinde parçalanması için, burjuvazi ve her türlü gericiliğe karşı yönelen bir iç savaş içinde proletarya diktatörlüğünün kurulması için yürütülecek mücadele yönünde kendi saflarımızı, komünizm savaşçılarını eğitmek ve silahlandırmak için „Devlet ve Devrim“ adlı eser sistematik olarak incelenmek ve eğitilmek zorundadır.“

Bildiride „*Rot Front - Bilimsel Komünizm için Yayın Organı*“ Haziran 1997 tarihli 4. sayısının tezlerini içeren bir ilave bulunmaktadır. „*Komünist teori, komünist kadro ve komünist örgüt üzerine tezler*“. Bu tezler sayı 4'de detaylı bir şekilde açıklanmaktadır.

İlişki Adresi: Buchladen Georgi Dimitroff Koblenzer Str. 4 60327 Frankfurt/M.	Açılış saatleri: Çarşamba-Cuma 16.30-18.30 Cumartesi 10.00-13.00 Pazartesi ve Salı kapalıdır.
* Fax: 004969/730920 * E-Mail: BuLaGDm1@aol.com * http://members.aol.com/bulagdm1/gds.htm	
(*) Bütün ülkelerdeki gizli servislerin aralarındaki işbirliğini kılıfınısımayalım	

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 3/97

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Temmuz-Eylül 1997

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fian: 0,50,- ☆

Haziran'da şu bildiri yayınlandı:

Sığınmacıların kiliseye sığınma hakkına (kirschenasyl) yönelik Nazi ve devletin işbirliğine karşı mücadele

DAYANIŞMA

Sinagog ve Sığınma yurtlarına karşı kundaklama eylemlerinin ardından Naziler, Katolik ve Protestan kilisesine ait binaları yakmaya başladılar. Sığınmacıların ve "kirschenasyl" gruplarının aktivistlerinin sınır dışı edilmesine karşı korunduğu kilise toplulukların ve sadece polis ve adaletin değil, aynı zamanda Nazi çetelerinin yoğun baskılarına da maruz kalmaktadırlar.

Lübeck'de 25.7.97 de Katolik Sank Vicelin kilisesine karşı yönelen kundaklama sonucu kilise neredeyse tamamen kül oldu. Bu kundaklama Kuzey Almanya'da sadece son 5 hafta içinde baş gösteren kiliselere yönelik 5 diğer kundaklama ile doğrudan ilintilidir. Bu saldırılarda gamalı haç sembollerinin yanı sıra, Protestan rahip Pastor Haris'in ismi de duvara yazıldı. Ki Pastor Haris'in mensup olduğu St. Marien Kilisesi bir kaç haftadan beri Cezayirli bir aileye sığınak kullanma hakkı tanıyarak, bu aileye sığınma hakkı tanıyarak, bu ailenin böylelikle sınır dışı edilmesini, haliyle işkence ve katliam tehlikesine karşı korumaktadır. Bunalar ilintili olarak 28.07.97 tarihinde düzenlenen başka bir kundaklama esnasında, St. Augustinus Kilisesinin ve St. Marien kilisesinin duvarlarına gamalı haç işaretleri ve "Haris seni yakalayacağız" şeklinde ölüm tehditleri yazıldı.

Şu gerçek giderek berraklaşmaktadır: "Dinin halk için morfin olduğu" şeklindeki temel komünist bakış açımızdan ve her iki kilisenin ve onların gerici aparatları hakkında berrak tutumumuzdan bağımsız olarak, devrimci ve

komünist güçler ile Devletin ve Nazilerin terörüne karşı çıkan tüm dinsel ve hümanist temelde hareket eden güçler ile de dayanışmacı, demokratik haklar uğruna yürütülen mücadele açısından vazgeçilmez ve zorunlu bir adımdır."

Bildiride şu temel konuların altı çizilmektedir.

- **Sistemik Nazi terörü, kundaklamalar ve katliam girişimleri, devlet baskıları için bir ön adımı oluşturmaktadır**
- **Nazi Terörü alman devlet cihazı tarafından hasır altı edilmekte, küçümsenmekte ve hatta onlara destek vermektedir**
- **Alman emperyalizmin devleti burada esas rolü oynamaktadır ve Nazi terörü için ortamı hazırlamaktadır**
- **Sınır dışı edilme tehlikesiyle karşı karşıya kalan sığınmacılar ile dayanışma, alman kölece boyun eğme mentalitesine karşı bir isyanı simgelemektedir**
- **Sığınmacılar ile dayanışma eylemleri devlet tarafından kriminalize edilmekte ve "Kirschenasyl-İnisiyatiflerine" karşı polis saldırısı**

Bildirinin özel bir bölümü şu başlığı taşımaktadır: **"Almanya'daki Katolik ve Protestan Kilisesi, Hristiyan devlet kilisesinin tarihsel caniliklerinin sebep olduğu kana boğazlarına kadar batmışlardır."** Bu bölümde şunlar vurgulanmaktadır:

kendisini gösteren Avrupa şovenizmine dayanarak haklı çıkartılmaktadır."

"Birleşmiş Avrupa" projesi, emperyalizme bağımlı ülkelerdeki halklar için keskinleştirilmiş baskı ve sömürü anlamına gelmektedir!

"Alman emperyalizmi, dünyadaki en büyük sanayi güçlerinden biridir. O bu gücünü, AT yardımı ve maskesine de dayanarak, dünya halkalarını, özellikle de emperyalizme bağımlı olan ülkelerdeki halkları sömürmek ve mali olarak köleleştirmek için de kullanmaktadır.

Sermaye ihracı, emperyalist güçlerin dünya haklarının, özellikle de ezilen halkların sömürülmesi aracılığıyla maksimal karlar elde etmek için kullandıkları en önemli araçlarından biridir... Emperyalist güçlerin dünya halklarını sömürmek için kullandığı diğer merkezi araçlardan biri de, meta ihracıdır. Alman emperyalizmi, temel rakibi ABD-emperyalizmi ile birlikte, bugün en önde gelen ihracatçı ülkelerden biridir. O böylelikle, diğer ülkelere ekonomik bağımlılık altına sokmakta, bu ülkelerdeki halkların üzerindeki sömürü cenderesini giderek daha keskinleştirebilmektedir.

Alman emperyalizmi, emperyalizme bağımlı ülkelerdeki sömürü mevzilerini ve buralardan elde ettiği ekstra karları müdafaa etmek için, dolaylı ve dolaysız bir dizi siyasi ve askeri baskı mekanizmalarını hayata geçirmektedir.

Cephe gerisindeki '5. Kol'un ve faşist rejimlerin finanse edilmesi; Endonezya ve Türkiye gibi gerici ülkelere silah ihracı; dünyanın her köşesindeki gerici ülkelerin polis ve askeri cihazlarının eğitiminde ve yaratılmasına yardım; Somali ve Yugoslavya'da olduğu gibi (ihtiyaca göre ya NATO/WEU'nun kumandası altında ya da yalnız) Federal Ordu'nun doğrudan müdahalesi. Alman emperyalizmi karlarını müdafaa etmek için hiçbir zaman savaştan, katliamdan ve işkenceden kaçınmamıştır.

"Birleşmiş Avrupa" projesi, Avrupa halkalarının üzerindeki baskı ve sömürünün keskinleştirilmesi anlamına gelmektedir!

"Harmonileştirme" ve "iç pazarın yeniden yapılanması" gibi kavramların içyüzüne bakıldığında, alman emperyalizminin esas hedefinin,

almanyada ve diğer avrupa ülkelerinde daha "iyi" sömürü ve baskı koşullarının yaratılmak olduğu ortaya çıkmaktadır: Ücret kısıtlaması, sosyal hakların kesintiye uğratılması, arta kalmış demokratik temel hakların kısıtlanması, avrupanın sığınmacılar için kapatılması:

"Bu örnekler planlanan kötüleşmenin ve keskinleştirmelerin sadece bazılarıdır. Bunlar, sadece almanyadaki değil, tüm avrupa ülkelerindeki emekçilerin ekonomik, sosyal ve hukuksal haklarına karşı cepheden bir saldırıyı teşkil etmektedir."

Alman emperyalizmi "Birleşmiş Avrupa" projesini emperyalist rakiplerine karşı kendi liderlik konumunu daha da kuvvetlendirmek için kullanmaktadır!

Alman emperyalizmi, birinci dünya savaşını başlatan ve ikinci dünya savaşında, tarihte şimdiye değin görülmemiş bir boyutta soykırımı gerçekleştirmiş olan kuvvetli bir büyük güç, özel saldırganlık potansiyeli olan emperyalist bir büyük güç, enternasyonal planda faaliyet yürüten sömürücü ve baskıcı bir güçtür. Alman emperyalizminin ekonomik gücünden dolayı, alman emperyalizmi için 'Avrupa Topluluğu', 'Avrupa iç pazarının yaratılması', Alman Markının Avrupa'nın temel para birimi yapılması, Deutsche Bundesbank'ın liderlik konumu (Euro'nun Avrupa Para birimi haline gelmesi ihtimalinden bağımsız olarak), dünya çapındaki genişleme politikasını daha iyi gerçekleştirebilmek için sadece bir araçtır."

Alman emperyalizminin Avrupa Planları emperyalist savaş anlamına gelmektedir!

Alman emperyalizminin Avrupa planları tartışma konusu olduğunda, sıkça şöyle tehlikeli hayallere tanık olmaktadır: "Birleşik Avrupa" ile "savaş tehlikesi" azalacak. Lenin bu yanlış tezi, "Birleşik Avrupa Devletleri sloganı üzerine" başlıklı makalesinde şöyle geri püskürttü:

"Kapitalizm altında, tek tek devletlerin ve ekonomik toplulukların eşit oranda gelişmesi imkansızdır. Kapitalizm altında bozulan dengeleri zaman zaman yeniden tesis etmek için ekonomik krizlerden ve siyasi savaşlardan başka bir yol bulunmamaktadır. (Lenin,

"Bugünkü Katolik ve Protestan Hristiyan kiliseleri, Hristiyan devlet kilisenin kanlı geleneğini devam ettirmektedirler. 'Heiden' olarak tanımlara karşı gerçekleştirilen haclı seferlerle toplu katliamlar; katliam araçları olarak sömürgecilik ve misyonercilik (ki, örneğin böylelikle Orta ve Güney Amerika'daki İndigen yerli nüfus yok edildi); Hristiyanların dünya görüşünde, 'Şeytanla işbirliği içinde' olarak gösterilen çoğu kadınlar 'cadı'lara karşı milyonlara varan katliamlar, Avrupalı Hristiyanlar tarafından yakinen bin seneden beri devam eden Yahudilere karşı uygulanan katliam politikası – tüm bunlar Hristiyan devlet kilisesinin antikadan günümüze uyguladığı en vahşi katliamlarından bazı örneklerdir... Akıl almaz Nazi canilikleri, 6 milyon Yahudi'ye ve 500 000 Sinti ve Romaya karşı uygulanan soykırımı, Avrupa halkalarına karşı caniane Nazi savaşı, büyük Hristiyan kiliselerinin onayı, katılımı ve hatta pratik desteği ile gerçekleşti..."

Bildirinin başka bir bölümünde, komünist partisinin din hakkında görüşlerine yer verilmektedir:

"Dinsel motiflerden hareketle de olsa, sığın-

macıların desteklenmesi ile dayanışma gösterdiğimizi açıkladığımız halde, komünistlerin dine ve kiliseye karşı ilkesel yaklaşımlarını burada gizlemek istemiyoruz. 'Kirschenasy' örneğinde olduğu gibi, demokratik inisiyatiflerin papazlardan ve kiliselerden belli destekler almalarına rağmen, bu Dinin ve Kiliselerin genel gerici rolünü bertaraf etmemelidir. Lenin'in bu konuda söyledikleri dün olduğu gibi bugünde hala geçerlidir:

"Din halk için bir morfindir. Bu genel şiar, marksizmin din konusundaki tüm dünya görüşünün temel dayanağıdır. Marksizm bugünkü tüm dinleri ve kiliseleri, tüm dinsel örgütleri, daima sömürüyü savunan ve işçi sınıfını aptallaştıran ve kafalarını karıştıran bir organ, burjuva gericiliğinin bir organı olarak değerlendirmektedir." (Lenin, "İşçi partisinin din hakkındaki tutumu", 1909, Cilt 15ö sf. 404/405, Alm.)

Bildiri bundan üç sene öne, Kürt ulusal hareketi için afiş asan Halim Deneri arkasından vurarak öldüren polisin mahkeme tarafından serbest bırakılmasına karşı yönelen bir afişi içermektedir.

Austos/Eylül Bildirisi şu başlığı taşımaktadır:

Alman emperyalizminin, militarizminin ve revanşizminin kanlı geleneğe dayalı Avrupa-Planlarını teşhir edelim:

Avrupa'nın Almanya tarafından "yeniden yapılanmasına" karşı mücadele edelim!

"... Alman emperyalizminin, militarizminin ve revanşizminin dünya egemenlik planlarını hasır altı etmek yada şu veya bu şekilde açıkca haklı çıkartabilmek için, alman emperyalizminin temsilcileri, propagandacıları, partiler, Maasterich-II Anlaşmaları bağlamında ustaca tüm medya organlarını kullanmaktadırlar. Bu amaca uygun olarak Euro para birimini merkeze koyarak, 'Avrupa' projesini devreye sokmaktadırlar. Bu yaklaşım, birinci dünya savaşından, Nazi savaşından bugüne kadar uzanan kanlı bir geleneği bulunmaktadır. Alman emperyalizminin bu ideolojik manevraları teşhir edilmeden, alman emperyalizminin Avrupa planlarına karşı gerçekten başarılı bir mücadele düşünülemez."

Gerçek şudur ki: AT, Avrupa emperyalistlerinin ABD ve Japon emperyalist rakiplerine karşı oluşturdukları geçici bir ortaklıktır. O aynı zamanda Avrupalı emperyalist güçlerin kendi aralarındaki rekabetin bir çerçevesini oluşturmaktadır.

"Tek tek AT-Ülkelerinde, 'Avrupa' projesi, ... kendi halkları üzerindeki sömürünün keskinleştirilmesinin suçunu başka Avrupalı emperyalist güçlerin üzerine atmak ve 'kendi' milliyetçiliklerini pohpohlamak için de kullanılmaktadır. 'Avrupa' projesi, özellikle emperyalizme bağımlı ülkelerdeki halkların üzerindeki baskı ve sömürüyü keskinleştirmek için kullanılmaktadır. Bu tutum, yüzyıllardan beri tüm Avrupa ülkelerinde kışkırtılan ve emperyalizme bağımlı ülkelerin aşağılanması şeklinde

*"Birleşik Avrupa Devletleri sloganı üzerine",
1915, Cilt 21, Sf. 344, Alm.)*

Bildiride devamla şunlar vurgulanmaktadır:

"Alman emperyalizmi dünya çapındaki devrimci güçlere karşı yada herhangi bir emperyalist rakibine karşı (ister NATO ister WEU ve istersede AT bünyesinde olsun), kimlerle geçici ortaklıklar kurarsa kursun, o bir savaş kışkırtıcısı olarak kalacaktır ve Eski Yugoslavya'da Federal Ordu'su ile açık ve doğrudan savaş müdahaleleri yürütmekte, diğer emperyalistlere karşı yöresel savaşları hazırlamakta ve sömürü alanlarının emperyalist büyük güçler arasında yeniden paylaşımını sağlamak için yeni bir emperyalist savaşı planlamaktadır."

Alman şovenizminin değişik türleri

Alman emperyalizminin stratejicileri, toplumun ideolojik olarak istenilen yönde yapılanması için sadece bir tür demagojinin asla yeterli olmayacağını bilmektedirler. Alman emperyalizminin, nüfusun değişik kesimlerine hitap eden değişik propagandalar yapan farklı iş birimleri bulunmaktadır. Örneğin "Euro-tartışmasında" bir alman-milliyetçi versiyonu bulunmaktadır. Bu propaganda Almanya'da emekçi nüfusun sosyal durumunun kötüleşmesinin suçunu, "Brüksel'e yükleyerek, "Almanya'nın çıkarlarının ayaklar altına alınmasından" dem vurmaktadır. Bu tartışmada bir de "Biz Avrupa'nın savunucuyuz" şiarı altında hareket eden "Alman-Avrupacı" ses bulunmaktadır. Bu propaganda, hissi olarak Nazilere karşı olan nüfusun kesimleri üzerinde sempatisini kazanmayı ve alman emperyalizminin önderliği altında bulunan bir Avrupa Topluluğu konusunda Avrupa'daki diğer

halkların beslediği haklı şüphelerini "bertaraf" etmeyi hedeflemektedir. Alman şovenizminin bu iki tipi sadece şu anlamda birbirinden biçim ve zamanlama açısından farklıdırlar:

"Üstlendikleri farklı görevler gereğince ne zaman hangi manevranın kullanılacaktır. Alman emperyalizminin propagandacıları bu iki pozisyonu, duruma göre ya birini ya diğerini kullanmaktadırlar. Ve hatta her iki manevra da birbiri ile kombine edilerek savunulmakta, birbirlerini tamamlamaktadırlar. Örneğin alman emperyalistleri ile Fransız emperyalistleri arasında yarin patlak verebilecek olan rekabet mücadelesi, alman-şovenist versionu ön plana çıkabilir, 'Almanya'nın tek başına yoluna devam etmesinden', Brüksel'e karşı 'Almanya'nın özel yolundan' dem vurulabilir. Ertesi gün ise, bu manevranın 'Alman-Avrupacı' versiyonu yeniden devreye sokulabilir. Belirleyici olan alman emperyalizminin çıkarları ve hedeflerine ulaşmak uymaları gerektiği zorunluluklardır..."

Proleter enternasyonalizm için! Bütün ülkelerin Proleterleri birleşin!

"Enternasyonalizmin bu ilkesi sadece yada esas olarak Avrupa'da geçerli değildir. Kendisini sol gören çevrelerin, "Önce Avrupa, sonra dünyanın öbür kesimi" şeklindeki sloganlara kendisini kaptırması göz önünde bulundurulduğunda, bu gerçek vurgulanmak zorundadır... Almanya'daki işçi hareketinin ve komünistlerin bu gelişmeler ve çok kapsamlı görevler karşısında cevabı ve perspektifi ancak şöyle olabilir: Tüm ülkelerdeki işçilerle omuz omuza, sömürü ve baskı koşullarının keskinleştirilmesine karşı, emperyalist savaşlara karşı sadece 'Almanlara' özgü parolalar altında yada 'Avrupa'nın birleşmesi' şeklindeki parolalarla değil, bilinçli olarak her milliyetçiliğin ve şovenizmin her çeşidine karşı sınıf mücadelesinin keskinleştirilmesi."

Bildiri şu ilaveyi içermekteydi: **"Bilimsel Sosyalizm İçin Kızıl Cephe"** adlı dergiden parça: **"Proleter Enternasyonalizmin temel üç bakış açısı: Avrupa ve Alman şovenizmine karşı komünizmin dünya çapındaki hedefleri uğrunda mücadele."** Bu yazıda, alman şovenizmine karşı mücadelenin birçok açıdan esas alınmasının zorunluluğuna rağmen, Avrupa şovenizmine karşı mücadelenin kendi başına bir mücadele cephesini oluşturduğu açıklığa kavuşturulmaktadır.

İlişki Adresi:
Buchladen Georgi
Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.

* Fax: 004969/730920

* E-Mail: BuLaGDimit@aol.com

* <http://members.aol.com/bulagdimit/gda.htm>

(*) Bütün ülkelerdeki gizli servislerin aralarındaki
ipirtliğini küçümsemeyelim

Açılış saatleri:

Çarşamba-Cuma

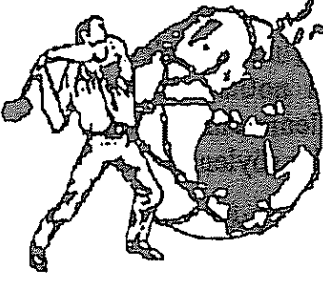
16.30-18.30

Cumartesi

10.00-13.00

Pazartesi ve Salı

kapalıdır.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 4/97

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Ekim-Aralık 1997

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Ekim-Kasım'da 16 sayfalık şu bildiri yayınlandı:

**Bundan 30 Sene önce Ernesto Çhe Guara Emperyalistlerin cellatları tarafından hunharca katledildi
Ernesto Çhe Guara'nın devrimci mirası uğrunda mücadele!**

"Çhe Guara ilkin Küba'daki devrimci mücade-
lenin hazırlanmasında ve gerçekleşt-
tirilmesinde önder bir rol oynadı. Bastista
rejiminin yıkılmasından sonra sanayi bakan-
lığını üstlendi. Dünya çapında barışçıl ve
barışçıl olmayan yol şeklindeki patlak veren
tartışmanın tam ortasında Çhe Guara, prole-
ter enternasyonalizmine sadık kalarak,
1966'da Bolivya'da emperyalizme ve yerli
gericiliğe karşı silahlı mücadelenin hazırlan-
masına ve geliştirilmesine katkıda bulunmak
için Bolivya'ya gitti. Bu mücadele içinde Çhe
Guara 1967'de katledildi. Onun ismi tüm sa-
mimi devrimcilerin anısında, dünya halkla-
rının emperyalizme silahlı karşı mücadelesi-
ne katılmanın bir sembolü olarak kalacaktır.

Ancak Çhe'nin SBKP'nin karşı devrimci re-
vizyonist 20. Parti Kongresi hakkındaki tu-
tumsuzluğu, daha doğrusu onun net olmayan
pozisyonu Çhe'nin ölümünden sonra revizyo-
nist güçler tarafından kullanıldı. İkiyüzlü re-
vizyonist güçler, uzlaşmacı pozisyonları
pekiştirmek için ve modern revizyonizme karşı
pratik ve teorik mücadeleyi kısıtlamak yada
bu mücadeleyi 'bölücülük' olarak mahkum
etmek için bu zaafı kullandılar. Tüm
dünyadaki komünist güçlerle diyalog içinde
Çhe'nin eserlerinin dayanışmacı ama aynı
zamanda eleştirici bir analizi başlatılmak
zorundadır."

Bildirinin "Çhe Guara'nın silahlı mücadele
üzerine teorik ve pratik tutumu" başlıklı özel bir
bölümünde, Çhe'nin 1960 kaleme aldığı "Gerilla
savaşı" başlıklı makalesinde, Küba'daki partizan

savaşlarının tecrübelerini değerlendirerek, bütün
ülkelerdeki devrimci ve komünist güçler için değerli
katkılarda bulunduğu vurgulanmaktadır. Bildirinin bu
bölümünde, **silahlı mücadelenin gerici orduyu ve
eski toplumun gerici tüm üst kurumlarını imha
etmek için ve emperyalizmi yok etmek için mutlaka
şart olduğunu** şeklindeki Çhe Guara'nın devrimci
tavrı özellikle önplana çıkartılmaktadır. Devamla
bildiri, Bolivya'da 1966/67 de **partizan savaşının
hazırlanması pratiğinin**, bir anlamda **Kruşçof-
Brejnef revizyonistlerinin** "barışçıl yoldan" sosya-
lizme geçiş şeklindeki teorilerine **Çhe Guara'nın
vermiş olduğu yanıt anlamına** geldiğini berraklığa
kavuşturmaktadır.

"Çhe Guara'nın 'sosyalizme barışçıl yoldan
geçiş' ihtimali üzerine yürütülen tartışma
konusunda Çhe Guara'nın problematik yada
yanlış teorik pozisyonlar" başlıklı bildirinin özel bir
bölümünde, Çhe Guara'nın yazısından bazı örnek
pasajlar (örneğin, "Küba Tarihsel bir İstisna mı
yoksa Emperyalizme Karşı Savaşında bir Öncü mü"
1961, ve "Latin-Amerika Devriminin Stratejisi ve
Taktiği" 1962) değerlendirilerek, bu pasajlarda Çhe
Guara'nın revizyonistlerin "barışçıl" ve "barışçıl
olmayan yol" şeklindeki yanlış şemasına ödünler
verdiği, ve Çhe'nin silahlı mücadelenin ne zaman
başlatılacağı konusunda bu sorunu yanlış bir şekilde
burjuvazinin tutumuna bağımlı kıldığı eleştiril-
mektedir.

Bildirinin özel bir bölümünde, "Bütçesel finans-
man sistemi üzerine" 1964, "Sosyalist plan ve önemi
üzerine" ve "Sosyalizm ve Küba İnsanı" 1965
başlıklı makalelere dayanılarak, **Çhe Guara'nın
sosyalimin ve komünizmin inşası hakkındaki
temel komünist görüşleri** ortaya konulmaktadır. O

dönemde Sovyetler Birliği'ndeki kapitalist restorasyonu teorik olarak pekiştirmek amacıyla Sovyet revizyonistleri tarafından başlatılan ekonomik tartışma esnasında Çhe 1960'lı yıllarda bu görüşleri (her ne kadar derinlemesine olmasa da) kamuoyu önünde savundu.

Bildirinin **"Çhe Guara ve Küba'nın revizyonist Sovyetler Birliğine bağımlılığı"** başlığındaki özel bir bölümünde, 1964 da UNO'da yaptığı konuşmadan ve 1965'de Algier'deki konuşmasından pasajlar aktararak, Çhe'nin Sovyet revizyonistlerin politikasına eleştirileri bulunduğunu gösterilmektedir. Çhe hatta Sovyet revizyonistlerin, "batılı sömürücü ülkelerle gizli suç ortaklığında bulunduğunu" eleştirmektedir. Bununla ilintili olarak bildiride, **Güney-Amerika'nın Marksizm-Leninizm' meylli güçlerinin Küba revizyonizmine karşı yönelik belgelerinin kısmen aktardığı** özel bir bölüm daha bulunmaktadır. (Örneğin, 1966 daki Şili Devrimci Komünist Partisinin tavrı, 1968'deki Bolivya Komünist Partisi /ML'in Genel Sekreteri Oscar Zamora'nın açık mektubu, 1976'daki Brezilya Komünist Partisi /ML ve Portekiz Komünist Partisi (R)'nin deklarasyonu).

"Eleştiriler ve sorunlu noktalar" başlığı altında, birinci planda Çhe Guara'nın merkezci ve uzlaştırıcı pozisyonları, onun devrimci Çin Komünist Partisi ile revizyonist SBKP arasındaki polemik konusunda tutunduğu, açık ve kamuoyu önünde ideolojik mücadeleyi gereksiz gören pozisyonu eleştirilmektedir. Çhe Guara'nın görüş ayrılıklarının "kapalı kapılar ardında" tartışılması talebinin ve onun "görüş ayrılıklarının ılımlı hale getirilmesi" vb. yönünde yaptığı çağrılar (örneğin, 1963, "Biz tüm Latin-Amerika için devrimci hamur mayasıyız" ve 1967 "Dünya halklarına mesaj") bilimsel komünizme tamamen ters düştü bildiride gösterilmektedir:

"Çhe Guara için 'bölünme' başlı başına negatif olan ve 'her türlü imkan kullanılarak' engellenmesi gereken bir olgudur. Ama burada belirleyici olan nokta şudur: Söz konusu olan devrimci bir birlik mi yoksa revizyonist bir birlik mi?... Söz konusu olan şey, tamiri mümkün olmayan bir yanlış gelişme ise, komünist partisi ve enternasyonal komünist hareketin çerçevesi içinde düzeltilemeyecek, sıkı kök salmış revizyonist çizgi ise, yani korumak istenen revizyonist bir birlik ise, o zaman, bu revizyonist birliği bozmak ve yeni bir komünist birliği oluşturmak tüm komünist güçlerin vazgeçilmez bir görevidir."

Ayrıca bildiri, Çhe Guara'nın Nisan 1967 tarihli **"Dünya Halklarına Mesaj: iki, üç ve daha çok Vietnamlar yaratalım!"** başlıklı makalesini Gegen die Strömung'un eleştirici notları ile birlikte ek olarak içermektedir. Makalenin tanıtım bölümünde diğer şeylerin yanı sıra şunlar söylenmektedir:

"... Çhe Guara'yı göklere çıkartan revizyonist karşı devrimci Fidel Castro ile Çhe Guara'nın arasındaki zıtlığı bariz bir şekilde ortaya koyduğundan dolayı bu makaleyi yayınlıyoruz. Fidel Castro 1988 şunları söylüyordu: 'Ben kontrolden çıkmış bir patlama istemiyorum. Şu anda bir, iki, üç, dört yada beş devrimden daha önemlisi, krizden çıkmak ve yeni bir dünya ekonomik düzeninin inşasıdır.' ("Kensequent", Revizyonist SEW'nin Yayın Organı, 2/1988, sf. 69)

Bu makale aynı zamanda Çhe Guara'nın temel hatasının motifleri hakkında da bilgi vermektedir. O, Çin KP ile SBKP arasındaki polemik konusunda açık bir tavır takınmadı, dünya komünist hareketinin bölünmesinin gereksiz ve engellenebilir olduğu konusunda ham hayaller besledi ve bölünmenin Vietnam halkının mücadelesine zarar verdiğini savundu."

Son olarak bildiri Çhe Guara'nın eseri konusunda tartışmanın şimdiki konumunu toplamaktadır:

"Görüşümüze göre, Çhe Guara'nın devrimci mirasını değerlendirilmesi çalışmasını ilerletebilmek için ve onun eylem ve düşüncelerinin etkisini eleştirici olarak da inceleyebilmek için tüm dünyadaki komünist güçler arasında özellikle de Güney ve Latin-Amerika'daki komünist güçlerle birlikte derinlere inen, belge ve kanıtlara dayanan tartışmanın vazgeçilmez bir zorunluluk olduğunu düşünüyoruz. Bizim şimdiye kadarki incelemelerimiz özet olarak şu değerlendirmeleri ve sorunları ortaya çıkarttı:

Birincici: Çhe Guara, Çin KP'den ve AEP'den daha net bir şekilde, teorik ve pratik olarak silahlı mücadeleyi, mücadele biçimleri arasında favorize etti ve böylelikle, dolaylı olarak modern revizyonizme hissedilir darbeler indirdi. Elimizdeki belgelerden görebildiğimiz kadarı ile, bu soru Çhe teorik olarak derinleştirmede. Ve hatta, o tıpkı Çin KP'nin belgelerinde mevcut olduğu gibi, 'barışçıl yol' sa-

vunucularına tavizler verdi. Çhe Guara açıktan açığa SBKP önderlerinin ihanetinin kapsamını küçümsedi ve yanlış değerlendirdi. Hiç şüphe yok ki Çhe Guara, merkeziyetçi pozisyonlar savundu ve komünistler ile revizyonistler arasındaki kamuoyu önündeki polemikten kaçan merkeziyetçi güçleri uluslararası çapta destekledi. Çhe Guara modern revizyonistlerden kopmaktan yana değildi.

İkincisi: Silahlı mücadelenin yolu, sanayi proletaryasının ve kırsal alandaki emekçi yığınların rolü, kırdaki kök salan ve sonradan, şehirlerde işçilerin ayaklanmasına bağımlı olarak, şehirdeki büyük iktidar merkezlerine saldırarak olan kırdaki silahlı birliklerin oluşturulması sorunlarında Çhe'nin teorik ve pratik çalışmaları, Güney ve Latin Amerika'daki ve tüm dünyadaki devrimcilerin devrimci mirasının vazgeçilmez bir parçasını oluşturmaktadır. Kendi ülkelerindeki somut koşul ve gelişmeleri dikkate alarak, Çhe'nin tüm gerekçelerinin derinlemesine incelemek, Güney ve Latin-Amerika'daki tüm komünist güçlerin ve komünist partilerin en ivedi görevlerinden biridir. Çhe'nin gerekçelendirmelerinin etkisi ve gerekçelendirmenin kendisi eleştirici olarak kontrol edilmek zorundadır. Burada kontrol edilmesi gereken sorunlar, birincisi, Küba devrimin kendine has bazı özellikleri acaba ne ölçüde, Bolivya gibi ülkelere basit bir şekilde genelleştirildi ve ikincisi, Çhe'nin de bizzat kendisinin talep ettiği üzere, komünist partisinin inşasının rolü, komünist bir merkezi yayın organının oluşturulması ne ölçüde yanlış olarak arka plana itildi.

Bu bağlamda kendilerini Marksist-Leninist gören KP Bolivya /ML güçleri ile Çhe Guara'nın arasında gelişen tartışmanın büyük önemi bulunmaktadır ve bu bakımdan derinlemesine değerlendirilmek zorundadır. Aynı şekilde, Çhe Guara'nın eserlerini konu alan komünist güçlerin tartışma katkıları da sistematik olarak bir araya getirilmek ve değerlendirilmek zorundadır.

Üçüncüsü: Güney ve Latin-Amerika'daki ülkelerin ortak özellikleri ve farklılıklarının neler olduğu tartışması bağlamında, Çhe Guara'nın gerekçeleri çok dikkatli ve sistematik bir şekilde incelenmek, ve Güney ve Latin-Amerika'daki diğer ülkelerin koşulları oldukça

doğru bir şekilde incelenmek zorundadır. Elimizde bulunan belgeler, Çhe Guara'nın, Brezilya'dan Peru'ya, Peru'dan tut Bolivya'ya değin tüm Güney ve Orta Amerika ülkelerinin arasındaki ortak özelliklere daha ağırlık verdiğini göstermektedir. Bizim görüşümüze göre, ortak özelliklerin önemi, mevcut ve çok ciddi farklılıklar konusunda berraklık yaratılışı zaman daha iyi kavranabilir. Emekçi ve sömürülen yığınların birliği için İndigen lisanının önemi buna bir örnektir.

Dördüncüsü: Elde var olan tüm belgelere dayanarak, komünist partisinin inşasının zorunluluğu ve silahlı mücadelenin yönetimi, örgütlenmesi ve bilinç unsurunun ortaya çıkartılması bakımından partinin rolü hakkında Çhe Guara'nın neler söyledikleri de incelenmek zorundadır. Çünkü görüşümüze göre, silahlı mücadelenin hazırlanması ve gerçekleştirilmesi görevine bağımlı olarak, gerçek bir komünist partisinin yaratılması bir numaralı görev olduğu şüphe götürmez bir gerçektir.

Beşincisi: Çhe'nin amacı sosyalizm ve komünizmi kurmak idi. O Belli ki, (her ne kadar derinlemesine olmasa da) sosyalizmin inşası sorunlarında revizyonistlerin saldırılarını kamuoyu önünde geri püskürttü. Sosyalizmi ve komünizme ulaşma mücadelesi içinde, komünist bilincin ve komünist moralin geliştirilmesi için, sömürülenlerin bilincindeki burjuva ideolojisinin imha edilmesi için mücadelenin olağan üstü önemine dikkat çekti. Çhe Guara proletarya diktatörlüğünün önemini vurguladı. Fakat o proletarya diktatörlü altında komünizme varana dek, sınıf mücadelesinin keskinleşmesi yasasına ters düşen pozisyonlar da savundu.

Altıncısı: Çhe Guara'nın eseri ve yaşamının tartışılmasında, tüm ülkelerdeki gerçek devrimcilerin kalbinde Çhe'nin emperyalizme karşı savaşım için bir sembol olduğu, sınırsız olarak fedakar proleter enternasyonalizm için bir sembol olduğu, söz ile eylemin birliği için bir sembol olduğu ve 'Ya özgürlük ya ölüm!' sloganının bir sembolü olduğu şüphe geçirmez bir gerçektir.

Tam da bundan dolayı, Çhe'nin tüm eserlerinin sistematik ve bilimsel olarak eğitilmesi ve burada değinilen tüm sorunlar üzerine tartışma çok önemli bir rol oynamaktadır."

Aralık Bildirisi ş u başlığı taşımaktadır:

1945'den sonra Batı/Almanya'da işçilerin mücadelesinin eleştirici bir şekilde incelenmesinin önemi üzerine:

Batı/Almanya'daki işçilerin mücadele tecrübelerinden gelecekteki mücadeleler için dersler çıkartalım!

"Diğer halkların boyunduruk altına alınmasında ve sömürülmesinde ve rakip diğer emperyalist büyük güçlere karşı Alman emperyalizmi uluslararası planda ilerlemekte iken, o ülke içinde de baskı ve sömürüyü keskinleştirmekte, işçi ve sömürülen yığınlarının geniş kesiminin ekonomik ve sosyal durumu Almanya'da da giderek kötüleşmektedir. Geçtiğimiz yıllarda, işçiler ve diğer emekçi yığınlar, her şeye mücadele vermeden katlanmayacaklarını defalarca gösterdiler. Ama gerçek o ki, DGB-önderliği ve kapitalizmin diğer uşakları, her seferinde ve neredeyse aynı metot ve manevraları kullanarak, mücadele hareketlerini boğmayı yada gelişen mücadeleleri yenilgiye uğratmayı başardılar.

Mücadelede ilerleyebilmek için devrimci işçiler komünist partisinin önderliği altında, gerek kendi ülkelerinde gerekse de uluslararası plandaki mücadelelerin tecrübelerini ele almak ve bunlardan gerekli dersleri çıkartmak zorundadırlar. Bu Almanya'daki veya Batı/Almanya'daki işçilerin mücadelelerini de kapsamaktadır. Uzun vadeli bakılacak olursa, bu tecrübeler hakkında köklü bilgi sahibi olmayan, bu mücadelelerden ortaya çıkan belirleyici dersleri anlamayan ve propaganda edemeyen kadroların, proletaryanın ileri kesimini komünizm ve komünist partisi için kazanamayacağı ortadadır."

Bildiride, geçtiğimiz yıllara ait mücadelelerin yanı sıra, 1949'dan 1974'e değin gelişen proletaryanın bazı çok önemli grev ve grev hareketleri sıralanmaktadır. İlkin bu döneme ait olan **siyasi mücadeleler** ele alınmaktadır: Ekonomik, politik ve ideolojik alanda **nazizminden arındırılması** uğruna mücadele, Batı/Almanya'nın yeniden **militarizme** edilmesine karşı mücadele ve 50'lilerde Federal Ordunun (Bundeswehr) **atom silahları** ile donatılmasına ve 60'lı yılların sonuna doğru, **gerici 'olağan üstü hal yasasına'** karşı mücadeleler. Bunun ardından yedi ekonomik grev ve işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin legal imkanlarının kısıtlanmasına karşı mücadeleler ele alınmaktadır: Kendi çapında Batı/Almanyanın tarihinde en büyük olan **1951'de kır işçileri** grevi, 1952'de **gerici "işyeri temel yasası"**na (Betriebsverfassungsgesetz) karşı mücadele, sendika önderliğinden bağımsız ve onlara karşı olarak KPD tarafından örgütlenen 1955'de "Howaldt-Werft" işçilerinin mücadelesi, 1956/57'de **Schleswig-Holstein eyaletinde metal işçilerinin** 114 günlük grevi. **1969'da** (sendika önderlerinin iradelerine karşı gerçekleştirilen) sözüm ona "vahşi" **Eylül grevleri**, diğer ülkelerden gelen işçilerin ağırlıkta olduğu ve alman işçiler ile ortaklaşa gerçekleştirilen (bugüne değin hala olağan üstü bir örneği teşkil eden) **1973'deki Pierburg-Grevi** ve nihayet, öncelikle Türkiye'den gelen işçilerin katıldığı ve Almanya'nın tarihinde bugüne değin en keskin grevi teşkil eden ve alman şovenizme karşı uzlaşmaz mücadelenin büyük önemini gözler önüne seren **1973'deki Fort-Grevi**. Bildiride sonuç olarak şunlar söylenmektedir:

"İşçi sınıfının sermayeye karşı verdiği mücadele, kapitalist sistemin parçalanarak yerine sosyalist ve komünist bir dünya düzeni oluşturulmasının zorunlu oluşunu kavrama ihtimalini içermektedir. Ancak bu bilinç kendiliğinden oluşmamaktadır. Bu mücadeleleri bir araya getirme, örgütlenme ve yönetmekle kalmayan aynı zamanda ve öncelikli olarak gelişen işçi hareketinin içine gerekli berraklığı ve perspektifi taşımak zorunda olan komünist partisine bu alanda büyük görevler düşmektedir..."

İlişki Adresi:

Buchladen Georgi Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.

* Fax: 004969/730920

* E-Mail: BuLaGDimi@aol.com

* <http://members.aol.com/bulagdimi/gds.htm>

Açılış saatleri:

Çarşamba-Cuma

16.30-18.30

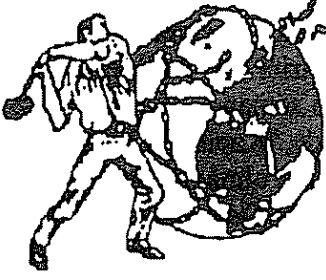
Cumartesi

10.00-13.00

Pazartesi ve Salı

kapalıdır.

(*) Bütün ülkelerdeki gizli servislerin aralarındaki işbirliğini küçümsemeyelim

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 1/98

“Gegen die Strömung” - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Ocak-Mart 1998

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

Ocak ta “Gegen die Strömung” şu bildiriği yayınladı:

Karl Marx'ın temel yapıtı “Kapital”ın incelenmesi, ideolojik mücadelede ivedi ve aktuel bir öneme sahiptir

“Kapital”ı inceleyin!

“Bir taraftan komünist olmak, diğer taraftan da tartışma içinde ve sınıf düşmanlarının ideolojik temsilcilerine karşı mücadele içinde bu temel yapıtı hiç okumadığını teslim etmek zorunda kalmak her şeyden evvel bir zavallılık göstergesidir. Bu durumda insan kendisini gülünç durumu düşürmekte ve kendini savunuyum derken laf kalabalığı içinde, bu kitabı okumadan da yada bu kitap hakkındaki ikincil derecedeki kaynakları okuyarak da komünist kadro olabileceği izlenim yaratılır. Evet kabul ediyoruz yukarda zikrettiğimiz örnek epey içeriksel bir gerekçelendirme sayılamaz... Ama bu oldukça etkili bir gerekçedir. Marx'ın temel yapıtı hakkında bilgi sahibi olmadan bilimsel komünizm savunulamaz.”

Bildiri “Kapital”ı incelemenin neden gerekli olduğunu ve bu eğitimin hangi amaçla yapılması gerektiğini açıklayan bazı belirleyici sebepleri tartışmaya sunmaktadır:

❑ **Sosyalist devrimin zorunluluğuna mutlak kanaat getirmek**

“... Dünya çapındaki sefalet ve sosyalizmin ve komünizmin reel ihtimali karşısında, kapitalizmin kendi iç çelişkilerini çözemeyeceği bilinci, ‘Kapital’ın bilimsel kanıtlamalarının incelenmesi sonucu geliştirilmek zorundadır...”

❑ **İşçi sınıfına doğru sistematik yönelim: İşçi sınıfının gerçek durumu ve günlük mücadelelerin “iki yönlü” karakteri**

İşçilerin çalışma koşulları, iş gününün uzatılması, sömürünün keskinleştirilmesi ve bunlara karşı gelişen

mücadeleleri detaylı bir şekilde ele almakla, Marx, “dünyadaki lanetelenenlere” karşı derin bağlılığını açık bir şekilde göstermektedir. Marx’ın da oldukça hassas bir şekilde analize ettiği gibi, bu noktada işçi sınıfının zorunlu savunma mücadelesi içindeki karşılıklı etki mekanizmasını anlamak çok önemlidir:

“... Günlük mücadelelerin de ‘çift’ nitelikli... olabileceği, (bunların ç.n.) reformizm yada ama komünizm yönelimli devrimci perspektifli sınıf mücadeleleri için bir hareke noktası olabileceği unutulmamalıdır.”

❑ **Kapitalist sınıfın sahte bilimsel gerekçelendirmelerinin geri püskürtülmesinin önemi üzerine**

“Kapital”ın eğitimi, burjuvazinin ‘en iyi teorisyenleri’ nin tezlerini sistematik olarak geri püskürtmek için Marx’ın neden bu kadar çaba harcadığını göstermektedir. Bu konu Marx’ın yarattığı atmosferle doğrudan ilinti içindedir. Marx işçi sınıfının mücadelesini yöneten bir yoldaş olarak, hiç bir saygı göstermeden o dönemdeki bilimsel otoriteleri öldürücü eleştiriye tabi tuttu. O zamana değin tamamen burjuvazinin egemen olduğu alanlarda bu bilim adamlarının hatalarını göstererek bu ‘sivri zekalıları’ kamuoyunun önünde gülünç duruma düşürdü:

“Bu olgunun varlığı, işçi sınıfına, kendilerinin burjuvazinin teorisyenlerinden daha üstün oldukları hissini vermiştir...”

“Sosyalizm ve komünizm hakkında önemli düşünceler” başlığı altında bildiri, Marx’ın “Kapital”de “Şu olursa ne olurdu ...? sorusunu tesadüfen ortaya atmadığını göstermektedir:

"... Çok büyük bir ikna gücü ile burada, artık değer üretimine ve sömürüye dayanmayan toplumsal düzenin perspektifleri berraklaştırılmaktadır...!"

❑ **Avrupa şövenizmine karşı mücadele içinde, sermayenin "en ilk" birikiminin önemini ortaya çıkartalım**

Marx yapıtının özellikle sermayenin "ilk birikimi" bölümünde, yani Avrupa'daki gelişmiş sanayi ülkelerinin, sanayilerini geliştirmek için gerekli kaynakları nereden aldıklarının açıklandığı bölümde, Marx sömürgelerin köleleştirilmesi ve sömürülmesini mahkum etmekte ve Avrupa şövenizmine karşı mücadele yürütmektedir:

"Bunun cevabı çok somut ve ikna edicidir. Bu cevap 'ekonomik olmayan faktörlerin' rolü hakkında, kısacası 'tarihte şiddetin rolü' hakkında çok bilgi vermektedir: Kapitalizmin hazırlanmasına bir araç olarak, gerek Avrupa dışı ülkelerdeki halklara karşı gerekse de kendi ülkesindeki öncelikle köylü nüfusuna karşı kanlı gasp ve cinayet eylemleri."

"Gegen die Strömung"un Şubat bildirisi şu başlığı taşımaktaydı:

Fransa'daki işsizlerin örnek mücadelelerinden öğrenelim!

Yığınsal işsizliğe ve onun kapitalist sebeplerine karşı mücadeleye atılalım!

Fransa, İspanya Türkiye, Polonya'da vs. olduğu gibi Almanya'da da milyonları kapsayan bir işsizlik hüküm sürmekte ve bu sayı giderek artmakta ve daha geniş nüfusu sefaletle sürüklemektedir. Bu durumu şirin göstermek ve haklı çıkartmak için ama her şeyden evvel bu koşullara karşı her türlü baş kaldırışı engellemek için değişik gerici demagojiler etrafa yayılmaktadır. Örneğin, yığınsal işsizlik, kapitalizm tarafından yeniden onarılabilecek bir 'kazaymış' gibi gösterilmektedir. Ama aynı şekilde, sanki işsizliğin kaynağının, devreye sokulan yeni makine ve teknikte bulunduğu iddia edilmektedir... Bu demagoji ile bağıntılı olarak, işsizliğin kaynağının (öncelikle bağımlı ülkelerdeki) 'nüfus artışından' olduğu şeklindeki ırkçı-şovenist önyargı pohpohlanmaktadır. Bu 'yabancılar dışarı' şeklindeki Nazi parolasına kadar varmaktadır. Aynı esnada, işsizlerin yaşam koşulları keskin tedbirler ile adım adım daha da

Bildirinin devam eden bölümünde, "Kapital"ın **eleştirci bir şekilde incelenmesi** talep edilmektedir. Sadece Marx'ın kullandığı bazı örnekler ve İncilden aldığı bazı kavramlar eleştirci bir şekilde analize edilmekle yetinilemez. Aynı zamanda, modern revizyonizme karşı mücadele içinde, "Kapital"daki gerekçelendirmelerin hala geçerli olup olmadığı da eleştirci olarak analiz edilmek zorundadır. Devamla, "Kapital"ın "oldukça zor" olduğu gerekçesine karşı bildiride şunlar söylenmektedir: Sosyalizm bir bilim olduğu için, o bir bilim gibi ele alınmalı ve bir bilim gibi eğitilmelidir. "Eğitimsiz" işçilerin "Kapital"ı anlamayacakları gerekçesi ise tamamen yanlıştır. Tamda işçiler komünist teoriyi daha derinlemesine ve daha esaslı bir şekilde öğrenebilirler.

"Bilimsel komünizme sempati duyan genç insanların karşısında kendilerini severek 'Kapital' uzmanları olarak lanse eden envai çeşit 'Marxolog'lara ve revizyonist mesleki reformistlere karşı ta başından itibaren şu söylenmek zorundadır: 'Kapital'in eğitimi kendi başına bir görev değil, bu eğitim, devrimci bir pratiğe ışık tutması için yapılmak zorundadır..."

kötüleştirmektedir. Ancak Fransa'da işsizler bu gelişmelere DUR! diyerek, mücadeleye atıldılar. Onlar, mücadele edilebileceğini, egemen sınıflar üzerinde baskı yapılabileceğini, milliyet ve vatandaşlık farklılıklarına rağmen, sermaye tarafından sömürülen ve baskı altında tutulanlarla dayanışma girilebileceğini gösterdiler. Onlar bu mücadeleleri ile, işsizliğin temel kaynağının nerede yattığı sorunu da gündeme getirerek, bu kaynağın kapitalist kar sisteminde yattığı gerçeğinin görülmesini kolaylaştırdılar."

Devamla bildiri, detaylı bir şekilde Fransa'daki işsizlerin mücadelesini ele almakta, oradaki protestoların başlangıç nedenlerini ve **Fransa'daki işsizler hareketinin özelliklerini** ortaya koymaktadır: Protesto eylemlerinin militanlığı, Paris'teki seçkinler okulunun işgal edilmesi örneğinde görüldüğü gibi, eylem ile tartışmanın kombina edilmesi, diğer ilerici hareketler ile sıkı bir şekilde ortak hareket etme vs. Bunun için

Proletarier aller Länder,
vereinigt euch!

Proletarier aller Länder
und unterdrückte Völker,
vereinigt euch!

Zeitschrift für den wissenschaftlichen Kommunismus

Theoretisches Organ von GEGEN DIE STRÖMUNG Organisation für
den Aufbau der Revolutionären Kommunistischen Partei Deutschlands

Rot Front No: 1 - 4 (Ocak 1996 – Temmuz 1997)

Gegen die Stömung'un her alta ayda bir çıkan teorik organın ilk dört sayısı, Gegen die Strömung'un 2. Parti Konferansının 5 kararlarını içermektedir. Oybirliği ile kararlaştırılan ve tezler şeklinde hazırlanan bu kararlar örgütün programatik temelini oluşturmaktadır. Kararlar hakkında hazırlanan ve kısmen bilinçli olarak detaylı kaynaklarla beslenen referatlar, hem bir inceleme malzemesi hem de kararların gerekçelendirmesidir.

☆☆☆

No 1. Ocak 1996, 155 Sayfa, 10 DM

Sayının girişinde şunlar söylenmektedir: "Bu ilk sayı haklı gerekçelerden dolayı, Gegen die Stömung'un Almanya'da devrimci bir komünist partisinin inşasına yönelik programatik belgelerini içermektedir. Bilimsel komünizm uğruna yürütülen mücadelenin kendi başına yeterli amaç olmadığı, tersine bu mücadelenin devrimci komünist partisinin inşasına hizmet etmek zorunda olduğu ta başından itibaren berrak olmalıdır...

Bu sayı, "Sosyalist devrim için, Proletarya diktatörlüğü ve komünizm için" ve Proleter enternasyonalizmi ve Proleter dünya devrimi için" başlıklı

Zeitschrift für den wissenschaftlichen Kommunismus

Theoretisches Organ von GEGEN DIE STRÖMUNG Organisation für
den Aufbau der Revolutionären Kommunistischen Partei Deutschlands

Nr. 1
Januar 1996

Rot Front

Resolution der 2. Parteikonferenz
von Gegen die Strömung

1. Für die sozialistische Revolution,
die Diktatur des Proletariats
und den Kommunismus
2. Proletarischer Internationalismus
und proletarische Weltrevolution
3. Tod dem deutschen
Imperialismus, Revanchismus und
Militarismus (Te. II)

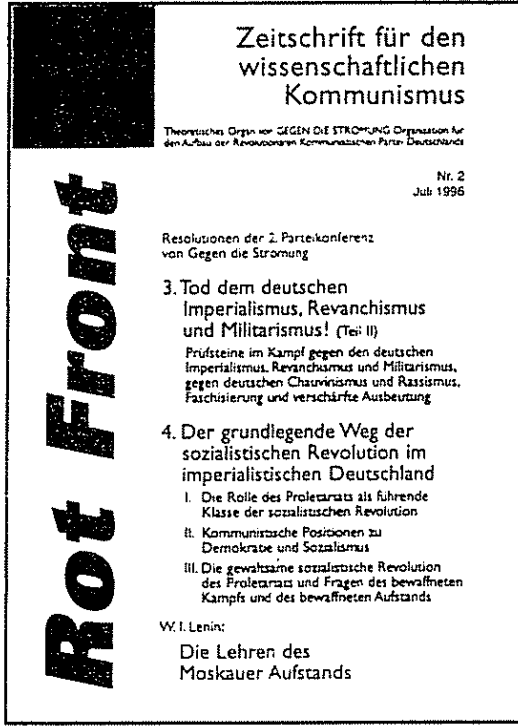
Zur Vorgeschichte, Entstehung und Entwicklung
des deutschen Imperialismus
Die Einverleibung der DDR – Raub und Betrug
des west-deutschen Imperialismus

Karl Marx:

Krieg den deutschen Zuständen!

Einleitung zur Kritik
der Hegelschen Rechtsphilosophie

kararların yanı sıra 3. kararın birinci bölümünü de içermektedir. Bu 3. programatik temel belge şu başlığı taşımaktadır: "Alman emperyalizmine, militarizmine ve revanşizmine ölüm!" Kararın bu bölümüne ilişkin Alman emperyalizminin tarihsel özellikleri incelenmekte ve açıklanmaktadır. Kararların ardından, "Alman koşullarına karşı savaş" başlığı altında, 1844 tarihli, "Hegelci filozofiye karşı eleştiriye giriş" başlıklı Marks'ın bir makalesine de yer verilmektedir.

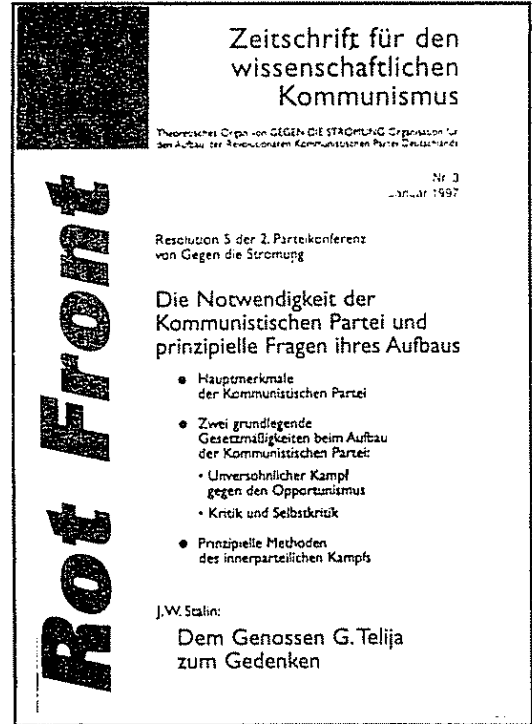

No 2. Temmuz 1996, 321 sayfa, 20 DM

Rot Front'un bu sayısı "Alman emperyalizmine, militarizmine ve revanşizmine ölüm!" başlıklı kararın II. bölümünü içermektedir. Bu kararda, alman emperyalizminin özelliklerinden kaynaklanan, demokratik mücadelenin özel ve vazgeçilmez görevleri formüle edilmektedir. Bunlar Almanya'daki aktüel ortamda yürütülen çalışmanın, işçi sınıfının içinde ve dışındaki siyasi güç ve gruplar ile ortaklaşa çalışma ve komünist partisinin inşasında kadroların eğitimi için zorunlu minimal belli denek taşlarıdır. Bu görevler ile "Emperyalist Almanya'da sosyalist devrimin temel yolu" başlıklı 4. Karar tasarısında ortaya çıkartılan sosyalist devrimin özsel prensipleri ile kıyaslanmaktadır: Proletaryanın hegemonyası; demokratik mücadelenin sosyalist mücadeleye tabii kılınması; iç savaşın sistematik olarak hazırlanması. Ekte Lenin'in 1906 da yazdığı, "Moskova ayaklanmasının tecrübeleri" başlıklı makalesi yer almaktadır.

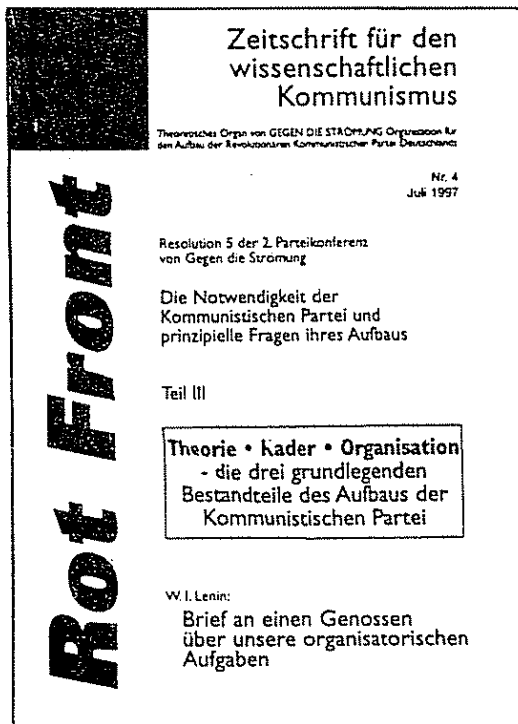
No 3, Ocak 1997, 262 sayfa, 20 DM

"Komünist partisinin zorunluluğu ve KP inşasının ilkesel sorunları" başlıklı kararın birinci bölümünde, komünist partisinin temel özellikler, gelişim aşamaları ve teorik temelleri ortaya konmaktadır. Bu temel üzerinde hareket eden kararın ikinci bölümünde ise, parti inşasının temel sistematik metotları (parti içi mücadelenin kaçınılmazlığının sebepleri sorunu ve parti içi mücadelede doğru ve yanlış metotlar üzerine) ve her şeyden evvel, kamuoyu önünde açık eleştiri ve özeleştiri ve oportünizme karşı uzlaşmaz mücadele şeklindeki komünist partisinin ve bilimsel komünizmin ilkesel metotları ele alınmaktadır. Ekte yayınlanan 1907 tarihli "G. Telja yoldaşın anısına" başlıklı makalesinde Stalin, Menşevikler ile Bolşevikler arasında seçim yapmak zorunda kalan komünist bir işçinin resmini çizmektedir.

No 4, Temmuz 1997, 317 Sayfa, 20 DM

Rot Front no 4, "Komünist partisinin zorunluluğu ve KP inşasının ilkesel sorunları" başlıklı 5. Kararın III. bölümünü içermekte ve komünist partisinin üç temel bileşimini ele almaktadır: Teori, Kadro, Örgüt. Teorik çalışmanın görevleri, kadroların eğitimi ve çalıştırılması ve demokratik merkezîyetçilik ve bilinçli disiplin temeline dayanan ve legal ile illegal çalışmanın birbirine bağdaştırılması sorununu başarıyla çözen savaşçı bir örgütün yaratılması konuları ele alınmaktadır. Ekte yayınlanan 1902 tarihli "Örgütsel görevlerimiz üzerine bir yoldaşa mektup" başlıklı yazısında Lenin, örgütsel sorunlara ilişkin hem ilkesel ve hem de somut tavır takınmaktadır.

örnek: Öncelikle "Sans Papiers" hareketi (Fransa'da illegal bir şekilde yaşamak zorunda bırakılan işçi ve ailelerinin geliştirdiği bir direniş hareketi Ç.N.) ile eylem birlikleri, ama aynı zamanda ilerici işçi ve gençlik hareketleri ve ilerici köylü örgütleri ile ortak eylemler. Bu hareketin başka bir özelliği de, emekçi nüfusun büyük çoğunluğunun işsizler hareketinin amaçlarına sempati duyması idi. Fransa'da işsizlerin gerçekleştirdiği gibi tamda böylesi mücadeleci hareketler, mücadele eden işsizlerin ve geniş kitlelerin içinde, **işsizliğe karşı mücadelenin ilkesel sorunları** üzerine yürütülecek tartışmada daha çok berraklığa kavuşma ihtimalini içinde barındırmaktadır. Bildiri, Almanya'daki kitlesel işsizliği ortaya koyduktan sonra, bu tartışma ile ilgili bazı temel düşünceleri ortaya koymaktadır:

❑ İşsizliğin nedenleri

"Şu merkezi olarak vurgulanmak zorundadır: Kitlesel işsizliğin asıl sebebi, kapitalist sistemin ta kendisidir... Bir kapitalist, bir çok kapitalisti imha etmektedir yani kapitalistler ölüm kalım mücadelesi içinde, karlarını azami derecede çoğaltma mücadelesi içinde rakiplerini etkisiz hale getirmeye, onların kar getiren işletmelerini yutmaya ve giderek daha büyük, daha yağlı ve daha kuvvetli olmaya çalışmaktadırlar... Emperyalist rekabet sisteminden dolayı, bir kapitalist, işçiler üzerinde sömürüyü artırmak, bununla birlikte artı karını yükseltebilmek için

☆☆☆

... sürekli yeni üretim araçlarını devreye sokmak zorundadır. Bu temelde kural olarak bir yedek sanayi ordusu, işsizler ordusu üremektedir."

İşsiz işçilerin işçi sınıfının bir parçası olup olmadığı, ve bu olgunun komünist partisinin örgütlenmesine nasıl bir etkide bulunduğu (KP'nin belirleyici temel örgüt biriminin işletme hücreleri olduğuna dair kuşkuyla yer yoktur) sorunu açıklığa kavuşturulduktan sonra, bildiri **işsizliğin fonksiyonunu** şöyle tanımlamaktadır: **İşsizlik, emperyalistlerin elinde, ekonomik, siyasi ve ideolojik bir alettir.** Sonuç olarak bildiride şunlar söylenmektedir:

❑ **Kitlesel işsizliğe karşı mücadele! Çalışanlar ile çalışmayan işçiler arasında ortak cepheyi kuralım!**

"... Komünistler olarak gerçekten mücadeleci bir işsizler hareketini gücümüz oranında destekleyeceğiz. Ancak bu, işsizlerin eylemlerinin 'barışçıl ve sükun' bir şekilde geçmemesine ve burjuva legalizminin sınırlarını aşmamasına gayret gösteren tüm yatıştırıcı güçlere karşı mücadeleyi de zorunlu koşturmaktadır... Bu aynı şekilde, işsizlerin umudunun politikanın yön değiştirmesinde yada bir hükümet değişikliğinde yattığını sağlık veren... tüm oportünist unsurlara karşı mücadeleyi de içermek zorundadır. Tam da Fransa örneği göstermektedir ki, sözüm ona 'sol hükümetleri' de sermayenin birer hükümetlerinden başka bir şey değildir."

Mart'a "Gegen die Strömung" şu bildiriği yayınladı

Nabimya'daki Herero halkının haklı tazminat talepleri ile dayanışma

Alman emperyalistlerinin Herero halkına karşı düzenledikleri soykırım ne affedilecek ne de unutulacaktır!

"Alman emperyalizminin en yüksek temsilcisi cumhurbaşkanı Herzog'un Nabimya'ya yaptığı resmi ziyaret, 1904-1907 arasında Alman sömürgeci ordusunun gerçekleştirdiği soykırımın kurbanları olan Herero halkı için tam bir darbe oldu. Alman Cumhurbaşkanı her türlü tazminatı ve her türlü özür dileme talebini top yekun reddederek, Herero halkının temsilcileri ile görüşmeyi dahi kabul etmedi. Herzog'un ziyaretinin amacı gerçekten de tamamen başka idi. Onun amacı, eski Alman sömürgesi ile olan mevcut gerici ilişkileri daha da pekiştirmek idi. O özellikle, Alman emper-

yalizminin oradaki hegemonya çıkarlarını takip etmek için '5. Kol' gibi işlevi gören orada yaşan 30 000 'Alman asıllı' nüfus ile ilişkileri pekiştirmek istiyordu. Tüm bunlar alenen sergisi yapılan alman şovenizmi ile kombina edildi. Güya 'Alman Güney-Batı Afrika' olarak adlandırılan Nabimya'daki Alman iktidar sahiplerinin gerçekleştirmiş oldukları korkunç caniliklerin karşısında, Herzog'un 'Nabimya'da hala yaşayan gelenek'den dem vurması, emsali görülmemiş bir provokasyon ve Nabimya halklarına karşı işlenmiş büyük bir küstahlıktır..."

❑ **Alman emperyalizminin Herero'lara karşı soykırımı**

Sömürgelerin paydaşındaki 'yarışta' 'geç hareket eden' Alman emperyalizmi, sömürge iktidarını kurabildiği Afrika ülkelerinde, (Togo, Kamerun, 'Doğu-Afrika' ve 'Güney-Batı Afrika'da), o sömürgeci çıkarlarını korkunç bir zorbalıkla, hatta soykırımlara varan bir vahşilikle gerçekleştirdi. Bildiri devamla, 1884-1917 yılları arasında Alman emperyalizminin resmi sömürgesi olan bugünkü Nabimya'daki alman emperyalizminin barbar sömürge iktidarının caniliklerini ortaya koymaktadır. 'Güney-Batı Afrika'nın yerlilerinin toprakları gasp edildi, binlerce alman asıllı göçmen bu topraklara yerleştirildi, ırkçı bir sistem yerleştirildi. Nihayet Herero ve kısa bir süre sonrada Nama'lılar Alman sömürgeci güçlerine karşı cesur bir mücadeleye atıldılar. Ustaca uygulanan gerilla taktiği biçiminde gelişen bu mücadele, belli bir süre Güney-Afrikalı maden işçileri tarafından desteklendi:

"Alman sömürgeci ordusu, öyle bir vahşilikle hareket etti ki, onların gerçekleştirdiği canilikler, Nazilerin vahşiliklerini andırmaktadır. Tutukluların topluca kurşuna dizilmesi, Herero savaşçılarına mensup yaralıların katliamdan geçirilmesi gibi vahşilikler günlük bir olay haline gelmişti."

En nihayetinde Alman askerleri isyancıları ablukaya alarak, tamamen katliamcı bir niyetle hareket ederek, isyancıların sadece Omahe-Çölüne giden yola sapsularına izin verdiler. 1904'de Alman genel kurmayı şunları yazıyordu: **"Susuz Omahe-Çölü, Alman silahlarının başlattığı bir işi tamamlayacaktı: o da Herero halkının imhası."**

"Tahminlere göre, 80 000 Herero'dan sadece 15 130'u ve 20 000 Nama'lıdan sadece 9781'i

hayatta kaldı. Tutsak düşen Herero'lular zincirlerle vurularak, vücutlarına 'GH' ("Gefangener Herero" – Tutsak Herero) harfleri damgalandı ve zorla çalıştırıldı. Diğer kurtulanlar, Temerküz Kamplarına sevk edildi... Herero'ların siyasi temsilcileri, 'isyankarlar' olarak idam edildi. 'Misilleme' olarak Herero ve Nama'lıların arda kalan tüm topraklarına el konuldu, yani mülksüzleştirildi."

❑ **Nabimya'daki Alman yeni sömürgecili ve revanşizmine karşı teşhir mücadelesi!**

Biçimsel olarak bağımsız olan Nabimya gerçeklikte bugün yeni sömürge durumundadır. Alman emperyalizmi orda birincil sırada etkili haldedir. Nabimya'ya en büyük 'Gelişme Desteği' veren ülke Almanyadır. 1904-1907 yılları arasında Alman ordu birliklerinin Herero halkına karşı soykırımını gerçekleştirdiği yerlere, 'UNO misyonu ve seçimlerin kontrolü' kisvesi altında 1989'da yine alman 'Bundesgrenzschutz'a ('Alman sınırkoruma örgütü') ait birlikler gönderildi.

❑ **Herero'luların tazminat taleplerinin gerçekleştirilmesi uğrunda mücadele yürütelim!**

Bildiri son olarak üç bakış açısını ortaya koymaktadır: Birincisi komünist partisi, tazminat ve telafi etme yönündeki mücadeleyi bugünden sürdürmek zorundadır. Aksi taktirde, Alman emperyalizmine karşı halklarla ortak bir cephe yaratılamaz. İkincisi, alman işçileri, Alman emperyalizminin diğer halklara karşı gerçekleştirdiği caniliklerin ve de Herero halklarına karşı gerçekleştirdiği soykırımın suç ortaklarıdır. Üçüncüsü, işçi sınıfının burjuvazinin yıkılmasından sonra da emperyalizmin egemenliği döneminde gerçekleştirilen canilikleri azami oranda telafi etme görevi ile karşı karşıya oldukları yönünde bir bilinç yaratılmak zorundadır.

"... Bu hayata geçirilmeden, komünizmde karşılıklı güven, ulusların özgürce kaynaşmasını hedefleyen yolda, alman emperyalizmi tarafından ezilen halklarla proleter enternasyonalisti bir şekilde ortak bir cephe yaratmak düşünülemez bile."

İlişki Adresi:

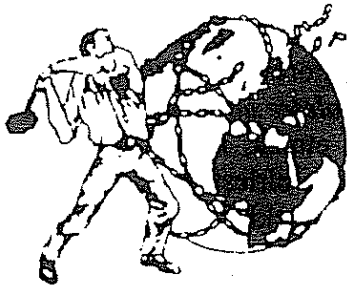
**Buchladen Georgi Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.**

* Fax: 004969/730920
* E-Mail: BuLaGDIm1@aol.com
* <http://members.aol.com/bulagd1m1/gds.htm>

Açılış saatleri:

**Çarşamba-Cuma
16.30-18.30
Cumartesi
10.00-13.00
Pazartesi ve Salı
kapalıdır.**

(*) Bütün ülkelerdeki gizli servisten aralarındaki işbirliğini küçümsemeyelim

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 2/98

“Gegen die Strömung” - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Nisan-Haziran 1998

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyat: 0,50,- ☆

“Gegen die Strömung” Nisan'da şu bildiriye yayımladı:

Yılginlığa karşı mücadele

“Şu bir gerçektir ki, Alman emperyalizmi, tüm cephede ilerleme içindedir. O örneğin Fransız emperyalizmi ile karşılaştırıldığında, onun her şeyi “kontrol altında” aldığı izlenimi oluşmaktadır. Yılginlığa ve bozgunculuğa karşı mücadelede şunlar öne çıkartılmak zorundadır: Alman emperyalizminin ileriye doğru saldırısı analize edilmek zorundadır. Ancak bu analiz, Almanya'daki haklı mücadelelerin abartılmaksızın objektif bir şekilde, tüm gerçeği dile getiren bir şekil yapılması gereken bir analiz ile mutlaka birleştirilmek zorundadır. Zira -özellikle Nazilerin ilerlemesine karşı - direniş oldu ve halada var, her ne kadar az ve cılız da olsa mücadele oldu ve halada var. Ama tam da bundan dolayıdır ki, tüm cılızlığa ve yetersizliğine rağmen, Alman emperyalizme karşı mücadeleye güç katma amacı ile bu mücadelelerden azami şekilde öğrenebilmek için, bu mücadeleleri propaganda etmek oldukça önemlidir!”

Bildiri *belli örnekleri* temel alarak Alman emperyalizminin *Mayıs 1997'den Nisan 1998* arası katlettiği ilerlemeleri ele almaktadır: *Yunanistanlı Nazi kurbanlarına ve Nabimya'daki Herero'lara karşı tazminat ödenmelerinin* Alman Federal Hükümeti tarafından reddi; *NATO-"Doğuya açılım"* anlaşmasının Alman parlamentosu tarafından kabulü ile, *Alman emperyalizminin Doğu-Avrupa'daki konumunun* daha da pekiştirilmesi; Hitler Selamı eşliğinde, Alman *Federal Ordu askerlerinin harb birlikleri* olarak diğer ülkelerde konumlandırılmasının Alman “günlük” yaşamına dönüşmesi; “Federal Ordu Skandalı” örneğinde görüldüğü üzere, Federal Orduda *Nazi eğitimin ve Nazi etkilerinin büyük boyutları*; Alman emperyalizminin güttüğü *caniane sınırdışı* politikasının daha da keskinleştirilmesi; özgürlüklerin *giderek kısıtlan-*

ması ve devletsel faşistleşme sürecinin devamı; *Nazi katliamları*, günlük vahşi Nazi terörü ve *Alman polislerinin koruması altında Nazi gösterilerinin* giderek artması, Almanyanın “günlük yaşamı” haline gelmesi.

Nazilere karşı, sınırdışı terörüne ve işsizliğe karşı mücadele

“İlkin şu belirtilmek zorundadır: Alman emperyalizminin gerici adımlarına karşı, öncelikle de onun savaş propagandasına, Federal Ordunun Savaş alanlarına gönderilmesine ve onun tazminat ödemeyi reddetmesine karşı birakalım direnişi, doğru dürüst bir protesto bile oluşmadı. Kendilerini devrimci ve demokratik olarak gören çevrelerde bile, Almanyanın bu “günlük yaşamı” karşısında korkunç bir “alışkanlık” hastalığı egemen olmaktadır. Bu üzücü bir gerçektir. Ama şu da görülmek zorundadır: Alman emperyalizminin diğer gerici adımlarına karşı, özellikle de Nazilerin ilerlemesine vede emekçilerin giderek büyüyen sefilleşmesine, işsizliğin giderek artarak 7 milyona ... gelmesine karşı mücadeleler ve direnişler gelişmektedir.”

Bildiride emekçilerin yaşam koşullarının kötüleşmesine karşı vede Nazilere ve sınırdışı terörüne karşı oluşan çok sayıdaki mücadele ve gösterilerin bir dökümü ve kronolojisi yapılmaktadır. *“Tüm günlük mücadelelerin Alman emperyalizmine karşı ortak bir mücadele içinde birleştirilmesi ve proleter devriminin perspektifleri”* şeklindeki alt başlık altında bildiri, Almanya'daki devrimci hareketin günlük siyasi görevlerini özetlemektedir: Alman emperyalizmi, Alman militarizmi ve Alman revanşizminin giderek *gelişen uluslararası ekonomik, politik ve as-*

keri büyük güç etkinlerine karşı, Alman şovenizmine karşı, devlet cihazının faşistleştirilmesine karşı, Nazi grup ve örgütlere karşı ve sömürünün keskinleştirilmesine karşı mücadele. Son olarak bildiride şunlar dile getirilmektedir:

"Oportünist güçlerin tüm oyalama çabalarına rağmen mücadelenin kuvvetlendirilmesi ve radikalize edilmesi görevi, ve hatta bu mücadelelerin Alman emperyalizmi ve onun tüm birimlerine karşı demokratik, militan bir ortak mücadele içinde birleştirilmesi görevi ele alınmak zorundadır. Ancak bununla yekinilemez.

Leipzig'de 1 Mayıs 1998'de Nazi yürüyüşüne karşı protesto gösterilerini vesile alan şu bildiri Mayıs'da yayınlandı:

Gelişen Nazilere karşı doğru bir mücadele yolu: Militan savaşıml!

"Nazi NPD partisi 1 Mayıs için Leipzig'de yürüyüş yapacağını duyurmuştu. Bu sene NPD 5000-6000 civarındaki bir kitle ile, polisin koruması altında 'Völkerschlachtdenmal' Meydanında gösteri ve miting yapmayı başardı. Ancak bu meselenin sadece bir yanıdır. Militan anti-faşist güçler, Polise ve Nazilere karşı mücadele içinde, Nazi gruplarının planlandığı üzere Leipzig'in sokaklarında yürüyüş yapmalarını başarıyla engelleyebildiler. Anti-faşist güçlerin bu militan mücadelesi aracılığıyla, dünya kamuoyu karşısında, Alman devlet cihazı ile Naziler arasındaki ortak işbirliğini ortaya koymak ve teşhir etmek mümkün oldu."

Alman devlet cihazı ile Naziler arasındaki ortak çalışmanın aşamaları

Birinci aşama: Ustaca hazırlanmış bir kafa karışıklığı numarası. Değişik Alman mahkemeleri Nazi yürüyüşünü bir yasakladılar bir izin verdiler, ta ki Nazi yürüyüşüne "mahkeme" tarafından resmen izin verildi. Bunu **ikinci aşama** takip etti: Anti-faşistlerin militan cadde direnişleri, Nazileri koruyan polis tarafından engellenemeye çalışıldı. Buna oportünist ve DGB-Sendika bürokratların bilumum yatıştırma ve saptırma manevraları eşlik etti. Üçüncü aşama: Anti-Nazi eylemlerinin ardından antifaşistlere karşı polis terörü ve basında yürütülen kışkırtmalar.

Sömürünün, faşistleşmenin, nazizmin ve işsizliğin kökü bizzat bu kapitalist sistemden kaynaklanmaktadır. Bu yüzden görev, **bu toplumsal düzenin yıkılması için proleter devriminin hazırlanması** için mücadele etmek, demokratik mücadeleleri bu mücadele ile birleştirmek ve ona tabi kılmaktır. İşçi sınıfına gerekli bilinci ve örgütlülüğü taşıyacak olan **devrimci bir komünist partisinin inşası için mücadele** bugün öncelikle belirleyici bir öneme sahiptir. Çünkü Alman emperyalizminin kahrolası düzenini silahlı proleter devri ile imha edebilmek için gerekli kin ve kararlılık **sadece işçi sınıfı** içinde gelişebilir.

Nazilere karşı militan savaşıml ve uzun vadeli perspektifler

"Nazi parti ve çeteleri, hiçbir şekilde Alman emperyalizminin devlet cihazından bağımsız olarak ele alınamaz. Gerçeklikte bunlar Alman emperyalizminin tüm gerici sistemi içinde birbirini destekleyen araçlarıdır. Nazi partileri bu bağlamda bir nevi 'deneme tahtası' yada 'piyon' işlevini görmektedir. Alman emperyalizmi bu yolla kitlelerin ve işçi sınıfının açık Nazi terörüne ve Nazi propagandasına ne ölçüde alıştığını ortaya çıkartmaktadır.

Nazi faşist saldırgan birlikleri, Alman devlet cihazı tarafından beslenmekte, desteklenmekte ve korunmaktadırlar. Hatta onlar devlet cihazı tarafından bilinçli bir şekilde, anti-faşist ve devrimci güçlere karşı doğrudan yada dolaylı yoldan harekete geçirilmektedir. Tam da hesapsız eylemlerinden dolayı Nazi çeteleri, günlük terör atmosferini yaratmayı başarabilmektedirler.

Nazi çetelerine ve onların eylemlerine karşı, Nazi partileri ve onların kışkırtıcı propagandalarına karşı mücadele bugün her zamankinden daha önemli bir hale geldi. Nazilere karşı militan mücadeleden bir santim bile ödün vermeksizin, şu da bilince çıkartılmak zorundadır ki, giderek gelişen faşistleşme, esas olarak Alman emperyalizminin devlet cihazı tarafından yürütülmekte, Nazi

faşizmi ideolojisinin ve açık terörcü eylemlerinin esas taşıyıcılarının bir bütün olarak Almanya'daki kapitalist sistemdir. Nazi Çeteleri ve Nazi partileri gerçekten imha edilmek isteniyorsa, bugünkü parlamenter sistemin bir kez daha Nazi faşist devlet biçimine dönüşmesi engellenmek isteniyorsa, o zaman bu toplumsal düzen temelden itibaren, yukardan aşağı büsbütün olarak parçalanmak zorundadır!"

Bildiri ayrıca şu eki içermektedir: **"Gerici 'Völkerschlachtdenkmal' anıtına karşı komünist pozisyonlar!"** Nazilerin Leibzig'de tamda bu anıtın önünde miting yapmaları bir tesadüf değildir. Bu heykel güya, Prusya ordusu ve onun müttefiklerinin

1813 Leibzig'deki savaşta Napoleon ordusu üzerindeki zaferini anımsatmaktadır. Bu Anıt sadece Alman militarizmi ve milliyetçiliği için bir sembol değildir. O aynı zamanda Almanyanın tarihinden bugüne değin tüm gerici güçlerin arasındaki zincirin bir simgesini oluşturmaktadır. SED-revizyonistlerin 'sol' maskeli milliyetçiliği de dahil olmak üzere bu Alman milliyetçiliğinin kristalleştiği bir imgedir. SED-Revizyonistleri 50'li yılların başlarında, Nabolyon'a karşı yürütülen savaşı "Kurtuluş savaşları" olarak ilan ettiler ve hatta 1813 de Prusya gericiliğinin "olumlu rolünü" ve bu bağlamda gerici Völkerschlachtdenkmal anıtının olumlu yanlarını övdüler.

"Gegen die Strömung"un Haziran/Temmuz bildirisi şu başlığı taşımaktaydı:

Alman tekellci sermayenin "örnek işletmesinin" 60. Yıl kutlama törenine karşı

VW - Nazi "örnek işletmesi"nin canı geleneği ile kopmayan bir işletmedir

"26 Mayıs 1938'de Naziler büyük propaganda kampanyaları ile, VW-İşletmesinin temelini attılar. Bugün 60. yıldönümü vesilesi ile, sadece VW-kapitalistleri değil, aynı zamanda politik ve sanayi dünyasından bir çok ünlüler de VW tekelinin 'başarı tarihini' ve 'kazanımlarını' göklere çıkartmaktadırlar. Bu bir tesadüf değildir. Zira geçmişte Naziler tarafından kurulan ve bilinçli olarak 'Nasyonal Sosyalist Örnek İşletmesi' unvanı verilen bu işletme, o gün olduğu gibi bugün de Alman emperyalizminin sömürü sisteminde büyük bir rol oynamakla kalmamaktadır. O aynı zamanda, gerici ve şovenist 'Alman ideolojisi' sistemi içinde de bir çok açıdan öncü konumundadır..."

Ne unut ne de affet: Nazi donanım işletmesi VW'nin canilikleri

VW işletmesi daha başından itibaren, Alman emperyalizminin savaş endüstrisinde merkezi bir konumu bulunmaktaydı ve Alman emperyalizminin yürüttüğü talan savaşı içinde önemli bir askeri rolü bulunmaktaydı.

"VW Nazi işletmesi, ta başından itibaren köle işçilerinin kanı ve alın terleri üzerine kuruluydu: Nazi faşizmi döneminde VW işletmesinde ya-

kın 18 000 insan çalışmaktaydı. Bunlardan sade altıda biri yani 3000 kişi Alman işçileriydi, ki bunların büyük çoğu usta yada ustabaşıydılar. Ancak VW işletmesindeki üretimin esas olarak zorla çalıştırılan işçiler, savaş tutsakları ve Temerküz Kampları (KZ) tutukları üzerine dayandığını ve bu yoğun ve dayanılmaz sömürü koşullarındaki üretim esnasında bir çok işçinin çalıştırılarak öldürüldüğünü hasır altı eden bir anlayış, Nazi işletmesinde "işçiler için var olan kazanımlardan" edepsizce söz edebilir..."

Bildiri devamla, VW'de çalışan binlerce köle işçilerinin caniane yaşam koşullarını ortaya koymaktadır. Köle işçilerinin kökenleri şöyle idi: Binlerce çoğunluğu Sovyetler Birliği'nden olmak üzere, Polonya'dan Fransa'dan vs. zorla getirilen **köle işçileri**, çoğunluğu Sovyet olmak üzere, İtalyan ve Fransız binlerce **savaş tutsağı**, VW'ye ait dört özel temerküz kamplarında işkence ve eziyet çektilen binlerce **Temerküz Kampı tutuklus**, yüzlerce **Yahudi Temerküz Kampı tutuklus**. Neredeyse salt köle işçileri, savaş tutukluları ve KZ- Tutukluları tarafından örgütlenen direnişler bildiride ele alındıktan sonra, bildirinin **"VW = Nazi Örnek İşletmesi"** başlıklı özel bir bölümde şunlar söylenmektedir:

"Volkswagen-Werk Nazilerin örnek bir işletmesiydi ve değişik 'ödüllere' mükafatlandırıldı:

... Ve nihayet, 1944 1 Mayıs'da VW'ye 'Nasyonal Sosyalist Örnek İşletme' unvanı verildi."

O dönemdeki Nazi Almanyası'daki birçok diğer büyük kapitalist işletmelerle Nazi Örnek İşletmesi VW'de kendine özgü belirtilerle bir karşılaştırılma yapılarak, bildiri Nazi-Yüksek-İnsan efendisi İdeolojisinin temelleri üzerine yapılan "sosyal kazanımlar" parolasını ele almaktadır:

"... bu 'sosyal kazanımlarla' Alman işçilerine rüşvet verilmekte ve böylelikle onlar, ideolojik ve politik olarak 'ulusal birliğe' adapte edilmek isteniyordu, ki bu büyük ölçüde başarıldı."

Almanya'nın askeri yenilgisinden sonrada hala devam eden VW'de ve Wolfsburg'da kopulmayan gelenek

Bildiri devamla, VW işletmesinin örneğinde de izlenebileceği üzere, Nazizmin 1945'den sonraki devamlılığını ve kopulmayan geleneği ele almaktadır. Bildiri Müttefik ordularının başlangıçta Nazilerden arındırma tedbirlerinin ardından, Nazilerin kitlesel olarak geri işletmeye alınmaları ve Nazi cellatlarının Orta ve Güney Amerika'daki VW işletmelerine 'alınması' örneğini vermektedir. Örneğin, Treblinka'daki Nazi imha kampının komutanı Stangel' VW Bresilya'da Montaj Bölümünün şefi yapılıyor. Diğer bir örnekte, VW yönetiminin zorla çalıştırılan işçilere tazminat ödemeyi inatla reddetmesidir.

VW - Alman emperyalizminin en uluslar arası en büyük sömürücü tekeli

Bildiri özel bir bölümde, *VW'nin Alman emperyalizmi için bugünkü örnek ve işletme rolü* üzerine durmaktadır: VW işletmesi, *sınıf uzlaşmacısı "sosyal ittifaklar"* propagandasında, *yeni sömürü tasarımlarının denenmesi ve hayata geçirilmesinde* ve *uluslar arası planda sömürünün daha keskinleştirilmesi* alanlarında tam bir öncülük rolü üstlenmektedir.

"Uluslar arası bir tekel olarak VW, dünya çapında sömürücü ve kan emici bir işletme olarak işçilerin karşısına çıkmaktadır. Bir bütün olarak, VW'nin dünya çapında 35 üretim bölümlerinde,

280 000 işçi sömürülmektedir. Almanya'daki 10 VW üretim bölümlerinde 140 000 işçi çalıştırılmaktadır..."

Bildirinin özel bir bölümünde, 1945'den sonra, *VW Almanya'da ilerici işçilerin bazı mücadeleleri* dile getirilmektedir. Devamla şunlar söylenmektedir:

"Öncelikle de emperyalizme bağımlı Afrika, Güney-Amerika ve Asya ülkelerinde VW, düşük ücret ve yoğun ve vahşi sömürü koşulları ve en kötü çalışma koşulları ile, bu ülkelerin işçileri üzerinde muazzam derece karlar elde etmektedir. Çocuk işçi çalıştırılışı, sendikal örgütlenmelerin ve faaliyetlerin engellenmesi ve yasaklanması gibi pratikler, VW'nin bu ülkelerdeki VW işletmelerinde uyguladığı yoğun sömürü koşullarının alışılmış uygulamaları halindedir.

Burada her şeyden önce şu görülmektedir: 'En iyi Alman geleneğine sadık kalarak' tamda faşist diktatörlüklerin VW için azami sömürü koşullarını garanti ettiği ülkelere VW yatırım yapmaktadır... Ama diğer taraftan da, iyi yetiştirilmiş ve deneyimi VW demagogları, bu ülkelerde meydana gelen en küçük 'demokratik' gelişimleri bile, VW'nin 'olumlu' etkisinin bir sonucu olarak göstermeyi ve reklam malzemesi olarak kullanmayı başarmaktadırlar."

Brezilya, Meksika ve Güney Afrika'daki VW işletmelerinin durumu ve oradaki işletmelerdeki işçilerin bazı önemli grev ve mücadeleleri ortaya konduktan sonra, bildiri işçilerin devrimci mücadelesinin perspektifini ve denek taşlarını özel bir bölümde ele almaktadır: *"Tüm sömürü koşulları ve tüm gerici ideolojiler ile devrimci bir şekilde kopmak için mücadelenin ne denli zorunlu olduğunu VW örneği göstermektedir!"*

İlişki Adresi:
Buchladen Georgi Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.

* Fax: 004969/730920

* E-Mail: BuLaGDimi@aol.com

* <http://members.aol.com/bulagdini/gds.htm>

(*) Bütün ülkelerdeki gizli servislerin aralarındaki işbirliğini küçümsemeyelim

Açılış saatleri:

Çarşamba-Cuma

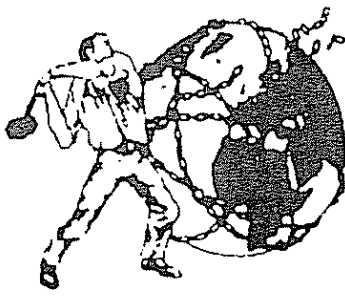
16.30-18.30

Cumartesi

10.00-13.00

Pazartesi ve Salı

kapalıdır.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 3/4/98

“Gegen die Strömung” - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. **Agustos-Kasım 1998**

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca, Rusça ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆

“Gegen die Strömung” Ağustosta şu bildiriği yayınladı:

Bundan 60 sene önce bilimsel komünizmin en önemli eserlerinden biri yayınlandı:

“SBKP(B)’in Kısa Tarihi” adlı eseri bugün incelemek için bir çok sebep vardır

“‘Kısa tarihin’ konusu, komünist teorinin hayata geçirilmesidir. Rusya’daki komünist partinin inşası, demokratik ve sosyalist devrimin ve silahlı ayaklanmanın hazırlanması ve gerçekleştirilmesi, sosyalizmin inşasında, sömürsüz bir toplumun inşasında proletarya diktatörlüğünün kurulması ve pekiştirilmesi örnekleri temel alınarak bu konuya açıklık getirilmektedir. 1938’de yayınlandıktan sonra hemen hemen her ülkede bu yapıt komünist güçler tarafından (hayati tehlikeler içerisinde) çevrilerek yayınlandı. Kendi ülkelerinde komünist partisini inşa etmek için, devrimi hazırlayabilmek ve gerçekleştirebilmek ve proleter dünya devrimin bir parçası olarak pekiştirebilmek için bu yapıt her şeyden **evvel incelendi** ve öğretildi.

Bildirinin giriş bölümünde devamlar şunlar söylenmektedir:

“Anti-komünistler ve oportünistler bu eseri ‘şematik ve tekdüze’ olarak suçlamaktadırlar. Bu eserin berraklığı, kolayca anlaşılır yapısı, daha başka kaynakların incelenmesine dair yapılan çağrı ve tarihsel materyalizmin ilkelerinin tutarlı bir şekilde uygulanması tüm bu olgular devrim düşmanlarına karşı bir panzehirdir. Kruşçev revizyonistleri buna uygun olarak çarçabuk davrandılar: 1956’daki SBKP 20. Parti Kongresinden sonra ‘Kısa Tarih’ ‘piyasadan çekilerek’ yerine revizyonist ‘SBKP’nin tarihi’ adlı bir kitap dağıtmaya başladı.

Dünyadaki gerçek komünist güçler ... bilimsel komünizmi inceleyerek, bilimsel komünizmin ilkelerinin uygulanışında SBKKP(B)’nin tarihsel öneme sahip tecrübelerinin özetlendiği bu eseri eleştirici bir şekilde ele alarak ilerleyeceklerdir.”

Bildiri devamla, “SBKP(B)’in Kısa Tarihi” adlı eseri incelemek için yedi gerekçeyi ortaya koyarak gerekçelendirmektedir:

- Lenin ve Stalin’in eserlerinin ortaya çıkış koşulları ve içeriği hakkında bir bakış
- Çarlık devlet terörüne ve oportünizme karşı mücadele içinde işletmelerde komünist partisinin ilkelere sadık bir temelde inşası
- Parti içi mücadelede oportünist safsatalara karşı tartışma ve gerekçelendirme
- Somut koşulların tahlili
- Proletarya diktatörlüğüne hazırlanışın temel sorunu olarak silahlı mücadele
- Uluslararası koşulların somut analizi kaçınılmazdır
- Sosyalist devrim: Eski dünya ile her alanda ve en radikal kopuş biçimi

Bildirinin sonuç bölümünde şunlara yer verilmektedir:

“Bugün komünist partisinin inşasında, sosyalist devrime hazırlanabilmek, proletarya

diktatörlüğü ve komünizm için mücadele azami derecede açıklığa kavuşabilmek için

'Kısa Tarih' eleştirici bir şekilde incelenmek, belli pasaj ve formülasyonları gözden geçirmek gerekmektedir."

Eylül/Ekim bildirisi şu başlığı taşımaktaydı:

Alman emperyalizminin Kosova'daki savaş müdahalesine karşı

"Kosova'da keskinleşen durumu alman emperyalizmi, savaşı hazırlama yönündeki askeri ilerleyişini devam ettirebilmek için, ezilenlerin çoğunluğunu, alman tekelci kapitalizminin talan ve ekonomik çıkarları uğruna yürütülecek bir savaşa hazırlamak için bir bahane olarak kullanmaktadır.

Kosova'daki aktüel durum oldukça karışıktır ve elde var olan bilgilere dayanarak bir değerlendirme yapmak oldukça zordur. Kesin olan şey bir taraftan, Kosovo-Arnavutluk nüfusunun çoğunluğu, Belgrad'daki gerici iktidar sahipleri tarafından zalimce sömürülmekte ve baskı altında tutulmaktadır. Ki bugünkü var olan baskı politikası, on yıllardan beri süre gelen ayrımcılığın ve dışlanmışlığın bir devamıdır. Ama diğer taraftan da, değişik gerici güçler arasında, öncelikle de değişik emperyalist güçler ile kendilerine bağımlı oldukları gerici yerli güçler arasında amansız bir mücadele baş göstermektedir. Bu konuda Alman emperyalizmi kamçılayıcı bir rol üstlenmektedir. Aynı şekilde şu da kesindir ki, Kosova'daki Sırp egemenlerinin baskıcı ve gerici politikaları teşhir edilirken, alman emperyalizminin anti-sırp kışkırtmaları ile uzlaşmaz bir zıtlık içinde yürütülmek zorundadır. Bu noktada özel olarak ortaya konulması gereken bir noktada, Alman emperyalizminin ikinci dünya savaşı esnasında, eski Yugoslavya'nın devlet sınırları içinde korkunç canilikler ve soykırımı politikası güttüğü olgusudur.

Örneğin, "Kosova Kurtuluş Ordusu" (UÇK)'nin değerlendirmesi konusunda mevcut olan bulanıklıklar ve karışıklıklar, alman emperyalizme karşı mücadeleyi zayıflatmamalıdır, zira Almanya'da devrimci proletaryanın siyasi esas görevi, alman emperyalizminin parçalanması mücadelesidir."

Bildirinin "Kosova'daki durumun tarihsel gelişimi" başlıklı özel bir bölümde, durum **değerlendirmesi ve tartışma için bazı bakış açıları** ve **proleter enternasyonalist dayanışma** konuları işlenmektedir. Diğer şeylerin yanı sıra bu bölümde, ulusal baskıya maruz kalan Kosova'da ilkesel olarak ulusal baskıya karşı gelişen mücadeleyi desteklediğimiz, devletsel olarak ayrılma hakkı da dahil olmak üzere, ulusların demokratik **kendi kaderini tayin hakkını** desteklemek zorunda olduğumuz ortaya konmaktadır. Ama diğer taraftan da, silahlı mücadele içinde var olan güçlerin içinde, doğrudan emperyalizm tarafından yönlendirilen güçler de önemli bir rol oynamaktadırlar ve hatta bizzat bu hareketin önderliğinde egemen bir pozisyonları bulunmaktadır. Ama buna rağmen, Kosova'daki silahlı mücadeleye katılan güçlerin tümünü gerici ve emperyalizm yanlısı olarak tanımlamak yanlış olacaktır. Zira direniş hareketinin içinde uzun zamandan beri;

"kendisini ideolojik olarak markist-leninist olarak gören ve Arnavutluk Emek Partisinin izinde yürüyen örgütler bulunmaktadır. Bu güçler arasında dolayısıyla Arnavut Devrimi ile, İtalyan faşizmine karşı devrimci kurtuluş hareketi, Nazi Almanyasına karşı ve proletarya diktatörlüğü için mücadele ile bir ilinti bulunmaktadır. Bu gelenekten gelme güçlerin bugün Kosova'da mevcut olup olmadıklarını araştırmak, hangi pozisyonları savundukları öğrenmek, direniş mücadelesine katılıp katılmadıklarını, emperyalizm yanlısı güçlere karşı direnişte bulunup bulunmadıklarını ortaya çıkartmak önemli bir görevdir. İlerici, anti-emperyalist ve devrimci güçlerle ilişkiye girmek, onlarla tartışmaya başlamak ve onları mücadelelerinde desteklemek önemli bir görevdir."

Gözler Önünde!

"Bundan 60 yıl önce, Nazi almayansında yaşayan Yahudi nüfusunu o zamana kadar ki en büyük caniliğe maruz kalmıştı. Alman emperyalizminin tüm egemenlik sınırları içerisinde ve ona bağlı Naziler tarafından herkesin gözleri önünde 9/10 Kasım 1938 tarihinde Yahudiler kötü muamelelere maruz bırakıldı, zulüm edildi, işkence edildi. Birçokları kısmen ağır yaralandı, bir çokları ise katledildi. Hemen hemen tüm sinagoglar, Yahudi mezarları, binlerce işyerleri ve evler imha edildi. Tüm yanlış değerlendirmelerine tersine, KPD'nin başkanı Wilhelm Pieck 1939 şunu tespit etti: **'Polisin koruması altında adi işlerini yürüten kundakçılar, katiller ve talancılar çetesine karşı işçilerin fabrikalardaki kolektif protesto gösterileri nerede kaldı? Bu tür kolektif protestolara tanık olmadık...'** Kasım Pogromu devam eden günlerde de şiddetlenerek devam etti. Herkesin gözleri önünde 10 Kasım 1938'de 30.000 Yahudi merkezi bir şekilde planlanarak tutuklandı, cadde ve kamusal meydanlarda toplandı ve Temerküz kamplarına (KZ) yollandı. Yüzlerce insan, Nazi Temerküz kamplarına sürüldükten hemen sonra vahşice katledildi. Bu Nazi katliamından evvel, herkesin gözleri önünde cereyan eden bir sürgün meydana gelmişti. 27/28 Ekim 1938'de Almanya'da yaşayan 50.00 Polonyalı yahudiden 17.000'i, insanlık dışı koşullar içinde tren wagonlarına doldurularak burada ve Alman Polonya sınırları yanındaki kamplarda tutulmuşlardı.

Bu caniane Nazi-uygulamaları hiçte gizlilik içinde yürütülmedi – bunlar herkesin gözleri önünde cereyan etti. Bu 1933 de başlayan, 1935'de daha da keskinleştirilen anti-semit Nazi terörünün bir devamıydı, nihayetinde bu terör Nazilerin imha etme politikası ve Avrupadaki Yahudi nüfusuna karşı soykırımı ile noktalandı. Ancak 'Naziler' Georgi Dimirtov'un Komintern'in 1935'deki 7. Dünya Kongresinde doğru olarak ortaya koyduğu gibi salt, alman finans kapitaliz-

minin terörist diktatörlüğü Nazi faşizmini inşa eden 'finans kapitalin en gerici, en şövenist, en emperyalist unsurlarından' oluşmuyordu, bilakis bu 'Naziler' kategorisine özellikle korkunç derece yaygın olan Nazist 'halk' hareketi de dahildi. Alman halkı ile Nazileri (ortak yönlerini göz ardı ederek) birbirini dışılayan zıtlar olarak göstermeye çalışmak dün olduğu gibi bugünde yanlıştır. Zira Kasım Progromları herkesin gözleri önünde cereyan etmekle kalmadı, buna ek olarak Nazilerin kitlesel örgütlerde 12 Milyon 'tarafatları' vardı, Nazi Partisi 1938'de milyonlarca üyesi bulunuyordu, alman halkının tüm kesimlerde Nazilerin coşkulu ve fanatik tarafatları bulunmaktaydı!

Ekim 1938'de ailesinin Polonya'ya sürgün edilmesinden sonra Hannover'li 17 yaşındaki Herschel Grynzpan 6,35 mm çapında bir tabanca satın alarak, tüm dünya göstermişti ki, yapılması gereken şey, Ernst Rath (Pariste alman konsolosluğunda görevli bir Nazi diplomatı) gibi bir Nazinin kafasına kuşun sıkamak, silahlı eylemlere girişmek, Nazi katillerine karşı bir ölüm-kalım mücadelesine atılmak idi! İçinde mutlaka silahlı mücadeleyi de kapsamaması gereken Nazilere karşı uluslararası bir ölüm-kalım mücadelesi, tek tek Nazi liderlerine karşı bir mücadeleden ibaret değildi elbette. Bu mücadele aynı zamanda, 1945 Mayısına değin inanılmayacak bir kapsamda, anti-hitler-koalisyonun güçlerine karşı silahlı Nazi güçlerini destekleyen alman halk kitlelerini de hedeflemek zorundaydı."

Bildiri devamla, olgulara ve Nazi soykırımından canlı olarak kurtula bilen görgü tanıklara dayanarak tarihsel gelişmeleri ortaya koymaktadır. **"Yahudi nüfusunun mallarının talan edilmesi konusunda bazı olgular"** başlıklı özel bir bölümde bildiri, "Ariselleşme ('Arisierung' –ç.n) tedbirleri" üzerine durmaktadır. Bu esnada alman tekerci sermayesi, Nazi Almanyasından sürgün ve katledilen Yahudi nüfusunun mülkiyetine karşı uyguladığı talan ile büyük çapta değerlere el koydu, ancak küçük çapta da olsa ezilen ve baskı altında bulunan geniş emekçi kitlelerde bu talanda aktif olarak yer aldılar.

Bunun ardından bildiri, anti-semitizmin alman emperyalistleri açısından değişik etaplarda hangi fonksiyona sahip olduğunu tartışmaktadır. 1938 durum hakkında ise şunlar söylenebilir:

„1938 geniş kapsamda gerçekleştirilen Kasım Pogromları, Çarlık Rusyasında 1905’de gerçekleştirilen büyük Pogromların amaçları ile karşılaştırılmaz, zira Rusyadaki pogromların amacı, geniş içi ve herşeyden evvel kırsal alandaki emekçi kitlelerini devrimci mücadeleden, devrimden alı koymaktı. Almanya’da 1938’de ise devrimci bir durum yoktu... Nazi rejimi 1938 Sonbaharında karşılaştırılamayacak oranda geniş bir kitlesel dayanağa sahipti.“

Anti semitizmin fonksiyonunu bildiri, KPD’li Paul Merker yoldaşın „Dritte Reich ve onun sonu“ başlıklı çalışmasına dayanarak açıklayarak şu sonuca varmaktadır:

„Gerçekten de Alman emperyalistleri için şovenizm ve anti-semitizm sadece proletaryanın sınıf mücadelesine karşı uygun bir araç olmakla kalmıyordu..., bu araç aynı zamanda alman emperyalistlerinin, diğer halkları baskı altında tutmak ve köleleştirme ve hatta,değersiz’ olarak tanımladıkları halkları imha etmekten kaçınmayan dünyayı egemenlikleri altına alma planları için sahte bilimsel gerekçelendirmeler de sunmaktaydı. Giderek keskinleştirilerek uygulanan anti-semitizmin, tüm canilikleri ile birlikte Nazi politikalarının geniş kitleler, özellikle gençliğin pratikte Nazisist ,eğitime’ tabi tutma fonksiyonuna da sahip olduğunu görmek bu bağlamda çok önemlidir.“

Bildirinin „Almanya’da Nazizm zehrine bulaşmış halk kitlelerin karşısında Nazi faşizmine karşı mücadelede komünist çizgi üzerine“ başlıklı özel bir bölümünde, kademeji olarak değerlendirilmesi gereken, Nazi faşizmden ve onun vahşi caniliklerinden kimin sorumlu olduğu noktası ele alınmaktadır: Şüphesiz ki, burada esas suç alman emperyalizmindedir, onu yüz binlerce Nazi katilleri takip etmekte, ve yine onları nüfusun büyük bir çoğunluğu takip etmektedir; ki bu çoğunluk,

„anti-semit teröre karşı hiç bir şey yapmadı, Yahudileri çok zor anlarında ve ölüm korkusu içindeyken onları yanlarında olarak yardım etmediler. Nazi caniliklerinde sömürülen kitlelerin suç ortaklıklarının geliştiği belirleyici nokta tam da burada yatmaktadır...“

Bunun karşısında ise, alman nüfusunun azınlığını oluşturan, aktif olarak Nazi faşizmine karşı mücadele eden, örgütlü olarak anti-Nazi direnişi yürüten (ve direnişi bireysel eylemler şeklinde yürüten tek tek bireyler) kesim durmaktadır.“

Bu tür direnişler hiçbir şey yapmayanların suç ortaklığını daha bariz bir şekilde ortaya koyduğu için bildiri devamla bazı direniş eylem örneklerini ön plana çıkartmaktadır.

Ayrıca bildiri, anti-semitizme karşı mücadele üzerine Almanya’daki komünist işçi hareketinin üç merkezi belgesinin yayınlanarak eleştirel bir şekilde değerlendirildiği **16 sayfalık bir eki** de içermektedir: Bu belgeler: o zamanlar henüz devrimci olan Alman sosyal demokrasi-nin 1893’ kararlaştırılan „**Anti-semitizme karşı karar tasarısı**“, bu kararın gerekçelendirildiği **Bebel’in Konuşması** ve 1938 Kasım tarihli KPD’nin Merkez Komitesinin „**Yahudi Pogromlarına karşı**“ açıklamasıdır. Kasım Pogromlarından sonra KPD tarafından yapılan açıklamanın kısmen çok vahim hata ve yanlış değerlendirmelerini eleştirirken bildiri şunu vurgulamaktadır:

„... Salt Nazist terörcü diktatörlüğü karşısında değil, aynı zamanda geniş halk kitlelerin büyük oranda Nazizm etkisinde bulunması karşısında, bir anlamda kendi kendisini de kandırarak, Almanya’daki nüfusun belli kesimlerinin demokratik bilinçlerine çağrıda bulunarak, Almanya’daki mücadeleyi geliştirmeyi umutlayarak ölümü bu tür girişimlerle göze alan herkes karşısında uzlaşmaz ama dayanışmacı bir eleştiri zorunludur. Dayanışma ile acımasız eleştirinin birbirini hiçte dışlamadığı, tamda KPD’nin 1938 tarihli Merkez Komitesinin açıklamasının zorunlu ve acımasız olarak eleştirilmesi örneğinde dramatik olarak gözler önüne sermektedir.“

İlişki Adresi:
Buchladen Georgi Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.

- * Fax: 004969/730920
- * E-Mail: Bulagdimi@aol.com
- * <http://members.aol.com/bulagdimi/gds.htm>

(*) Bütün ülkelerdeki gizli servislerin aralarındaki işbirliğini küçümsemeyelim

Açılış saatleri:

**Çarşamba-
Cuma 16.30-
18.30
Cumartesi
10.00-13.00
Pazartesi ve
Salı kapalıdır.**

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 1/99

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Ocak-Mart 1999

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyatı: 0,50,- ☆

"Gegen die Strömung"un Ocak bildirisi şu başlığı taşımaktaydı:

Alman emperyalizminin sınır dışı etme politikasını ve Almanlaştırma girişimlerini keskinleştirmesi karşısında öncelikle proleter enternasyonalizmini ve komünizmi propaganda edelim!

Almanya'da bulunan değişik milliyetlerden devrimci güçler arasındaki ortak çalışma üzerine

"Geçtiğimiz aylarda, yeni SPD-Yeşiller hükümeti, kapanma ve sınır dışı etme politikasını daha da keskinleştirdi. İçişleri Bakanı Schlily, makamını devraldığı Kanter'i dahi solladı. Schlily, "Alman Gemisinin" artık dolduğunu, Almanya'ya olan göçün "sıfıra" çekilmek zorunda olduğunu haykırarak, makamını devraldığı Kanter'in kapanma ve sınır dışı etme yasalarını ve sınır dışı etme tedbirlerini daha da keskinleştirdi. "Çifte vatandaşlığa" karşı CDU/CSU'unun başlatmış olduğu ve naziler tarafından desteklenen gerici kampanyı fırsat bilerek SPD-Yeşiller hükümeti, mevcut hükümetin gerici ve Alman milliyetçisi politikasından dikkatleri çekmektedir. SPD-Yeşiller hükümetinin "Yabancılar" olarak damgalanan insanları "istenilen" ve "istenmeyen" şeklinde ikiye ayırma çabaları hiçte sonuçsuz kalmamaktadır. Bütün bu olanların karşısında, hukuki bir takım detaylar hakkında tartışmaktansa, devrimci perspektif konusunda komünist temel pozisyonları ve Almanya'da bulunan değişik ülkelerden işçilerin devrimci ortak çalışma hakkında tartışmayı zorunlu kalmaktadır. Bu tartışma, modern kitlesel göçün ilerici yönlerin kabul eden ve Almanya'daki bütüm sahte devrimci örgütlerin değişik ülkelerden gelen işçileri şovenist bir şekilde ilhak etme politikasına mücadeleyi kabul eden bir zemin üzerinde anlamlı olabilir."

Daha sonra şu temel noktalar ele alınmaktadır:

*** Her çalışma alanında proleter enternasyonalizmine dayanan ayrı bir komünist partisi neden gereklidir**

*** Ulusal ve çok uluslu devletlerin ortaya çıkmasının tarihi ve emperyalizmde modern kitlesel göç**

"Modern kitlesel göç"ün sadece emperyalist sömürünün zorunlu bir sonucu olmadığını, bu durumun sınıf mücadelesinin gelişmesi için iyi olanakları da içinde barındırdığını Lenin ortaya koymaktadır: "Zira ancak gericiler bu 'modern kitlesel göç'ün ilerici anlamı karşısında gözlerini kapayabilirler.(Lenin) Modern Kitlesel göçün Almanya üzerine etileri ele alındıktan sonra şunlar tespit edilmektedir:

*** Alman emperyalizminin "böl ve yönet" politikası her alanda geri püskürtülmek zorundadır !**

*** Ortak mücadelenin sorunları ve devrimci perspektif**

*** Tarihsel ve aktüel tecrübeler**

*** Alman şovenizmine karşı mücadelenin belirleyici rolü**

*** Ayrımcı bir yaklaşımın temel ilkeleri ve Komünist Partisine kişisel üye kaydetme**

Burada özeti yapılan bildirilerin tam metni *türkçe, fransızca, ingilizce ve almanca* olarak aşağıdaki adresten temin edilebilir: Buchladen Georgi Dimitroff, Koblenzer Str. 4, 60327 Frankfurt, Fax 0049 (0)69-730920

Şubat'da şu bildiri yayınlandı:

Öcalan'ın kaçırılmasıyla gericiilerin kaldırdıkları taş, kendi ayaklarını ezecektir!

Gerici Türk devleti ve tüm dünya gericiiliği haklı Kürt kurtuluş hareketinin zaferini engellemeyecektir!

"PKK başkanı Öcalan'ın kaçırılmasından sonra Türkiye'de, Avrupa'da özellikle de Almanya'da gelişen militan gösteriler, konsolos işgalleri ve diğer haklı eylemler, bizim için önemsiz taktik tartışmaları başlatmak için bir vesile değildir. Önemli olan şey, üç temel düşünceyi merkezi noktaya koymaktır: **BİRİNCİ**, Türkiye'de yaşayan Kürt nüfusu, kendi dilini kullanma ve kendi kültürünü sürme ve devletsel olarak ayrılma, kendi devletini kurma şeklinde demokratik bir hakka vardır. **İKİNCİSİ**, Türk devleti, işçi-lerin, tarım devrimcisi köylü hareketinin ve Türkiye'deki tüm milliyetlerin değişik demokratik hareketlerinin ortak bir mücadelesi ile, devrimci-demokratik bir mücadelesi ile, silahlı olarak parçalanması gereken, işkenceci, baştan aşağı kokuşmuş gerici bir devlettir. **ÜÇÜNCÜSÜ**, Alman emperyalizmi ve diğer tüm dünya gericiiliği, hiçbir ilerici hareketin herhangi bir destekleyicileri olamazlar. Özellikle Alman emperyalizmi, Türkiye'de bilakis de Kürt nüfusuna karşı uygulanan askeri katliamlardan, polis teröründen ve işkenceden birinci derecede sorumludur. Türk devletinin Irak topraklarına doğru sürdürdüğü ve 10 000'lerce askeri kapsayan son operasyonlar, öncelikle alman sermayesi ve alman silahları yardımıyla gerçekleştirmektedir!"

Bildiri daha sonra şu temel noktalar üzerinde durmaktadır:

*** Türkiye emperyalizme bağımlı bir ülkedir**

*** Uluslararası karşı-devrimin Kürt kurtuluş hareketine yönelik ikili taktiğine karşı mücadele!**

*** Emperyalizmin Kürt kurtuluş hareketine yönelik başlattığı gerici**

saldırılarına karşı, proleter enternasyonalizmi yükseltelim!

*** Alman polis terörü ve Kürt karşıtı kışkırtmalar**

Bildirinin "**Ahmet Acar, Sema Alp ve Mustaf Kurt Berlinde İsrail gizli servisi tarafından katledildi ve 16 Kürt yoldaş ağır yaralandı!**" başlıklı özel bir bölümünde şunlar tespit edilmektedir:

"Alman polisinin, İsrail gizli servisinin bu vahşiliğini ve pervasızlığını büyük bir sevinçle izleyip ve olayın bu noktaya gelmesini hatta tahrik ettiği hiçte o kadar olanaksız değildir."

*** Yunanistan'da örnek eylemler: Kürt yoldaşlarla ortak eylemleri geliştir ve yaygınlaştır!**

"Dünya emperyalizminin, Kürt kurtuluş hareketini kısa vadede yenilgiye uğratıp uğratamayacağından yada kurtuluş hareketinin daha da gelişip gelişmeyeceğinden bağımsız olarak, uzun vadeli bakıldığında, emperyalizm ve işkenceci Türk devletinin gerçek yüzü komuoyu önünde biraz daha belirginleşti, bu gerçek anti-emperyalist mücadeleyi daha da güçlendirecektir!"

Bildiri ayreten, "Frankfurt'daki Georgi Dimitroff Kitapevinin ve Berlin'deki "**Vertrieb für internationale Literatur**" adlı Kitapevinin 16.1.1999 tarihinde aranması üzerine" "**Gegen die Strömung**"a ait bir basın açıklamasını içermektedir. Bildirinin başka bir konusuda, **Örgütlü Nazi insan avından sonra ve alman polisinin gözleri önünde**, Cezair'li sığınmacı **Omar Ben Noui** 13.2.199 tarihinde Guben'de **Naziler** tarafından **öldürülmesi** üzerinedir.

Alman emperyalizminin Yugoslavya'ya yönelik sürdürdüğü saldırı savaşına karşı var gücümüzle mücadele edelim!

1) Yugoslavya devletine karşı Nato'nun ve özellikle Federal Ordunun (Bundeswehr) 24 Mart 1999'dan buyana sürdürdükleri saldırılar, hiçbir gerekçe ile meşru gösterilemeyecek savaş caniliğidir.

2) Alman emperyalizmi – Sırbistan'da meydana gelen bazı gelişmeleri vesile ve bahane ederek – birinci dünya savaşını başlattı ve ikinci dünya savaşında ise, Nazi-Ordusu 6 Nisan 1941'de Yugoslavya'ya karşı saldırı başlatarak, korkunç canilikler gerçekleştirdi.

Yenilgilerinden aldığı yaraları büyük oranda bertaraf edebilen Alman emperyalizmi (diğer emperyalistlerle ittifak içinde) bugün üçüncü kez Yugoslavya'ya saldırmaktadır. O bununla, Anti-Hilter koalisyon devletlerinin 1945'deki tüm kararlarının tersine, Alman militarizminin, Alman revanşizminin ve Alman emperyalizminin çoktan bağımsız bir savaş kaynağı haline geldiğini, saldırgan bir emperyalist büyük güç olarak yeniden doğup güce geldiğini dünyaya duyurmak istemektedir. Alman emperyalizmi 1945'den buyana ilk defa, savaş yürüten bir güç olarak, Alman askerlerini ölüm saçmaya yollamaktadır.

3) Emperyalistlerin şimdiye değin incir ya-prağı olarak kullandıkları BM-Kararı'na dahi ihtiyaç duymadan, Alman emperyalizminin ordusunun başka bir devleti bombardımana tutması, Almanya içinde de militaristleşmenin ve faşistleşmenin yeni bir zirveye ulaştığını belgelemektedir. Bu bağlamda şu da dikkate değerdir ki, daha düne kadar Anayasalarını ağızlarından düşürmeyen Alman emperyalizminin ideologları, Anayasanın bu konudaki maddesini açıktan açığa çiğnemektedirler. Anti-Hitler Koalisyonunun baskısı altında ve halkların Nazi-faşizmine karşı sürdürdükleri mücadeleye bir taviz olarak 1949'da kabul edilen bu madde, Alman ordusunun saldırı savaş

sürdürmesini özel olarak yasaklamaktadır. (Alman ceza yasası, bir saldırı savaşını hazırlayarak bu maddeye muhalefet edenlere 10 yıl ile muhabbet hapis cezasını öngörmektedir.) Kendi Anayasalarının ayakları altına alınması, Alman emperyalistlerinin savaşına karşı savaş karşıtı kitlesel gösterilerin ne gibi bir polisi keyfiliklerine maruz kalacağını bir göstergesidir. Kitleleri askeri olarak harekete geçirmek için, daha şimdiden, "savaşan oğluna" destek olan "Alman annesinin" resmi yoğun olarak propaganda edilmektedir. Militarist lafazanlıklar, savaş kışkırtıcı adi tipler ve Goebbels'in cephaneliğinden devralınan propaganda metotları ustaca aktivite edilmektedir. Ki bu Sırp karşıtı propaganda için daha da geçerlidir. Alman emperyalizminin yürüttüğü bu Sırp karşıtı propagandanın kökü, ta 1. Dünya Savaşı'na ve hatta Nazi-İşgalcilerinin Sırp nüfusuna karşı da korkunç canilikler gerçekleştirmiş olduğu 2. Dünya Savaşı'na kadar dayanmaktadır.

4) Alman militaristlerinin ve revanşistlerinin yalan dolan propagandalarının merkezinde, (geçmiş senelerde de olduğu gibi), güya insancıl açıdan müdahale etmek zorunda kalındığı yalanı durmaktadır. Güya amaç Kosova'nın Arnavut halkına sahip çıkılarak, Arnavut sığınmacı akınını durdurmak imiş.

Bu gerekçelendirmenin ikiyüzlü ve gerici karakteri üç noktada belirginleşmektedir:

Birincisi, emperyalist güçler özellikle de Alman emperyalistleri tarafından, "böl ve yönet" politikası temel alınarak birbirine karşı kışkırtılan Yugoslavya halkları, ancak kendi çabaları ile ölümcül milliyetçilikten kurtulabilirler. Güya "Arnavut nüfusunun çıkarları" uğruna, Sırp halkının bombalanması, Sırp gerici güçlerinin, Arnavutluk nüfusu üzerine katliamları gerçekleştirme yönündeki demagojilerini kuvvetlendirmekte-

dir. Sırp ve Arnavut milliyetçileri tarafından yaratılan karşılıklı güvensizlik ve kin atmosferi bu yolla daha pekiştirilmekte ve kızıştırılmaktadır.

İkincisi: Alman emperyalizmi egemenlik emelleri için satılmış bazı Arnavut yöneticilerini kullanmaktadırlar. Hedef Yugoslavya'ya karşı savaşın sonunda, Kosova'ya sözde bağımsız gerçeklikte Alman emperyalizminin etkisi altında bulunan bir devlet (ikinci dünya savaşı esnasında olduğu gibi İtalyan ve Nazi faşistlerinin şemsiyesi altında) belki de "büyük Arnavutluk"u oluşturmaktır. Tıpkı Alman emperyalizminin kendi etki alanını genişletmesi amacıyla 1991'de Ustaşa-faşistlerine dayanan Hırvatistan'ın oluşturulduğu gibi.

Sırp şövenist güçlerinin on yıllardan beri süren devletsel baskısına karşı, haklı Arnavutluk ulusal kurtuluş mücadelesi, şayet Alman emperyalizminin saldırısının bir kuyruğu olursa, bu hareket, kendi bağımsız silahlı mücadelesine değil de Nato ve Alman emperyalizminin silahlı güçlerine güvenirse, o takdirde bu hareket her türlü demokratik ve ilerici karakterini yitirecektir.

Şövenist ve milliyetçi parçalama ve baskı altında tutma politikasına karşı amansız mücadelelerinde, Yugoslavya halkları, gelececek komünist ve devrimci örgütlerin yardımıyla ve kendi tecrübelerine dayanarak görecektir ki; emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadeleyi, devletsel ayrılık hakkını da içeren kendi kaderini tayin etme şeklindeki ulusal hakkın garanti altına alınması temelinde, ancak demokratik bir temel üzerinde birlikte gerçekleştirebilirler.

Üçüncüsü: Yugoslavya'ya karşı saldırı savaşı, Alman emperyalizmi için, Anti-Hitler koalisyonu devletleri ve halklarının, Alman emperyalizmine karşı partizan ve düzenli ordular ile savaşarak, ona 1945'de tattırdıkları yenilgiye karşı intikam alma yolunda sadece bir adımdır. **Revanşizm ideolojisi, askeri araçlarda dahil her türlü araçlarla Alman emperyalizminin etki ve sömürü alanlarını**

genişletme hedefine hizmet etmektedir.

Alman emperyalizminin egemenlik alanlarının genişlemesi, tehdit ettiği, sömürdüğü ve baskı altında bulundurduğu haklara karşı değil aynı zamanda, dünya egemenliği uğrunda kendisine rakip gördüğü diğer emperyalist büyük güçlere karşı da yönelmektedir. Yerel saldırgan savaşların artırılması yoluyla, emperyalist büyük güçler arasındaki dünya çapındaki savaş tehlikesi de artırılmaktadır.

5) Alman emperyalizminin Yugoslavya'ya karşı saldırı savaşı aynı zamanda, Almanya'daki nüfusun, militarizm ve savaş kışkırtıcı propagandanın ne derece etkisi altında bulunduğunu ölçmek için bilinçli ve planlı bir şekilde devreye konulmuş bir provokasyondur. Protestolar ne kadar az olursa, Alman emperyalizme karşı bilinçlendirme ne dar az olursa, anti-militarist kitle hareketinin geliştirilmesine başarılar ne kadar az olursa, Alman emperyalizmi gelecekteki saldırılarında o denli pervasız ve amansız olacaktır. Bu yüzden cepheden ve ilk planda Alman emperyalizminin Yugoslavya'ya karşı saldırısı savaşını teşhir etmek, onun daha kapsamlı hedeflerini açığa çıkartmak ve Alman militarizmine, revanşizmine ve emperyalizmine karşı mücadeleyi kızıştırmak zorunludur. Bu yapılırken, Yugoslavya devleti hakkında ham hayaller beslenmemeli, Sırp ve Arnavut milliyetçi ve gericilerine hiç bir ödün verilmemeli ve tüm demokratik ve devrimci güçlerle dayanışma içinde olunmalıdır.

İlişki Adresi:
Buchladen Georgi Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.

* Fax: 004969/730920

* E-Mail: BuLaGDimit@aol.com

* <http://members.aol.com/bulagdimit/gds.htm>

Açılış saatleri:

Çarşamba-Cuma

16.30-18.30

Cumartesi

10.00-13.00

Pazartesi ve Salı

kapalıdır.

(*) Bütün ülkelerdeki gazi servislerin aralarındaki işbirliğini küçümsemeyelim

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 2/99

“Gegen die Strömung” - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin
Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Mayıs-Temmuz 1998

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆ Fiyat: 0,50,- ☆

1 Mayıs da GDS şu bildiriği yayınladı:

Yugoslavya'daki emperyalist savaşa karşı mücadele!

Alman emperyalizminin sözüm ona “insancıl yardım” üzerine yürüttüğü demagojileri teşhir edelim

Geçtiğimiz haftalarda, Federal Ordu ve NATO birliklerinin Yugoslavya'ya karşı saldırılarına ek olarak, Yugoslavya'ya karşı sürdürülen savaş konusunda tedirginlikleri ve itirazları olan insanları şaşırtmak, kafalarını karıştırmak, köşeye sıkıştırmak ve ileri sürdükleri gerekçeleri etkisiz hale getirmek için, öncelikle de TV'nin yardımıyla siyasi ve psikolojik bir saldırı başlatıldı. Bu bağlamda, belli tip savaş karşıtları neredeyse göklere çıkartılmaktadır, ama sadece şut temel şart kabullenmesi koşuluyla: Burada sözkonusu olan tartışmanın konusu, — güya ister savaş karşıtı ister savaş taraflısı olsun — “biz izi almanlar, kosovalı sığınmacılara karşı nasıl daha iyi yardım edebiliriz” meselesi üzerine dönmektedir.

Haliyle Yugoslavya'ya karşı savaşın neden kosovalı Arnavut nüfusunun korunmasına hizmet etmediğini bilince çıkartmak temel görevlerden birisidir. İşyerinde, Okulda ve caddede savaş kışkırtmalarına karşı mücadele edenler çabucak görmektedirler ki, ileri sürdüğümüz gerekçelendirmeler, ikna edici olmalı, ikinci derecedeki detaylara kapılmadan ve karşı tarafın propagandasal tuzaklarına düşmeden, gerek ilkesel gerekse de aktüel gerekçelendirmeler ileri sürülmelidir. Yugoslavya'ya karşı sürdürülen savaş tecrübelerinden yola çıkarak şunu vurgulamak zorundayız. Aktüel politik ve askeri gelişmeler, emperyalizmin ne olduğunu, onun nasıl çalıştığını, ve alman emperyalizminin giderek dünya çapında ne gibi rol oynadığını kanıtlamak ve göstermektedir...”

Bildiri daha sonra, emperyalist savaş metodunun bir parçası olarak, demagojik yalan ve manevraları ele alarak bunları geri püskürtmektedir:

“... Bu konuda şu bilinmelidir: Dayanabilecekleri gerçek bir problem olmasa da emperyalistlerin, hele de alman emperyalistlerinin yalan söyledikleri durumlar çoktur. Ne var ki, emperyalistler, ideolojik açıdan saldırı durumuna geçebilmek için, demagojik olarak var olan reel problem ve olgulara dayandıklarında, mesele çok daha karmaşık bir hale gelmektedir... Alman emperyalistlerinin amacının güya sığınmacıları kurumak olduğu şeklindeki demagojik manevrayı geri çevirmek isteyen her keş iki tuzağa dikkat etmek zorundadır.

Kim varolan histerik ve kızgın atmosfer karşısında, kosovalı Arnavut nüfus üzerine yapılan baskıların abartılmasını (örneğin bu baskıları Nazi soykırımı ile eş gösterilmesi gibi), ve bunun emperyalistler tarafından demagojik bir şekilde propaganda malzemesi olarak kullanılmasını teşhir etmekle kalmayıp da mevcut baskıları kökten reddetse, o şüphe götürmez olgular karşısında savuna pozisyonuna düşerek yenilgiye uğrar. Diğer taraftan, kim Miloseviç rejiminin hiç bir şekilde demokratik olmadığını söylese (ki, bunun söylenmesi kuşkusuz gereklidir), Kosovalı Arnavut nüfusunun ulusal baskıya karşı haklı mücadelesinin, Sırp askerleri tarafından on yıllardan beri kan ve katliamlarla bastırıldığını vurgulayanları ise birincisinden daha tehlikeli bir tuzak beklemektedir: Alman emperyalistlerine

hak vererek, "Evet, ama" şeklindeki bir gerekçelendirme rayına girme tehlikesi.

Meselenin can alıcı yanı, biz hiç bir şekilde alman emperyalizmine h ak vermemekteyiz. Zira, bölgedeki halklar arasındaki kışkırtıcı ve kinici milliyetçi atmosfer, tam da emperyalizm, öncelikle de alman emperyalizmi tarafından yaratılmıştır..."

"Kosovo ile Auschwitz'in birbiri ile karşılaştırılması saçmalığı üzerine" ve "PDS ve alman emperyalizmi" başlıklı özel bölümlerden sonra bildiri, "insancıl yardım" şeklindeki merkezi demagoji üzerine ağırlıklı olarak durmaktadır.

Güya "insancıl amaçlar" şeklindeki demagojinin teşhiri için üç merkezi gerekçeler

- İnsan haklarının zedelenmesi 1: Almanya'daki sığınmacılara karşı kovuşturma, haklarının gaspı, baskı altında tutma ve sınır dışı terörü
- İnsan haklarının zedelenmesi 2: Kosovalı sığınmacılara karşı kovuşturma, haklarının gaspı, baskı altında tutma ve sınır dışı terörü
- İnsan haklarının zedelenmesi 3: Başka ülkelerde meydana gelen insan hakları zedelenmelerinin inisiyatorü ve destekleyicisi olarak alman emperyalizmi

Alman emperyalizminin asıl amacı nedir...

- İlkın bombalayarak parçala, sonra tekrar inşa et
- Alman emperyalizminin bölgedeki büyük güç çıkarlarını pekiştirmek
- "Karışık bölge" arnavutluk'u emperyalist mezar sükunetine dönüştürmek
- Doğu ve güney Avrupa'daki alman emperyalizminin egemenlik konumunu genişletmek
- Alman silahları alman sermayesini korumaktadır
- Diğer emperyalist büyük güçlerle artan rekabet

Bildirinin sonuç bölümünde şunlar söylenmektedir:

"Emperyalist çözüm, halklar için bir çözüm olamaz. Kısa vadede ve ekonomik emperyalist dünya sistemi içinde makul bir çözümün bulunmadığı ve bu sorunun gerçek çözümünün, devrimci gerçekliği seçme cesareti istediğini bile bile, savaş karşıtlarına, iki yüzlü bir şekilde alternatif çözümleri sormak da başka bir demagogik manevradır.

'Halkalar birbiri ile konuşurlarsa çok çabuk anlaşacaklardır...' Bu doğru söylem aynı zamanda, halklar birbirleri ile konuşabilene dek, uzun ve zorlu bir sürece gerek olduğu anlamına da gelmektedir. Bugünkü durumda milliyetçilikle birbirine kışkırtılan halkların emperyalist baskıya, sömürüye ve yerli gericici kiliklere karşı ortak mücadele olmaksızın bu savaşın, gelecek yöresel ve büyük çaplı uluslararası savaşları sürecinin sadece bir başlangıcı olduğunu anlamadan; emperyalizmin ne demek olduğunu, onun nasıl işlediğini ve emperyalizmin neden savaşlara yol açtığını sağlam bir şekilde kavramadan, ulusal problemlerin gerçek çözümü, halkların barış içinde birlikte yaşamaları olanaksızdır.

... Tek doğru perspektif, mevcut toplumsal düzenin kökten yerle bir edilmesi, büyük güçlerin emperyalist egemenliklerine ve yerli gericiliğe karşı silahlı mücadele yönünde olabilir ancak.

Şayet bu mücadeleyi başarıyla sürdürmek istiyorsak, o zaman, kendi ülkemizdeki emperyalizmin tarihi, onun canilikleri ve bir dizi demagogik manevraları ile de mutlaka ilgilenmek zorundayız. Görevimiz, yöredeki tüm devrimci güçleri maksimal derecede desteklemek ve alman emperyalizmin bugünkü büyük güç çıkarlarını teşhir etmek ve bu çıkarlara karşı mücadele yürütmektir. Alman emperyalizmin insancıl demagojilerine karşı şu ortaya çıkartılmalıdır: Kim yöredeki halklara destek olmak istiyorsa, o öncelikle, bu halkların baskı altında tutulmasında doğrudan çıkarları olan ve bu baskının ipini çeken alman emperyalizme karşı mücadele yürütmek zorundadır!"

Mayıs/Haziran Biliridirisi şu başlığı taşımaktaydı:

Alman emperyalizminin Yugoslavya'ya karşı emperyalist saldırı savaşına karşısında:

Lenin'in emperyalizm üzerine öğretileri her zamankiden daha aktüeldir!

"Yugoslavya'ya karşı yürütülen savaş karşıtları arasındaki sürdürülen tartışmalarda giderek görülmektedir ki, en radika savaş karşıtları bile, bu savaşın gerçek sebepleri üzerine çok yüzeysel açıklamalarda bulunabilmektedirler. Halbuki, bu savaş, dünya çapındaki emperyalist sistem anlaşılardan doğru anlaşılabilir. Bazı tartışmalarda ve yazılı açıklamalarda örneğin, Almanya'nın 'ABD'nin güdümünden kendisini kurtarması gerektiği' şeklinde tezler ileri sürülmektedir. Ancak bu alman milliyetçisi emperyalist bir pozisyonudur. Zira alman emperyalizminin programının ana noktalarından biri, giderek ABD emperyalizminden bağımsız olarak ve ona karşı kendi emperyalist büyük güç çıkarlarını dayatmaktır. Emperyalist güçler arasındaki dengesiz gelişme yasası anlaşılardan, bu olgu yeterli bir şekilde kavranamaz. Ama her şeyden evvel emperyalist savaşa karşı mücadelenin perspektifleri geliştirilemez ve açıklanamaz. Emperyalizmin ortaya çıkışı 100 yılı geçti, bu rağmen Lenin'in 'Kapitalizmin en yüksek evresi olarak Emperyalizm' ve 'Emperyalizm ve sosyalizm içinde bölünme' adlı yapıtları her zamankinden daha çok aktüelitesini korumaktadırlar. İnceleme, propaganda etme ve savaşım verme! Bu aynı zamanda, Lenin'in emperyalizm üzerine öğretilerinin aktüel anlamını kendimize ve diğer yoldaşlara kavratma anlamına da gelmektedir."

Lenin'in "Kapitalizmin en yüksek evresi olarak Emperyalizm" adlı yapıtının nasıl ortaya çıktığı kısaca ortaya konduktan sonra bildirisi, Lenin'in eserinin şu temel noktaları ele alınarak, aktüel gelişmeler ile bağ içinde açıklanmaktadır:

Kapitalizmin tekelleri evresi olarak emperyalizm

Lenin'in yapıtındaki pasajlara dayanılarak, emperyalizmin şu karakteristik özellikleri tartışılmaktadır:

- Tekellerin egemenliği

- Bankaların, mali sermayenin ve mali oligarşinin yeni rolleri
- Sermaye ihracı
- Dünyanın kapitalist kurumlarca paylaşımı ve dünyanın büyük güçler arasında paylaşımı
- Emperyalizmin siyasi anlamı: Tüm boyutta gericilik

Bildirinin, "1945'den buyana batı/alman emperyalizminin ekonomik gelişmesinde bazı kesitler" ve "Deutsche Bank'ın rolü üzerine" başlıklı özel bir bölümünde aktüel veriler ele alınmaktadır. Başka bir bölümde ise, Lenin ve Stalin'in alman emperyalizmin kendine özgü saldırgan yanı üzerine değindikleri pasajlar aktarılarak yorumlanmaktadır.

Mali sermayenin egemenlik çağında emperyalist savaşlar kaçınılmazdır

- Dengesiz gelişme yasası, emperyalist savaşlara yol açmaktadır
- Gelişen modern revizyonizme karşı Stalin, Lenin'in emperyalizm çağında, emperyalist savaşların kaçınılmazlığı hakkındaki tezini savundu
- "Barışçıl" emperyalist ittifaklar, savaşları hazırlamaktadır

Kokuşmuş ve asalak kapitalizm olarak emperyalizm

* İşçi sınıfı hareketi içinde oportünizmin sosyal dayanağı olarak işçi aristokrasisi

"... Alman emperyalistleri, diğer halklar ve Almanya'da yaşayan diğer ülkelerden gelen emekçilerden vahşice sömürerek elde ettiği ekstra karların bir kısmını, işçi sınıfının bir tabakasını kendi ajanları olarak satın almak

için kullanılmaktadırlar. Fabrikalarda öncelikle 'usta' ve 'onbaşılar', ama aynı zamanda iyi eğitilmiş kalifiyeli işçilerin bir kesimi de ayrıcalıklar aracılığıyla torpil görmekte ve işçi sınıfının alt kesimi ile ayrı tutulmaktadır. Bu yolla, şu veya bu oranda alman emperyalizmine bağlanmakta, ona satılmaktadırlar..."

• Emperyalizmin ezilen ülkelerdeki işçilerin durumu üzerinde etkileri

Lenin ezen ülkelerdeki işçiler ile, onların sınıf kardeşleri yarı-sömürge ve bağımlı ülkelerde yaşayan işçilerin yaşam koşulları arasındaki farklılığa büyük önem vererek, ezen ülkelerdeki proletaryanın kendi burjuvazisinin ezilen halkların talan edilmesinde bir dereceye pay aldığını ortaya koydu:

"...Böylelikle emperyalist ganimetlerin paylaşımında 'kendi' burjuvazisini savunması için, işçi sınıfının geniş bir kısmının şovenizmle zehirlenebilmesinin temeli yaratılmaktadır..."

Dolayısıyla, burada yaşayan devrimci işçilere şu temel görevler düşmektedir: Burnu büyüğe, şovenizme ve rasizme karşı ve proleter enternasyonalist bir eğitim için mücadele. Buradaki işçiler, diğer ülkelerde gelen işçilerin mücadelesini; özellikle de 'kendi' emperyalist ülkesine bağımlı olan ülkelerdeki, proletaryanın ve ezilen halkların 'kendi' ülkelerindeki, 'kendi' devrimleri için yürüttükleri mücadeleyi azami derecede desteklemekle yükümlüdürler..."

Bildirinin "**baskının olduğu yerde mücadele parlar**" başlıklı özel bir bölümünde, geçtiğimiz yıllarda emperyalizme ve gericiliğe karşı meydana gelen mücadelelerden bazı örnekler verilmektedir. Devamla bildiride şunlar tespit edilmektedir.

• Emperyalizmin çelişkileri ancak proleter devrimi ile çözülebilir

"... Lenin'in emperyalizm üzerine eseri incelenildiğinde, emperyalizmin nasıl güçlü ve azami derecede örgütlü bir düşman olduğu, onun elinde ne gibi güçlerin ve yedek güçlerinin bulunduğu berrakça ortaya çıkmaktadır. Bu meselenin bir yanısıdır. Ancak Lenin'in incelemesi, emperyalizmin kapitalizmin temel çelişkilerini daha körüklediğini inkar edilemez bir şekilde kanıtlamaktadır... Emperyalizm geçici olarak ve hatta belli bir zaman dilimi boyunca güçlenebil-

mesine ve kendisini toparlayabilmesine rağmen, gerçeklikte, emperyalist dünya sisteminin temel çelişkileri daha yüksel bir aşamada tekrar tekrar üretilmektedir.

Emperyalizm görünürde kudretli gözüktüğü, emperyalizmin özellikle alman emperyalizminin ekonomik, siyasi ve askeri olarak ilerlemesi göz önünde bulundurarak, karamsarlığa ve umutsuzluğa karşı şu vurgulanmalıdır: Devrimcilerin emperyalizme ve gericiliğe karşı baş kaldırdıklarında ve oranda, emperyalizmin zayıf yönleri açığa çıkmaktadır. Emperyalizmin tarihi, aynı zamanda işçi sınıfının ve ezilen halkların emperyalizme karşı mücadele tarihidir de. Emperyalistlere rahat yoktur! Baskının mevcut olduğu yerde, direniş de vardır.

Ancak şu da bir gerçektir ki: Halkların kahraman ve fedakar mücadelesi yalnız başına zaferi elde etmek için yeterli değildir. Mücadele bilinçli ve örgütlü, berrak hedeflerle ve bilimsel olarak sağlam bir temelde yükseldiği, işçi sınıfı ve onun partisi komünist partisi tarafından yönlendirildiği zaman, emperyalist dünya sistemi ölüm kalım silahlı mücadelesinde başarılı ile parçalanabilir..."

İlişki Adresi:
Buchladen Georgi Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.

* Fax: 004969/730920

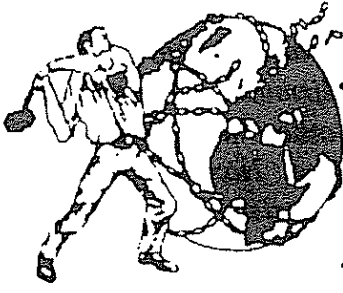
* E-Mail: BuLaGDimi@aol.com

* <http://members.aol.com/bulagdimi/gks.htm>

(*) Bütün ülkelerdeki gizli servislerin aralarındaki işbirliğini kıçmısemeyelim

Açış saatleri:

Çarşamba-Cuma
16.30-18.30
Cumartesi
10.00-13.00
Pazartesi ve Salı
kapalıdır.

*Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist
güçlere enformasyon için*

Bülten 3/99

“Gegen die Strömung” - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin Yayın
Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. *Haziran-Eylül 1999*

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır

☆ Fıatı: 0,50,- ☆

Haziran 1999 “Gegen die Strömung” şü bildiriylı yayınladı:

Günlük Nazi caniliklerine “alışmaya” hayır!

Bildirinin girişinde şöyle denmektedir:

“Kamuoyundan neredeyse habersiz bir şekilde, Almanya'daki Naziler ölümcül caniliklerini devam ettirmektedirler. Ve hatta bazı insanlar, “Nazi saldırılarının bir kaç seneye kadar ki gibi o denli fazla olmadığını” dahi düşünmektedirler. Ama görünüş aldatmaktadır ve tam da bu istenmektedir. Gerçek şu dur ki, geçtiğimiz ay ve yıllarda Nazi hareketi güçlenebilmiş, kendisini toparlayabilmiştir ve ırkçı-milliyetçi Nazi terörünün tehdidi altında bulunan kişiler için Almanya'daki yaşam koşulları daha kötüleşti.

Alman emperyalizmin devlet cihazı, onun polis teşkilatı, hakimleri, savcılıkları ve politikacıları burjuva medyasıyla birlikte, Nazi caniliklerini gizlemekte ve küçümsemektedirler ve Nazilerin siyasi amaçlarını gizlemektedirler. Almanya'da Nazilerin kendilerine ‘düşman’ olarak gördükleri insanları döverek öldürmeleri, bıçaklamaları veya canlı canlı yakmaları; Yahudi mezarlarının yıkılması ve Sinagogların karalanması evet tüm bunlar bir ana başlığa dahi değer görülmemekte, tüm bunlar ‘özel bir şey’ olarak görülmemekte ve tıpkı trafikte ölenlerin sayısı gibi kabul edilmesi istenilmektedir.

Bu manevralar ta ilerici çevreler içinde bile etkisiz kalmadı ve korkunç bir ‘alışkanlık’ durumu yarattı. Bu çerçeveyi parçalayabilmek için tüm devrimci demokratik güçlerin görevi bu ‘alman koşullarına’ savaşı ilan

etmek ve ‘alışkanlığın’ korkunç gücüne, pasifizme ve teslimiyetçiliğe karşı mücadele vermektir.

Bildiri, ana başlıklar altında **günlük Nazi terörünün ve Nazi caniliklerinin dökümünü** yapmaktadır: Bunlar, son iki-üç yıl içinde gerçekleşen Nazi cinayetleri; bunlar, cinayet teşebbüsleri, kundaklamalar, insan avları, saldırılar ve Nazi tehditleridir. Ki, son yıllarda meydana gelen anti-semit canilikler giderek artmaktadır. Devamla bunlar, Nazilerin “kurtarılmış bölgelerin” yaratması, yani Naziler tarafından tehdit altında tutulan insanların gecelerin yalnız başlarına sokaklara çıkamadıkları mahaller ve köylerin yaratılması, Nazilerin anti-faşistlere karşı yürüttükleri eylemlerin artması, neredeyse her hafta sonu Almanya'nın her hangi bir ucunda gerçekleştirilen Nazi Gösteriler, Nazi parti ve Nazi çetelerinin kadrosal olarak güçlenmeleri, kısırtıcı Nazi yayın organlarının baskı sayısının artması ve son olarak Nazilerde bulunan silahların göstermiş olduğu gibi Nazilerin giderek iyileşen donanmalarıdır. **Bildirinin “Alman emperyalizminin devlet cihazı ve medyası Nazi terörünü nasıl hasır altı ediyor ve Nazileri nasıl koruyorlar”** başlıklı özel bir bölümünde, Nazi caniliklerine karşı gelişebilecek direnişleri daha başında boğmak ve Nazi terörüne “alışkanlığı” sağlamak için giderek mükemmelleştirdikleri sahtekarlık ve gizleme sistemleri hakkında bazı örnekler ortaya konulmaktadır.

Günlük Nazi caniliklerine karşı mücadelenin görevleri

"Gelişen nazi terörüne karşı birçok yerlerde karşı mücadeleler ve direnişler oluştu... Görev bu mücadelelere bağlantı kurmaktır. Nazi terörüne karşı, merkezi bir şekilde organize edilen, militan ve on binlerce insanı kapsayan eylemler düzenlemek zorunludur...

Desenformasyon, gizleme ve 'alışkanlık edinme' durumuna karşı kendi araştırmalar gerçekleştirmek...

Gelişen günlük Nazi terörü ve Nazi hareketinin daha kuvvetlenmesi karşısında, yoğun kendini savunma ve Nazi çetelerine karşı militan mücadele ön planda bulunmaktadır...

Ama tüm bunlar yalnız başına yeterli değildir. Nazilere karşı mücadele yürütülen her yerde, Nazilerin kirli gerekçeleri ve 'kuvvetlinin hakkı' üzerine faşist ideolojilerini ele almanın ve bu ideolojilere karşı mücadele yürütmenin zorunluluğu kısa sürede ortaya çıkmaktadır. Bu şu belirleyicidir: Bugünkü Nazi hareketinin ideolojisinin kökü, 1933 ila 1945 arasında Almanya'da resmi devlet doktrini olan ve milyonlarca kez yaygınlaştırılan Nazi ideolojisi sisteminde yatmaktadır. Daha bugüne kadar alman nüfusunun büyük bir kesiminde bu

ideolojinin gözle görünün izlerine rastlanmaktadır. Fakat bu tespit bile yetersizdir. Nasıl ki Nazi faşizmi alman mali sermayesinin, alman emperyalizminin sadece belli bir egemenlik biçimi, onun 'açık terörcü diktatörsel' biçimi idiye, Nazi ideolojisi de, aslında alman burjuvazisinin alman emperyalizminin, alman şövenisti – militarist – revanşist – rasist – anti-semit – anti-ziganist – anti-komünist şeklindeki ideolojisinin aşırı dereceye vardırılmış bir türüdür.

Ve nasıl ki alman emperyalizmi kesilmeyen geleneği ve sürekliliği simgeliyorsa, onun caniane ideolojisi de aynı şekilde hayatın her alanında etkisini hakimiyetini korumaktadır. İşçilerin ve emekçi kitlelerin kafasında da bu ideoloji hakim durumdadır. Kim bugün nazilere karşı derinlere giden, radikal olan ve gerçekten kararlı bir mücadele yürütmek istiyorsa, o alman emperyalizmin kendisini ve onun ideolojisini de hedef almak zorundadır!

Bu yüzden görev, mümkün olduğu her yerde anti-nazi hareketi içinde, proletarya devrimi ile alman burjuvazisinin yıkılması yönündeki devrimci mücadele; yıkılan burjuvazi ve onun Nazi ve tüm gerici güçleri üzerinde proletarya diktatörlüğünün zorunluluğu; kapitalizmin imhası ve sosyalizmin ve komünizmin inşası üzerine köklere inen bir tartışmayı başlatmaktır."

Ağustos/Eylül 1999'da 12 sayfalık şu bildiri yayınlandı:

Wladimir İlyiç Lenin

"Bundan 75 sene önce 21 Ocak 1924'de Lenin hayata gözlerini kapadı. Sosyalist devrim, proletarya diktatörlüğü ve komünizm için gerçekten ve uzun vadeli olarak savaşmak isteyen her devrimci için, Lenin'in tüm eserlerini öncelikle de onun temel yapıtlarını incelemek vazgeçilmez bir görevdir. Lenin'in ölümünün hemen ardından 1924'de yayınlanan "Leninizmin Temelleri Üzerine" başlıklı yapıtında Stalin, Leninizmin eğitimi için vazgeçilmez çıkış noktalarını ortaya koydu. 1938'de

yayınlanan 'SBKP(B)'nin Kısa Tarihi' başlıklı yapıtta, diğer şeylerin yanı sıra, Lenin'in teorik ve pratik kazanımları birçok açıdan bilimsel bir şekilde özetlenmektedir. Son olarak 1946' yayınlanan ve 1999'da 'Olga Benario ve Herbert Baum' yayınevi tarafından yeniden basılan 400 sayfalık Lenin'in biyografisinde, Lenin eserleri ve yaşamının kısa bir özeti heyecanlı ve oldukça ilginç bir şekilde ortaya konulmaktadır. Lenin'in yıkıcı ve isabetli kını ile, emperyalizmin büyük isimlerine nasıl

meydan okuduğunu ve onlara ağır yenilgiler tattırdığını, Lenin'in nasıl keskin ve imha edici eleştirileri ile, kendilerine sol diyen yalancı, sahtekar ve laf evebesi oportünistlere nasıl meydan okuyup yenilgiye uğrattığını bir çok yoldaş belki tasavvur edememektedir. Her keşten daha iyi kini enerjiye dönüştürebilen Lenin işte **buydu** ve bu dünyanın ezilenleri, samimiyetinden dolayı Lenin'i kelimelerle açıklanamayacak bir sevgi ile **kendi** Lenin'leri olarak görmekteydiler..."

Bildiride devamla şunlar söylenmektedir:

"Lenin aldatmamaktadır, kitlelere iltifat yapmamaktadır, o acımasız bir şekilde gerçekler için mücadele etti. Lenin Ekim devriminin zaferinden sonra, proletarya diktatörlüğünün tekrar yıkılabileceğini bilmekteydi. O proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin Keskinleşeceğini biliyordu bu gerçeği tekrar tekrar vurguladı:

'Sınıfların ortadan kalkması, uzun vadeli, zor, engebeli bir sınıf mücadelesinin bir ürünüdür, (eski sosyalizme ve eski sosyal demokrasiye mensup düz kafaların iddia ettiklerinin tersine) bu görev sermayenin iktidarının yıkılmasından sonra, burjuva devletin parçalanmasından sonra, proletarya diktatörlüğünün kurulmasından sonra ortadan kalkmamaktadır, tersine bu mücadele sadece biçimini değiştirmektedir ve bir çok açıdan daha amansız olmaktadır."

(Lenin, "Macar İşçilerine Mesaj", 1919, Eserler Cilt 29, sf. 378, alm, çeviri bize ait)

Lenin Kapitaliz yeniden restorasyonu tehlikesini yakinen inceledi:

"Kapitalizmden komünizme geçiş, uzun bir tarihsel süreci kapsamaktadır. Bu süreç tamamlanmadığı müddetçe, sömürenler kaçınılmaz olarak geri dönüş ümitlerini beslemektedirler ve bu umut geri dönüşün sağlanması yönünde çabalara yol açmaktadır. Yenilgilerini beklemeyen, yenilebileceklerine inanmayan, bunu hiç düşünmeyen sömürücüler, hemen ilk yenilgilerinden sonra, kendileri ve aileleri için güzel bir

yaşam sağlayan ve ama şimdi 'bayağı bir çete' tarafından yıkıma ve iflasa (ve basit işte çalışmaya...) mahkum edilerek kaybettikleri 'cenneti' geri alabilmek için on misli bir enerji ile, hırçın bir azimle, yüz misli bir kinle mücadeleye atılmaktadırlar. Ve kapitalist sömürücülerin ardından küçük burjuvazinin geniş kesimleri sürüklenmektedir. Tüm ülkelerin on yıllarca süren tecrübelerden tarihsel deneyimlerin göstermiş olduğu gibi, küçük burjuva kitlelerinin yalpalayıp tökezlediği, onun bugün proletaryayı takip ederken, yarin işçilerin ilk yenilgisinde yada ilk yarı yenilgisinde, paniğe kapılmakta, sınırlarına hakim olamamakta, sağa sola yalpalamaktada, mızızlanmakta ve bir cepheden diğer cepheye geçip durmaktadır." (Lenin, "Proleter devrim ve dönek kautki", 1918, Eserler Cilt 28, sf. 252, alm.)

Lenin çok çeşitli mücadeleler içinde 'alışkanlığın gücüne' karşı ideolojik mücadelenin önemini vurguladı. ... Lenin, komünistlerin kendi hatalarını düzeltmeden edemeyeceklerini, kendini beğenmişliğe karşı özeleştirisinin belirleyici olduğunu vurguladı, zira "kendi hatalarımızdan başka bizi kimse ve hiçbir şey dize getiremez." (Lenin, Eserler cilt 32, sf. 44, alm.)

Stalin'in ölümünden sonra, sosyalist sovyetlerbirliğinin revizyonist-karşı devrimci yönde gelişmesi, onun gerici bir polis devletine, emperyalist bir büyük güce dönüşmesi, Lenin ve Stalin'in, sosyalizm içinde sınıf mücadelesinin keskinleştirilmesi yönündeki analizlerinin ne denli isabetli olduğunu göstermektedir.

Lenin bugün Almanyada incelemek demek, onun 1918'den önceki silahlı devrimin hazırlanma ve gerçekleştirme aşamasını, komünist partisinin inşası sürecindeki Lenin'in yaşam ve eserini tüm gücü ile savunmak anlamına gelmektedir..."

İlk olarak 1946'da yayınlanan Lenin'in biyografisine dayanarak bildiri, Almanya'da özel öneme sahip olan merkezi ideolojik sorun ve problemlerden yola çıkarak, Lenin'in yaşam ve mücadelesinin incelenmesi için belli bir katkıda bulunmaktadır. Bildiri Lenin'in biyografisini kısaca

ortaya koymanın yanı sıra, yaşamının tarihsel döneminde kaleme aldığı başlıca yapıtların önemi üzerine de durmaktadır.

- **Lenin Marksistliğe, proleter devrimciliğe ve komünistliğe giden yolu**
- **Rusya'da devrimci Marksist Partinin ilk çekirdeği olarak "İşçi sınıfının kurtuluşu için mücadele birliği"**
- **"Ne ile başlamalı?"**
- **"Ne yapmalı?"**
- **"Bir adım ileri iki adım geri"**
- **1905 Devrimi**
- **Gericilik döneminde proleter partisinin teorik temelleri için mücadele**
- **İllegal devrimci partinin tasfiyecilerine karşı iki cepheli mücadele**
- **Emperyalist savaşın, proletaryanın burjuvaziye karşı iç savaşına dönüştürülmesi!**
- **Yeni, üçünü, komünist bir enternasyonal için mücadele**
- **Emperyalizm nedir?**
- **"Devlet ve Devrim"**
- **1917 Şubat devrimi**
- **Lenin'in "Nisan Tezleri" – Sosyalist devrime geçiş için yol gösterici kılavuz**
- **Lenin 1917 Ekim devriminin ön saflarında**

Bildiride sonuç olarak şunlar söylenmektedir:

"Lenin en zor koşullarda bile, ve hatta umutsuz gibi gözüken koşullarda bile devrimci bir iyimserlik ve coşku ile Rusya'daki proleter devriminin zaferi için, komünist enternasyonalin kuruluşu ve proleter dünya devrimi için köklü bir devrimci inanç ve bilinçle savaştı. 28 Ocak 1924'de Kreml Kursiyerlerinin anma gecesindeki 'Lenin üzerine' başlıklı konuşmasında Stalin, 2. Enternasyonal liderlerinin birinci dünya savaşındaki ihaneti karşısında Lenin'in tavrı hakkında şunları tespit etti:

"Sosyal-şövenizm ve sosyal-pasifizme karşı kararlı savaşımı başlatan, Guesde ve

Kautskz'nin ihanetini ortaya seren ve ikiyüzlü 'derimci'lerin yüzeyselliğini damgalayan yalnızca, ya da hemen hemen yalnızca Lenin'di. Lenin, ardında önemsiz bir azınlığın olduğunun bilincindeydi. Ama bu onun için tayin edici önemde değildi. Çünkü o, geleceğin ona ait olduğu tek doğru, ilkelere bağlı politikanın tek doğru politika olduğunu biliyordu. Yeni Enternasyonal uğruna olan bu çatışmadan da Lenin'in galip çıktığı bilinmektedir. 'İlkelere bağlı politika, tek doğru politikadır' bu formülle Lenin, 'ele geçirilmez' kaleleri bir bir fethetti ve proletaryanın en iyi öğelerini devrimci Marksizm'e Kazandı." (Stalin, "Lenin Üzerine", 1924, Eserler Cilt 6, sf. 68)

Görev, Almanya devrimci komünist partisinin inşası için, gelecekteki birinci, ikinci, üçüncü veya daha çok kuşaklarda, Kızıl Ekim'in Almanya'da da zaferi için, diğer ülkelerdeki devrimlerin azami derecede dayanışmayı sağlayabilmek için, tıpkı Lenin'in yukarıdaki anlayışı temelinde uzun vadeli savaşımdır."

Stalin'in 28 Ocak 1924'de Kreml Kursiyerlerinin anma gecesindeki "Lenin üzerine" başlıklı konuşması, bildiride ek olarak yayınlandı. Ayrıca "Kızıl Basın Seçmeleri" No: 4/99'nin kısa bir özeti bildiride ek olarak yayınlandı. "Kızıl Basın Seçmeleri" iki ayda bir yayınlanmaktadır ve burjuva, demokratik ve oportunist basından seçmeleri içermektedir. Ana konuları: İç ve dış karşı alman emperyalizmi, Almanya'da ve uluslararası cephede protesto ve direniş hareketleri. Bu derleme **Georgi Dimitroff Kitapevi** üzerinde ısmarlanabilir.

İlişki Adresi:
Buchladen Georgi Dimitroff
Koblenzer Str. 4
60327 Frankfurt/M.

* Fax: 004969/730920
* E-Mail: Bulagdimi@aol.com
* <http://members.aol.com/bulagdimi/gds.htm>

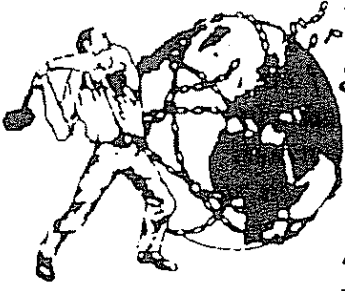
(*) Bütün ülkelerdeki gtsli servislerin aralarındaki işbirliğini küçümsemeyelim

Açılış saatleri:

Çarşamba-Cuma 16.30-18.30

Cumartesi 10.00-13.00

Pazartesi ve Salı kapalıdır.

Tüm ülkelerdeki devrimci ve Marksist-Leninist güçlere enformasyon için

Bülten 4/99

"Gegen die Strömung" - Almanya Devrimci Komünist Partisinin İnşası İçin Yayın Organı'nın yayınlarından parça ve özetler. Ekim-Kasım 1999

☆ Üç ayda bir Türkçe, Fransızca, İngilizce, İspanyolca ve İtalyanca olarak Yayınlanmaktadır ☆

"Gegen die Strömung"un Ekim bildirisi şu başlığı taşımaktaydı:

Endenozya cellat devletinin ana destekleyicisi ve baş efendisi Alman emperyalizmi:

Alman silahları, Alman sermayesi Endenozya'da katliam yapmaktadır!

1965'de yüz binlerce Endenozya Komünist Partisi mensuplarına karşı yapılan kitlesel katliamdan, 1975 'de Doğutimur'un işgal ve ilhak edilmesinden sonra, geçtiğimiz haftalarda, yüz binlerce Doğutimur'luyu katledip, koğuşurmaya uğratmakla kanlı cellat rejim caniliklerini yeni bir doruğa çıkarttı. Endenozya Askeriye onun müttefiki ölüm muhafızları tarafından güdülen herab etme ve yok etme, katletme ve sürgün etme politikası, aynı zamanda, endenozyo devlet sınırları içinde yaşayan diğer halklarada ve Endenozya tarafından ilhak edilen diğer ülkelere ve devrimci harekete bir gözdağı vermeyi amaçlamaktadır.

Gerçeklikte Endenozya işkenceci rejiminin ana destekleyicilerinden ve baş efendilerinden biri olan Alman emperyalizmi kendini suçsuz göstererek iki yüzlü bir şekilde şöyle haykırmaktadır: "Uluslararası topluluk artık harekete geçmelidir!". Diğer taraftandan ise o, sanki zorunlu olarak yapıyormuş gibi davranarak, savaş bakanı Scharping'in açıkladığı üzere, "Belli Alman çıkarları açısından", "tıbbi yardım" maskesi altında endenozyada askeri varlığını göstermektedir. 1993'de Kamboçya'dan sonra bu Alman emperyalistlerinin güneydoğu asyadaki askeri ilerlemesini simgeleyen yeni bir girişimidir."

○ Endenozyadaki cellat rejiminin kan izleri

■ 1965'de devricilere ve komünist partisinin üyelerine yönelik karşı devrimci katliam

■ 1975'de Doğutimur'un endenozya askeriyesi tarafından işgal ve ilhak edilmesinden sonra, Doğutimur nüfusuna karşı kitlesel katliamlar

■ 1999 Doğutimur nüfusunun endenozya askeriyesi tarafından kitlesel olarak katledilmesi ve sürgüne maruz bırakılması

○ Alman emperyalizmi, Endenozya devlet sınırları içinde ve Endenozya tarafından işgal edilen ülkelerde yaşayan halkları sömürmekte ve baskı altında tutmaktadır

Bildirinin "Habibi, Habibi üzerine: 'Ben Alman mühendislik eğitiminin, Alman fikir ve değer yargılarının bir ürünüyüm'" başlıklı özel bir bölümünde, Habibi'nin yaşam öyküsü örnek alınarak, Alman emperyalizminin, kendine bağımlı ve sömürü altında tuttuğu ülkelerde kendi çıkarlarını takip etmesi için özel kahyaları eğittiği ve yetiştirdiği ortaya konmaktadır. "Alman-Endenozya silah birliği" üzerine bazı örnekler ortaya konduktan sonra, bildiri Alman emperyalizminin Endenozya'daki rolünü ele almaktadır:

"Alman emperyalizmi Endenozya'nın en önemli beş 'ticari ortağı'ndan biridir... 1965'de askeri diktatörlüğün kurulmasından

sonra daha güçlü bir şekilde Alman emperyalizmi Endenozya pazarına çıkarım yapmaktadır... Alman emperyalizmi, Endenozya devlet sınırları içinde ve Endenozya tarafından işgal edilen ülkelerde yaşayan halkları bizzat oradaki fabrikalar aracılığıyla doğrudan sömürmekle kalmamaktadır. O aynı zamanda kendi mamüllerini Endenozya'daki pazara ihraç ederek de, Endenozya'yadan ucuz hammadde ve ürünler ithal ederek de, ve kredi verme ve kredi faizleri alma yoluyla da bu sömürüyü gerçekleştirmektedir... Diğer bir talan etme usulü de 'geliştirme destekleri'dir. ('Entwicklungshilfe' - ç.n.) Endenozya Alman 'geliştirme desteğinin' gittiği üçüncü büyük ülkedir..."

○ **Alman emperyalizminin verdiği askeriye, gizli istihbarat ve polisiye alanındaki destekler**

"Alman emperyalizmi, Endenozya'daki terörcü rejime silah ihracı yapan ülkelerden ABD ve İngiltereden sonra üçüncü sırada gelmektedir... Endenozya'daki terörcü rejime, doğrudan katliam silahları göndermek yoluyla yapılan destek sadece meselenin bir yönüdür. Alman emperyalizmi senelerden beri Endenozya devlet sınırları içinde silah malzemeleri üreten fabrikalar kurarak, bizzat silahları orada üretmektedir..."

Emperyalist sömürücü çıkarlarını silah gücüyle koruma altına alabilmek için, mümkün olduğunca daha çok gerici devlet cihazlarının zayıf ve güçlü yönlerini yakından takip edebilmek için, öncelikle polis ve askeriye için Alman 'tekniki'ne bağımlı kılabilme ve bu ülkelerdeki devlet cihazlarını giderek tamamıyla donatabilmek için, kendine bağımlı ülkelerde bilinçli ve planlı bir şekilde polisiye ve askeri bilgi birikimi, özel uzmanlar, silah ve silah fabrikaları dallarında yatırımlarda bulunmaktadır. Bu söz konusu ülkede Alman emperyalizminin konumunu güçlendirmekle kalmamakta, aynı zamanda, rakibi olan diğer emperyalist büyük güçlerin konumu da zayıflatmaktadır."

Bildirinin sonuç bölümünde şunlar söylenmektedir:

"Endenozya örneği gösterdiği gibi Alman

emperyalizmi bir çok ihtimale birden dayanmaktadır. O bir taraftan Endenozya komprador burjuvazisinin egemenliğinin sabitleştirmesine çaba sarf etmekte diğer taraftan da, halkları aldatmak için ve Doğu Timur'daki ulusal kurtuluş hareketi içindeki satılmış unsurlar ile erkenden yakınlık oluşturabilmek için 'insan haklarının savunucusu' ve Doğu Timur halklarının 'destekleyicisi' rolüne girmektedir. Öyle görünüyor ki, bu iki taktikte Alman emperyalizmi başarılı olmaktadır... Tüm iki yüzlülüğe rağmen şu açıktır: Endenozya devlet sınırları içinde ve Endenozya tarafından işgal edilen ülkelerde yaşayan halkların baskı altında tutulmasında ve onların çektikleri zulmün baş suçlularından biri Alman emperyalizmidir. Görevimiz, Alman emperyalizminin rolünü, gerici iki taktiğini ve caniliklerini usanmadan teşhir etmek ve Endenozya devlet sınırları altında yaşayan ve Endenozya tarafından ilhak ve işgal edilen ülkelerdeki halkların yerli komprador burjuvazine ve dünya emperyalizmine karşı geliştirdikleri kurtuluş hareketini desteklemektir. Endenozya'daki emekçi kitlelerin sömürülmesini ve baskı altında tutulmasını yoğun olarak geliştiren ve süreç içinde Endenozya'daki egemen sınıfların baş efendilerinden ve esas destekleyicilerinden biri konumuna yükselen Alman emperyalizmi ve onun ordusu da bu zorunlu kurtuluş mücadelenin bir hedefi olmak zorundadır. Almanyada bulunan tüm komünist güçler şunu çok iyi bilmelidirler ki, proleter enternasyonalizmi, manevi ve maddi dayanışmayı zorunlu koşturmaktadır. Şu bilince çıkmalıdır:

'Sözde emperyalizme düşman olan, ama gerçeklikte 'kendi' sömürgelerinde, 'kendi' burjuvazinin yıkılması için devrimci savaşım sürdürmeyen, tüm sömürgelerde şimdiden başlamış olan devrimci çalışmaları sistematik olarak desteklemeyen, sömürgelerdeki devrimci partilere silah ve yazılar göndermeyen ezen ulusa mensup komünist partileri, çapulcuların ve hainleri bir partisidir."

(Lenin, "III. Enternasyonalin görevleri üzerine", 1919, TE Cilt 29, sf. 497)

Bildirinin "1965'deki katliamdan sonra 30 yıl öne yayınlanan, Endenozya Komünist Partisinin özeleştirisi dün olduğu gibi bugünde

hala aktualitesini korumaktadır! başlıklı özel bir bölümde şunlar söylenmektedir:

"Endenozya KP'nin özeleştirisinin merkezinde, şiddete dayalı devrim konusunda ilkel yaklaşım, egemen sınıflarının devlet cihazı ve 'milli burjuvaziye' yaklaşım konuları durmakta idi. Sözüm ona devrimin iki yoluna hazırlık çizgisi, sözüm ona 'barışçıl yol' ve 'barışçıl olmayan yol' ihtimaline hazırlanma yönündeki çizgi, 1945-1965 arası, Suharto rejimi karşısında alınan kanlı yenilgisine yol açan Endenozya KP'nin temel hatası olarak eleştirilmektedir..."

Bu özeleştirisi ile Endenozya KP sadece kendi hatası ile hesaplaşmakla kalmadı, o böylelikle aynı zamanda, o dönemde komünist dünya hareketi içinde egemen olan revizyonist 'iki-li yol' şeklindeki teoriye karşı ilk olarak kamuoyu önünde karşı çıktı. Endenozya KP özeleştirici belgeleri, sözüm ona 'barışçıl yol' sorununda modern revizyonizmle gerçekten ve ciddi ilk hesaplaşmaydı..."

Bildiri ayrıca aktuel bir ek olarak şu kısa bölümü içermektedir: "Tutuklu devrimcilerin cesur direnişi şunu göstermektedir: Mücadele devam etmektedir!"

Kasım/Aralık'da şu bildiri yayınlandı:

Alcatel-Berlin'de beş hafta süren fabrika işgali!

"Berlin/Neukölln'de Alcatel Kablo fabrikasında çalışan 170 işçi Ağusto'da fabrikalarının sene sonunda kati suretle kapatılacağını öğrendiklerinde artık yeter dediler. İşçiler iş ve yaşam koşullarına karşı yapılan bu yeni saldırıyı direnişsiz kabullenmeyi reddettiler. 1999'ın ilk aylarında başlattıkları mücadelenin neticesinde, işçiler 13.9.1999'da fabrikayı işgal ederek üretimi durdurdular ve üretilmiş ürünleri ise kendi denetimleri altına aldılar. Böylelikle 1993'den sonra almayda meydana gelen en uzun fabrika işgali başladı. 18.10.1999'da İşçi temsilciliği, IGM-sendika yönetimi ve işletme yönetimi arasında yapılan pazarlık sonucu, işgal sona erdirildi. Kablo fabrikasının yaşamda tutulması hedefine ulaşılmamıştı. Ama şuda bir gerçektir ki, işçilerin 9 ay süren kararlı mücadelesi sonucunda Alcatel tekelci kapitalistleri maddi ödünler vermeye zorlandı. Ve her şeyden evvel işçiler bu mücadele içinde önemli tecrübeler kazandılar.

Almanya'da mücadeleciler, devrimci ve enternasyonalist işçi hareketinin gelişmesi yönündeki temel çabalara dikkat çekmek için, Almanya'daki işçi hareketinin muazzam güçsüzlüğü karşısında, teslimiyetçiliğe ve devrimci işçi hareketinin gelişmesi ihtimaline yönelik inatçılığa karşı mücadele içinde, içinde bulunduğumuz durumda hala

mevcut olan az sayıdaki (ki bunlar burjuva medyası tarafından büyük oranda gizlenmektedir) fabrikalardaki mücadelelere dikkat çekmek içinde bulunduğumuz ortamda daha da önemlidir."

Alcatel-Berlin işçilerinin mücadelesinin gelişimi, işçilerle dayanışma eylemleri ve mesajları ve burjuva politikacılarının iki yüzlü "dayanışmaları" ortaya konduktan sonra bildiride şunlar söylenmektedir:

○ Alcatel işçilerinin mücadelesinin önemi üzerine

"* Alcatel örneği gösterdi ki, fabrika işgalleri işçilerin önemli bir mücadele aracı olabilmektedir, helede bu mücadele, grev ve protesto gösterileri ile birleştirilirse. Fabrika işgali ile, grev yapan işçilerin lokavt edilmesi ve üretimin grev kırıcıları ile devam ettirilmesi önlenemez. Ayrıca fabrika işgalleri yoluyla işçiler bir yerde konsantra olmakta, somut mücadele tedbirleri iyi koordine edilebilmekte ve çabuk kararlar verilebilmekte ve böylelikle mücadele gücü artırılabilir."*

Fabrika işgali atmosferi içinde, pratikte işçilerin kapitalistlerin fabrika üzerindeki egemenliklerini soruşturdukları bir ortamda, temel meselerini tartışmanın mümkün

olduğu bir ortam bir olanak olarak komünist güçlerin önüne çıkmaktadır...

Alcatel işçilerinin mücadelesi, Alman emekçilerle diğer ülkelerden, öncelikle türkiyeden gelen emekçilerin ortak mücadelesi olarak sürdürüldü. Bu olgu bir kere daha göstermektedir ki, milliyetinden, dininden ve ten renginden bağımsız olarak işçi sınıfın en alt tabakaları arasındaki enternasyonalist birliğinin vazgeçilmez hareket notkası, Alman şövenizmine karşı mücadeledir. Alman işçi sınıfının geniş tabakarı üzerinde egemen olan Alman şövenizmine karşı çetin, uzun vadeli ve amansız bir mücadele zorunludur.

* Alcatel örneği göstermektedir ki, işçiler kendi mücadelelerini kendi sendikalarının, kendi sanayilerinin ve kendi bölgelerinin ötesinde tanıtmak önemli bir görevdir. Bu bağlamda, diğer fabrikalardaki işçiler ile bağımsız ilişki kurmak önemlidir. Bu durumda işçiler kendi mücadeleleri ile, diğer ülkelerdeki işçilerin mücadeleleri ile birleştirilmek zorundadır..."

Sonuç olarak bildiri, işyerinin kapatılmasına karşı zorunlu mücadele ile, mücadelenin perspektifini birleştirme sorununu işlemektedir. **"DGB-Cihazı, Alman emperyalizminin bir aletidir"** başlıklı bölümde bildiri sendikaların rolünü ele almaktadır. DGB-Cihazı binbir çeşit bağlar ile **Alman emperyalizminin** devlet cihazına kenetlidir ve tartışma götürmez bir şekilde mevcut kapitalist toplumsal düzenin temeli üzerinde durmaktadır:

"Alman emperyalizminin elde ettiği emperyalist eksatra karlar yoluyla, işçi sınıfının önemli bir kesimi işçi sınıfının alt kesimlerinden izole edilmekte, ayrıcalıklı bir muamele görmekte, şu yada bu oranda Alman emperyalizmine kenetlenmekte ve satın alınmaktadır. İşçi sınıfının toplam sayısı karşısında küçük bir azınlık olan, ama buna rağmen göreceli olarak geniş ve sabit bu işçi aristokrasisi, (ki sendiklar içindeki oluşan bürokratik kesimde bu tabakadan gelmektedir) burjuva ideolojisinin yaygınlaştırılmasında Alman burjuvazisinin elinde

olan temel alettir. Bu tabaka reformizmin, Alman şövenizminin ve anti-komünizminin ana taşıyıcısıdır."

Ama buna rağmen, DGB sadece gerici sendika liderlerinden ve bürokratlardan oluşmaktadır, daha ziyade milyonlarca basit üyeyi de kapsamaktadır. Bu yüzden sendikalar içince mücadele etmek, DGB-Sendika ağalarını teşhir etmek, onların işçi sınıfı üzerindeki etkinliğini tasfiye etmek, en mücadelecı işçileri devrimci bir perspektif için kazanmak gereklidir. Bildiride devamla şunlar söylenmektedir:

"Hangi burjuva partisine mensup olurlarsa olsun, sahte dostlardan, sendika bürokratlarından ve işçi aristokrasisinden arındırılmış, militan ve enternasyonalist yönelimli bir mücadele geliştirmek, bu mücadelenin önderliğini fabrikalardaki en mücadeledici işçilerin eline vermek – kitlesel çıkışlara ve ücret kesintilerine, DGB sendika ağalarının oyalama, yıldınlık verme ve demoralize etme politikasına karşı sendikal mücadeledeki başarılar ile devrimci perpektifi birbirine bağlamak ve ona tabi kılmak ancak bu yolla mümkündür.

Genelinde işçi aristokrasisine, özelinde ise işçi bürokrasisine, onların sınıf uzlaşmacısı politikasına ve reformizmine, şövenist ideolojisine karşı sistematik, geniş kapsamlı ve komu oyu önünde bir mücadele yürütülmeden proleterya burjuvazinin yıkılması yönündeki mücadeleye hazırlanamaz. İşçi sınıfının birliği, sadece işçi aristokarsisinin bu tabakasından bağımsız olarak ve onlara karşı mücadele içinde devrimci bir temel üzerine oturturulabilir."

İlişki Adresi: Buchladen Georgi Dimitroff Koblenzer Str. 4 60327 Frankfurt/M.	Açılış saatleri: Çarşamba- Cuma 16.30- 18.30 Cumartesi 10.00-13.00 Pazertesi ve Salı kapalıdır.
* Fax: 004969/730920 * E-Mail: Bulagdimi@aol.com * http://members.aol.com/bulagdimi/gda.htm	
(*) Bütün ülkelerdeki gizli servislerin aracısındaki iletişimi küçümsemeyelim	